VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 97. SZÁM — ÁRA: 50 FILLÉR — KEDD, 1962. DECEMBER 4.

ÚJ ORSZÁGOS REKORD!

Krekkó Ferenc brigádja 215,5 folyóméter gurítót hajtott

III-as aknán a pártkongresszus hónapjában új országos vágathajtási rekord született! Mint korábban hírül adtuk. Krekkó Ferenc szocialista brigád címért versenyző csapata elhatározta, hogy novemberben 200 folyóméter gurítót hajt ki. A többnyire fiatalokból álló lelkes kollektíva teljesítette, sőt, 15,5 folyóméterrel túlteljesítette vállalását.

Ha figyelembe vesszük, hogy a Krekkó-csapat által kihajtott gurítók átlagos dőlése 55 fok volt, ez a teljesítmény országszerte egyedülálló.

A brigád minden egyes tagjának dicséretére válik, hogy a tervezett 33 centiméter/műszak fejteljesítmény helyett 71,12 centiméteres fejteljesítményt produkáltak. Tehát a kiváló eredményt teljes egészében a teljesítmény növelésével érték el

Érdekességként megemlítjük, hogy az eredmény folyóméter- és százalékszáma egyaránt 215,5! Valószínű, hogy ezzel a Krekkó-brigád a kongresszusi zászlók nyertesei közé küzdötte magát.

Ez a rekord egyben a III-as aknai fiatal, bátran kezdeményező, következetes műszaki gárdát is dicséri, s jellemző az üzem egész kollektívájára, amely megteremtette az ilyen sikerek előfeltételeit.

Az ünnepi vásár alkalmával 30 százalékos kedvezménnyel árusítják a hanglemezeket

Hétfőtől — az ünnepi vásár alkalmából — december 16-ig 30 százalékos kedvezménnyel árusítják a hanglemezeket.

Az árleszállítás a legjobban keresett, kitűnő minőségű hanglemezeket is érinti. Így csökkentették a 60 forintos művészlemezek árát. Köztük szerepel igen sok népszerű Bartók-előadás, Mozart- és Wagner-operák. Hasonló arányban szállították le a 45 forintos művészlemezeket — köztük számos Verdi- és Bizet operát is. Olcsóbb áron kerül forgalomba a 25 forintos magyarnóta és tánclemez is.

A Kossuth utcai papír-írószerboltban kapott tájékoztatás szerint Komlón mintegy 50 ezer forint értékű készlet vár gazdára — kedvezményes áron. Az üzletvezető, Deák Jánosné elmondta, hogy — a korábbi árleszállítással szemben — ezúttal nagyon sok új felvételű, tehát 1962-ben készült lemez is megtalálható az árengedményes kategóriában. Jellemző, hogy a bolt készletének 90 százalékát érinti az árleszállítás.

NYOLC VAGON ÁRU ÉRKEZETT A BÚTORÜZLETBE

Decemberben a szokottnál élénkebb forgalmat várnak a bútorüzletben — csakúgy, mint a többi kiskereskedelmi boltban. Az igények kielégítésére a múlt hét végén nyolc vagon áru érkezett a bútorüzletbe, s karácsony előtt újabb négy vegyes vagon készletet várnak.

A többi között világos és sötétszínű kombináltszekrény, kétszínű változatú háromajtós szekrény, külföldi és magyar hálószobabútor, különböző fazonú, méretű és színű konyhabútor, kárpitos fotel, rekamiék, rejtett csővázas garnitúrák, szobaasztalok, állványok, könyvszekrények között válogathatnak az érdeklődők.

Ezt a találó, kifejező címet adta a Május 1-ben szombaton megnyitott játékkiállításának a Baranya megyei Kiskereskedelmi Vállalat.

Nem sokkal a bemutató nyitása előtt érkeztünk a Műszaki klub helyiségében lévő kiállító terembe. A rendezők az utolsó simításokat végezték: az árcédulákat helyezték el a polcokra. Míg szorgoskodtak, Mihics Tibor, a kiskereskedelmi vállalat helyi kirendeltségvezetője kalauzolt bennünket. Először a játékbirodalom új tagjait mutatta be, a hullámvasutat, a rendőrségi riadóautót. Amely ha akadályba ütközik, kikerüli, a sielő mackót, a közlekedési játékot, a mosható hajú babákat, a „beszélő" állatfigurákat, a kicsi iskolai tanszereket. Aztán a társasjátékok, a Számháború, az Észforgató került sorra, majd a már ismert és kedvelt mackókat, autókat, apró szobaberendezéseket, babakocsikat vettük szemügyre. Sok örömet szereznek majd a fürdőkádak, fürdőszobaberendezések, kis táblák, kézimunkakészletek, asztalos felszerelések, elemmel működő hőkotrók, diavetítők. De ki győzné felsorolni azt a 120 féle játékot, amely itt várja az érdeklődőket? Bizonyára minden kisfiúnak és kislánynak jut valami a karácsonyig nyitva tartó bemutatóról.

Végezetül hadd mondjunk el egy epizódot a kiállításról Ritkán lehet látni olyan elmerült játszást és nagy örömet, mint amit a felnőttek mutattak, amikor a játékokat kipróbálták. Ez viszont nemcsak azt mutatja, hogy a szülők is szeretnek játszani, hanem azt is: érdekesek, szórakoztatóak a bemutatott tárgyak.

„Kedvező gazdasági év zárására készülünk"

A Szénbányászati Tröszt főkönyvelőjének nyilatkozata

A múlt lapszámunkban közöltük Pozsgay Károly trösztfőmérnök nyilatkozatát a Szénbányászati Tröszt ez évi általános eredményeiről. Ebben röviden szó esett a gazdaságosságról, az önköltségcsökkentésről is. E fontos tényezőről most részletesebb interjut kértünk Bachmann Mátyás főkönyvelőtől.

— Milyen eredményt ért el a tröszt a termelés gazdaságosságának fokozásában a múlt évhez viszonyítva?

— Ismeretes még — hangzik a válasz —, hogy 1961-ben 417 forint 71 fillérért termeltük a szén tonnáját. Célul tűztük ki hogy az idén ehhez viszonyítva 3,4 százalékos önköltségcsökkenést érünk el. Az első tíz hónap eredményei igen biztatóan alakultak, s vállalásunkat 0,3 százalékkal túlteljesítettük. Ez azt jelenti, hogy átlagosan 402 forint 60 fillérért termeltünk egy-egy tonna szenet.

— Az árbevételi terv teljesítése hogyan alakult?

— Az idén, népgazdasági érdekből sok gyengébb minőségű széntelepet is lefejtettünk. Ez okozta, hogy az árbevételi tervünkkel szemben ez ideig tonnánként 4 forint 67 filléres lemaradásunk van. Ismét hangsúlyozom, hogy ezt a népgazdasági érdekek követelték így, tehát velünk szemben emiatt nem alkalmaznak szankciókat. Már csak azért sem, mert az önköltségmegtakarítás nagyjából ellensúlyozza ezt a lemaradásunkat.

— Milyen kilátások vannak a még visszalévő hetekre?

— A Nehézipari Minisztérium az ország szénkészletének jelentős csökkenése folytán felodotta termelési korlátozásunkat, tehát decemberi tervünket bármilyen mértékben túlteljesíthetjük. Gazdaságosság szempontjából ez nagy előny számunkra, hiszen a terven felül termelt szén költségigénye jóval kevesebb. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy most bármilyen módon túl kell teljesítenünk a termelési előirányzatot; a tisztántermelést az utolsó hónapban sem szabad elhanyagolni. Bármilyen nagy a szénigény, nem szállíthatunk olyan szenet meg rendelőinknek, amit esetleg minőségileg kifogásolnak, vagy át sem vesznek. Mindezt összefoglalva: véleményem szerint kedvező gazdasági év zárására készülünk, s ha a tröszt kollektívája a visszalévő időben is olyan lelkes munkát végez, mint az év eddigi részében, remélhetően ennek jutalma sem marad el — fejezte be nyilatkozatát Bachmann Mátyás elvtárs.

Dolgoznak az építők a Lenin téren

Az Építőipari Vállalat dolgozói a napokban megkezdték a Lenin téren lebontott házak helyén a finomabb földmunkákat. Jelenleg egy támfalépítés előkészítését végzik. Ezt a munkát folytatják a jövő évben is, egészen a tényleges építkezés megkezdéséig.

A jövő héttől adják az 1963. évre szóló tejjegyeket

A város lakóinak fiatal összetétele miatt nagyon sok embert érdekel a kedvezményes tejjegy kiadása. A városi tanács kereskedelmi osztályától kapott tájékoztatás szerint az 1963. évre szóló tejjegyek kiírása — előreláthatólag — december 10-től kezdődik.

A tanács még annak idején elküldte a megrendelést, azonban a jegy még nem érkezett meg. No, de nem is késő, hiszen a boltokban csak 27-től kell leadni a jövő hónapra esedékes szelvényeket.

A rendelkezés értelmében naponta fél liter kedvezményes tejre a 4 hónapon túl lévő terhesanyák, a kismamák (a születéstől számított 1 évig) és az 1—6 éves korú gyermekek jogosultak. Ez azt jelenti, hogy ilyen vonatkozásban Komlón évente mintegy 2 millió forintot áldoz az állam anya- és gyermekvédelemre. (Ehelyett közöljük, hogy idős emberek nem kaphatnak tejjegyet.)

Az elképzelés szerint január 10-ig naponta reggel 8-tól délig, majd január 11-től csak szerdán és pénteken adják ki a tejjegyet a tanács kereskedelmi osztályán (I. emelet). Az érdekelteknek magukkal kell vinni az 1962. évi ellenőrző szelvényt, a személyi igazolványt s újszülötteknél az anya könyvi kivonatot.

Ma KISZ-titkári értekezlet

A Kommunista Ifjúsági Szövetség városi bizottsága ma egésznapos titkári értekezletet tart, amelynek első napirendi pontjaként az évvégi tagösszefrás és az „Ifjúság a szocializmusért" mozgalom 1962-es statisztikájának elkészítésével kapcsolatos feladatokról lesz szó. Ezt követően az „Ifjúság a szocializmusért" mozgalom harmadik évi programját, illetve tennivalóit ismertetik, majd az alapszervezetek előtt álló egyéb kérdéseket beszélik meg.

Másodszor nyerték el a vándorzászlót

A Bányászati Építő Vállalat komlói főépítésvezetősége mindhárom negyedévben egyenletes, jó teljesítményt nyújtott, s a III. negyedévben megszerezte az elsőséget az építésvezetőségek közötti versenyben. Ezért a „BÉV építésvezetőségek közt negyedéves versenyben „A csoport első helyezésért vándorzászló"-t és 5000 forint pénzjutalmat kaptak. Ez a második alkalom, hogy elnyerték a vándorzászlót.

Az építésvezetőség eredményeit a közelmúltban tartott szakszervezeti taggyűlésen ismertették. Elmondták, hogy a negyedévek sorrendjében 130, 250, illetve 67 ezer forinttal teljesítették túl termelési értéktervüket, ugyanakkor az egy állományi munkásfőre eső termelési érték az első negyedévben 22 187 (terv: 21 428), a félévkor 28 571 (27 500) és a harmadik negyedév végén 32 923 (28 100) forint volt.

„Szülők iskolája" előadássorozat

Ülést tartott csütörtökön a nőtanács pedagógiai bizottsága. Tatai Jánosné, a nőtanács városi titkára értékelte az eddig végzett szülői munkaközösségi tevékenységet, majd a munkatervekről szólt. Hangsúlyozta, hogy nem fordítanak kellő gondot az új nevelési módszerek ismertetésére, s sok helyütt adminisztratív módon képzelik el a gyengébb tanulók segítését.

A meghívott szülők felvetették, hogy még mindig nem elég közvetlen a pedagógusok és szülők kapcsolata. Itt elsősorban azokra gondoltak, akik távoltartják magukat minden iskolai rendezvénytől. Hogy ezen változtassanak, megbeszélésre hívják az osztályelnököket s az osztályfői közösség egy-egy tagját megbízzák, hogy keressék fel ezeket a szülőket, beszélgessenek velük. Rendszeresítik az osztály közösségi életével foglalkozó szülői értekezleteket is, melyeken nemcsak az osztályzatok elemzésével foglalkoznak, hanem az osztályban adódó problémákat is megvitatják. Ismét megszervezik a szülők iskolája előadássorozatot. Ezeken az ismertetéseken rendszeresen foglalkoznak gyermekek nevelésével.

December 10—15 között tartják a gyermekbénulás elleni védőoltást

Az Egészségügyi Minisztérium ez évben is elrendelte — az ország egész területére — a gyermekbénulás elleni védőoltásokat. A gyermekbénulás, vagy más néven Heine-Medin megbetegedés a legsúlyosabb gyermekbetegség. Mindannyian jól emlékezünk még a 4—5 év előtti időkre, amikor ez a betegség a kisgyermekek egészségét és életét súlyosan veszélyeztette, esetenként pedig halálos kimenetelű volt.

Az akkor rendelkezésre álló Salk-féle oltóanyaggal ezt a járványt leküzdöttük, majd később a Sabin-védőoltásokkal e betegségeknek még a szórványos eseteit is megakadályoztuk. Az elért jó eredményeket azonban csak akkor tarthatjuk fenn, ha a kisgyermekeket évről évre beoltjuk.

A védőoltásokat ebben az évben december 10 és 15 között végzik az egész ország területén — így Komlón is. A betegség ellen a kellő védettséghez azonban ez az egy oltás nem elégséges. Ezért hathetes időközökben a gyermekeket még be kell oltatni.

A Baranya megyei Közegészségügyi Járványügyi Állomás és a városi tanács egészségügyi osztálya is felkér minden szülőt, hogy gyermekeit az oltásra feltétlenül vigye el.

Az említett napokon oltásra kerülnek az 1959 október 1 és 1962. szeptember 30-a közötti időben született gyermekek. Az oltások pontos idejét később közöljük a szülőkkel s a megjelenésre oltási idézőt is küldenek. Az oltás időpontját azért is közöljük, hogy a következő héten az érdekelt gyermekekkel a szülők lehetőleg itthon tartózkodjanak.

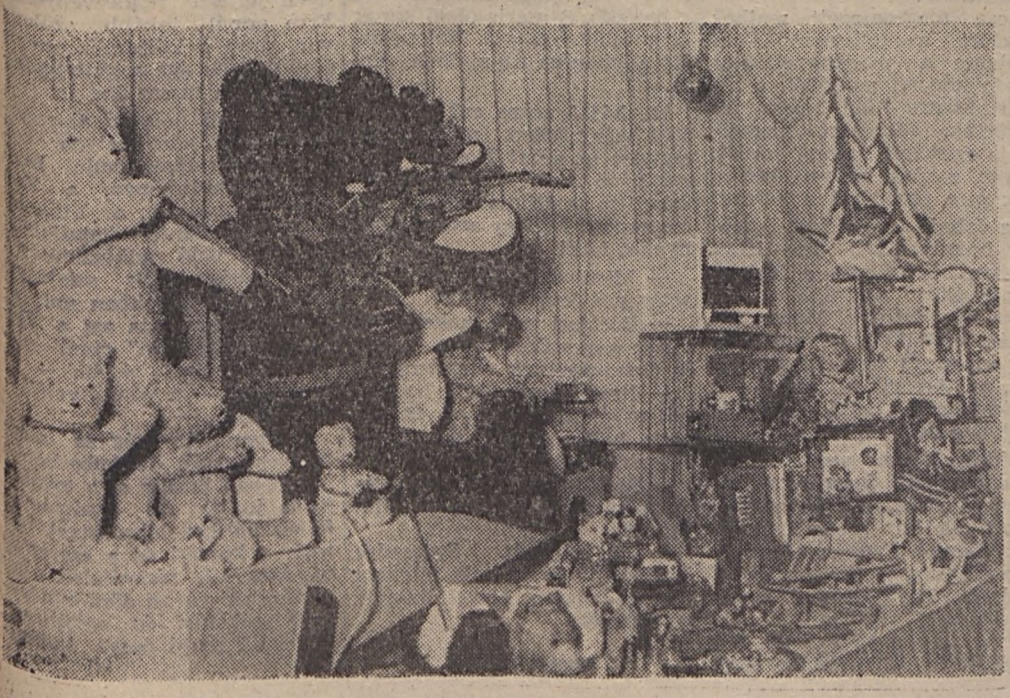
Műszaki értekezlet az Aknamélyítőknél

Vasárnap délelőtt értekezletet tartottak a Komlói Aknamélyítő Üzem műszaki dolgozói. Ez alkalommal Bótai József főmérnök ismertette az év visszalévő feladatait, továbbá a jövő esztendőre várható nagyobb munkákat.

Először a Zobák-aknai teendőkről szólt. Itt egy víztároló, egy mozdonyszín és a légaknai szívótorok vár befejezésre az idén. A szállítóaknában kicserélik a vezérléceket, a jelenlegiek helyett újfajta, rétegelt léceket építenek be. Ez a munka körülbelül két hónappal áthúzódik 1963-ra.

Jövőre a zobáki üzem részére egy új légakna mélyítését kezdik meg a Béta-aknai futballpálya mellett. A felvonuláshoz már januárban hozzálátnak, a tényleges munkát a tervek szerint július 1-én kezdik. A 6,6 méter átmérőjű aknát az első ciklusban 680 méterre mélyítik. Jelenleg a legmegfelelőbb módszereket keresik, hogy a mélyítést az eddigiekhez viszonyítva meggyorsíthassák.

III-as aknán — ugyancsak áthúzódó munkaként — a légaknában dolgoznak. Itt a fő feladat a szállításra alkalmassá tétel.

Pártmunka, pártmegbizatás

Párttagnak lenni nemcsak megtiszteltetés. Az önként vállalt tagsággal sok kötelezettség jár. A szervezeti szabályzat „A párttagok, kötelezettségeik és jogaik" részében a következő olvasható:

„A párt tagja az lehet, aki elfogadja a párt célját, politikai irányvonalát és szervezeti szabályzatát, minden erejével küzd a párt célkitűzésének megvalósításáért, részt vesz a párt valamelyik alapszervezetének munkájában..."

Más szavakkal így fogalmazhatnánk meg ezeket az elveket: a párttag azért tagja a munkásosztály élcsapatának, a kommunisták pártjának, hogy tudása, ereje legjavával *elősegítse az egész társadalom fejlődését.* Ebből az következik, hogy nem elegendő az, ha csak a taggyűlésekre járnak el a párttagok. Feltétlenül *szükséges* az, hogy tevékeny *részt vállaljanak a taggyűlési határozatok végrehajtásából.*

Már az alapszervezeti küldöttválasztó taggyűléseken, a városi, megyei pártértekezleten is szó volt arról, hogy *javult a pártmunka.* Nemcsak tartalmát és hatékonyságát, hanem a pártmegbízatások számának emelkedését tekintve is. Több olyan párttagot vontak be a munkába, aki korábban csak a minden tag számára egyformán fontos általános politikai felvilágosító tevékenységet végzett.

Mi, kommunisták azonban nem elégedhetünk meg ezzel. *Tovább kell lépnünk,* hiszen a VIII. kongresszuson elfogadott határozatból sok munka vár ránk. Nem lehet azt várni, hogy csak párttagságunk egyrészének legyen konkrét megbízatása.

Van például olyan területi szervezetünk, ahol az 55 fős taglétszámból *csak 22 elvtársnak van feladata.* S ha figyelembe vesszük azt, hogy a 22 megbízatásból heten a vezetőségben dolgoznak, heten a pártcsoportbizalmi teendőket látják el, *az arány még kedvezőtlenebb* lesz. Az alapszervezetre háruló folyamatos, mondhatnánk azt is, napi munkák elvégzésére öt megbízatás történt: négyen az agitációs bizottságban tevékenykednek, egy elvtárs pedig a Hazafias Népfront területi szervezetében dolgozik.

A konkrét megbízatást nem kapott párttagokkal beszélve két érvként felvonultatott megjegyzés a leggyakoribb. A területi szervezeteknél: sok az asszony és a nyugdíjas; másutt arra hivatkoznak, az idősebbek dolgoztak már eleget, most a fiatalokon a sor. Az, hogy sok az asszony nem hátráltató, éppen ellenkezőleg, *előnyös tényként kellene figyelembe venni.* A háziasszonyok elfoglaltságának megfelelő felvilágosító, agitációs munkát ezret is találni. Sokat segíthetnek párttag asszonyaink például *a nőmozgalomban, a Vöröskeresztben, a Hazafias Népfrontban, az iskolai és osztályszülői munkaközösségekben.*

Valóban elfáradtak volna idős elvtársaink? A válasz nem egyértelmű. Nem egy, s nem is két olyan idős — ráadásul beteges — elvtársat tudunk mutatni, akik *a fiatalokat is megszégyenítő munkabírással, aktivitással dolgoznak.* Amikor arra kérjük őket, pihenjenek többet, ne vállaljanak olyan sokat, szinte megbántottnak érzik magukat, s még több munkát kérnek. Abban mindannyian egyetértünk, hogy *a fiatalok vegyék át a munka nehezét évtizedek óta keményen küzdő elvtársainktól.* Ám nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy *a pártmunka nem életkorhoz kötött feladat,* mindaddig dolgoznia kell a párt tagjának, amíg a munkásosztály élcsapatának tagja.

Egy másik figyelmeztető jelenség. Adott például egy nagylétszámú alapszervezet, s a kimutatás szerint a tagság felének van konkrét megbízatása. A tartalmat tekintve azonban a mérleg mást mutat. A megbízatást kapott párttagok munkáját *nem ellenőrzi az alapszervezet vezetősége,* holott ez éppen olyan fontos feladat, mint maga a megbízatás. Ebből az következik, hogy kényelmesebb elvtársaink nem úgy, vagy egyáltalán nem dolgoznak, csupán azért, mert nem ellenőrzik őket, nem kérik számon a taggyűlésen az addig végzett munkát. Ez különösen *azoknál az elvtársaknál kirívó,* akik azt a feladatot kapták, hogy *a lakhelyük szerinti községi pártszervezetben, termelőszövetkezetben segítsék a problémák megoldását.*

Egész sor példát tudnánk idézni annak bizonyítására is, hogy kinek van több funkciója, megbízatása. Hogy az előbb említett nagyobb létszámú alapszervezet példájánál maradjunk, *a megbízatások közül több olyan elvtárs feladata lett, akinek már volt munkája.* Adott tehát az egyik oldal, a pártmunkát nem végzők csoportja, és a másik, a túlterhelt, gyakran funkció-halmozónak nevezett elvtársak maroknyi gárdája. A logika és a józan ész azt diktálná, hogy a több tisztséget viselők *osszák meg munkájukat* azokkal, akik még nem kaptak konkrét pártmunkát.

A hiba ott van, hogy a legtöbb helyen arra hivatkoznak: csak azok az elvtársak képesek elvégezni a szóbanforgó munkát, akiknek most adták. Ez a szemlélet *már kiindulási alapját tekintve is helytelen,* hiszen az jut kifejezésre benne, *lebecsülik a többi párttag képességét.* Ugyanakkor megnyugvásra, megelégedettségre vezet ez az állapot, mert *nem is törekszenek arra, hogy alkalmassá tegyék* a ma még nem dolgozókat a nehezebb feladatok ellátására is.

Sokak által ismert tény, milyen sokan tanulnak az állami oktatás keretében a dolgozók esti iskoláiban, vagy levelező tagozaton, a különböző szakmai, politikai iskolákban, a marxizmus—leninizmus esti egyetemén. Néhány elvtársunknál — aki az iskolai elfoglaltság mellett még 2, esetleg 3 más társadalmi- és pártmunkát végez — jogos az a kívánság, *csökkentsék a ráháruló feladatokat.* Helytelen azonban az az igény, az iskolába járásra hivatkozva, *mindennemű* párt- és társadalmi munka alól mentesítsék az elvtársakat.

Cikkünk elején azt írtuk, javult a pártmunka tartalmi színvonala, többen végzik a munkát, mint korábban. Fentebb ennek ellenére mégis a hibákra hívtuk fel a figyelmet. Ez azért történt így, mert *az említett példák általánosan tapasztalhatók, megszüntetésük feltétlenül szükséges.*

Véradókör alakul a Bányagép Üzemben

Mindössze három véradója volt a Bányagép Üzemnek, amikor Komlón megkezdte működését a véradó állomás. Így volt ez másutt is, s gyors segítségre volt szükség, hogy az állomás megfelelően működhessen.

A Bányagépben Cziráki József Bödő Alfréddal és Kutassy Elemérrel kezdte meg a szervezést. Lelkesedésüket bizonyítja, hogy alig pár nap alatt 25 önkéntes véradót toboroztak. Az első véradáskor huszonegyen, legutóbb pedig már huszonnyolcan keresték fel a citrátos állomást. Igen jó hatással volt, segítette a véradó-szervezést, hogy Cziráki elvtárs maga is példát mutatott, az elsők között adott vért.

Szólni kell a véradó állomás dolgozóiról is. Dr. Rendeki Ágoston, dr. Kanizsai Judit és a két asszisztensnő, Orbán Erzsébet, Morschhauser Katalin, nemcsak azért tesznek meg mindent, hogy a véradók ne soká várakozzanak, de figyelmességükkel, kedvességükkel mindenkit megnyernek. S a véradók ezt azzal viszonozzák, hogy újabb és újabb önkéntes véradókat szerveznek.

A jelentkezők megbecsülése a bányagépnél sem marad el. Annál nagyobb elismerést azonban egyik véradó sem ismer, mint amikor hálatelt sorokat kap azoktól, akiknek életét megmentette. Hogy ezekhez az emberekhez még közelebb kerüljenek, találkozót szerveznek a véradók és a volt betegek között. A közeljövőben megalakítják a véradó kört is, amely még nagyobb gondot fordít arra, hogy a véradásból, az életmentésből mind többen kivegyék részüket.

Keretnélkül elmondom

Alig öt centire a cipőm orrától itt fekszel előttem az úttesten. A fejem felett vakítóan ragyogó neonlámpa fényének köszönheted, hogy nem tiportalak széjjel, nyomtalanul, közömbösen, gondtalanul. S most csodálkozva, valami derűs örömmel szemléllek. Kicsit közelebb hajolok hozzád, jól láttalak-e.

Igen. Nem tévedtem. Egy szelet csokoládé. Még hozzá a legjobb fajtából. Nem, téged nem veszítettek el, hiszen ki vagy bontva csillogó sztaniolruhádból, sőt egy kis darabkát szemmelláthatóan már le is haraptak belőled. Vagy leejtettek vagy sok voltál már valakinek, hát eldobott. S most itt fekszel pucéran, szinte kacérkodva, mint valami barna húsú kis négergyerek. Csoki.

Talán még kuncogsz is magadban, hogy mit bámészkodok itt fölötted. Nem vagy te olyan csoda, vagy nagy ügy. Majd valaki rádlép, vagy félrerúg s a havas eső elmossa édes ízt adó morzsáidat is. Nincs igazad kicsi csoki! Tényleg nem vagy csoda. A valóság egy édes morzsája vagy. Így van! Éppen így vagy valóság. Így. Fekve az út porában. Nem ritka könyöradományként küldött külföldi csomagban, nem zúgpiacon kézbecsúsztatva, nem elérhetetlen és kevés kirakatok fényes üvege mögött trónolva, bámész és vágyódó gyermek és felnőtt tekintetek keresztüzében. Akkor és ott csoda voltál. Esetleg. S a csodáknak mindig kétes értékű az íze és illata. De itt igazi vagy. Valós és kézzelfogható.

Bizony kicsi csoki! Valamikor ha így feküdt egy cigarettacsonk, úgy csaptunk volna le rá, mint sáskák a vetésre. És mesélhetnék neked arról a mozdulatról is, amikor nincstelen, megalázott emberségünkkel a krumpli vastagabb hajából szedtük fel, mert élni kell. Tudok éveket, amikor egy szelet kenyérhéjat nem láttam feküdni az utak porában s ha valaki leejtette, felkapta nyomban és megfújva majszolta tovább. Hol voltál te akkor kicsi csoki? Mit tudsz te mindenről? Ma gondtalanul repül kezünkből a félig szívott cigaretta, megszóljuk azt, aki a krumplihajját nem a kukaedénybe, de mellé önti. Hol van már a felemelt kenyérdarab? Helyette kiflivég hever a szemétben s a leejtett kenyér után esetleg azért hajolnak, hogy felemelve, pinceablakba, kőpárkányra tegyék, jó lesz kóbor ebeknek vagy csiripelő verébseregnek.

Hol vagy te ezekhez képest? Ma már utánad sem hajolnak. Nem vagy már elérhetetlen és csoda. Egy darabka édes csokoládé. Leestél? Majd ha kell, vesznek helyedbe másikat.

Nem tudom, megértetted-e, miért is mondtam el mindezeket neked? Ám, akik még emlékezünk a régi mozdulatra, melyekről itt meséltem neked, biztos, hogy első pillanatban ösztönszerűen hajolunk feléd, hogy felemeljünk s azután félbeszakadt mozdulattal, mosolyogva egyenesedünk fel s lényünkön végig édes ízzel árad át a megváltozott világ édessége feletti öröm, mint hajdani csokoládék valamikor csodának tűnő íze, amely nem csoda már, de természetes valóság.

DR. UZ GYÖRGY

A lakás izléses berendezéséről esik szó a pénteki klubdélutánon

A nőtanács második klubdélutánjára 7-én délután 5 órai kezdettel a Május 1-ben kerül sor. Ezúttal Faragó Piroskát, a Képcsarnok Vállalat munkatársát kérték fel, hogy tartson előadást. Miről hallhatnak az érdeklődők?

— A lakás izléses berendezéséhez szeretnénk adni néhány jótanácsot — kezdte Faragó Piroska. — *Munkám során sok otthonban jártam, s bizony nem egyszer tapasztaltam, hogy szép, modern bútorokat nem megfelelő dísztárgyakkal, ízléstelen porcelánokkal, falvédővel párosítják. Ezzel a meglévő szépet is elrontják.*

— A mi korunk az őszinteséget tekinti a legfontosabbnak s ezért nincs szükség arra, hogy szirupos figurákat, művirágokat találjunk ki. Az egyszerűségnél és a természetességnél nincs szebb. Erre is felhívnám a figyelmet, hiszen most, karácsony előtt sokan ajándékoznak dísztárgyakat s azt szeretném, ha ezek közül minél kevesebb giccs találna gazdára.

TANÁCSTAGI BESZÁMOLÓK

December 4-én délután 5 órakor a belvárosi iskolában Klics János tart beszámolót a tanács féléves munkájáról. 5-én délután 5 órakor Uri Gézáné (kenderföldi iskola) délután 4 órakor Benkő Antal (kenderföldi iskola), Heidecker Pál (belvárosi iskola), 6-án délután 4 órakor Bíró Imre (kenderföldi iskola), Vas István (Aknamélyítő kultúrterem), 5 órakor Tihanyi János, Szentes János, Ritzi Ferenc, Sipos József (belvárosi iskola) tájékoztatja választóit.

— AZ IFJÚSÁG A SZOCIALIZMUSÉRT JELVÉNY második fokozatát adták át vasárnap 270 III-as aknai fiatalnak a Juhász Gyula munkásklubban. A jelvény-kiosztást jól sikerült Ki mit tud műsorsal kötötték egybe, melynek győztese Nyitrai Antal lett. — Második Csenki Sándor, harmadik Balázs László.

Ifjúságunk körében jelentősen növekedett a kulturális szemle iránti érdeklődés

A tavalyi 3700 résztvevővel szemben az idén több mint 4200 fiatal kapcsolódott be a Steinmetz kapitány kulturális szemle 1962—63. évi bemutatóira, versenyeire. Ez az egyetlen szám is azt bizonyítja, hogy a vetélkedők lebonyolításával megbízott szemlebizottság a fiatalok érdeklődési körének, s a szemle követelményeinek megfelelően állította össze a programot. A KISZ helyi vezetői tehát igyekeznek eleget tenni annak a pártkongresszuson határozattá emelkedett irányelv tételnek, amely megjelöli, hogy „A Kommunista Ifjúsági Szövetség... legyen a fiatalság életkori sajátosságainak megfelelő vonzó, színes, eleven mozgalom".

A szemlére benevezett hetven KISZ-alapszrvezetben szorgosan készülnek a színjátszók, a népitáncosok, a kórusok, hogy minél eredményesebben szerepeljenek a helyi, a körzeti és a városi bemutatón. Igen sokan tesznek eleget annak a követelménynek, hogy nagyobb ismerettel, tudással rendelkezzenek a népművelési év befejeztével. Mintegy százan látogatják az ifjúsági filmklub foglalkozásait. Ezeregyszázan vállalták, hogy kollektívan mennek színházba, moziba, hangversenyre, múzeumba. Népesek azok az összejövetelek is, ahol ankét keretében vitatják meg a látottakat, hallottakat. Hét alapszervezetben ifjúsági klubnapokat tartanak, ahol hozzávetőlegesen négyszázan tanulnak, szórakoznak.

A városi KISZ-bizottság védnökségével működő Majakovszkij-klub (a Zrínyiben) hetenként négyszer (kedd, csütörtök, péntek, szombat délután 4-től este 10-ig) ad programot. Kötetlen beszélgetés, megemlékezés, szellemi vetélkedő, tudományos előadás, táncverseny, film- és színházlátogatás, stb. nyújt lehetőséget a művelődésre.

A „Hogyan táncoljunk ízlésesen?" címmel december 27-re meghirdetett táncverseny tulajdonképpen bemutató lesz arra, hogy az alapszervezetek sikeresebben tartsák meg az ilyen jellegű rendezvényeket. Erre annál inkább szükség van, mert a kulturális szemle idei kiemelt ága a klub-foglalkozás és a társastánc.

A sok jó dolgozó alapszervezet közül első helyen kell beszélni az Iparitanuló Intézet, Kossuth-bánya, a Kun Béla Gimnázium, a Villamos Üzem és Mánfa fiataljainak szemlére való felkészüléséről. A vájáriskolások színjátszó csoportja a napokban már sikeresen bemutatta azt a „Dunántúli rapszódia" című előadást, amellyel később — ha továbbjut — a városi vetélkedőn indul.

A szemlebizottság az alapszervezeteknél decemberben és januárban bírálja el a továbbjutás jogát. Az eredményes felkészüléshez lehetőséget biztosít a körzeti és a cseremű-sorokon való részvételre. Így a márciusi városi döntőn a legjobb szólisták és együttesek mérhetik majd össze tudásukat.

G. Martinov:

A Föld nővére

(109.)

— Hát ezt már nem bízom az akaratotokra. — Andrejev két vékony szelet konzervsonkát nyújtott feléjük. — Egyétek meg. Egyelőre nincs több. Most pedig sorjába, indulás az űrhajóra. A kórházba.

— Nem megyünk! — mondta Melnyikov. — Itt maradunk a Földet-érésig. Vtorovon kívül senki se tudja irányítani az űrhajót. Adjatok élelmet és navigációs műszereket...

— Ne beszélj bolondokat — szólt közbe Pajcsadze. — Belopolszkij elvtárs parancsot adott, hogy szállítsunk át benneteket az űrhajóra. Ezt pedig itt egye meg a fene.

— Ne haragudj, Arszén — mondta igen komoly hangon Melnyikov, — de ha közülünk valaki bolondokat beszél, az csak te lehetsz. Ez az űrhajó a legértékesebb dolog, amit a Venuson találtunk. Felbecsülhetetlen kincsestár. Nem szabad hagyni elpusztulni. Bármi áron el kell juttatnunk a Földre.

— Indulj az űrhajóra. Beszélj Belopolszkijjal. Különben türelmetlenül vár téged.

— Vegye fel az én ruhámat — tette hozzá Andrejev. — Mi itt megvárjuk.

Az orvos egyforma magas volt Melnyikovval és űrruhája pontosan ráillett Boriszra. Pajcsadze ruhájába sem Melnyikov, sem Vtorov nem fért volna bele.

LEMONDÁS

Melnyikov már nem egyszer tartózkodot az űrben.

Jól ismerte az űrhajón kívüli szabad lebegés érzését. De visszatérése saját űrhajójukra, azok után, amiket átélt, az űrhajóra, amelynek viszontlátásáról már letett, nagy izgalomba hozta. Túlságosan szokatlan volt, mindaz, ami most történt.

Romanov kísérte. Knyázev egyedül maradt a „faetonlakó" bejáratában.

Keze megremegett, amikor hozzáért a jólismert földi gombhoz. A megkönyebbülés sóhaja tört fel melléből: a kijárati kamra falai bezárultak mögöttük. Mindjárt megpillantja szeretett társai arcát. Milyen sokára, milyen lassan telik meg levegővel a kamra!

Az űrhajó felé menet, észrevette, hogy az SZSZSZR—KSZ3 valóban hozzásimult a faetonűrhajó külső gyűrűjéhez, sőt hozzá van kötözve. Mikor csinálták ezt? Félállomban voltak éppen és nem érdekelte őket, mi történik odakint.

Kigyulladt a zöld égő. Kinyillott a belső ajtó...

Végre „itthon" van!...

Korzsevszkij fogadta. A biológus egyáltalán nem csodálkozott, amikor megpillantotta Melnyikovot. Csupán alig észrevehető sápadtsága árulta el izgalmát. Segített neki levetkőzni.

— Él! — mondta, miután megölelte a felszerelésétől megszabadított Melnyikovot. — Remélem, mind a ketten? Nagyszerű!

— Konsztantyin Jevgenyevics a vezérlőpultnál van?

— Igen, immár tíz órája. Három órával ezelőtt értük utól magukat. Nagyon nehéz volt megközelíteni űrhajójukat.

— Képzelem! — felete Melnyikov.

A vezérlőfülke kerek ajtaja fölött zöld lámpa égett: szabad a belépés. S máris ölelő karok közt találta magát. Belopolszkij alighanem az ajtóban várta.

De hát ő volna ez? Mi történt vele? Miért nyúlt meg ennyire az arca? Honnan ez a sok ránc rajta? Ilyen betegen irányítja az űrhajót? S oly furcsa ezen a kemény arcon könnyeket látni.

— Mi történt magával, Konsztantyin Jevgenyevics?

— Bocsásd meg nekem azt a sok szenvedést, amit neked és Gennagyijnak okoztam.

— Nem értem. Mit bocsássak meg? Ellenkezőleg, én vagyok hálás, hisz épp jókor érkeztek a segítségünkre.

— Majd megérted, ha rájössz mindenre. Mesélj! Hát Vtorov?

— Ott maradt. Pajcsadze űrruhája nem jó neki. De úgy sem engedném, hogy elhagyja az űrhajót.

(Folytatjuk.)

A „nagy család" szolgálatában

Jani bácsi ott ül a nehéz íróasztal mögött. A trösztigazgatói iroda finommüvü antik bútorzata érdekes ellentétben áll az ő egyszerüségével, közvetlenségével. A napokban múlt ötven éves; két merőben ellentétes negyedszázadot hagyott maga mögött. Az elsőről jobbára csak szomorú emlékei és gyakran jelentkező reumás bántalmai maradtak. Életének második szakaszát kemény munkával ugyan, de megbecsülésben töltötte. Szép sikereket ért el az újért folyó harcban, s ma, trösztigazgatóként is ugyanolyan bányásznak vallja magát, mint azok akik napról napra százméterekkel a föld alatt, szénportól feketén teljesítik kötelességüket.

Most fejezte be a reggeli megbeszélést, s gondolatai, mint mindig, a bányán járnak. Munkahelyekről, emberekről, eredményekről és tennivalókról beszél.

— A múlt héten a minisztériumban jártam — mondja. — Éppen akkor panaszkodott a vasútigazgatóság, hogy kevés a szénkészlete. A miniszter elvtárs azonnal feloldotta a termelési korlátozásunkat. — Most az a feladatunk, hogy amilyen mértékben csak tudjuk, túlteljesítjük a tervet..

Csak ez után tér rá, hogy ő is volt a minisztériumi látogatásának eredeti célja, s hogy s mint történt ez a számára nagyon emlékezetes eset.

— Egy szükszavú, hivatalos értesítést kaptam, hogy 26-án 10 órára jelenjek meg Czottner elvtársnál. No, mondom, a III-as aknai halálos balesetek miatt hivatnak. Ebben a tudatban indultam el, aztán csak a személyzeti főosztályon tudtam meg, hogy kitüntetnek. — Az ötvenedik születésnapom alkalmából.

Kissé meghatódott a hangja, ahogy visszaemlékezik Czottner és Haracska elvtárs jókívánságaira. A gratulációk után azonnal a munkára terelődött a szó, a bányára, s ez az ő igazi életeleme.

Ez volt már a múltban is. — Ahogy beszélgetünk, emlékei elkalandoznak, vissza, a harmincas évek idején.

— Nyolc évig voltam segédvájár. Nagyon hosszú és nagyon nehéz évek voltak. Amíg másokat, nálam gyengébb munkásokat előléptettek, az én nyakamba spicliket, besúgókat ültettek. Vigyáznom kellett minden lépésemre, minden szavamra.

Annyira azonban sohasem tudták megfélemlíteni az urak, hogy ne rettegtek volna tőle. Szeli bányaigazgató úr egy alkalommal félútról paracsolta vissza a kast, amellyel ő, Piegl János a hányába készült. S négy csendőrrel várta az aknaházban.

— Én a bányába jöttem és dolgozni akarok! Engem innen nem lehet elküldeni!

És valóban nem lehetett. Elhurcolni sem.

1940-ben letartóztatták. A nyilasok sztrájkot provokáltak, mégis a munkásmozgalmi vezetőket tizedelték meg. — A frontra akarták vinni őket, de a terv kudarcba fulladt.

Ismét a mára kanyarodik a beszéd fonala. Azt kérdezzük, volt-e olyan nap az életében, amikor a bányával ne foglalkozott volna. Tagadóan rázza a fejét. Ilyen nem volt.

— Ha van egy kis szabad időm, lebújok a „lyukba". Ott érzem igazán jól magam.

Szabad idő? Ez az, amiből a legkevesebb van. Nagyon sok az igazgatói elfoglaltság.

— Ha tanulni akarok, délután, öt óra után magamra záratom az ajtót.

Mert tanul is. Az üzemgazdasági tanfolyamot végzi. S mit szól ehez a család, a felesége, a kisebbik, nyolc éves fia? Hm. Mit szólhatnának? A hűséges élettársnak, aki jóban rosszabn segítette férjét, sokszor kell beérnie ezzel a magyarázattal: „Első a nagy család, mert ha ennek a dolgai rendben mennek, akkor a kis családnak is jó..."

Tervei?

— Első a tanulás. Aztán, ha azzal végeztem, majd egy-két év múlva egy zwickaui cseréüdülés.

Végül azt kéri, köszönjük meg a nevében a jókívánságokat, amelyeket a születésnapja és kitüntetése alkalmából kapott. S most, hogy ezt megtettük, kívánjuk Piegl elvtársnak, hogy sok eredményes esztendőt töltsön el még a „nagy család" szolgálatában.

B—R.

Nemcsak a műhelygyakorlat nevel a munkára

Nem az iskolának, az életnek tanulunk. Számtalanszor hallot s igazolt meghatározás. De sohasem érvényesítették oly igazán, mint napjainkban. — Nemcsak a gyakorlati foglalkozásokon, hanem az irodalom, a matematika, a testnevelés, a biológia órán is erre nevelik a gyerekeket.

A gesztenyési iskola VIII. A. osztályába fizika órára látogattunk. Amikor beléptünk, mindjárt szemünkbe tűnt a tanterem otthonossága. Virágok, képek díszítik a helyiséget. — Valamennyi a tanulókat dicséri.

Az órán Zsálig Katalin és Varga Mária felelt. Az áram keletkezéséről, a mikrofon működéséről adtak számot. Közben az asztalra helyezett kísérleti eszközökön bizonyították szavaik helyességét. — Ha megakadtak, szinte az egész osztály keze a magasba lendült. Érdekelte őket, megtanulták az anyagot.

A beszámoltatás után az áramerősségről beszélt Mosoni József tanár. A kísérletek alapján maguk a diákok jöttek rá, hogy az áramerősség fordítottan arányos az ellenállással s egyenes arányban áll a feszültséggel. Szó esett arról is, hogy már 0,2 amperes áramerősség halált okozhat. Ezzel kapcsolatban a tanár elmondta, hogy mit kell tenni akkor, ha télen a hó súlyától leszakad a villamosvezeték. Megtörténhet, hogy valaki belebotlik a vezetékbe s ilyenkor csak a gyors segítség használ. Először az áramkörből kell kiszabadítani az áramütöttet, természetesen szigetelőanyaggal (ruha, gumi), aztán elsősegélyben részesíteni.

Amikor a csengő az óra végét jelzi, a tanulók az elméleti tudás mellett egy igen hasznos gyakorlati ismeret birtokosai is.

S így van ez máskor is. A nevelők valamennyien arra törekszenek, hogy felkeltsék a gyerekek érdeklődését a gyakorlati élet iránt, annak részesévé tegyék őket, s a diákok önmaguk vegyék észre, hogy nekik is van tennivalójuk. Hogy ez sikerül, bizonyítja, a nemrég társadalmi munkával készült iskolafestésből a tanulók derekasan kivették részüket. A politechnikai terem olajlábazatát maguk készítették. A VIII-os Sirály őrs önként vállalkozott a napközi épülete mögötti terület rendezésére, parkosítására. A diákok vállalták a tantermi berendezések megóvását, az udvar, a folyosók tisztaságának biztosítását.

Az élet megismerését, a munka megszerettetését szolgálják a rendszeres üzemlátogatások is. Legutóbb az Erőművet nézték meg a tanulók, s a VII-esek, VIII-osok nemsokára a Helyiipari Vállalatot látogatják meg. Ennek pályaválasztási tanácsadó jellege is lesz. Az alkotómunka további megszerettetésére rövidesen önképzőkört szerveznek. A kör a többi közt foglalkozik néprajzi, helytörténeti anyag gyűjtésével is.

A gyerekeket nemcsak nevelik, de elismeréssel serkentik is a munkára. Így például rajösszejöveteleken megdicsérik az iskola csinosításában, a hulladékgyűjtésben legszorgalmasabb pajtásokat. Családlátogatásokon a szülőkkel is beszélgetnek erről.

Nemcsak a műhelygyakorlat nevel tehát az életre, bár kétségkívül ez az egyik leglényegesebb eszköze a munkára nevelésnek. Ezenkívül számtalan lehetősége adódik a pedagógusnak, hogy tanítványai érdeklődését felkeltse a munka iránt. Mert dolgozni nemcsak tudni, hanem szeretni is kell az életbe kikerülőknek.

Milyen könyv kerül Télapó zsákjába?

Evek óta ugyanaz a kép fogadja a könyvesboltba belépőt: körbefutó, könyvekkel bélelt polcok, szorgoskodó, a műveket rakosgató eladók. Látszólag nem változott semmi, pedig ki tudja hányadik könyv váltja már egymást, hány vevő fordult meg itt. Az idén eddig másfélmillió forintos forgalmat bonyolítottak le. Ez körülbelül 75 000 kötetnek felel meg. Tavaly egész évben ennyi könyvet adtak el. Mivel magyarázható az örvendetes előrehaladás? Resch János, az üzlet vezetője mondta el.

— Hogy már november végére ennyi könyvet megvásároltak, az elsősorban azt bizonyítja: bővült város lakóinak érdeklődési köre. Nem kevésbé hozzájárult ehhez az is, hogy nőtt a könyvkiadás színvonala. Meg kell említenem a különféle, a Jókai, a Mikszáth, a Balzac, a Világtörténet könyvsorozatokat. Jelentősen segíti munkánkat, hogy tizzel több lett az üzemi könyvbizományosok száma s árusítunk az iskolákban is. A gimnazisták például havonta 4000 forintért vásárolnak könyvet. Hasonló a kereslet a dávidföldi iskolában is. Sokakat állandó könyvvásárlásra szoktatott a folyószámla-nyitás, mely előnyös fizetési feltételeket biztosít. Jelenleg harminchatan vesznek így könyvet.

— Mennyi és milyen könyv kerül Télapó zsákjába?

— December 6-ra mintegy 150 ezer forint értékű kötet kelt el. Igen keresett az újszerű, műanyagborítással készült, nedves szivaccsal vagy ruhával lemosható mesekönyv. A szépirodalmi és egyéb művek közül Jókai: Aranyemberét, — Karsai: A berchtesgadeni sasfészektől a berlini bunkerig, Shaw: Oroszlánkölykök című alkotását, valamint a nemrég megjelent Judó könyvet vették leginkább.

— Milyen újdonságokat várhatunk a karácsonyi könyvvásárra?

— Több érdekes kötet máris megérkezett. Így Passuth László nagysikerű regénye az Esőisten siratja Mexikót, Solyóm József: Hűség, Poljanovszkij: A felderítő lány, Kaffka Margit regényei, Ráth-Végh István: Az emberi butaság című műve máris kapható. Karácsony előtt még 300 ezer forint értékű könyvet várunk. Közülük csak néhány érdekesebb alkotást sorolok fel. Morton: Az élet ára, Timár Máté: Asszonycsere, Széchenyi Zsigmond: Afrikai tábortüzek, Rosanov: Hitler végnapjai.

Van tehát miből válogatni. S az értékes, szép könyvek bizonyára nagyon sok arcra varázsolnak örömmosolyt nemcsak Télapó ünnepén, de a karácsonyi ajándékozáskor is.

Megkezdte a munkát III-as aknán a fiatal műszakiak tanácsa

Mérnökök, technikusok, gyakornok technikusok, pontosan 46 fiatal műszaki alakította meg III-as aknán a fiatal műszakiak tanácsát. Első munkájuk a feladatterv kidolgozása volt, amelyet az üzem műszaki vezetőjével összehangoltan készítettek el, s természetesen az üzem műszaki vezetőjével összehangoltan készítettek el, s természetesen hozzá is kezdtek annak végrehajtásához. Munkatervük öt részre, illetve öt csoportra tagozódik, minden csoportot mérnök vezet.

A III-as aknán alkalmazott és alkalmazásra kerülhető újabb gépek ismertetésével, e gépekkel szerzett tapasztalatok összegyűjtésével, gépészeti és villamossági problémákkal például a negyedik csoport foglalkozik.

Nem találni olyan csoportot, feladatot, amely nem „rázós" dolgokat ragad ki az üzem életéből. Nagy munkát végez az I-es csoport is Kovács József bányamérnök vezetésével: a meredek dőlésű telepek fejtésmódjának korszerűsítéséhez kívánnak hozzájárulni összehasonlító vizsgálatokkal.

A szénelővájás, feltárás és szállítás szerteágazó problémakörét a második csoport elemzi, s többek között a jövőben megvalósításra kerülő szállítási koncentráció leggazdaságosabb módjára készítenek majd javaslatot. A kőzetporok elleni védelem, bányaszellőztetés szintén egy csoport feladatát képezi.

Figyelemre és követésre méltó a munkásvédelmi és műszaki propagandával, szaktanácsadással való foglalkozásuk. Ezt a témakört a III-as aknaiak előtt egyetlen fiatal műszakiak tanácsa sem vette programjába, elsőnek ők ismerték fel a munka jelentőségét.

És még egy jellemző, érdekes, tanulságos jellemvonás: munkájuk az üzemi ifjúsági brigádok műszaki segítésén, az üzem műszaki fejlesztésének elősegítésén, az újító mozgalom műszaki támogatásán, valamint a fiatal műszakiak önképzésén túl a szocialista ifjúsági brigádok szorosabb kapcsolatának kiépítésére is irányul. Egy-egy téma kidolgozásakor, a csoportmegbeszélésekre az első időben csak az ifjúsági brigádvezetőket, később az egész brigádot is meghívják.

Sportruhában nem szabad üzemben lévő gépekhez nyúlni. Az előírt öltözködés betartása balesetet előz meg. (—)

— ÉRCKUTATÁST ÉS FÖLDTANI ALAPFÚRÁST végez az ország északi részében, Recsk és Rudabánya környékén a Mecseki Földtani Kutató-Fúró Vállalat 6 berendezése. A Recsk—6-os fúrásnál a közelmúltban nagyobb mennyiségű ércesedést fedeztek fel réz, cink és ólom tartalommal.

SPORT

Január 5-ig pihenőt tart a labdarúgó-csapat

NB I-es labdarúgóink kedden tartják idei utolsó edzésüket. A levezető foglalkozás után pihenőre tér a csapat. December 12-én Hévízre utazik a gárda, hogy ott két hetet töltsön. A több, mint egyhónapos szünet alatt azért nem lesz teljes pihenő, mert a labdarúgó keretet kisebb csapatokra osztják s a teke, valamint az asztalitenisz bajnokságban a Kilián-pontokért versenyeznek.

A tartalékok vasárnap játszották az elmaradt Pécsi Dózsa elleni mérkőzést. A salakpályán rendezett találkozón — a csúszós talaj miatt — nem alakulhatott ki jó játék, inkább küzdelem jellemezte a viadalt. A Lukács — Kanizsai, Molnár, Takács — Lelovics. Kékesi — Albert, Lutz, Muzslai, Pallai, Bartulov összetételű tizenegy 1:1-es félidő után 2:2-es döntetlent ért el. A 12 percben Kamondi szerezte meg a vezetést. A 38. percben Bartulov egyenlített. Az 55. percben ismét a pécsiek szereztek előnyt Rádi révén. — Együttesünk fölényben játszott, mégis csak a 90. perc hozott döntést. Az előretörő Molnárt a védők szabálytalanul szerelték a büntető területen. A megítélt tizenegyest Muzslai a jobb sarokba vágta. Kezdésre már nem is volt idő! A csapatból Bartulov emelkedett ki, aki a mezőny legjobbjának bizonyult. Rajta kívül Kékesi és Pallai teljesítménye dicsérhető.

*

Az elmaradt és vasárnap játszott Debrecen—Tatabánya NB I-es találkozón 1:1-es döntetlen született. A debreceniek a 6. percben Molnár góljával vezetéshez jutottak. A tatabányaiak csak a 80. percben egyenlítettek Sátori lövésével. A DVSC pontszerzése azt jelenti, hogy a táblázaton helycsere történt: a vasutascsapat a 10. helyre került, míg a Komlói Bányász eggyel lejjebb jutott.

Rónai két góljával

Magyarország—Lengyelország 2:1 (1:0)

A budapesti Megyeri úti stadionban csapott össze a két ország ifjúsági válogatott labdarúgócsapata, hogy eldöntse melyik gárda érdemes az UEFA 16-os döntőjébe jutásra. Válogatottunkban ismét helyet kapott a jobbszélső posztján a Komlói Bányász fiatal csatára, Rónai.

A közelmúltban Radomban 1:1 arányú döntetlen született a két ország ifjúsági együtteseinek összecsapásán.

Bár a visszavágón a lengyelek kezdtek jobban — a jobbösszekötő zúgó kapufát lőtt — mégis a 12. percben magyar gólnak örülhetett a mintegy 4000 főnyi közönség. Rónai közelről pofozta a hálóba a labdát. Szünet után már az első perc meghozta a 2. gólunkat. Nem kis örömünkre ez is Rónai nevéhez fűződik. A komlói fiú nagy lendülettel ...zott el a jobbszélen. Éles szögből a kapu elé vagta a labdát. A csavart lövés átszállt Stazsewszki feje felett és a jobb felső sarokba vágódott. Bár a lengyelek a 65. percben Bíró öngóljával szépítettek, végeredményben 2:1-es magyar siker született. Rónai két gólján kívül kitűnő mezőnymunkájával, lelkesedésével és gyorsaságával tűnt ki.

Értékes helyezések a dunaújvárosi birkózó-versenyen

Szombaton és vasárnap Dunaújvárosban bonyolították le az országos kötöttfogású ifjúsági birkózóversenyt. Tizenegy egyesület küldte el legjobbjait a nagy összecsapásra. A legjobb fővárosi egyesületek birkózóin kívül ott voltak a PVSK, a Székesfehérvár, a Győr, a Szombathely, a Debrecen s Komló versenyzői is.

A kétnapos viadalon 81 birkózó lépett szőnyegre. Sik Béla edző vezetésével a komlói színeket három versenyző képviselte. Fiataljaink igen jól megállták helyüket: értékes helyezésekkel tértek haza.

A kisközépsúlyban nyolc induló közül Bak László a 3. helyen végzett. Nagyközépsúlyban Szántó Kálmán a 2. helyet biztosította magának. Említésre méltó, hogy ebben a súlycsoportban kilenc birkózó küzdött az első helyért. Szántó minimális különbséggel szorult a 2. helyre. Igen jól helytállt a nehézsúlyban induló Győre József is. A komlói fiú szintén a 2. helyet szerezte meg.

Bár a Komlói Bányász csak három versenyzőt szerepeltetett, a tizenegy egyesület pontversenyében mégis megszerezte a 6. helyet. A Bányász birkózói — előreláthatólag — december közepén Tatabányán ugyancsak ifjúsági versenyen indulnak.

NB I. ÁLLÁSA:

1.	U. Dózsa	12	6	6	—	31:10 18
2.	Bp. Honvéd	12	7	3	2	33:17 17
3.	MTK	13	6	5	2	19:19 17
4.	Szeged	13	6	4	3	10:11 16
5.	Ferencváros	13	5	4	4	21:18 14
6.	Vasas	13	4	5	4	18:16 13
7.	Dorog	13	4	5	4	19:17 13
8.	Győr	13	5	3	4	15:15 13
9.	Tatabánya	12	4	4	4	15:13 12
10.	Debrecen	13	2	8	3	13:18 12
11.	Komló	13	2	7	4	15:19 11
12.	Pécs	13	2	6	5	10:18 10
13.	Salgótarján	13	3	3	7	12:18 9
14.	Szombathely	13	1	1	11	9:31 3

A tűzoltócsapat győzött a röplabda rangadón

A röplabda Kilián Kupa-verseny 2. fordulóján találkoztak vasárnap a csapatok. Ezúttal is nyolc együttes legjobbjai mérték össze tudásukat. A rangadó jellegű Dózsa—Bányász összecsapáson a tűzoltó csapat bizonyult jobbnak. Az első 20 percben még a Bányász vezetett (29:25), de fordulás után a Dózsa jobban hajrázott és 46:45 arányban megnyerte a mérkőzést. Kitűnt: Kárpáti, Dani, Löber, illetve Takács I.

A Rendőrség—Kőbánya együtteseinek viadalán az előli álló csapat szerezte meg a két pontot. A kőbányaiak nem késztették nagy küzdelemre a rendőrségi gárdát. Az első percekben még a kőbányaiak vezettek (6:1), de a fordulásnál már 27:13 volt az eredmény a rendőrség javára. A végeredmény: 52:24. Jók: Cseh, Bátori, Balotai, illetve Adorján, Rotkó.

Gimnázium—Bányász (női) 59:41 (34:23). A Bányász női csapata 20 pont előnyt kapott a játéktudás kiegyenlítő zására. A rossz nyitások miatt a női gárda nem tudott kibontakozni s így a gimnazista fiúk megérdemelten győztek. Kiemelkedett Foór, Pataki Szabó, illetve Villányi I. teljesítménye.

Szénelőkészítők—Építők 43:37 (21:16). A váltott vezetés után az egységesebb csapatjátékkal rendelkező Szénelőkészítők győzött. Jók: Pető, Radnai, Laufer, illetve Mészáros, Galambos. Höninger a kiállítás sorsára jutott sportszerűtlen magatartása miatt.

A KILIÁN KUPA ÁLLÁSA:

1.	Dózsa	2	2	—	131:90	4
2.	Gimnázium	2	2	—	106:80	4
3.	Rendőrség	2	1	1	91:71	2
4.	Bányász	2	1	1	102:89	2
5.	Kőbánya	2	1	1	86:97	2
6.	Szénelőkészítők	2	1	1	88:122	2
7.	Építők	2	—	2	80:100	0
8.	Bányász (női)	2	—	2	86:121	0

A Kilián Kupa verseny 3. fordulóját vasárnap rendezik.

A Bányász II. legyőzte a Gimnázium I. csapatot a kosaras Kilián Kupában

A hét végén folytatódtak a küzdelmek a kosárlabdások Kilián Kupájában. A legnagyobb érdeklődéssel várt találkozón a Bányász tartalékok 45:27 (33:13) arányban győzték le a gimnazista fiúk I. csapatát.

A két női mérkőzés egyikén a Gimnázium III. 31:29 (9:12)-re bizonyult jobbnak a Gimnázium II.-vel szemben. A Bányász II. pedig a középiskolások I. gárdáját verte meg 20:8 (14:3 arányban).

Ezen a héten a férfiaknál már pályára lépnek a Pedagógus és a Bányász kézilabdás csapatai is. Bár játékerejük kevéssé ismert, mégis úgy véljük, hogy egyenlő ellenfelei lehetnek a legjobbaknak is. A kézilabdások között néhány fiú éppen a kosárlabdával kezdte sportolói pályafutását.

Ma este 19.20-kor a kökönyösi iskola tornatermében a Bányász I.—Bányász II. férfi mérkőzést rendezik. 5-én, szerdán pedig az atléta fiúk csapnak össze a Gimnázium I.-gyel, ugyancsak Kökönyösben 19.20-kor.

*

Komlói Bányász férfi csapata az utolsó megyebajnoki mérkőzésén Pécsett vereséget szenvedett a Vörös Meteortól. Az első félidőben a kék-fehérek még jól tartották magukat. Szünet után visszaestek, s a pécsiek higgadt játékkal megérdemelten kerekedtek felül.

A nagymányokiak vereséggel zárták az idényt

Az NB III-as Nagymányoki Bányász a 13. fordulóban Pécsett, a Verseny utcai pályán vendégszerepelt. Ezúttal a listavezető PBTC fogadta a Bányászt. A nagymányokiak (Szőcs — Hucker, Komáromi, Berta — Mányoki, Hirschmann — Becze, Dormány, Molnár, Lieber, Wusching) a mezőnyben egyenrangúak voltak. A pálya egyenetlen talaja miatt a játékosok egymás hibáiból éltek. Az első 45 percben a Bányász fordulás után a hazai gárda kezdeményezett többet. Végül a szerencsésebb csapat szerezte meg a két bajnoki pontot 1:0-ás félidő után 2:0 arányban. Góllövők: Győrfi, Kincsei. A vendégegyüttesből Szőcs, Hucker és Molnár játszott átlagon felül.

AZ NB III. ÁLLÁSA:

1.	Pécsi BTC	15	10	4	1	40:17 24
2.	P. Bányász	15	8	4	3	27:16 20
3.	Székesfv.	15	8	4	3	22:14 20
4.	K. Honvéd	15	7	5	3	29:15 19
5.	B. Építők	15	7	4	4	20:15 18
6.	N. Bányász	14	6	3	5	26:18 15
7.	Psz. Bányász	15	5	5	5	20:19 15
8.	Sz. Dózsa	15	6	3	6	25:25 15
9.	Sz. Petőfi	15	6	3	6	19:24 15
10.	K. Kinizsi	13	5	5	5	28:36 15
11.	Kiskunhalas	15	5	3	7	18:20 13
12.	N. Dózsa	14	4	4	6	25:22 12
13.	Mohácsi TE	15	5	2	8	16:25 12
14.	Nagymányok	15	4	1	10	18:37 9
15.	Siófok	14	1	5	8	16:30 7
16.	Dombóvár	14	3	1	10	13:29 7

Döntést hozott a Tolna megyei Labdarúgó Szövetség a november 25-én elmaradt Máza—Szászvár—Bonyhád mérkőzés ügyében. Tekintettel a rossz pályaviszonyokra, a szövetség úgy határozott, hogy a rangadó jellegű találkozót a tavaszi idény megkezdése előtt kell megtartani.

Dombóvári győzelem

Vasárnap a komlói telezők legjobbjai Dombóváron vendégszerepeltek a kétfordulós kupa-küzdelem keretében. Versenyzőink 16 pontos előnnyel léptek pályára.

— A komlóiak esélyesebbek a győzelemre — mondták a hazai szurkolók, vezetők.

Az első pár viadala után azonban megfordult az eredmény és már 20 fával a Spartacusra épített dombóvári válogatott állt jobban.

A mérk... tehát Dombóvár nyerte 2376:2340 arányban.

ASZTALITENISZ

A Komlói Bányász megyei bajnokságban szereplő asztalitenisz csapata vasárnap Szentlőrincen vendégszerepelt. A tartalékosan kiálló Bányász könnyedén (14:4) győzött. Ezzel megerősítette a táblázaton a 2. helyét és továbbra is versenyben van a bajnoki cím megszerzéséért. Jelenleg a Fécsszabolcs a listavezető.

A Komlói Helyiipar ebben a fordulóban szabadnapos volt. Az újonc helyiipariak meglepően jól szerepelnek, hiszen a Bányásszal az élmezőnyben foglalnak helyet. Pénteken egyébként a kenderföldi iskolában (fél 6 órai kezdettel) a Helyiipar—Bányász rangadót rendezik.

csak egy pillanat: vasúrolt fölkész ölönyét cakkgépünk igazítjuk

A „BÁSTYA" ÁRUHÁZBAN

KOMLÓ KOSSUTH L. ÚT.

a Baranya megyei Kisker. Váll.

HIREK — Közlemények

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

MOZIMŰSOR:

Május 1.: december 4-én, 5-én A fekete Orfeusz, színes, francia film, 14 éven felülieknek. — 6—12-ig: Ilyen hosszú távollét, széles francia film. Korhatár nélkül.

Zrínyi: 4—5-én: Egy asszony emlékezik, kínai színes film, korhatár nélkül. 6—7—9-én: A nagy olimpia, olasz színes szinkron film. Korhatár nélkül.

Előadások kezdete a Május 1-ben: 4, 6, 8 órakor, a Zrínyiben fél 4, fél 6, fél 8 órakor.

Az esti előadásokat az iskoláskorú gyermekek mék szülők kíséretében sem látogathatják.

TELEVÍZIÓMŰSOR:

Kedd, december 4: 17.50: Magyar Hírdető. — 18.00: Iskolások műsora. — 19.00: A titokzatos munkatárs. — 19.30: TV-híradó. — 19.45: Mezőgazdászok fóruma. — 19.50: A TV mesekönyve. — 19.55: TV-magazin. — 21.25: Mese a 12 találatról, magyar film. — 21.55: Orvosi tanácsok. — 22.05: Hírek, TV-híradó, ismétlése.

Szerda, december 5: 10.00: TV-híradó ismétlése. — 10.15: Fehéren fekete, román kisfilm. — 10.35: Mese a 12 találatról, magyar film ismétlése. — 12.05: Hírek. — 17.00: Mezőgazdasági műsor. — 18.00: Orosz nyelvlecke, kezdőknek. — 18.20: Zenekedvelő gyerekek klubja. — 19.00: Helyszíni közvetítés a budapesti Ilatszergyárból. — 19.30: TV-világhíradó. — 19.45: Magyar Hirdető. — 19.55: A TV mesekönyve. — 20.00: Irodalmi jegyzet. — G. Hauptmannról. — 20.10: Naplemente előtt, magyarul beszélő nyugatnémet film. 14 éven aluli nem ajánljuk. — 21.40: Jubileumi évkönyv, Gyurkovics Mária énekel. — 22.05: Hírek, TV-világhíradó ismétlése.

Csütörtök, december 6: 18.00: Orosz nyelvlecke, haladóknak. — 18.20: Kisfilm. — 18.30: Telesport. — 18.55: Jövő heti műsor. — 19.00: A TV mesekönyve. — 19.00: Közvetítés az Operaházból. Cosi fan tutte. Szünetben: TV-híradó. — 22.00: Hírek, TV-híradó ismétlése.

— EGÉSZSÉGÜGYI TANFOLYAM INDUL a Mecsekvidéki Üzemi Vendéglátó Vállalatnál. A dolgozók a munkájukkal kapcsolatos egészségügyi tudnivalókat sajátítják el, s a tanfolyam anyagából vizsgát tesznek.

— VEVŐANKÉTOT TARTANAK a kenderföldi iskolában december 7-én pénteken délután fél 5-kor. Kérik a városnegyed vásárlóit, hogy az összejövetelen minél nagyobb számban jelenjenek meg, észrevételeikkel, javaslataikkal segítsék a kereskedelmi dolgozók munkáját.

— RÖVIDESEN MEGKEZDIK a balesetelhárítási kiképzést a termelőszövetkezetekben. Az oktatásba szinte valamennyi tsz-tagot bevonják.

— ÚJ SZOBORRAL GAZDAGSZIK a jövő év tavaszán városunk. Farkas Aladár: Labdázó fiú című alkotását Dávidföldön, az iskolához vezető út torkolatánál állítják fel.

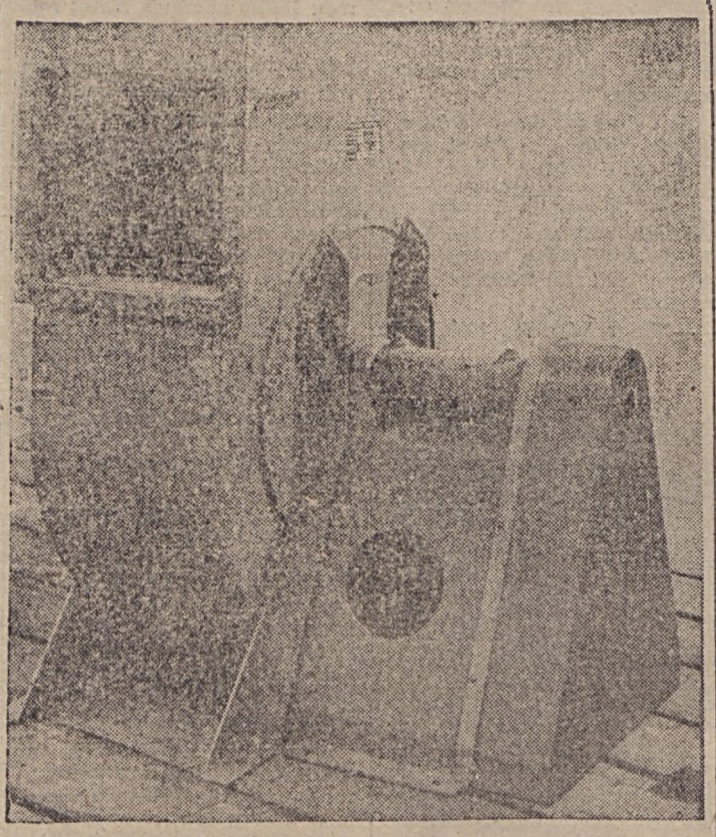
— EGY TANTERMET és egy politechnikai műhelyt kapott a belvárosi iskola a Rendőrklub átalakításával. A 28 ezer forint értékű munkát a Karbantartó Üzem dolgozói végezték.

— ÚJ TÁNCISKOLA INDULT TEGNAP a Zrínyi Művelődési Házban. Jelentkezni még mindig lehet a gondnokságon.

— AZ ÚJ MAGYAR NEVELÉSI TERV VITÁJÁRA 6-án, délután 7 órakor kerül sor a keleti iskolában. A megyében mindössze két intézetben tartanak ilyen vitát a szülők és a társadalmi szervek bevonásával.

— KÖRZETI ORVOSI RENDELŐ kezdi meg működését még ebben a hónapban Kisbattyánban. A faluban eddig nem volt állandó orvos.

Korszerű centrifugál ventillátor

A különböző rendeltetésű létesítményekben évek óta üzemelnek az **ÉM Általános Szerelő Vállalat** által gyártott és szerelt VUh-típusú centrifugál ventillátorok.

A ventillátorok magas hatásfokkal, jó akusztikai és előnyös üzemi tulajdonságokkal rendelkeznek.

Az új, korszerűsített formában megjelent ventillátor súlya és helyszükséglete kisebb lett. Alkalmas fokozott akusztikai követelmények kielégítésére is.

A gyártó vállalat az elektromotort a csapágytartó bakba helyezte. A poliamid műanyag-perselyekkel ellátott, a vállalat által szerkesztett és gyártott egyesített csapágyház csendes üzemet és tetszetős megjelenést biztosít.

A legkényesebb akusztikai igények kielégítésére a ventillátort hangelnyelő burkolattal látták el.

A ventillátorok gyártása studióink, színházaink, kultúrlétesítményeink részére ma már ebben a kivitelben folyik.

Ez a korszerű ventillátor a kutatóintézetek és a gyártó vállalat jó összműködésének eredménye.

Felvilágosítással szolgál: É. M. Általános Szerelő Vállalat. Budapest, VII., Madách Imre út 7. Telefon: 221-203.

Szervízszolgálat: 221-039. (111 m. á.).

Uj üzemi híradó

A napokban látott napvilágot a Komlói Helyiipari Szolgáltató Vállalat Üzemi Híradójának első száma. A híradó beköszöntőjében a vállalat vezetősége és a mozgalmi szervek azt írják, céljuk a vállalat dolgozóinak tájékoztatása a gazdasági helyzetről, mozgalmi életről. „Az üzemi híradót — írják a továbbiakban — a dolgozók szerkesztik és írják. Mindenki írja meg véleményét akkor is, ha vezetőt kell bírálni."

Az első szám részleteket közöl Kádár János elvtársnak az MSZMP VIII. kongresszusán elhangzott referátumából; a termelési osztály közlésében a „Termelési feladatokról" címmel adnak közre cikket; ismertetik a kongresszus tiszteletére tett munkafelajánlásokat, végül kisebb írások, hírek egészítik ki a híradót.

A Helyiipar Üzemi Híradójának megjelenésével — a bányaüzemeket is számítva — tízre emelkedett a vállalatok dolgozóit tájékoztató kiadványok száma.

Apróhirdetés

— **Gépelést vállalok. Cím a szerkesztőségben.**

— **Fiatal házaspár kiadó albérleti szobát keres. Cím: a tröszt portáján.**

— **Herceg István Gadány, 40 db merinói hasas birka, március 1-én ellenek, és két üszőborjú eladó.**

— **Trabant limusine jó karban eladó. Nagymotort beszámítok. — Szászvár, Aradi u. 7.**

— **Autógarázs eladó. Kenderföldön. Érdeklődni: szerdán, pénteken 11—96-os telefonon.**

— **Lakáscserével eladó Dávidföld, Székely Bertalan u. 73-as ikerház. Ugyanott kombináltszekrény 2000-ért.**

— **Két mázsa körüli hízott disznók eladók. Komló, telefon: 26-50.**

— **Üres albérleti szoba gyermektelen házaspár részére azonnal kiadó. Dávidföld, Székely Bertalan u. 68.**

— **Családi ház háromszobás, beköltözhetőséggel eladó. Pécs, Mindszent u. 17. (felső csengő).**

ÚJ KOMLÓ

A Magyar Szocialista Munkáspárt Komló Városi Bizottsága és a városi tanács lapja

Főszerkesztő: Rajnai József

Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 6. Telefon: 12-18. 12-58. 23-69.

Kiadja a Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat

Felelős kiadó: Braun Károly

Kiadóhivatal: Pécs, Rét u. 4. Telefon: 15-32 15-33. 50-00.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.

Terjeszti a Magyar Posta

Előfizethető a helyi postahivatalainál, kézbesítőnél

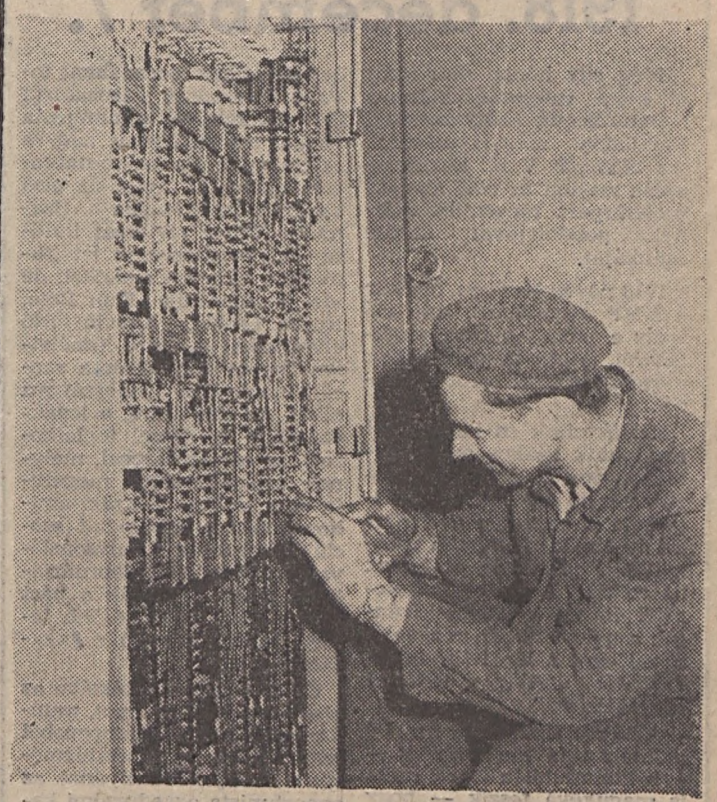
VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 98. SZÁM ÁRA: 50 FILLÉR PÉNTEK, 1962. DEC. 7.

Továbbfejlesztik a távirányítást a Szénelőkészítő Üzemben

A szénelőkészítő üzem gépegységeinek nagy részét már korábban bekapcsolták egy központi elektromos távirányítási rendszerbe. Ezek működtetése, vagy működtetésük ellenőrzése a diszpécserközpontból történik. Most egy új egységet, a 180 vagon kapacitású kettes tárolóbunkersort is bekapcsolták a rendszerbe. A meglehetősen bonyolult elektromos berendezést a Villamos Automatikai Intézet munkatársai tervezték és készítették. A kivitelezésben résztvett a generáltervező, dr. Novobáczky Andor is.

Az új távvezérlési berendezést a napokban adták át egy hónapos próbaüzemelésre. Felvételünkön Tóth Imre az utolsó ellenőrzéseket végzi a vezeték-rengetegben.

Eredményes zárták a novembert

A szocialista brigádok munkájáról meg a kongresszusi versenyről

A kongresszusi munkaverseny novemberi szakasza kedvező eredménnyel végződött a Szénbányászati Trösztnél. Jellemző a munkabrigádok és üzemek tervfegyelmére, hogy egészen az utolsó napokig — amíg a népgazdasági érdek úgy kívánta — 99 százalék körül mozgott a tröszt mennyiségi termelése.

Amikor a Nehézipari Minisztérium feloldotta a termelési korlátozást, lendületes munka kezdődött, s az utolsó előtti hónap végül is 101 százalékos eredménnyel zárult.

Különösen dicséretes teljesítményt nyújtottak Kossuth-bánya és az Északi Bányaüzem szászvári aknájának dolgozói.

Mi a Kossuth-bányai 108,3 százalékos havi eredmény titka? Elsősorban a szocialista munkabrigádok, illetve e címért versenyző csapatok lelkes és lelkiismeretes munkája. Ez a magyarázata annak is, hogy például Nagy Dezső front fejtési csapata 39,8 százalékkal túlteljesítette novemberi előirányzatát. Ez a legjobb eredmény a legnagyobb bányaüzemben, de nem kell szégyenkeznie a 108-as frontfejtés kollektívájának sem 107 százalékos teljesítményével.

A Kossuth-bányai elővájások múlt havi versenyében Lovai István szocialista brigádja szerezte meg az elsőséget 149 százalékkal. De hasonlóan jó eredményt produkált a többi élővájó, feltáró és fallazó szocialista brigád is.

A Béta-aknai bányászok viszonylag nagy lemaradást hoztak be a hónap végéig. A 100 százalékos teljesítményhez leginkább Papp Lajos ifjúsági szocialista brigádja és Türner Jenő frontfejtési szocialista brigádja járult hozzá.

Ezenkívül dicséretes eredményt ért el Pfeiffer Alajos kamrafejtési csapata is. Béta-aknán továbbra sem csökkent a verseny lendülete. December 5-én például az első körlet 110,5, a második 106 százalékos teljesítményt nyújtott.

A III-as aknai fejtések között novemberben nem születtek kiemelkedő eredmények, általában minden csapat 100 százalék körül teljesítette a tervét.

Az élővájások viszont annál nagyobb lendülettel dolgoztak. Jellemző például Halla Imre csapatának 158,3 százalékos eredménye, amely a fejteljesítmény növekedését mutatja. Még ennél is kiemelkedőbb Bánkuti István brigádjának teljesítménye: a kollektíva tagjai műszakonként átlagosan 73,41 centiméteres előrehaladást produkáltak. Ez 193 százaléknak felel meg.

Hasonló munkalendülettel versenyeztek az Anna-aknai dolgozók is, akik számos nehézség ellenére 100 százalékra teljesítették havi előirányzatukat.

Általában megállapíthatjuk, hogy üzemeinkben a termelés élvonalában egyre több szocialista brigád foglal helyet; e brigádok munkája mindinkább döntő tényezője lesz trösztünk tervteljesítésének.

Minőségi változást szükséges elérni az ISZM harmadik évében

(Tudósítónktól.)

Egésznapos titkári értekezletet tartott szerdán a KISZ városi bizottsága. A megbeszélésen az „Ifjúság a szocializmusért" mozgalom eddigi eredményeit értékelve megállapították, hogy a résztvevők száma évről évre egészségesen nőtt, különösen a KISZ-en kívüli fiatalok száma. Hiba azonban, hogy sok esetben évről évre azonos vállalást tesznek a fiatalok. A mozgalom harmadik évében minőségi változást szükséges elérni a vállalások és azok teljesítése tekintetében, csak így lehet elkerülni a sablonosságot.

Fokozottabban figyelembe kell venni a fiatalok képzettségét és érdeklődési körét. Minőségi változást csak a nagyobb követelmények, a konkrét vállalások és azok teljesítése hozhat. Ehhez természetesen az is szükséges, hogy minden KISZ-fiatal vegyen részt a mozgalomban. A munka követelményénél elsősorban a szocialista brigádmozgalomban való részvételt, az újítások vállalását, a fiatal műszakiaknál pedig az új technológiák kidolgozását és bevezetését szükséges szorgalmazni.

Örvendetes tény, hogy fiataljaink nagy kedvvel tanulnak. A jövőben ennek ellenére nagyobb figyelmet kell szentelni arra, hogy magasabb oktatási formán vegyenek részt az ifik, s valamennyi KISZ-fiatalnak legalább általános iskolai végzettsége legyen.

A művelődési követelménynél a klubok tartalmi életének előbbrevitele a cél, s itt elsősorban az Ifjúsági Klub adta lehetőségek jobb kiaknázására gondolnak. A kislétszámú alapszervezetek titkárai örömmel fogadták ezt a kezdeményezést, hiszen így közösen is létrehozhatnak különböző művészeti csoportokat az Ifjúsági Klub keretében, s így lehetőséget biztosíthatnak azoknak a fiataloknak, akiknek ehhez kedvük van.

Gallusz József elvtárs, az MSZMP városi bizottságának másodtitkára felszólalásában felhívta az ifivezetők figyelmét a mozgalom sablonossá válásának veszélyeire.

Városunk sportjáról tárgyalt a tanácsi v. b.

A csütörtökön tartott tanácsi végrehajtó bizottsági ülésen dr. Simek Árpád vb-elnök ismertette a lejártidejű határozatok végrehajtását. Beszámolt arról, hogy felülvizsgálták a felvonulási faluban és a volt aszfaltütépítő telepen lakók szociális és egészségügyi helyzetét. A bizottság tervet készített a telepek megszüntetésére.

A 2. napirendben Vastagh László VTST elnök beszámolóját a város sporthelyzetéről vitatta meg a végrehajtó bizottság.

A helyi testnevelési és sporttanács tagjait 1961. márciusában nevezte ki a tanács végrehajtó bizottsága. Feladatuk, hogy megfelelő tömegsportot, aktívahálózatot alakítsanak ki s egységessé tegyék a sportmunka irányítását. A VTST ezt a feladatot megoldotta. — Városunkban jelenleg nyolc sportkör működik 31 szakosztállyal. Az iskolákban 48 szakosztályban 3017 diák edzi magát. Általában megállapítható, hogy azok a sportkörök működnek jól, amelyeknek a vezetősége megfelelő támogatást kap az intézmény, hivatal vagy a vállalat vezetőitől, párt és szakszervezeti bizottságától.

A Kilián Testnevelési Mozgalom szervezésében ugyancsak jó eredményeket ért el a VTST. Előkészítő és felső fokon 3260-an vesznek részt a mozgalomban s ezek közül 754-en szereztek különböző fokozatú jelvényt.

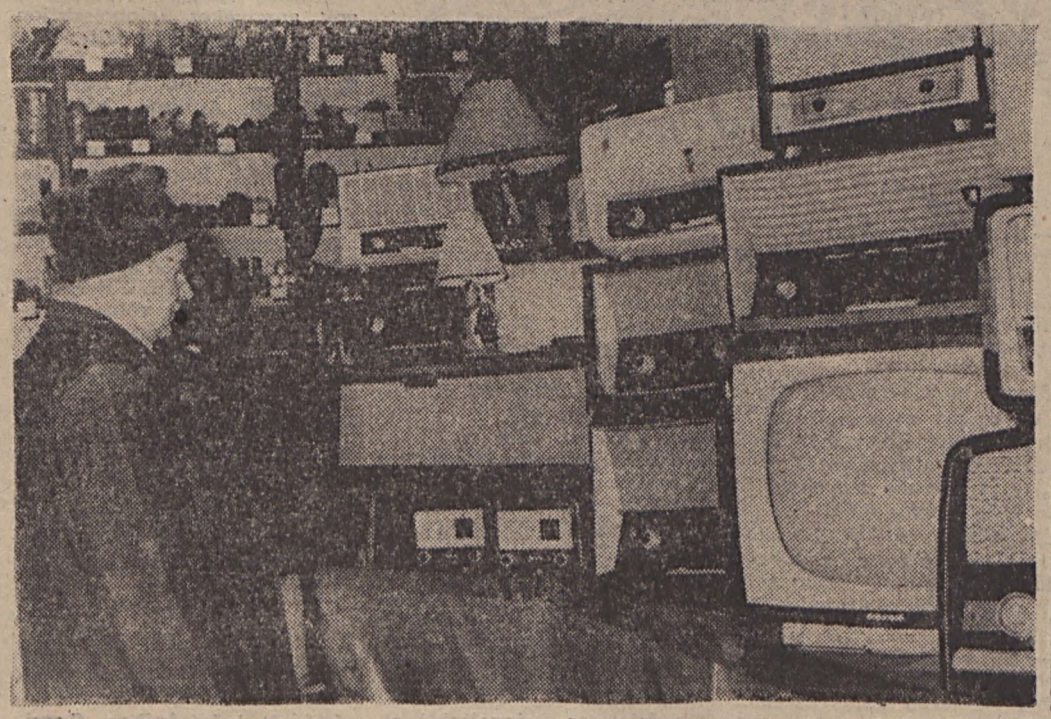
A végrehajtó bizottság elfogadta a tájékoztatót s elismerésen nyilatkozott a VTST munkájáról. A v. b. meghatározta, hogy a VTST alakítson bizottságot a Kilián-mozgalom segítésére, szervezzen egy létesítmény-felülvizsgáló bizottságot, amely 5 év távlatában meghatározza a sportlétesítményeket. A v. b. végül 6000 forintot szavazott meg jégpályák készítésére, majd különféléket tárgyalt.

Hétfőtől gyermekbénulási védőoltás kezdődik Komlón

Mint már előző számunkban hírül adtuk, december 10 és 15-e között gyermekbénulás elleni védőoltást tartanak Komlón. Ez alkalommal a részletes hely- és időbeosztást is közöljük a városi tanács egészségügyi osztályának és az Állami közegészségügyi felügyelőség tájékoztatása alapján. Az említett időszakban beoltják az 1959. október 1 és 1962. szeptember 30-a között született gyermekeket.

A rendelőintézet gyermekszakrendelőjében december 11-én és 13-án délután 3 órától 5 óráig fogadják a gyermekeket. A Petőfi téri szakrendelőben hétfőn, kedden és szerdán délután ugyancsak 3 órától 5 óráig végzik az oltást. Kelfalun december 11-én délután fél 1-től fél 2-ig. Megyefalusban 12-én délelőtt fél 11 óráig, Kisbattyánban 12—13 óra között. Márnapig december 14-én dél-

[illegible]állításnak is beillene az az [illegible]endezés, amellyel az érdekelt a kökönyösi háztartási és a Kossuth utcai vasboltban találkozhat. Ezekben a hetekben — [illegible]meni vásár alkalmából — [illegible]kottnál lényegesen nagyobb a választék. Mindkét helyen kapható már az újításnak, szép kivitelű 1180 forint[illegible]ű Velence rádió. Ezenkívül Budapest, Szófia, Szeged szimfónia rádió közül választhatnak a vásárlók. A napokban érkezett szállítmányban [illegible]zeros rádió magnetofon, [illegible]gen keresett centrifuga és [illegible] más áru kapott helyet. A Kossuth utcai üzletben három [illegible] televízió: a Tavasz (részletre is), a Tisza és a Buda[illegible] (nagyképernyős) vár új [illegible]

Harmincnégy kirakat előtt

Foszlósszürke kendőt kötött a tél a házak fejére. Az utcákat is jóelőre fehér hószőnyeggel borította, hogy illő pompával fogadja Télapó ünnepeit.

Az emberek már hetek óta járják az üzleteket, hogy minél szebb, kedvesebb ajándékkal lepjék meg szeretteiket, hogy minél nagyobb örömet szerezzenek. December 4-én, a városban sétálva, arra voltunk kíváncsiak, mennyire fejezik ki ezt az ünnepi hangulatot a kirakatok?

Kökönyösben, a Gorkij utcai fűszer-csemege előtt álltunk meg először. Három helyen mutatják itt be az árukészletet. Az egyik kirakat a mosószereket, a másikban — ötletesen — hóember kínálja a karácsonyi édességeket. Az utóbbian azonban csak szaloncukrot, táblás csokoládéárut láttunk, pedig az üzletben számos édességféle található. A harmadik kirakat arra hívja fel a figyelmet, hogy őszi kiránduláshoz is vegyünk konzervet. Ennyire azért nem kellene haladni a korral...

A háztartási boltnak ugyancsak három kirakata van. — Sajnos, az ünnepekre semmi sem utal. Ugyanígy van ez a Petőfi téri rövidáru boltnál, az Imre telepi ruházatinál, ahol az őszi jellegű kirakat átrendezése helyett két plakáttal hívják fel a vevők figyelmét az ünnepi vásárra.

Érdemes viszont szólni a Petőfi téri fűszer-csemegéről. A szalagokkal átkötött üvegek, egyéb áruféleségek kedves hangulatot teremtenek, s a szép kiállítás vonzza a járókelőket. A karácsonyi édességek közül a függelékeket is bemutatják. Hibául azt lehetne felróni, hogy a háttér motívuma mind a négy esetben azonos.

A Kossuth utcai rövidáru kirakatán szintén megakad a tekintet. — Aranyszalagokkal átkötött csomagok segítenek az ajándék kiválasztásában, míg a másik bemutatónak a függelékek adnak ünnepi szint. A papírboltnái karácsonyi lapok frissítik az ismert tárgyakat. Apró ötlet, de nagyon kifejező. Hasonlóan elkelne az edény, a játékbolt, a Bástya felsőruházati és a méteráru-bolt kirakatában is.

A könyvesbolt szintén nem feledkezett meg a téli könyvvásárról. Sajnos, a kirakatban kevés újdonságot láthatunk, s az is majdnem mind szak- és mesekönyv.

Útunk során összesen harmincnégy kirakatot néztünk meg, s ebből mindössze tízben fedezhettük fel a Télapó, a karácsonyi várást. Bizony nemcsak az üzletekben, hanem a kirakatokban is többet, jobbat kell ma már adni a vásárlóknak.

Évényteszámolót

tartott tegnap este hat órai kezdettel Dittrich József elvtárs, a Magyar Szocialista Munkáspárt Komló városi bizottságának első titkára a Majakovszkij Ifjúsági Klubban az MSZMP VIII. kongresszusáról.

A Magyar Rádió zenei osztályának látogatása Komlón

A múlt hét végén két napig városunkban tartózkodott a Magyar Rádió és Televízió zenei osztályának hangoskocsija, s több felvételt készített az Erkel Ferenc zeneiskola termében. Magnetofon-szalagra rögzítették a Bányász-zenekar több számát, a zeneiskola növendékeinek műsorát, amelyben többek között Bartók, Csajkovszkij, Kavalevszkij és Beethowen műveit szólaltatták meg. Ugyancsak felvették Tóth Mátyás Lajosnak, a zeneiskola tanárának a „Csodálatos vargáné című műhöz írt kísérőzenéjének egy részletét. A kamaraegyüttest a szerző vezényelte.

Három kórus műsorát is felvették. Így a művelődési házak munkáskórusának, a belvárosi általános iskola gyermekkórusának, valamint a vájáriskola vegyeskarának tolmácsolásában megszólaltatott műveket.

1918. december 7.

Még egy hónap sem múlt el, hogy megemlékeztünk a Kommunisták Magyarországi Pártjának megalakulásáról. Az MSZMP VIII. kongresszusa szintén az első magyar proletárpárt megemlékezésének gondolatával kezdte munkáját.

1918 novemberében, amikor a KMP megalakult, már szó esett a párt lapjának alapításáról. Azóta minden évben megemlékezünk erről a napról.

Emlékezünk és kegyelettel gondolunk azokra az elvtársakra, akik a párt irányításával, e sajtó szerkesztésén dolgoztak, s akiket a fasizmus a későbbiek folyamán meggyilkolt. Ezek az elvtársak harcoltak a proletárhatalomért és azt a jelszót kívánták a gyakorlatban megvalósítani, ami a lap fejlécén olvasható: „Világ proletárjai egyesüljetek!"

A Vörös Újság már az első számában is megmutatta — és a kommunista lapok azóta is magukévá teszik — hogy a cél nem lehet más, mint a társadalmi haladás előrevitele. E lap hasábjain felhívták az olvasók figyelmét, hogy mit akarnak a kommunisták. Hirdette, melyet ma már tisztában látunk, hogy a marxizmus—leninizmus előrehaladását nem lehet megátolni. Ez az elmélet valóban élő erővé vált és a megszüntetése csak az emberiség kiírtásával volna lehetséges.

Az első párt lapjának erőt adott, hogy támaszkodhatott a munkásmozgalom évtizedes tapasztalataira, volt már egy járható út, melyet azonban a magyar viszonyokra kellett alkalmazni. Segítette a kor legnagyobb teoretikusának klasszikus meghatározása, elképzelése a politikai lapról. Lenin elvtárs 1901-ben már megadta azt az útmutatást, hogy miért és milyennek kell lenni egy forradalmi párt politikai lapjának. „Mivel kezdjük" című írásában a következőket olvashatjuk:

„Politikai lap nélkül lehetetlen rendszeres, elvileg szigorúan következetes és sokoldalú propagandát és agitációt kifejteni" — majd így folytatja. „A lap szerepe azonban nem korlátozódik kizárólag az eszmék terjesztésére és a politikai szövetségesek politikai nevelésére és megnyerésére. A lap nemcsak kollektív propagandista és kollektív agitátor, hanem kollektív szervező is."

Ezek az elvi meghatározások az adott időszakban nálunk valóban megszívlelhetők voltak, hisz a párt alakításánál élénk vita folyt éppen e kérdésekről, a párt neveléséről, a párt egyesítéséről, politikai szövetségesekről és a széles néptömegek tájékoztatásáról.

Az első kommunista lap ezeket az elvi útmutatásokat megfogadta és gyakorlatban alkalmazta. A párt célkitűzéseit, programját vitte a nép közé. A proletáriátus közé, amely támogatta a Kommunisták Magyarországi Pártját, amely a megrekedt polgári demokratikus forradalmat tovább fejlesztette a szocialista forradalomig. A kommunista párt a lap segítségét nagyra ra értékelte. Ez megmutatkozott abban is, hogy az első szerkesztőbizottságba Szamuely Tibor elvtársat küldte, aki rendszeresen írt különböző elméleti cikkeket, de ide sorolhatjuk Kun Béla, Rudas László, Korvin Ottó elvtársakat is, akik kíméletlen harcot folytattak a szociáldemokrácia jobbszárnya ellen. Az első szám, a legaktuálisabb kérdéssel foglalkozott, az osztályharccal, melynek szükségességét megmutatta a későbbi időszak, amikor éppen a jobboldali szociáldemokraták a burzsoáziával karöltve 1919 februárjában már feldúlták a párt nyomdáját, majd később letartóztatták a sajtó munkatársait.

Összességében értékelve az első kommunista lapot, munkásmozgalmi szempontból gátat vetett a Szociáldemokrata Párt jobbszárnyának az opportunista egyeduralmi kalózkodásnak az ideológiai nevelésben.

Megteremtette a magyar kommunista sajtó alapját, amely azóta is híven szolgálja a népet, hirdeti a marxizmus—leninizmus tudományát.

A Vörös Újság után a fejléceken változtak a nevek. Volt Szabad Nép, Dolgozók Lapja, ismét Szabad Nép, és napjainkban Népszabadság, de a cél mindenkor egy volt: a magyar munkásmozgalom összefogása, a nép nevelése, a tömegek felvilágosítása. A kommunista lapok mindenkor harcoltak az opportunista irányzatok ellen, harcoltak a nemzeti egység megteremtéséért, mindenkor fő feladataiknak tartották és tartják ma is a marxizmus—leninizmus tanításának széleskörű népszerűsítését.

44 év telt el az első kommunista lap megjelenése óta. Azóta a társadalmi életben óriási előrehaladás történt. Új, magasabbrendű társadalom jött létre, a szocialista társadalom, melynek egyik szülötte szocialista bányavárosunk is.

A város építésénél, a párt mellett, itt is megtaláljuk a párt lapját, az Új Komlót. E lapnak megjelenési időpontja egybe esik a kommunista sajtó, a Vörös Újság megjelenésének évfordulójával. 11 éve jelent meg városunkban először az Új Komló elődje a Bányászlámpa. Méltán viselheti a pártlapot megtisztelő „Világ proletárjai egyesüljetek!"" jelszót és e szellemben íródik is e lap. Segíti a szocializmus építését városunkban, bírál és dicsér, neveli a tömegeket, kollektív agitátor és szervező.

A mai napon köszöntjük a sajtó munkatársait, elismerjük munkásságukat, és meggyőződésünk, hogy a továbbiakban is méltók lesznek arra a megtisztelő pártfeladatra, amelyet a VIII. kongresszus a szocializmus építésének időszakában kijelölt számukra.

SZILVÁSI JÓZSEF

Ha naplót vezetett volna...

Az értekezleten, ahol a falura induló pártmunkásokat tájékoztatták, nem sok jót hallott Földesi Hermann, Kossuth-bányai körletvezető, a hosszúhetényi termelőszövetkezetről. A gyengék között is gyenge társulás, a zárszámadáskor 5,60 forintot osztott munkaegységenként — ez is hozzájárult ahhoz, hogy becsmérőleg nyilatkoztak a szövetkezetiekről a faluban —, „elfelejtették" végrehajtani a lovak összevonását, az emberek nem sok lelkesedéssel dolgoztak a szövetkezetben — és még egy egész sor ehhez hasonló probléma került be jegyzetébe.

Látatlanban is három célt tűzött maga elé: meg kell teremteni a nagyüzemi gazdálkodás alapját; meg kell változtatni a tsz-szel szembeni ellenszenvet a községben és a közösben, s végezetül át kell formálni a munka szervezését. Az eredmények ma már kézzelfoghatóak, ám Földesi elvtárs nemcsak személyes munkáját látja benne megvalósulni. Ha nincs a vezetőség részéről segíteniakarás, s ha a tagok egy része — a meggyőzés eredményeként — nem látja be azt, hogy dolgozni kell, akkor a célok csak a papíron szerepelnének ma is. Földesi elvtárs kétségtelen érdeme abban van, hogy megismertette a vezetőséggel és a tagsággal a kivezető útat, a lehetőségeket, s nagy munkaszervezési tapasztalatával újjáformálta a szövetkezet munkastílusát. Az akkori célkitűzések mellé most idekívánkozik egy sor megvalósult létesítmény, köztük a több vagonos kukoricagóré, az új kút, a süldőszállás az, hogy a DT mellé egy Zetort, egy univerzális traktort és több munkagépet szereztek be.

Mindez rövid, vázlatos, mondhatnám sematikus értékelése a történteknek. A valóság, a mindennapok munkája — ha szabad ezt mondanunk — érdekesebb volt. Földesi elvtárs most bánja csak, hogy nem vezetett naplót. Ha megtette volna, akkor az alábbi epizódokat is megtalálnánk a feljegyzések között. A szövetkezet jellegének legjobban az állattenyésztés felel meg. Ehhez azonban a szükséges takarmánybázis megteremtése mellett biztosítani kell az állományt is. Amikor a szövetkezetbe került, összesen 54 szarvasmarha volt, jelenleg 106 áll az istállóban. A sertésállomány 100 százalékosan gyarapodott — a szerződéskötések száma is — a juhállomány háromszorosára nőtt.

A kialakított majorban azonban nem volt víz. Földesi elvtárs felvette a kapcsolatot a Vízművekkel s egy-kettőre nekiláttak a munkának. Most amikor kövés rész akadályozza a befejezést, az Aknamélyítők segítségét kérte, Kossuth-bányáról egy kompresszort küldenek a szövetkezet e fontos hadállásához. Így s ebben is kifejezésre jut a munkás-paraszt szövetség.

*

A nyáron néhány szövetkezeti tag nem akart aratni. Azon erősködtek, hogy részes szerződést köthessenek. Mivel az árpa aratásával nem lehetett várni, hosszú vita után megállapodtak abban, hogy holdanként három munkaegységet és 50 kg terményt kapnak prémiumként. Ment is a munka ekkor...

És aztán megjelentek a földeken a gépállomás gépei. A sort egy kombájn nyitotta meg. Először a falu történetében arató-cséplő dolgozott a földeken. Jöttek ám a tsz-tagok, s árgus szemmel lesték, hogyon dolgozik a gép. Kénytelenek voltak elismerni, hogy így is lehet aratni és sokkal könnyebben...

*

A múlt esztendőben gyanúsan kevés volt a termelt búza. Persze a cséplés után. Mert a gép és a raktár közötti útszakaszon részben „felszívódott". Az idén haditervet dolgozott ki a vezetőség a fokozottabb ellenőrzésre. Rajtaütés szerűen felültek a kocsikra s mentek a raktárig. A kocsisok a gépnél kapott mázsajegyre hivatkoztak:

— Nem kell ezt megmérni már. A raktáros azonban csökönyös ember volt s biztos, ami biztos, ő is lemérte a fuvart. S lássunk csodát, a mázsajegyhez viszonyítva több búza volt a kocsin. Hogy lehet? Arra számítottak, hogy mint a múlt esztendőben, most se méri meg a raktáros a természetbeni járandóságot, csak a mázsajegyet veszi el, s így egy, vagy fél zsákkal több került a kocsira. S azzal, hogy egyesek rajtavesztettek, a közösség nyert, mert az így megmentett gabona értéke is biztosíték volt arra, az idén meglesz a 21forintos munkaegység-érték...

*

Bejelentés érkezett a fegyelmi bizottsághoz, hogy az egyik nyugdíjas, nem szövetkezeti tag, enyhén szólva, dézsmálja a tsz dióját. A névtelen bejelentő szerint 35 kilót vitt el. A fegyelmi bizottság sehogy nem boldogult a váltig tagadó emberrel. Ekkor Földesi elvtárs vette át az irányítást, s a gyanúsított hamarosan bevallotta, hogy a dió nála van. Mivel nyugdíjas, kevés pénzt kap, abban állapodtak meg, hogy hat napot dolgozik a szövetkezetnek az elvitt gyümölcs árának fejében...

*

Amikor Földesi Hermann elvtárs először ment ki a szövetkezetbe, az egyik állatgondozó megjegyezte: — Ki kéne, hogy idejöjjön.

Ma már arra kérik, hogy látogasson el hozzájuk minél gyakrabban...

Hasznos kezdeményezés

(Tudósítónktól)

Amikor beléptem a Kenyérgyár igazgatói irodájába, egy kissé meglepődtem az elém táruló képen. Az íróasztal előtt félköralakban vagy hat fiatalember foglalt helyet, velük szemben pedig Benkovits Géza műszaki vezető erősen gesztikulálva magyarázott valamit. Az első pillanatban azt hittem, hogy a fiatal dolgozók valami főbenjáró bűnt követtek el, s most „megmossák" a fejüket.

De amint tekintetem a fiatalok egyáltalán nem bűnbánó, inkább kíváncsi, érdeklődő arcára tévedt, s odafigyeltem az előadó szavaira, meggyőződtem róla, hogy itt most nem bíráratról, hanem szakmai oktatásról van szó. A foglalkozás végén bővebb információt kértem Benkovits Gézától az oktatás jellegét és célját illetően. Kiderült, hogy igen hasznos kezdeményezésnek voltam tanúja.

Talán többek által is tudott, hogy a sütőipar évek óta szakmunkáshiánnyal küzd, nincs utánpótlás. A megoldást illetően két lehetőség kínálkozik: iparitanulók felvétele és szakmunkássá képzése, vagy a már sütőiparban dolgozó segédmunkások betanítása. Mivel iparitanulónak kevés fiatal jelentkezett, meg kellett ragadni a másik lehetőséget is.

A betanított munkások — majdnem valamennyien fiatalok — szorgalmasan, lelkiismeretesen dolgoztak úgyan, de egy-egy problémával szemben tehetetlenül álltak, mivel nem volt meg a kellő szaktudásuk. Ez természetesen befolyásolta a minőséget, a selejt gyarapodását.

A Kenyérgyár kongresszusi felajánlásában többek között az is szerepelt, hogy javítják a minőséget. A figyelmesebb munkavégzés mellett a szakmai tudás gyarapítása is szükségessé vált a vállalás teljesítése érdekében. Ezért határozott úgy a gyár vezetősége a tömegszervezetekkel közösen, hogy rendszeres szakmai oktatást szerveznek. Az elhatározást tett követte, s kisebb-nagyobb zökkenőkkel azóta is folyik az oktatás.

WALDHAUSER JÁNOS

Segítséget várok

— Karpis Lászlóné vagyok. Jaj, bocsásson meg, hogy csak így kötényben feljöttem. Itt dolgozom a gimnázium diákotthonának a konyháján. Itt is, másutt is. Munkaidő után mosni, takarítani járok. Meg vasalni, mikor adódik. Kell a pénz, hat tagú a család. És olyan kevés az az ezer forint, amit keresek...

— Szóval nagy bajban vagyunk. Nem is tudom hirtelen, hol kezdjem. A férjem nem dolgozik. Beteg. A szívével van baj; epilepsziás és szilikózisos is Most már négy éve, 1958-ban vált munkaképtelenné. Akkor az aknamélyítőknél dolgozott.

— Két évig húzódott a nyugdíjazása. Végre 1960-ban elintézték. Megkaptuk a rokkantsági nyugdíjat visszamenőleg is. Ebből meg az én fizetésemből megéltünk valahogy. Aztán az idén, május 24-én kezdődött megint a baj. Behívták újabb orvosi vizsgálatra. Az elsőfokú orvosi bizottság megállapította, hogy munkaképtelen. De a nyugdíját mégis megszüntették. Azt írták az értesítésre, hogy nyolc napon belül fellebbezni lehet.

— Megfellebbeztük. A másodfokú bizottság azt állapította meg, hogy az egészségi állapota rosszabbodott. Ha jól emlékszem, 70 százalékos rokkantá nyilvánították a férjemet. Hanem szeptember 3-án újból behívták. Szilikózis vizsgálatra. Képzelheti, mennyire megleptődtünk, amikor most, novemberben jött az értesítés, hogy mégsem kapunk nyugdíjat.

— Hát, igazán nem tudom, mit akarnak. Lehet olyan, hogy valaki munkaképtelen és mégsem nyugdíjas? Ugye, ilyen a munkatörvénykönyvben sincs? Azóta megpróbált a férjem elhelyezkedni, de nem sikerült. Az orvosok mindenütt elutasítják. Az üzemőrségnél is azt mondták, hogy balesetmentes munkahely nincs, ezzel a betegséggel még ott sem lehet dolgozni.

— Most mit tegyek? A legnagyobb lányom gimnazista és a másik három is tanul. Kellene a pénz tanszerekre, ruhára. De már háromhavi lakbérrel is adós vagyok. A villanyszámlát kölcsönpénzből fizettem ki. Ezt így nem lehet sokáig folytatni. Tudom, hogy nem a társadalom a hibás, hiszen ez a rendszer annyi jót tett...! Csak egy-két felelőtlen ember...

— Mit tehetnék? Városi, hogy valaki — így vagy úgy — segítsen rajtunk. Bízom benne, hogy sokan vannak, akik megértik a nehéz helyzetemet.

B. J.

Tanácstagi beszámolók

A városi tanács második féléves munkájáról december 7-én a következő tanácstagok tartanak beszámolót: délután 4 órakor Pöppl József (kenderföldi iskola), délután 5 órakor Schmidt József (kisbattyáni kultúrház), Plesnik Ferenc (belvárosi iskola).

8-án délután 4 órakor: Misángyi András (belvárosi iskola), Fekete Pál (Anna-aknai iroda).

10-én délután 4 órakor: Szentes János (gyógypedagógiai iskola), délután 5 órakor: Füredi Miklósné (KIOSZ helyiség, Kossuth utca 20.), Gesteiger Antal (dávidföldi iskola).

A városi tanács v. b. kéri a választókat, hogy a beszámolókon minél nagyobb számban jelenjenek meg.

KRESZ-előadás

A közelmúltban alakult balesetelhárítási tanács a legközvetlenebb feladatául tűzte ki, hogy a január 1-én életbelépő KRESZ-t megismertesse a járművezetőkkel. Ehhez nyújt segítséget a megyei rendőrfőkapitányság közlekedési osztálya és a helyi kapitányság, amikor a balesetelhárítási tanács által tervezett három előadást egy negyedik foglalkozással egészíti ki. A rendőrség már december 8-án, szombaton este 6 órai kezdettel a városi tanács nagytermében megtartja az első KRESZ-tájékoztatót. A december 10-re hirdetett foglalkozást — a hely foglaltsága miatt — 12-én, szerdán délután 4 órakor rendezik a városi tanács nagytermében.

G. Martinov:

A Föld nővére

(110.)

— Igazad van. Nem is gondoltam rá, hogy Vtorov sokkal testesebb Pajcsadzénál.

Melnyikov nem akart hinni a fülének, és kérdőn nézett Zajcevre, aki a vezérlőpult mellett állt.

Zajcev az ajkára tette ujját.

„Ez bizony nem ő. De hát mégis mi történt vele?" Meg szerette volna kérdezni Zajcevtől, de a mérnök figyelmeztetése elég világos volt.

„Mi történt vele?" S ekkor villant meg először agyában: „Hátha miattunk?" „Nem a mi vélt pusztulásunk mindennek az oka?"

— Ha a két hajó megfordul, emberünket nagy erővel félredobja Egyszerű kötél itt nem segít. Milyen kár, hogy nem ismertük korábban a faetonűrhajó sajátosságait. Sokat kockáztattunk.

— A rádiólokátor semmi veszélyt nem lát előttünk — nyugtatta meg őket Zajcev.

— A veszély bármely pillanatban bekövetkezhet. Ki tudja, milyen távolságból reagálnak a faetonlakók automatái?

De Knyázev már a kijárati kamrához ért. Még egy perc, és a zöld lámpa a vezérlőpulton azt mutatta, hogy a külső ajtó becsukódott mögötte.

— Miért eredtek még egyszer utánunk? — kérdezte Melnyikov, amikor Zajcev befejezte rövid, de részletes elbeszélését arról, mi történt a Venusról való hirtelen felszállás óta.

A mérnök egyetlen szóval sem érintette Belopolszkij álláspontját, de Melnyikov magától rájött a nyitjára. Szembetűnő volt a nyilvánvaló ellentmondás az elbeszélésben. Kiderült, hogy miután az SZSZSZR—KSZ3 a Földről tudomást szerzett az faetonűrhajóról, nem mindjárt, hanem két nap múlva fordult csak vissza. Ez képtelenség. Semmivel sem indokolható ez a lassúság ilyen helyzetben.

Minden világos. A furcsaságok, amelyeket Belopolszkijon észrevett, igazolták feltevését.

— Űrhajójukat — felelte Zajcev — állandóan figyelték a Földről. Amikor kiderült, hogy a „faetonlakó" nap mint nap változtatja irányát és gyorsaságát, Kámov javasolta, tegyünk egy utolsó kísérletet, és próbáljuk megközelíteni. Ez alkalommal sikerült. Miért fordultak meg oly gyakran?

— Ha az SZSZSZR—KSZ3 nyomban utolért volna minket, valóban sorsára hagytuk volna a faetonlakók űrhajóját. A tudomány nagy kárt szenvedett volna. Hisz akkor még nem tudták, hogy a gyűrű űrhajót irányítani is lehet. Minden rosszban van valami jó.

Belopolszkij lehorgasztotta a fejét. Tudta, hogy Melnyikov ezzel válaszol előbbi bocsánatkérésére.

... Mindaz, amit Melnyikov elmesélt, igaz volt, mégpedig olyan kétségtelenül igaz, mint amilyen kétségtelen valóság volt Melnyikov jelenlétre a vezérlőpult helyiségében. S amikor elhallgatott, a fülében mély csend lett.

Belopolszkij törte meg.

— Igazad van — mondta. — A faetonlakók űrhajóját meg kell menteni, mégpedig bármi áron.

— Várom a parancsát, Konsztantyin Jevgenyevics!

Mintha árnyék hullott volna az akadémikus arcára.

— A parancsomat? — mondta alig hallhatóan Belopolszkij. — Nekem már nincs jogom parancsolni. — Láthatóan erőt vett magán, és hangosan, keményen folytatta: — Az SZSZSZR—KSZ3-ba beszállt a parancsnoka. A parancsnoknak pedig nem parancsolnak. Csak a parancsait teljesítik. Várom azokat!

— Konsztantyin Jevgenyevics — suttogta könyörögve Melnyikov.

— Ha akarod, küldj rádiógrammot a Földre. Kámov válasza csak egy lehet. — Elhallgatott. — Egyre megkérlek. Add meg nekem azt a lehetőséget, hogy én vezessem haza a Földre a „faetonlakót". Bízd rám, Vtorovra és Korzsevszkijra. Csak ezzel tudom visszaszerezni becsületemet az emberek és saját magam előtt. Túlságosan sok volt a hiba. Bűnös hiba.

Melnyikov tudta, kár vitatkoznia.

— Rendben van! Rádiótáviratozok Kámovnak. Döntse el ő ezt a kérdést.

(Folytatjuk.)

Bányajárás Béta-aknán

„Az én feladataim és terveim . . .”

A fél tíz felé járhat az idő. Megyünk le a Béta-akna fürdőépületében a lámpakamrá felé. A félemeleten, a hirdetőtábla előtt Tiszai László üzemmérnök megállít.

— Ennek a csapatnak a munkahelyét látogatjuk meg — mutat egy felíratra: *„Türner Jenő frontfejtési csapatának IX. havi eredménye 147 százalék”.*

Nézem a többi frontfejtést; ennél nagyobb szám csak Papp Lajos neve alatt található. Mielőtt elindulnánk a föld alá, Tiszai László figyelmeztet, ne várjak kellemes élményt, a fejtés nagyon meredek — hatvan-hetven fokos — és a dolgozók inkább légtornászok, mint bányászok. Megnyugtat azonban, hogy Béta-aknán most ez a korszerű és gazdaságos termelési mód. A kamrafejtések ideje lejárt.

A második szinten szállunk ki a kasból. A fővágaton úgy tűnik, mintha kihalt lenne a bányának ez a része. Csak nagy néha találkozunk egy-egy emberrel, s a kötélpálya surrogásán kívül semmi nesz. Öthat percnyi gyalogolás után egy szűk vágatba érünk, ahol csak négykézláb közlekedhet az ember. Ez a fejtés légvágata. Aztán egy rövid gurítón ereszkedünk lefelé; a léghuzat finom szénporral hordja tele a szememet. Végre itt a fejtés.

Hat nem lenne sötét, talán szédülnék. Az emberek nem a talpon, a támfákon állnak. A második munkahelyen Diakovecz László vájár csakugyan légtornászhoz illő pózban magyaráz valamit a csillésnek, de az, bármennyire igyekszik, sehogy sem tud a helyére ütni egy deszkát.

— No, hiába, meg kell ezt még szoknod — veszi ki a szerszámot a kezéből a sikertelen próbálkozás láttán. — Látszik, hogy eddig feltárásban dolgoztál.

Ügyes gyakorlott mozdulatokkal forgatja a fejszét. Csak a lámpával nincs kibékülve

— Akaszthatom előre is, hátra is — próbálgatja a széles derékszíján —, sohasem oda világít, ahova éppen kellene. — Látszik rajta, hogy bosszankodik — azoknak kellene megpróbálni ezt, akik csak ígérgetik a fejlámpát.. Lehetetlen így rendesen dolgozni.

— Pedig nem hallottam panaszt a munkájukra — jegyzem meg.

— Nem mondom, a kongresszusi versenyben nem voltuk éppen utolsók. Csak egy csapat előzött meg bennünket. Azt vállaltuk — gondolkodik egy kicsit —, hogy hat és félcsilléről hét es fél csille szénre emeljük a műszakonkénti fejtelejesítményt. Ezt teljesítettük is. Becsületből. Mert harmadszorra is meg akarjuk tartani a szocialista brigád címet. És... mert azt akarjuk, amiről a kongresszuson szó volt: a szocializmust építeni.

— Ez azt jelenti — kérdem egy támfába kapaszkodva —, hogy ezentúl még jobban akarnak dolgozni?

— Ha jobban nem is, de a kongresszusi verseny lendületét mindenképpen tartani akarjuk — hangzik a válasz, s mintha csak ezt akarná bizonyítani, Diakovecz László beszéd közben sem hagyja abba a munkát. — Persze — mondja egy éket faragva — ha jobb feltételeket biztosítanának.. történetesen mindenkinek fejlámpát adnának... biztosan jobb eredményt is elérhetnénk.

Ehhez nem fér kétség, mert a csapat nemcsak jól, de nagyon biztonságosan és szépen is dolgozik. Ahogy ereszkedünk lefelé a fejtésben, sehol nem látni egyetlen hibás ácsolatot sem. Tóth József harmadvezető vájár joggal büszkélkedik ,hogy a verseny időszakában egyetlen balesetük sem volt.

Kérdem a kongresszusról és a terveiről.

— Hosszúhetényben lakom — mondja, kissé félrefordítva fejét, hogy lámpája ne világítson a szemembe. — Van egy családi házam, s most vettem egy kombinált bútort. Van motorkerékpárom is, a legközelebbi tervem egy televízió. Tudja, három gyermekem van, tőlük nem nagyon járhatunk szórakozni...

Már-már azt hiszem félreértett, hiszen csak az egyéni terveiről beszél. De így folytatja:

— A kongresszus az egész ország terveiről, céljairól tárgyalt és olyan feladatokat határozott meg, amelyek megvalósítása valamennyiünk felemelkedéséhez, jobblétéhez szükséges. Nos, ezekben a tervekben és feladatokban az én terveim és feladtaim is benne vannak. Világos, hogy személy szerint nekem is jobban kell dolgoznom, irányítanom a munkát, hogy mindenkinek.. nekem is és majd a gyermekeimnek is... jobb legyen.

BERKICS

Az „okos“ gép és kezelője

A Béta keleti akna negyedik szintjén készítettük felvételünket a Szénbányászati Tröszt műszaki dolgozói által tervezett és a Bányagép-, valamint a Villamos Üzemben kivitelezett betoló berendezésről. A nagyszerű gép méltán viseli az okos jelzőt, hiszen a kapott „parancsokat” automatikusan teljesítve több embert mentesít a nehéz fizikai munkától.

Kezelője, Kővári Tibor főcsatlós-jelölt most ismerkedik a vezérlés fortélyaival, s a bonyolult berendezés irányításánál jó hasznát veszi középiskolai végzettségének.

A tanácsülés határozata nyomában

Számos intézkedés mellett elmaradás is tapasztalható a feladatok végrehajtásában

A városi tanácstestület éppen két hónappal ezelőtt tartott ülést. Az eltelt idő alatt az illetékesek vajon hogyan hajtották végre a tanácstagok javaslata alapján hozott határozatokat?

Több tanácstag kérte, hogy az ideiglenes járdákhoz biztosítson salakot vagy zúzottkövet a tanács. Az ipar-műszaki osztály a járdák felszórásához megrendelte a zúzottkövet és intézkedett a kiszállításáról is. Az interpelláció során szóvá tették, hogy Mecsekjánosiban fejleszteni kell a közvilágítás hálózatát. Vas István osztályvezető a tanácsülésen válaszképpen elmondta, hogy a DÉDÁSZ-nál ezt a munkát még szeptember elején megrendelték. Az említett üzemégység hibájából a 12 lámpatest beszerzését most a Megyei Villanyszerelő Vállalatra kellett bízni. Az ipar-műszaki osztály nem kellő erélyessége és a DÉDÁSZ késlekedése miatt az új villanyoszlopokat csak 1963-ban helyezhetik el.

Az osztályt jogosan éri bírálat azért is, mert a Kossuth-aknai lakótelepen a közkút környékének rendezése elmaradt. Említésre méltó viszont, hogy a cigánylakosság építkezéseihez megígért szállítási eszközről gondoskodott. Megoldották azt is, hogy az Élelmiszeripari Vállalat kapjon megfelelő számú gépkocsit. A Kenyérgyár jelenleg hat kocsival rendelkezik, s bár 130 fűszerüzletbe, illetve kereskedelmi egységbe szállít kenyeret és péksüteményt, az utóbbi időben mind kevsebb a késés. Ezidőszerint a vállalatnál szállítási gond már nincs esetleg egy-egy autó meghibásodása okozhat kisebb kiesést.

A tanácstestület határozata értelmében az ipar-műszaki osztály feladatul kapta azt is, hogy vizsgálja felül annak az öt Kossuth utcai háztulajdonosnak kérését, akik bejelentették, hogy a Kaszárnya-patak zárt szelvénye miatt a kutak elapadtak. Ebben az ügyben a szakértők véleményezése alapján úgy határoztak, hogy a tanács nem fizet kártérítést.

A javaslatoknak megfelelően felhívta a munkaügyi csoport figyelmét az idevonatkozó rendelkezések maradéktalan betartására. Ennek megfelelően vizsgálatot tartottak s megállapították, hogy a Víz- és Csatornaművek, a Kossuth-bánya munkaügyi vezetője, továbbá a rendelőintézetnél és a mecsekjánosi csecsemőotthonnál szabálytalanul vették fel a dolgozókat. Azokat a vezetőket, akik, a tanács közvetítése nélkül alkalmaztak munkaerőt, azok ellen eljárást indítottak, s megbírságolják őket.

Az októberi tanácsülésen sok szó esett a nők és a fiatalkorúak munkalehetőségéről is. A határozatnak megfelelően felmérték a helyi adottságokat. A városi pártbizottság vezetőivel és a megyei tanács ipari osztályával közösen megvitatták a lehetőségeket. Eszerint a tanács vezetői kérik a felsőbb szerveket, létesítsenek Komlón egy könnyűipari gyárrészleget.

Mindezideig nem történt intézkedés a mecsekjánosi hizlalda kellő kihasználására. Ideje lenne állategészségügyi szempontból felülvizsgálni a létesítményt s amennyiben alkalmasnak találják, hasznosítani kellene.

Ki, miért ír a lapnak? Levelezők, tudósítók nyilatkoznak

Lenin elvtárs sokszor és sokat foglalkozott a sajtóval, a sajtó szerepével, jelentőségével. Felismerte az újság és a széles néptömegek közti kapcsolat jelentőségét. Ezzel kapcsolatban — egyik cikkében — azt írta, hogy egy lap akkor lesz élő és életteli, ha minden öt hivatásos irodalmárra (újságíróra) ötszáz nemhivatásos irodalmár (levelező, tudósító) jut!

Tömör megfogalmazása ez egy olyan tételnek, melynek hasznát a sajtó munkatársai nap mint nap érzik.

A Vörös Ujság megjelenésének 44. évfordulóján, december 7-én, a Magyar Sajtó Napján őket, a nem hivatalos irodalmárokat, lezőket tudósítókat kerestük fel, hogy megkérdezzük: ki miért ír az Uj Komlónak?

BERA ISTVÁN

— Az utóbbi években nemcsak olvasója, rendszeres tudósítója is vagyok az Uj Komlónak. Ez azért van, mert nem szeretem a mindennapi életben előforduló fonákságokat, s a lap bíráló sorai nyomán a rendellenességek rendszerint megszünnek. Néhány héttel ezelőtt a „Szerkeszti az olvasó” című összeállításban az én levelem is helyet kapott, melyben kifogásoltam, hogy a helyi TÜZEP-telepen nem adnak fűrészelt jat. A bírálat után rövidesen megoldották ezt a problémát. Tapasztalatból mondom: ha a szerkesztőség továbbra is bátran, szókimondóan ir, s helyet ad az olvasók közérdeket szolgáló leveleinek — népszerű marad városunk lapja.

ROPOLI IMRE

— Mind szélesebb és szorosabb kapcsolat alakul ki az Uj Komló és olvasótábora között. Fizikai, műszaki és értelmiségi dolgozók segítik a lap szerkesztését. S ez a fejlődő együttműködés a biztosíték arra, hogy a lap színvonala emelkedik. Igy valósul meg a VIII. pártkongresszusnak az a határozata, hogy közös összefogással, a néppel együtt építsük tovább szocialista hazánkat. Ez a gondolat ösz.önöz, hogy szerény soraimmal továbbra is hozzájáruljak az Uj Komló felelősségteljes munkájához.

SEBŐK ANTALNÉ

— Legtöbbször panaszkodni szoktam, dehát a háziasszonyoknak jól esik, ha segítenek rajtuk. A Vörösmarty utca 1-es számú házban lévő hentesüzletben például rossz volt a mérleg. Hiába szóltunk az eladónak, meg az ellenőrnek, mindaddig nem történt intézkedés, míg ez a rendellenesség meg nem jelent az Uj Komlóban. Hadd mondjak el egy másik esetet. A házban, melyben lakom, volt egy család, mely rosszul élt. Megírtam a lapnak. A tanács gyámügyi előadója kivizsgálta az ügyet, s ennek eredményeként megváltozott a helyzet. Számomra akkor is öröm a lap közreműködése, ha nem közvetlenül az én ügyemben intézkedik. Ezért írok...

KISS ISTVÁN

— Munkám során mindenkor segítséget nyújt a lap. Akár a Népfrontra, akár a népi ellenőrzésre gondolok, a sajtó nyilvánossága felmérhetetlen erő a tömegek mozgósítása szempontjából. Amikor egy-egy vizsgálat eredménye megjelenik az újság hasábjain, az nemcsak az érintett szervek vagy vállalatok, hanem a többiek részére is tanúlságul szolgal. Az általam adott információknak kettős haszna van: egyrészt az olvasók tájékozódnak, másrészt a Népfront és a népi ellenőrzés munkája javul. Hatodik éve dolgozom Komlón s azóta rendszeresen tájékoztatom a szerkesztőséget.

ÉNEKES JENŐNÉ

— Az „Ami tetszik, s ami nem tetszik” rovatnak vagyok a tudósítója. Nem egyszer tapasztaltam, hogy milyen jól esik azoknak az embereknek a dicsérő szó, akik példamutatóan látják el feladatukat. De nem marad hatástalan a kritika sem. A Ságvári Endre utca 3-as számú házának lakói például többször kérték a Karbantartó Üzemet, hogy építsen összekötő járdát. Kérelmük csak akkor talált meghallgatásra, amikor a Nem teszik-ben megjelent a járdaépítés elhanyagolásával kapcsolatos bírálat... Amikor látja az ember, hogy a közügyekben segít a lap, miért ne írná meg?

KAMARÁS JÓZSEF

— A több szem többet lát elv alapján írok levelet, vagy tájékoztatom a szerkesztőséget. Az a meggyőződésem hogy az olvasónak is észre kell venni a témát... Sokakat talán az tart vissza a levélírástól, hogy nem szeretnek fogalmazni. Én nem egyszer csak az ötletet adom meg. Persze, nem csupán a rosszat kell észrevenni! A közelmúltban ezért adtam át a szerkesztőségnek a Televíziótól kapott levelet. Igy az Uj Komló olvasói két héttel korábban értesülhettek arról, hogy délelőttönként is adnak műsort... Általában minden olvasónak van véleménye, észrevétele, kár ezt elhallgatni. A közügyek intézése, orvoslása mindannyiunk feladata...

PULAY GYÖRGY

— Már az Uj Komló elődjét, a Bányászlámpát is olvastam Tizenegy éve ennek. Csaknem ennyi idő óta vagyok kapcsolatban a lappal. Szívesen tudósítom a szerkesztőséget, hiszen jól esik, ha részese lehetek egy-egy probléma megoldásának. A Szénelőkészítő Üzem nevében mintegy két esztendővel ezelőtt — a lap hasábjain keresztül — arra kértük Kossuth-bánya szállító főkörletét, hogy menetrend szerint szállítsa a szenet. Azóta majdnem mindig meghatározott időközönként kapjuk a szerelvényeket... A lap az idén írt cikkeivel is elősegítette a Szénelőkészítő Üzem és a MÁV jó kapcsolatát. Persze, van néhány dolog, amit éveken keresztül sem sikerült megoldani a lap közreműködésével. Igy például a Gorkij utca 4—6 számú házak előtt a gyalogjáró régóta javításra vár. Amikor ilyet tapasztalok, valahogy úgy érzem, ez az én sikertelenségem is, hiszen az újság külső munkatársának vallom magam.

Vízhányó — Császár

SPORT

Hétfőn tartják a sportakadémia első előadását

A VTST és a Komlói Bányász SK közös rendezésében tartják az idén a sportakadémia foglalkozásait. A tavaly már népszerűvé vált előadássorozaton neves sportemberek tartottak ismertetőket. Az elmúlt évi akadémiának volt szépséghibája is, amikor egy előadó például nem jelent meg a rendezvényen. Reméljük, az idén már ilyen nem fordul elő. Természetesen, rossz útviszonyok a távolmaradást igazolják.

Az akadémia első foglalkozását december 10-én, hétfőn délután 5 órakor rendezik a városi tanács nagytermében. Ez alkalommal Madarász István, a Magyar Országos Kézilabda Szövetség főtitkára „A magyar sport útja" címmel tart előadást. Utána két filmet is vetítenek. Az egyiket „Munka után gyere velünk", a másikat a „Labdarúgó iskola" címmel.

A következő rendezvény december 19-re, szerdára esik. Molnár József, a magyar olimpiai bizottság titkára az olimpiai eszme és béke címmel tart ismertetőt. Ezt követően 20-án, Kolos Ferenc a kézilabdasport jelenlegi helyzetéről tájékoztatja az érdeklődőket. Ez a foglalkozás nem számít bele az akadémiába. Ekkor a kézilabdasport helyi szakemberei, játékvezetői, versenyzői részére rendeznek előadást.

A január 7-i sportakadémián Sir József, a magyar atléták edzője, január 14-én Endrődi László, a Magyar Testnevelés és Sporttanács agit. prop. bizottság elnöke, végül január 28-án, Grosits Gyula, a sokszoros magyar válogatott kapus lesz az előadó.

Nyolc csapat versenyez a teke Kilián Kupáért

A VTST tekeszövetsége — a nagy érdeklődésre való tekintettel — kiírta a Kilián Kupa-versenyt. A bajnokságra nyolc csapat, a Villamosüzem, a Karbantartó Üzem, a Mecseki Földtani Kutató-Fúró Vállalat, Zabák-akna, a Bányász III., Kossuth-bánya, III-as A. és B. együttese nevezett.

Az első fordulóban a Mélyfúrók—III-as akna A., a Karbantartók—III-as akna B., a Villamos Üzem—Zobák-akna és a Bányász III.—Kossuth-bánya csapatai mérik össze tudásukat. E mérkőzéseket december 7-vel bezáróan rendezik a kökönyösi tekecsarnokban.

A szövetség már a 2. forduló versenykiírását is elküldte a résztvevő együttesekhez. Eszerint december 10-én, délután 4 órakor: III-as-akna B.—Mélyfúrók, este 6 órakor: Zobák-akna—Karbantartók.15-én délután 4 órakor: Kossuth-bánya—Villamos Üzem, este 6 órakor: Bányász III.—III-as akna A. csapatai lépnek pályára.

A teke-szövetség a versenyre igazolásokat adott ki s a résztvevők csak ezzel indulhatnak.

Jégpályát építettek

Régi kívánságot teljesítettek azzal, hogy a Móricz Zsigmond utca 6. 8-as számú ház mögött jégpályát létesítettek. A munkát a VTST irányításával a tanulóifjúság társadalmi munkában végezte. Ha az időjárás nem változik, akkor a pálya december 8-tól, vagyis szombattól már használható, s ezután mindennap (délelőtt és délután is) fogadja az érdeklődőket.

Az igények kielégítésére rövidesen elkészítik a kenderföldi jégpályát is — a Tompa utca végén.

Ma este Helyiipar Bányász asztalitenisz rangadó

A megyei asztalitenisz bajnokság 7. fordulójában egymással találkozik a két komlói együttes; a Helyiipar és a Bányász. A nagy érdeklődéssel várt összecsapást ma 17.30 órai kezdettel rendezik a kenderföldi iskola tornatermében.

— Szép küzdelemre van kilátás. Az esélyes természetesen a Bányász. Kisarányú vereségre számítok, s ez nekünk már sikert is jelentene — Jánosi István, a helyiiparisták egyik éljátékosa vélekedett így a rangadóról.

A Helyiipar újonc létére helytáll a legjobb baranyai csapatok között. Teljesítményük az 50 százalékot is meghaladta, hiszen 3 győzelemmel, 1 döntetlennel és két vereséggel a középcsoportban állnak.

A bányász-fiúk csak egy alkalommal kaptak ki. Pécsszabolcson történt a kisiklás. — Emellett mindig győztesként hagyták el az asztalt. — A papírforma szerint jelenleg jobbak vagyunk — állapította meg Tamási Gyula, a Bányász szakosztályvezetője.

A helyi rangadóra mindkét gárda legjobbjait vonultatja fel. A Helyiiparban valószínűleg Horváth, Pelőcz T., Jánosi és Takács I. szerepel. A Bányász csapatban Kővári, Járai, Schneider, Pelőcz Gy. és Püspök kap helyet. Kérdéses csak az, hogy a párosok mellett egyéniben Pelőcz Gy. vagy Püspök szerepel-e majd.

Megszerezte első győzelmét Béta-akna

A városi asztalitenisz-bajnokság 6. fordulójában csupán a Béta-akna első győzelme jelentett eseményt. 1:2 arányban nyert a Dózsa második csapata ellenében. A többi találkozókon a várakozásnak megfelelően alakult az eredmény. Az építős házi rangadón az első csapat 10:3-ra nyert a második gárdával szemben. Az 501-es MÜM „B"—Szénelőkészítők, KBSK „B"—Vízmű és a Dózsa „A"—KBSK „C" találkozók egyaránt 10:3-ra végződtek, a Helyiipar az 501-es MÜM „A" ellenében 10:1, a Tipográfia Mánfával szemben 10:0 arányban győzött. Legújabb eredmények: Tipográfia—501-es MÜM „B" 10:1, Építők „A"—Szénelőkészítők 10:0, Vízmű—Dózsa „B" 10:7. A női bajnokságban a vezető Építők I. szintén veretlen, s a jelek szerint az első harmadban ez az eredmény nem változik. A múlt héten lejátszott forduló eredményei: Építők I.—Helyiipar 5:2, Gimnázium I.—Építők II. 5:2, a Gimnázium II. szabad volt.

FÉRFI BAJNOKSÁG ÁLLÁSA:

1. KBSK „B"	6	6	—	—	60:10	12
2. Tipográfia	7	6	—	1	63:21	12
3. Építők „A"	6	4	1	1	50:25	9
4. Dózsa „A"	6	4	—	2	50:30	8
5. Vízmű	7	4	—	3	48:48	8
6. KBSK „C"	6	3	—	3	45:36	6
7. Helyiipar	6	3	—	3	39:38	6
8. Építők „B"	6	3	—	3	41:48	6
9. 501. MÜM „B"	6	2	1	3	40:46	5
10. Mánfa	5	2	—	3	27:38	4
11. 501. MÜM „A"	6	2	—	4	21:48	4
12. Béta-akna	6	1	—	5	16:52	2
13. Dózsa „B"	3	—	—	3	11:30	0
14. Szénelők.	6	—	—	6	19:60	0

A NŐI BAJNOKSÁG RANGSORA:

1. Építők I.	3	3	—	—	15:4	6
2. Gimnázium I.	4	3	—	1	16:9	6
3. Építők II.	3	1	—	2	11:11	2
4. Helyiipar	3	1	—	2	9:14	2
5. Gimnázium II.	3	—	—	3	2:15	0

Szakosztályaink életéből

Az őszi szezon befejeztével a Bányász férfi kézilabdások egy hónapos pihenőre tértek. — Szerdán szakosztályülésen beszélték meg a tennivalókat.

Dénes István beszámolt a tatai edzőkonferencián tapasztaltakról. Elmondta, hogy nagy problémát jelent szakembereinknek az a kérdés, milyen módon lábolhatna ki a magyar kézilabdázás a hullámvölgyből. A gyorsaság és a lövőerő fejlesztésének fontosságára hívta fel a figyelmet.

A gárda december és január hónapokban játékos jellegű foglalkozásokon vesz részt. Nevezett a szakosztály a városi kosárlabda versenyekre is. Január 12-én indul a megyei teremkézilabda torna. Itt két együttessel képviseltei magát a Bányász. Az ifi és a III. csapat az Új Komló kupájáért küzd majd.

Ismeretes, hogy a tavalyi pécsi téli mérkőzéssorozatból az I. osztályban komlói siker született. Bár ez a tény helytállásra kötelez, mégis a vezetők úgy vélekednek, hogy a január—februári összecsapások csak eszközül szolgálnak az alapozó időszak feladatainak megvalósítása érdekében.

Az I. keret az elmúlt időnyhez képest alig változik. Szó van ugyan két kaposvári játékos igazolásáról, de ez egyelőre csak terv. Lehetséges az is hogy a Bányászt középiskolásaink közül néhány fiú erősíti majd. Pálffy, a kitűnő jobbszélső novemberben katonai szolgálatra vonult. Rá nem számíthat a szakosztály.

A téli időszakban heti két edzés szerepel a műsoron. — Februárban kezdődik majd az alapozás. Érdekességként megemlítjük, hogy elkészült az 1963. évi NB II-es bajnokság sorsolása is. Ezek szerint április 7-én a tavaly még I. osztályú Telefongyárral mérkőznek kézilabdázóink a fővárosban.

Kosárlabda mérkőzés kis szépséghibával

Kinn már három órával ezelőtt lebukott a nap Kökönyös dombjai mögé. A keleti iskola tornatermében estébe nyúló mérkőzésre készülnek. A küzdőtér két felén a gimnazisták és az atléta fiúk máregetik árgus pillantásokkal egymást. Kilián Kupa kosárlabda összecsapásnak lehetünk tanúi.

— Ha a palánkról lepattan a labda, ugorjatok érte. Tessék vigyázni a 3 mp-es szabályra. — Cserháti Zoltán testnevelő tanár erős utasítja így az atlétákat.

Czuder Karcsi vezeti az első lendületes támadást. A kitűnő hosszútávfutó nagyon szeretheti a labdát; nehezen szabadul tőle.

3—4 perc is eltelik, amikor végre beperdül a kosárba a labda 2:0-ra vezet a Gimnázium I.

— Ez a gyengébbik középiskolás csapat. I—II. osztályosok még — világosít fel minket a „kulisszatitokról" Varga Ferenc, a vezetőjük. Közben Csonka Feri, Fűz Tibi egyre szaporítja a gimnazisták előnyét.

— Indulj el! — Dobd rá! — harsány hangon biztatják egymást az atléták. Sági Sándor pedig mintha gátak között szaladna, úgy cikázik a védők soraiban. Csak a labda engedelmeskedik nehezen. Amikor a szünetet jelzi a gong, 19:13-as középiskolás vezetést mutat a jegyzőkönyv.

— Ez a versenysorozat szervesen illeszkedik az atléták levezető edzéstervébe. Nem is annyira az eredmény fontos, mint a kiegészítő mozgás, — feleli érdeklődésünkre Cserháti Zoltán.

Aztán nagy izgalmak közepette újra csendül a kezdést jelző gongszó.

— A II. félidőt nem bírják majd az iskolások erővel, — halljuk egy szakmabeli nézőtől.

A tippelő igaza azonban nehezen akar bizonyosulni. Már az utolsó percben jár az óramutató, amikor még mindig a Gimnázium vezet 27:26-ra. De az atléta Krippl két büntetőt dobhat. Az első „csontnélkül" hull a tölcséralakú hálóba. Aztán a másik is a gyűrűbe talál, s máris megfordul az eredmény. 28:27-es atléta vezetéssel ér véget a találkozó.

A torna jellegéből következtetve várjuk, mikor hozzák a fiúk a Kilián-könyvecskéket igazolásra. — De azt bizony várhatjuk. Igaz, a mozgalomban a pontok gyűjtése csak e...öz, cél a testgyakorláson, a sport...n van. No, de olyan jól állunk jelvényesek dolgában?

(Kovács)

Két komlói sportember kitüntetése

Püspök János, a VTST asztalitenisz szövetség elnöke, a Komlói Bányász aktív sportolója 30 éves sportmunkája elismeréséül a Magyar Testnevelés és Sporttanács elnökségétől a sport kiváló dolgozója kitüntető jelvényt kapta. Az MTSK elnökhelyettese, Terényi Imre a napokban, a Pécsett tartott megyei sportbizottsági ülésen adta át a kitüntetést. Ez alkalommal kapott díszoklevelet Istvánfalvy Miklós, a komlói kézilabda szövetség elnöke is.

HIREK — Közlemények

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

MOZIMŰSOR:

Május 1: 7—12-ig: **Ilyen hosszú távollét**, francia film, korhatár nélkül.

Matiné: 9-én: **Puskák és galambok.**

Zrínyi: 7—9-ig: **A nagy olimpia.** Színes, olasz film. 11—12-ig: **Nevessünk**, amerikai, 10 éven felülieknek.

Előadások kezdete a Május 1-ben: 4, 6, 8 órakor, a Zrínyiben fél 4, fél 6, fél 8 órakor.

Az esti előadásokat az iskoláskorú gyermekek még szülők kíséretében sem látogathják.

TELEVÍZIÓ MŰSORA:

Péntek, december 7: 9.50: TV-híradó ismétlése. — 10.05: Telesport ismétlése. — 10.20: Irodalmi jegyzet, G. Hautmannról. — 10.30: Naplemente előtt, magyarul beszélő nyugatnémet film. 14 éven alul nem ajánljuk. — 12.00: Jövő heti műsor. Hírek.

Szombat, december 8: 18.00: Ősi ösvényeken. — 18.30: TV-híradó. — 18.45: Hétről hétre. — 19.00: A TV mesekönyve. — 19.05: Közvetítés a Madách Kamaraszínházból: Tíz kiló arany. Csak 18 éven felülieknek. — 21.20: Találkozás Fred Astaire-rel. Amerikai film. — 22.10: Hírek, TV-híradó ismétlése.

Vasárnap, december 9: 10.00: Timur és csapata, ifjúsági TV-játék ismétlése. — 11.35: Magyar Hirdető I. — 16.45: Magyar Hirdető II. — 17.00: Országos cselgáncs-csapatbajnokság — 18.00: Atlétikai EB, Belgrád, 1962. — 18.30: Szervusz, Balaton! TV-kisfilm. — 19.00: TV-híradó. — 19.30: Vers. — 19.35: A TV mesekönyve. — 19.40: Ahány ház — annyi rejtvény! A TV és a Képes Ujság közös fejtörősorozatának nyilv. záróműsora. A szünetben telesport, utána: Hírek.

— A DOLGOZÓK gyorsíró versenyén, a 150 szótagos fokon Molnár Antalné (Pécs, Ruházati Bolt) nyerte Baranya megye legjobb gyorsírója címet. Baranya megye legjobb gépírója Török Mihályné (Pécs, Kiskereskedelmi Vállalat).

— MŰSOROS ESTET TARTANAK az ez évben nyugdíjba ment bányászoknak III-as aknán. A hónap közepén sorra kerülő rendezvénnyel — melyen megajándékozták az idős bányászokat — a régi munkások iránti megbecsülést fejezik ki.

A KPM Autóközlekedési Tanintézet hivatásos és nem hivatásos gépkocsivezető tanfolyamot indít kellő számú jelentkező esetén. Jelentkezni a 12-es AKÖV-nél. Telefon: 11-69. Jelentkezni: december 15-ig lehet.

MEGRENDELŐINK FIGYELEM!

Befejezett vagy részben kész lakóépületéhez vállalunk

HULLÁMOSÍTOTT DRÓTKERÍTÉS, BEJÁRATI KISKAPU, KÉTSZÁRNYÚ NAGYKAPU

kivitelezését megadott méretben és kivitelezési forma szerint. Keresse meg megrendelésével kovács részlegünket Komló, Kossuth Lajos utca 21. sz. alatt. — Telefon: 20—92. Komlói Helyiipari Szolgáltató Vállalat. (—)

— MÉGINKÁBB TÁRSADALMASÍTJÁK a munkásvédelmet III-as aknán. Ennek érdekében a napokban megbeszélést tartottak a munkásvédelmi őrök. Rövidesen összehívják a csapatokon dolgozó munkásvédelmi megbízottakat is, akik az üzemvezetőségtől kis füzetet kapnak, s ebbe beírhatják a baleset csökkentésével kapcsolatos javaslataikat, észrevételeiket. Az így felvetett kérdésekkel kapcsolatban az üzemvezetőség rendszeres tájékoztatásokat tart.

— 300 forintra bírságolta a városi tanács igazgatási osztálya Bognár András (ligeti lakos), mert a Cementáruipari Vállalat komlói telepéről jogtalanul deszkát tulajdonított el.

— ŐRJÁRATOT TARTOTT szerdán este az Ifjúságvédelmi Tanács. Az ellenőrzés során a vendéglátó egységekben nem tapasztaltak rendellenességet.

KARÁCSONYRA FESTESSE KI LAKÁSÁT!

Modern formában és színekben vállalunk sima és hengerelt falfelületű lakásfestést

SOREN KÍVÜL.

Új, modern hengerminták állnak rendelkezésre lakásfestési munkákhoz. Megrendelésével keresse fel festő- és mázolórészlegünket. — Komló, Kossuth Lajos utca 21. sz. Telefon: 20-92. Komlói Helyiipari Vállalat. (—)

A Komlói Helyiipari Szolgáltató Vállalat ládaüzeméből kis- és nagy mennyiségben,

DÍJMENTESEN

szállítható fűrészpor. (—)

Apróhirdetés

— **Magyarszék, Kossuth út 25.** szám alatt szoba-konyha albérleti lakás azonnal kiadó.

— **Eladó** olcsón kettő darab új, zománcos kályha, egy nagy ebédlőasztal. Sallai utca 12. Buchel.

— **Eladó** Ujtelep, Diófa u. 5-ös ház kétszobás lakás cserével. — Ugyanitt sötét kombináltszekrény.

— **Eladó** Munkácsy Mihály ... 67-es ház lakáscsere nélkül.

— **Hízott** sertés eladó. Mecsekjánosi puszta, Szijártó István.

— **Csillár** olcsón eladó. Irinyi u. 34. földszint 1.

— **Eladó** kétszobás, pincés, kertes családi ház beköltözhetően. — Meződ, Ságvári Endre u. 61.

ÚJ KOMLÓ

A Magyar Szocialista Munkáspárt Komló Városi Bizottsága és a városi tanács lapja

Főszerkesztő: Rajnai József

Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-18, 12-58, 23-69

Kiadja a Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat

Felelős kiadó: Braun Károly

Kiadóhivatal: Pécs, Rét u. 4. Telefon: 15-32, 15-33, 50-00.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi postahivatalokban, postautalványon.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 99. SZÁM — ÁRA: 50 FILLÉR — KEDD, 1962. DECEMBER 11.

Kilencvennyolc városi, négy megyei tanácstagot választ Komló lakossága

Megkezdődtek az előkészületek a február 24-i választásra

A február 24-i országgyűlési és tanácsválasztások helyi előkészítésére alakult operatív bizottság tegnap délelőtt tartotta első ülését. A bizottságban Gallusz József (elnök), dr. Simek Árpád (elnökhelyettes), Fekete János (titkár), dr. Stadrucker Péter, Kiss István, Szilvási József, Czéder János, Tatai Jánosné, Németh Ferenc és Jankovits Imre (tagok) kaptak helyet.

Ismeretessé vált, hogy

98 városi és 4 megyei választókerület lesz Komlón. Ez azt jelenti, hogy a választás utáni időszakban 98 városi és 4 megyei tanácstag dolgozik majd városunkban.

A választáshoz szükséges névjegyzék összeállításához a lapokat máris kiosztották. Az összeíró biztosok legnagyobb részt a lakóbizottságok tagjai közül, nyugdíjasokból, pedagógusokból és háziasszonyokból került ki. Megbizatásuk szerint körzeteikben személyesen keresik fel a családokat.

Az összeírólapokon mindössze hat kérdésre kell válaszolni:

a családi és utónevet, az állandó bejelentett lakást, a foglalkozást, a születési helyet és időpontot, továbbá az állampolgárságot kell feltüntetni, végül azt, hogy van-e valamilyen kizáró ok, ami miatt nem vehető fel a választók névjegyzékébe.

Az összeírást Komlón december 18-ra fejezik be — az előzetes megállapodásnak megfelelően. A tanács végrehajtó bizottsága december 22. után lát hozzá az ideiglenes névjegyzék összeállításához.

Az összeírás meglehetősen nagy munka, ezt azonban a jogszabály előírja. Kimondja, hogy a választójogosult állampolgárokról új névjegyzéket kell készíteni.

Ebbe fel kell venni minden olyan magyar állampolgárt, aki nagykorú, valamint azt, aki a 18. életévét 1963. február 24-ig betölti.

Nem lehet a választók névjegyzékébe felvenni azt, aki a közügyektől, illetőleg a választójog gyakorlásától eltiltó ítélet hatálya alatt áll; szabadságvesztés büntetését tölti, vagy előzetes letartóztatásban van; rendőri felügyelet alatt áll, vagy elmebeteg.

A választók névjegyzékének összeállítása összeírólapok alapján történik.

Ha valaki kórházi ápolás, üdülés, stb. miatt az összeíró lapot nem töltheti ki, helyette hozzátartozója, szomszédja, vagy az összeíróbiztos is kitöltheti.

Az összeírólapok alapján a tanács végrehajtó bizottsága megállapítja, kik vehetők fel a választók névjegyzékébe. A választók ideiglenes névjegyzékét január 12-ig készítik el, és 14-től január 19-ig a v. b. hivatali helyiségében közszemlére teszik ki. A névjegyzéket a lakóházakban is elhelyezik.

Az ideiglenes névjegyzékből történt törvényellenes kihagyás miatt a kihagyott személy, a névjegyzékbe történt törvényellenes felvétel miatt bárki kifogással élhet. Ha a végrehajtó bizottság megállapítása szerint a választók névjegyzékéből történő kihagyás törvényellenes volt, a kihagyott személy adatait pótnévjegyzékbe veszik fel.

A végleges névjegyzék közszemlére tételére február 8 és 12 között kerül sor.

Ha a választójogosult személy a választók névjegyzékének összeállítását követően állandó lakhelyét megváltoztatta, az új lakóhelye szerint illetékes végrehajtó bizottságtól kérheti felvételét a választók névjegyzékébe. A kérelemhez csatolni kell a korábbi lakóhely szerint illetékes v. b. által kiadott igazolást arról, hogy a kérelmezőt a választók névjegyzékébe felvették.

A választás lebonyolítására választási elnökség alakul január első napjaiban. A helyi választási elnökség feladata a többi között: őrködik a választások törvényessége felett; közzéteszi az egyes tanácsi választókerületek jelöltjeinek nevét; megállapítja, illetőleg összesíti a választások eredményét.

Az elnökség tagjai a tanács vb-elnöke előtt esküt tesznek.

A tanácstagok választásának levezetésére választókerületenként is alakítanak bizottságokat.

A választásokat jelölés előzi meg. Az egyes tanácsi választókerületek lakossága január 10 és 29 között gyűléseket tart, amelyen javaslatot tesznek a jelöltekre. E gyűléseket a Hazafias Népfront helyi szervei a választási elnökség és a választókerületi bizottságok közreműködésével szervezik.

Fenyővásár

Még Télapó csizmái is kopogtak a város utcáin, amikor az üzletekbe megérkeztek az első fenyőfák. A MÉK és a fűszerüzletek mintegy 5800 méter fát kaptak, 1000 méterrel többet mint tavaly. Ebből bizonyára jut minden családhoz.

A tröszt túlteljesíti beruházási tervét

A Komlói Szénbányászati Tröszt a korábbi évek fejlődési ütemének megfelelően az idén is jelentős mértékben gyarapodott, gazdagodott. A Nehézipari Minisztériumtól erre az évre kereken 225 millió forint beruházási tervhitelt kapott.

— Általában hogyan haladnak az idei beruházások, ezen belül a Zobák- és Kossuth-aknai létesítmények kivitelezése? — kérdeztük dr. Ormos Károlytól, a Szénbányászati Tröszt beruházási osztályának vezetőjétől?

— Vegyük talán részleteiben ismeretes, hogy Zobákaknán a második ötéves tervidőszak egyik jelentős tétele. Ennek megfelelően trösztünk erőinek a beruházásra fordította a legnagyobb gondot. Itt — elsősorban a kivitelezők lelkiismeretes munkája révén — határidőre számíthatunk. A Bányászati Építő Vállalat dolgozói vállalták, hogy a bányafürdőt, az irodaépületet és a hozzájuk tartozó létesítményeket határidő előtt három hónappal, tehát a jövő esztendő augusztusában átadják. Jó ütemben készülnek a készenléti lakóépületek is.

— Kossuth-aknán hasolóan jó a helyzet?

— Igen. Itt a tröszt üzemeit villamos energiával ellátó 35/6 kilovoltos transzformátorállomás felépítése a fő cél. Tudomásunk szerint a szerelést végző VERTESZ máris előnyben van, s valószínű határidő előtt elkészül a fontos létesítmény.

— Kérem, mondjon véleményt a többi beruházási egységről.

— Anna-aknán főként föld alatti munkát végeznek, amelyeknek célja az üzem koncentrációjával kapcsolatos. Béta-aknán az idén befejeztük a felújított keleti akna teljes gépesítését. Itt meg kell még említenem az új aknaházat, fel olvasótermet és lámpakamrát, amelyeknek használatba vételével a régi fürdőben megszűnik a túlzsúfoltság. Az altárói beruházási egységhez tartozik az 1200 fős munkásszálló építése. Ezt éppen Zobák-akna miatt meg kellett gyorsítanunk. Dicséret illeti a Komlói Állami Építőipari Vállalatot a megfelelő gyors kivitelezésért.

— A munkásvédelmi beruházással hogyan gazdálkodtak?

— Erre az esztendőre összesen 10,2 millió forint munkásvédelmi és munkásjóléti beruházást kaptunk. Ezt már a harmadik negyedév végéig csaknem kétszeresen túlteljesítettük. Összefoglalva: megállapíthatom, hogy beruházási tervünket körülbelül 2—3 százalékkal kereken ötmillió forinttal túlteljesítjük.

B. J.

Az elmúlt tanévben még a Helyiipari Vállalatnál sajátították el a gimnázium leánytanulói a szabás-varrás alapismereteit. Az idén már saját műhelyük van, ahol 10 varrógép áll a diákok rendelkezésére. Gadó Istvánné vezetésével mintegy kétszázan tanulnak itt. Képünk az egyik gyakorlati foglalkozáson készült.

Az országos szakemberek körében nagy érdeklődést keltett geofizikusaink találmánya

Pénteken délelőtt az Erőmű Vállalat villamos- és hőtechnikai laboratóriumában bemutatták az ország illetékes szakembereinek Patkós László és Szalai Mihály geofizikusok nagyjelentőségű találmányát, a fúrómétert. Már a bemutató híre is nagy érdeklődést keltett a szakkörökben, s mintegy 15—20 érdeklődő jelent meg. Képviseltette magát az Országos Találmányi Hivatal, a Földtani Főigazgatóság, az Eötvös Lóránd Geofizikai Kutató Intézet, a Finommechanikai és Orvosi Készülékeket Gyártó KTSZ, az illetékes külkereskedelmi vállalat, valamint több kutató-fúró és bányászati vállalat.

A bemutató első részében Patkós László elméletileg és gyakorlatban ismertette a berendezést. Eközben érdekes epizód történt. Az egyik érdeklődő kérdésében mérnöknek szólította Patkós elvtársat, aki szerényen megjegyezte, hogy csak technikumi végzettséggel rendelkezik. „Annál értékesebbnek tartom a munkáját és annál nagyobb elismerést érdemel ez a fontos találmány" — hangzott a válasz.

Az előadás után nagy vita kerekedett. A kutató-fúró és bányászati szakemberek a gyakorlati alkalmazással kapcsolatos kérdéseket és a várható előnyöket beszélték meg, a külkereskedelmi vállalat képviselője pedig az export szempontjából fontos tényezőkről érdeklődött.

Honfi Ferenc, a Geofizikai Kutató Intézet munkatársa kérdésünkre elmondta, hogy a fúrométer első látásra is igen gazdaságos és hasznos berendezésnek tűnik. S bár elsősorban a kutató-fúrás jobbá és olcsóbbá tételét szolgálja, a geofizikusok is nagy reményeket fűznek hozzá.

Várhegyi Pál, az Uránérc-bánya Vállalat képviselője így nyilatkozott:

— Az új berendezés lehetővé teszi, hogy utólag is ellenőrizhessük a fúrás minden egyes fázisát. Világos, ha konkrétabb lesz az ellenőrzés, konkrétabbá válik maga a munka is.

Mi a véleménye Pap Endrének, a FOK KTSZ elnökének?

— Azért jöttem el a bemutatóra, hogy a berendezés gyártásával kapcsolatos körülményekről tájékozódjam. Megjegyzem nagyon sok fantáziát látok, a fúrométerben, s ha a gyakorlati próbaüzemelés is sikeresen végződik, s megteremtődik a sorozatgyártás többi feltétele is — remélhetően nemsokára — hozzákezdhetünk a munkához.

— Tudomásunk van arról, hogy külföldön máris érdeklődnek a berendezés iránt — jegyeztük meg.

— Ez valóban így van — válaszolt Pap Endre. — A gyártás során igyekszünk majd úgy dolgozni, hogy a fúrométer exportképes legyen, s az már bizonyos, hogy a KGST tagállamaiban nagy piacot találunk a számára.

A bemutatón megtudtuk, hogy a próbaüzemelést már e héten megkezdik, s remélhetően nem kell sokat várni, hogy a berendezés végleges formájában nélkülözhetetlen részévé váljon a fúróberendezéseknek.

Tanácsülés lesz holnap

Az idén hetedszer ül össze a városi tanácstestület. A holnap délelőtt 9 órakor sorra kerülő ülés az év utolsó tanácsülése, hiszen 15-én a tanácstagok mandátuma lejár.

A tanácstestület először a lejárt idejű határozatok végrehajtásáról szóló jelentést hallgatja meg, majd Vastagh László VTST-elnök számol be a város sporthelyzetéről. Az 1963-as évi költségvetési tervet Orosz István, a pénzügyi osztály vezetője ismerteti. A jövő évi KÖFA-tervet dr. Stadtrucker Péter, a tanács vb-titkára terjeszti elő, végül az interpellációkra kerül sor.

Fogadás a sajtó napja alkalmából

A Magyar Szocialista Munkáspárt Komlói városi Bizottsága a magyar sajtó napja alkalmából fogadást adott városunk sajtó dolgozói részére. A fogadáson Dittrich József elvtárs köszöntötte a sajtó dolgozóit, amelyre Vízhányó Imre rovatvezető válaszolt.

*

December 10-én, tegnap délután 3 órai kezdettel a pártbizottság kistanácstermében az Új Komló szerkesztősége ankétot tartott a lap levelezői és tudósítói részére a sajtó napja alkalmából. A szerkesztőség nevében Szabó Zsigmond olvasószerkesztő köszöntötte a megjelent levelezőket és tudósítókat, majd Rajnai József elvtárs, a lap felelős szerkesztője 15 levelezőt jutalmazott meg. A levelezők és tudósítók nevében Istvánfalvi Miklós köszönte meg a szerkesztőség figyelmességét és tett ígéretet a szorosabb együttműködésre.

Az Új Komló munkatársai és a levelezők ezután fehér asztal mellett elbeszélgettek.

A munkás felelősségérzete

Egyre gyakrabban tapasztalni, hogy a munkás felelősségérzete mindinkább tágabb értelmet kap. Ma már nemcsak azt teszi szóvá, amihez neki közvetlenül köze van, *az egész üzemért, s nem egy esetben országos gondokért is felelősnek érzi magát*, tenni tenni akar a köz ügyében. Ezt a mind több emberben kialakuló jellemvonást a szocialista brigádmozgalom, a termelési tanácskozások őszinte légköre segíti kibontakozni.

Érdemes kiragadni a több száz termelési tanácskozási hozzászólásból néhányat, hogy némiképp képet kapjunk arról, mi minden foglalkoztatja az embereket. *Kormányos Mihály* Zobák-aknai munkás például azt tette szóvá, hogy az első szinti fekü keresztvágatban nem rakják rendbe a leadott anyagot, a cementet sem tárolják rendesen. Átnedvesedik és használhatatlanná válik.

Gondatlanságra hívta fel a figyelmet *Erdei László*, Kossuth-bánya I. szenes főkörletének vájára is. — *Megtörténik, hogy vastag kemény fát adnak le* — mondta — *és nem tudjuk felhasználni. Vissza kell szállítani a napra, hogy ott elfűrészeljék, majd ismét visszakerül a bányába. Miért nem veszik ezt észre már az elején?* — kérdi jogosan, hiszen emelkedik a szállítási költség, többlet munkát kell végezni, zavar keletkezik az illető munkahely anyagellátásában.

Az előbbi körlet tanácskozásán hangzott el *Szücs Lajos* javaslata is. Apróságnak tűnik az, amiről szólt, mégis figyelemre méltó, hiszen az derül ki belőle, hogy a kicsinek nevezhető dolgok sem maradnak észrevétlenül. A csúszdacsavarokról beszélt, a rázócsúszda egy kis alkatrészéről, amely miatt *néha szétesik és megáll az egész alkotmány*, értékes félórák telnek el, míg megjavítják.

Egy másik, sokat mondó javaslat. *Schmidt János*, a Gép üzem dolgozója külön segédmunkásokat kért a kaparókat javító műhely részére, hogy a tisztogatási munkákat elvégezzék. Talán azért mondta el ezt *Schmidt János*, mert nem tartja szakmunkáshoz méltónak a tisztogatást, lebecsüli ezt a tevékenységet? Nem. Nem erre gondolt. Egyszerűen *nem tartotta ésszerűnek azt*, hogy szakmunkások vesződjenek olyasmivel, amihez nem kell szakértelem, miközben millió egy munka vár a szakemberekre.

Rövid, viszont annál figyelemre méltóbb volt *Nagy István* — Gépüzem beruházási részleg — felszólalása. A lényeg mindössze ennyi: *helyeselné a normarendszer bevezetését náluk is.*

Az első pillanatra elszalad az ember füle mellett ez a gondolat, s csak később ver fészket az értelemben. Bizonyára benne is két észrevétel érlelte meg a gondolatot: az egyik, hogy *nem tartja erkölcsösnek, ha kevesebb munkát végez*, mint amire képes lenne, hiszen az órabér nem serkent senkit sem nagyobb igyekezetre; a másik, nem egy ember hajlamos arra, hogy ne szakadjon meg a munkában, vagy másként, a kevés munkát lázas tevékenységnek tüntesse fel.

Nyilván észrevette ezt *Nagy István, s munkásönérzete, önbecsülése tiltakozott ellene.* Nem akart úgy járni, mint egy másik munkatársa, aki rászólt valakire, miért ül, amikor mellette és helyette is dolgoznak mások — s ezért spiclinek nevezte a kritizált.

Nem nagy dolgok ezek, mégis örömmel töltenek el minden becsületes embert az ilyen megnyilatkozások. E felszólalások, javaslatok bizonyítékai annak, hogy *a mindennapi munkában is él, hat a munkás felelősségérzet. Segít a felsőbb vezetésnek.* Mert például a Gépüzemben az itt idézett két javaslat megvalósult, a felszólalókat levélben is értesítették az elintézés módjáról. A kaparójavítók kérését nemcsak az üzemvezetőség, Kossuth-bánya munkaügyi osztálya is *indokoltnak tartotta*, így 3 segédmunkást kapott még az üzem, s *Nagy István* javaslata is megvalósult, *bevezették a normarendszert* a beruházási részlegnél is.

A gyermeknevelés társadalmi ügy

Az új nevelési terv vitája a keleti iskolában

Az iskola és az élet közelebbhozása már az iskolareform bevezetésével megkezdődött. A gyakorlati oktatás azonban kevés ahhoz, hogy megfelelően előkészítse a gyerekeket az óriási léptekkel haladó technika vívmányainak elsajátítására, a szocializmust, a kommunizmust építő munkásnapokra. Ezért szükséges olyan jellemvonások kialakítása, mely képessé teszi a fiatalokat arra, hogy lépést tarthassanak a fejlődéssel s annak aktív részeseivé váljanak.

Ezzel, a hogyannal foglalkozik az új magyar nevelési terv is, melyet sok-sok tapasztalat, megfigyelés, 80 kísérleti iskola felmérései alapján állítottak össze. A kísérleti iskolák közé tartozott a kökönyösi általános is, ahol csütörtökön tartották meg a tömegszervezeti vezetők, szülők bevonásával a nevelési terv vitáját.

Mielőtt a vitáról írnánk, néhány szót a a nevelési terv felépítéséről. A nevelési tervjavaslat először is a nevelés tervezésével foglalkozik, körvonalazza a szocialista társadalom embereszményét, melyet a nevelőmunkával kell megközelíteni. A nevelőmunka tervében megtalálhatjuk a korcsoportok általános jellemzését, a kialakítandó legfontosabb személyiségjegyeket és ezek kialakítására ajánlott tevékenységi formákat.

A pedagógusok — a vita során — helyesnek találták a terv célkitűzéseit, s egyetértettek azzal, hogy a társadalmi fejlődés igénye a tervszerű nevelés. A hibákat és a túlzásokat sem hallgatták el. Így például megvalósíthatatlannak tartják, hogy a gyermek iskolai elfoglaltsága mellett naponta 4 óra fizikai munkát végezzen. Azt sem helyeselik, hogy a III-os, IV-es tanulók önállóan kezeljék a villamossági gépeket. A vitában központi kérdést alkotott a gyermek közösségi jellemének kialakítása, aktivitásának fokozása. A pedagógusok hangsúlyozták, hogy ennek nemcsak az iskolai nevelésben kell kifejezésre jutni, hanem azon kívül is.

Az új nevelési terv nemcsak a nevelőké, hanem a szülőké is. Az iskola egyedül nem képes megoldani ezeket a feladatokat. Szükséges, hogy a nevelők és szülők között még barátibb kapcsolat jöjjön létre. A szülőkkel is ismertetni kell ezt a tervet. Családi látogatásokon, szülői értekezleten jó alkalom kínálkozik erre. Itt kell megemlíteni a társadalmi szervek, különösen a nőtanács felelősségét is, amely a pedagógiai bizottságon és a szülői munkaközösségeken keresztül nagyon sokat tehet. Erre annál inkább szükség van, mert néhány szülő a nevelést teljesen az iskolára bízza.

A tanítók, a tanárok elmondták, hogy nem egy helyen megengedik a gyermeknek, hogy késő este televíziót, neki nem megfelelő műsorokat nézzen.

Sok problémát okoz a gyermekek világnézeti nevelésében egyes szülők vallásos felfogása. A szülő kötelezi gyermekét a templombajárásra, aki így módon vagy elfogadja amit ott hall, vagy édesapjával és édesanyjával kerül ellentétbe. Mi olyan társadalmat építünk, amely az ember akarata szerint szépül s a gyermekeknek ebben kell megtalálni majd a helyüket.

Valamennyi hozzászólásból a felelősségérzet csendült ki. Felelősségérzet a közösségért, a holnapért. A véleményeket legjobban talán Zoboki Béla, Zobák-akna párttitkárának szavai fejezték ki. — A terv azt a célt szolgálja, hogy társadalmi üggyé tegye az ifjúság nevelését. S ebben mindenkinek van tennivalója. Szerintem úgy is segíthetnénk, ha az üzemi pártszervezetek szorosabb kapcsolatban lennének az iskolákkal és a tanárok segítséget kérjenek az olyan gyermekek neveléséhez, akiknél a nem megfelelő családi környezet akadályozza az előbbrejutást. Így a szülők is még inkább látnák: a társadalomnak nem közömbös, hogy milyen embereket adnak az életnek, hogy a gyermeknevelés nem magánügy.

A legfontosabb feladat, hogy ismerjük a kongresszus határozatait, s mindenki megtalálja benne azt, ami az ő számára íródott

A Majakovszkij Ifjúsági Klub ezen a korán sötétedő esütörtöki, téli napon olyan fiatalokkal telt meg, akik Dittrich József elvtárs, az MSZMP Komló városi Bizottsága első titkárának kongresszusi élménybeszámolójára voltak kíváncsiak. A klub vezetősége csupán nyolcvan fiatalra számított, így gyakran kellett újabb székekért menni, hogy az érkezők helyet foglaljanak. Érdemes ennél a kis ténynél néhány pillanatot időzni. Többen jöttek, mint amire számítottak. Ebből azt az egyértelmű következtetést vonhatjuk le: ifjúságunkat érdekli, foglalkoztatja mindaz, ami a VIII. kongresszuson történt, többet akarnak tudni az eseményekből, mint amennyiről a lapok tudósításaiból tudomást szereztek.

*

Kedden, amikor először gördült végig a VIII. kongresszus küldötteit vivő autóbusz-karaván Budapest utcáin, az emberek megálltak, s integettek a küldötteknek. Így volt az első napon, s a többin is. Szívből jövő, spontán megnyilatkozások voltak ezek: az üzemekbe, gyárakba, hivatalokba, munkahelyükre siető emberek köszöntötték a kongresszus munkájában résztvevő küldötteket; bennük és rajtuk keresztül a pártot köszöntötték, azt az élcsapatot, amely maradék nélkül élvezi a nép bizalmát, segítő támogatását.

*

Öt napig tartott a kongresszus. Fáraszító, munkával teljes öt nap volt ez. Reggel 9-től este 7-ig ott ültek a teremben, figyeltek, jegyzeteltek, igyekeztek minden lényegest leírni. S mivel kevesebb volt a szóvirág a beszédekben, több a jó, hasznos javaslat, igencsak sietni kellett.

Korábban a titkár beszámolóját követő napokban — amikor a vita tartott — el-elmaradoztak a küldöttek, a vendégek, s csak az összefoglalóra jöttek vissza ismét. Most mindenki ott volt a helyén elejétől végig, hiszen nemcsak a beszámoló, a határozat, de a felszólalások is az ember érdekében, az emberért hangzottak el.

*

Az egyszerűség nemcsak a beszédekre, a felszólalásokra volt jellemző, hanem az egész kongresszus légkörére is. Mint Dittrich elvtárs elmondotta, a mostanit megelőzően még két kongresszuson vett részt. Korábban sokat adtak a külsőségekre, sok volt a dekoráció, üttörők, fiatalok köszöntötték a kongresszust, felolvasták a táviratok nagyobb részé. Most munkaértekezlet volt, egyszerű, mégis ünnepélyesen szép teremben tanácskoztak. Nem voltak ott az üttörők, nem olvasták fel a táviratokat. Nem volt szükség erre, hiszen a felszólalók a nép, az egész ország véleményét tolmácsolták.

*

Nemcsak a határozatok elfogadása volt egyöntetű, hanem a felsőbb vezető szervek megválasztása is, amiben az jutott kifejezésre, hogy az ország népe egyetért a párt politikájával, irányvonalával, elégedett a vezetők munkájával.

Most az a legfontosabb feladat, hogy ismerjük a kongresszus határozatait, s mindenki megtalálja benne azt a részt, ami az ő számára íródott, amelynek végrehajtásáért neki is tenni kell!

Tanácstagi beszámolók

A városi tanács második féléves munkájáról az alábbi tanácstagok tartanak beszámolót.

December 11-én, délután 4 órakor: Kovács Ferenc (kenderföldi iskola), Vokó Józsefné (gimnázium). Délután fél 5-kor: Rein Istvánné (gimázium), Urbán Rezsőné (Annaaknai iroda), délután 5 órakor: Kusz János (Mecsekjánosi, volt tanácskirendeltség épület), este 6 órakor: Vudi Ádám (Mecsekjánosi, kultúrotthon).

December 12-én délután 4 órakor: Egerszegi Péter (gimnázium), délután 5 órakor: Oszvald János (kenderföldi iskola).

December 13-án, délelőtt 11 órakor: Orsós Mihály (III-as aknai iroda). Délután 4 órakor: Szabó György (tröszt-iroda), Soltész Istvánné (Fürst Sándor utcai iskola).

Sok tapasztalatot gyűjtöttek

A közelmúltban az Építési Minisztérium alá tartozó vidéki vállalatok 42 tagú küldöttsége járt a szomszédos Csehszlovákiában és a Német Demokratikus Köztársaságban, hogy tanulmányozzák főként a lakásépítés ottani módszereit. A delegáció 12 napot töltött a baráti országokban. Komlóról hatan vettek részt a tanulmányúton. Schraub Ferenctől, a Komlói Építőipari Vállalat munkaügyi osztály vezetőjétől kértünk tájékoztatót a tapasztalatokról.

— Több német városban jártunk. Lipcsében a hagyományos módú lakásépítkezést tanulmányoztuk, s itt elsősorban az ügyesen és jól gépesített munkaszervezés ragadta meg figyelmünket, s az, hogy nagyteljesítményű emelőgépeket is alkalmaznak. Dessauban — ezt a várost szétrombolták a második világháborúban — a nagyarányú lakásépítés módszereit figyeltük meg. Csak a múlt évben — számunkra meglepően sok — 15 ezer lakás épült itt. Egy másik érdekesség: dolgozik itt egy tervezőintézet is, amely az építőipar alapanyagát előállító üzemek tervezését végzi.

Berlinben a — kelet-berlini városközpont építésénél — az első emeletig betonból öntik a házakat, a további emeleteket teljes falelemekből szerelik, és szobanagyságú födémeket használnak. Meglepő volt, hogy sem kívül, sem belül nem szükséges itt a vakolás. A lengyel határ mentén is jártunk egy bányászvárosban, valamint egy új szocialista városban, ahol évi 3 ezer lakás a kvantum. Itt egy kohó habsalak alapanyaggal dolgozó elemgyártó üzem is működik. Érdekességként megemlítem, hogy még a tetőszerkezet is előregyártott. Ami meglepett még bennünket, a lakások itt minimálisan három, maximálisan öt szobások. Sok a beépített bútor és műanyag.

— Csupán néhány észrevétel ez abból a sok-sok tapasztalatból, amit itthon hasznosítani kívánunk. A szakmai továbbképzésen azonban adjuk közre elsősorban tapasztalatainkat, amelyben úgy érezzük, benne foglaltatik az is, milyen irányban kell fejlődnie a mi építőiparunknak — mondta végezetül Schraub elvtárs.

Klubdélután a lakás ízléses berendezéséről

Jól sikerült klubdélutánt tartott pénteken a városi nőtanács. Mintegy 50 érdeklődő jött össze, hogy a Május 1 klubjában meghallgassa Faragó Piroska, a Képcsarnok Vállalat munkatársa előadását.

Az ismertetésben a lakás ízléses berendezéséről, kiegészítőjéről, a giccs és a művészi fogalmáról esett szó. Többen érdeklődtek, miként alakítsák át, hogyan helyezzék el régi bútordarabjaikat, hogy az harmonikusan illeszkedjen a modern otthonba.

A következő klubdélutánra január első két hetében kerül sor, amikor azt vitatják meg orvos, pedagógus és pszichológus bevonásával, hogy a rendezetlen családi környezet milyen hatással van a gyermekre. Erre az összejövetelre budapesti vendégeket is meghívnak.

A brigád nem felejti el

Ünnepélyes brigádértekezletet tartottak kedden a cukrászüzem dolgozói. A nyugdíjba vonuló Notheisz Józsefnét búcsúztatták, aki több évtizedes munka után választja a megérdemelt pihenést.

A vállalat vezetősége nevében Pum Gézáné, a brigád részéről Kovács Józsefné búcsúztatta Notheisz nénit. Felidézték az együtt töltött éveket, amely ezután már csak emlék lesz mindannyiuknak. Szóltak arról is, hogy Notheisz Józsefné mindig előljárt a munkában s vidámságával, jókedvével is kiérdemelte a munkatársak megbecsülését.

A bensőséges ünnepségen szinte egyetlen ember sem volt, akinek nem csillogott volna a szemében a könny. Sajnálták Notheisz nénit a fiatalok is, akik tőle tanulták a szakmát, akiknek hiányzik majd a tanácsa, biztató szava. Nehéz szívvel kívántak neki örömteljes és boldog életet. Elfelejteni azonban nem tudják. Nemcsak a brigádnapló, de a szívük is őrzi Notheisz Józsefné nevét...

REIN ISTVÁNNÉ

G. Martinov:

A Föld nővére

(111.)

— Menjetek! — mondta Belopolszkij. Azt akarta, hogy egyedül hagyják.

— Nagyon aggódom miatta — mondta Zajcev, amikor a vezérlőpult helyiségének kerek ajtaja becsukódott mögöttük.

— Kicsoda? Belopolszkij? Ne is gondoljon erre. Képtelenség. Ki van zárva. De meséljen el az egészet részleteseben.

S amíg a rádiógramm a feneketlen világűrön keresztül repült, Zajcev és Toporkov elmondta mindent.

Az elbeszélés fényében világossá vált, hogy Belopolszkij elhatározása természetes és törvényszerű. De mit mond majd Kámov?

Sokáig kellett várniok. Végre a rádiós közvetítette a Világűrintézet igazgatójának és a kormánybizottság elnökének válaszát:

— Itt Kámovszk beszél. Melnyikovnak. Üdvözöljük abból az alkalomból, hogy szerencsésen véget ért a faetoni fogsága. Adják át az SZSZSZR—KSZ3 utasainak [illegible] áldozó munkáért, amelyet a parancsnok és útitársa megmentése érdekében végeztek. Helyesnek tartjuk Belopolszkij elhatározását, hogy átmenjen a faetonűrajóra. Gondolják át jól a faetonűrhajó Földre hozásának kérdését. Talán jó volna próbaleszállást végeztetni vele egy olyan égitestre, amelyen kisebb a nehézkedési erő. Például a Holdra. A kérdés végleges eldöntését önre bízzuk. Az SZSZSZR—KSZ3 induljon egyenesen a Földre. Szerencsés utat! Kámov. Volosin. Figyelem! Külön rádiógrammot közvetítek Melnyikova saját kérésére: „Boldog vagyok. Csókollak. Olja." Végeztem.

— Vettük az egészet — felelte megszokottan Toporkov.

— Megtörtént! — mondta elgondolkodva Melnyikov. Majd sóhajtott egyet: — Talán így a jó. Pedig én szerettem volna hazavinni a Földre a „faetonlakót". Ilyen a sors!

Kiment a fülkéből. Nagyon nyugtalanította, miként adja át Belopolszkijnak a földi választ. Azonban minden felesleges volt. Belopolszkij nem kérdezett semmit. Nyilván biztos volt Kámov válaszában.

— Ha Mándi — mondta, amikor Melnyikov megjelent a vezérlőpult helyiségének küszöbén. — Nem volt szükség semmiféle rádiógrammra. A tények makacs dolgok. Mit határoztál a „faetonlakóról"?

— Szergej Alekszandrovics teljesítette kérését. Természetesen — tette hozzá Melnyikov — a „faetonlakót" sokkal nehezebb lehozni a Földre, mint az SZSZSZR—KSZ3-at. Magának való feladat.

— Köszönöm jóindulatát — mosolyodott el Belopolszkij. — De nem szorulok vígasztalásra. Kámov helyében én is hasonlóan cselekedtem volna. De térjünk a tárgyra. Lehetségesnek tartod, hogy a „faetonlakó" egyenesen a Föld felé repüljön?

— A rádiógrammban Kámov és Volosin javasolják...

— A próbaleszállást — vágott közbe Belopolszkij. — Épp az előbb gondoltam rá. Vtorovnak gyakorolnia kell a leszállást.

— A Hold megfelel?

— Félek, hogy nem. A vonzóerő a felszínén hatoda a földinek. Az még mindig veszélyes. Kisebb méretű égitest kellene. A Ceres. Most kedvező állásban van, és aránylag nincs is olyan messze.

(Folytatjuk.)

A balesetmentes közlekedésért

A január elsején életbe lépő új KRESZ a járművezetőket és a gyalogosokat egyaránt érdekli. A napokban alakult balesetelhárítási tanács ezt figyelembe véve három előadást szervez szabályismertetésből. Szerdán, vagyis holnap délután 4 órakor a városi tanács nagytermében a módosított KRESZ első 45 pontjáról hallhatnak tájékoztatót az érdeklődők. Az új jelzőtáblákról, a közcsendről, az áthaladási elsőbbségről, a fényjelzésekről és a gyalogosokra vonatkozó rendelkezésekről szól az előadás.

Csak helyesléssel fogadhatjuk, hogy az előadássorozat összeállításakor nemcsak a járművezetőkre gondoltak! — A rendelkezés ugyanis előírja, hogy 100 forintig terjedhető pénzbírsággal kell sújtani azt a gyalogost, aki a közúti közlekedés szabályait megszegi. Szinte mindenki érdekelt abban, hogy megismerje a forgalom gyorsítását szolgáló új KRESZ-t. A tröszt igazgatósága jelentős összegű pénzjutalmat ajánlott fel a gépkocsivezetők balesetmentes közlekedéséért indított verseny győzteseinek, helyezettjeinek.

Szocialista brigádtaghoz méltóan

Vajon hol lehet az a fénykép?

A háziasszony megnézi a szekrény tetején, sorban kihúzza a konyhaszekrény fiókjait. Nincs.

— Amióta a lakásfelújítás miatt ide költöztettek bennünket ebbe a barakkba — mosolyog kissé elnézéskérően —, semmi sincs a helyén.

Kutatnak tovább.

— Megvan! Ez az, ő a mi szemünk fénye — tartja elém a levelezőlap nagyságú képet az apa büszkeségével Kiss Ferenc.

Hat év körüli szőke kislány, a hasonló korúak bájos mosolyával. Nézik ők is, mind a ketten. Gyönyörködnek benne.

Nyílik az ajtó. Hangos „csókolom"-mal lép a szobába a család másik ifjú tagja. Zoli már nagy fiú, tizenkét éves. Így iskola után segít édesanyjának a ház körül. Most is egy nagy vödör apróra vágott fát cipel. Leteszi a tűzhely mellé és felnőttes kíváncsisággal hallgatja beszélgetésünket.

— Most, hamincnyolc éves fejjel kezdtem el ismét a tanulást. Látja, már kopaszodom — simítja hátra gyérülő haját a házigazda. — A közgazdasági technikum esti tagozatának első évfolyamát végzem. Ugy vélem, eléggé eredményesen...

— Igen, apával párosversenyben állunk — mondja nagy komolyan Zoli —, és eddig ő vezet.

— No, lám csak, milyen őszinte vagy — korholja szelíden a fiát Kissné. — Pedig apának mennyivel nehezebb tanulni. Napközben dolgozik és a munkája is egész embert kíván. Főcsatlós Anna-aknán. Méghozzá egy szocialista brigádban...

Valóban, hogy bírhatja így a tanulást? Munkahelyén emberéletek és milliós értékek vannak rábízva. Elég egy téves jelzés, egy elvétett mozdulat, s jóvátehetetlen hiba keletkezhet. Nem okoz számára idegkimerültséget az iskolapadban töltött hetenkénti három délután? És az egyéni tanulás?

— Szóval azt kérdi, nem akadályozza munkámat, hogy tanulok? Nem. Ellenkezőleg. Éppen azért képezem magam... hiszen nem véletlenül vagyok szocialista brigádtag... hogy még jobban dolgozhassam. — Nagyon kiegyensúlyozott, rendezett életet élek — erre a felesége is rábólint. — Nincsenek káros szenvedélyeim. Hacsak... — fűzi hozzá nevetve —, hacsak az olvasást és a rejtvényfejtést nem lehet annak nevezni.

A könyvespolcra mutat, ami most, az ideiglenes lakásban a konyhaszekrény tetejére került.

— Ott felül, látja, az ott az Arany Könyvtár eddig megjelent sorozata. Alatta pedig a Milliók Könyvtárának a kötetei. Aztán vannak itt kalandos útleírások — emel ki egy könyvet a sok közül. — Ezeket nagyon szeretem. Utazni, idegen tájakat, embereket látni; ez volt mindig a vágyam.

— A nyáron teljesült is belőle valami — emlékezteti a felesége.

— Igen, kint jártam az NDK-ban. Jutalomkirándulás volt, nagyon jól éreztem magam... De minden gondolkodás nélkül kimennék akár Indiába, vagy Afrikába is. A volt gyarmatokra. Mondjuk dolgozni, átadni a mi tapasztalatainkat. Nagyon elkelne ez azokban az elmaradott országokban.

Máris a világpolitikáról beszélgetünk. A gyarmatok után a kapitalizmus, aztán a szocializmus, a kommunizmus kerül szóba. Kiss Ferenc meglehetősen nagy politikai tájékozottságról tesz tanúságot. Egészen jól ismeri a nyolcadik kongresszus anyagát is.

— Párttag?

— Nem, még nem. De szeretek politizálni. Arra törekszem, hogy minél többet megértsek a világ dolgaiból. Részt vettem különböző politikai tanfolyamokon...

— Az újságokról se feledkezz meg — szól közbe Kissné.

— No igen. Nyolc újságot és folyóiratot járatok rendszeresen. És megmondom őszintén, nagyon egyetértek a párt jelenlegi politikájával. — Az őszinteséggel, nyíltsággal. Úgy érzem, erre nyugodtan lehet tervezni a magánéletben is. Itt van például a fiam. Ha felnő, szeretném, ha a vegyiparban helyezkedne el. Vagy a villamosiparban. — Ezeknek nagy jövőjük van.

Jövő. Sokáig beszélgettünk még és sokszor hallottam ezt a szót Kiss Ferenc szájából. S ő maga is — bár nem fiatal már — a jövő embere; nemcsak beszél róla, hanem a munkahelyén és a magánéletében is dolgozik érte — ahogy egy szocialista brigádtaghoz méltó.

Berkics János

Munkatársai a legjobbakat mondják róla. Sőt, dicsérik az üzem vezetői is Harangi Gyulánét. Amióta a Bányagép üzem dolgozója — márpedig itt kezdte forgácsoló pályafutását jónéhány évvel ezelőtt — mindig megbízható, pontos, jó munkásnak bizonyult. A legkényesebb munkadarabokat is nyugodtan rábízhatják — selejtmentesen dolgozik. Felvételünkön egy TH-egyengetőgép alkatrészeit készíti.

A közösség visszafogadta

Hideg, februári reggel volt, amikor a táborban közölték R. A.-val, hogy elengedik az egy évi büntetésének hátrelévő három hó napját.

Az első pillanatban átütött rajta az öröm. Újra otthon lesz, láthatja a feleségét, gyermekét! Kilenc hónap után ismét simogató aszszonykéz teszi elé az ebédet! Megint kedve szerint fekszik és kel, s ha lejárt a műszak be térhet a barátokkal egy pohár sörre!

Elkomorodott. — Igen, a barátok. Vajon hogyan fogadják a börtönviseltet? És egyáltalán visszamehet-e az üzemhez, ahol dolgozott? — Megbíznak-e majd egy olyan emberben, aki gondatlanságból súlyos balesetet okozott? És ha nem? Mi lesz akkor vele? A családjával?

Ki tudja hányszor végig gondolta már ezt, amióta a szerencsétlenség történt a kasnál az azt a fiatalemberrel. Akkor azt hitte, nem bírja el a tettet, sohasem tud az emberek szemébe nézni. Most már kicsit megnyugodott. Megbűnhődött a felelőtlenségéért. De elég-e ez másoknak? — Elég-e annak, aki miatta szenvedett?

Nyoma sem maradt már az örömének. A jövő kétségei gyötörték, az ismeretlen holnap. Most már azt sem bánta volna, ha tovább is itt kell maradnia. — Úgy érezte, ujjal mutogatnak majd rá.

Aztán egészen másképp történt minden, mint ahogyan várta.

Hazajött, s munkára jelentkezett. Oda, ahonnan kilenc hónappal ezelőtt elment. S az üzem vezetői előlegezték a bizalmat.

A munkatársak is úgy fogadták, mintha tegnap látták volna. Tudták, társuk nem könnyű napokat élt át.

— Nem faggatták, nem kérdezgették. Visszafogadták. — Visszafogadták, mert jóvá tette hibáját. S ez a bizalom különösen jól esett.

A négy év előtt történteket azóta sem hánytorgatja senki. De R. A. nem felejtette el. Sokszor eszébe jut ma is, amikor a mélybe indul a kas. S az emlékezés felelősségtudatra, még jobb munkára ösztönzi. Jobb munkára a közösségért, amely lehetővé tette, hogy új életet kezdjen, hogy ismét bízzon önmagában.

(B-né)

Az AKÖV veszi át az illetményszén szállítását

Az utóbbi időben több panasz érkezett a Fuvarozási és Kordélyozási Vállalat munkájával kapcsolatban. A tröszt dolgozói hónapokat vártak illetményszenükre. Ez különösen most, a korán beköszöntött tél idején érezhette károsan hatását. A fuvarozó vállalat irodájában több száz visszamaradt széncédula van, ennek kiszállítása január végére történik meg. A szállítás megjavítására a tröszthöz és szerkesztőségünkbe is több javaslat érkezett.

Ezzel kapcsolatban közöljük olvasóinkkal, hogy mától a 12-es Autóközlekedési Vállalat komlói kirendeltsége vette át az illetményszenek házhozszállítását. Egy gépkocsit már átalakítottak erre a célra. Egy fordulóval 40 mázsa szenet szállítanak. Január 1-től egy második tehergépkocsit is üzembeállítanak és amikor a Fuvarozási és Kordélyozási Vállalat már felszámolta restanciáját, előreláthatóan február 20-tól, véglegesen megszüntetik a lovaskocsival való szénszállítást.

Szakszervezeti taggyűlést tartanak

holnap, szerdán Kossuth-bányán. Ez alkalommal értékelik a szakszervezeti bizottság egész évben végzett munkáját. Rein György elvtárs, a bányaüzem versenyfelelőse már elkészítette a csapatok, a szocialista brigádok munkájának értékelését. Szó lesz az ülésen a munkásvédelemről, a balesetelhárításról, valamint arról, hogy a jövő évben milyen új módszereket alkalmazzanak a szakszervezeti munkában.

Nyugdíjas taggyűlés

A Bányaipari Dolgozók Szakszervezete komlói nyugdíjas csoportja december 18-án délután 3 órai kezdettel taggyűlést tart a Május 1. Művelődési Ház kistanácstermében. Kérik valamennyi nyugdíjas tag megjelenését.

AJÁNDÉK

A Bányászati Aknamélyítő Tröszt komlói üzemének szakszervezeti bizottsága elhatározta, hogy a közelgő fenyőfa ünnepre való tekintettel megajándékozza a nagycsaládos dolgozók gyermekeit. Az ajándékok vásárlására mintegy 3000 forintot fordítanak, melynek felét az igazgatói alapból fedezik.

Betartották igéretüket

Az MSZMP VIII. kongresszusának napjaiban kongresszusi hetet tartottak a Komlói Helyiipari Szolgáltató Vállalat cipőüzemében. A szabászrészleg napi 250 párral több bundacipő kiszabását ígérte; az üzem első műszakja mintegy 70 párral több bundacipő készítését vállalta; a kikészítő brigád 400 páras teljesítményt kívánt elérni; a tűzödében a napi 700—750 páras teljesítményt 900 párra szándékoztak emelni, a talpelőkészítők napi 150 páras termeléstöbbletet vállaltak. A cipőüzem dolgozói becsülettel helytálltak, állták szavukat, s valamennyi vállalásukat maradék nélkül teljesítették a kongresszusi héten, amely után tartani igyekszenek az elért szintet.

Közöljük az Új Komló és az Állami Biztosító 6 hetes keresztrejtvénypályázatának helyes megfejtését

Az Új Komló és az Állami Biztosító 6 hetes keresztrejtvénypályázatára több száz helyes megfejtés érkezett. Most, hogy a pályázat lezárult, közöljük olvasóinkkal azokat a meghatározásokat, melyeket a hat hét folyamán be kellett küldeni.

I. HÉT:

Térítés — Szerkeszti az olvasó — A biztosítás biztonság — Kilenczázezer forintot — Hunzonnégy forint.

II. HÉT:

Ami tetszik, ami nem tetszik — Tűz, betörés, víz- és viharkár — Szavatos és — üvegkárokra — Ha előfizet a — Lapra.

III. HÉT:

Minden dolgozónak — A balesetbiztosítás — Kökönyösi posta — Műanyagpaplan — Az illetékesek válaszolnak.

IV. HÉT:

A város sportjáról is olvashat — A gyermekének legyen tanuló — Baleset — Biztosítása — Termosz.

V. HÉT:

Somág — Bevezetie — A fagykár biztosítást — Javaslatok — Észrevételek nyomában.

VI. HÉT:

Friss híreket, tudósításokat és — Riportokat — Geréb — Feltétlenül vegye igénybe Ön is.

*

Azok a megfejtések, amelyek december 7-ig (fordulónként legalább egy-egy szelvénnyel) szerkesztőségünkhöz beérkeztek, a pályázót feljogosítják arra, hogy a díjsorsoláson részt vegyen. Minthogy a keresztrejtvényre adott választ a fentiekben közöltük, a beküldőknek módjukban áll ellenőrizni magukat. — Csak azok jogosultak sorsolásra, akik a hat keresztrejtvényből legalább ötöt helyesen megfejtettek.

Tekintettel arra, hogy a fordulókra adott választ ezekben a napokban értékeljük, a sorsolás időpontjáról a következő számunkban tájékoztatjuk olvasóinkat.

Garázdaság és súlyos testi sértés bűntettéért elítélték a bicskás útonállókat

A 77-es lapszámunkban riportot írtunk „Bicskás útonállók" címmel. Beszámoltunk arról, hogy három fiatal utcai verekedést kezdeményezett s a rendőrség őrizetbe vette őket. Ezúttal már a bírósági ítéletről számolhatunk be.

*

A három elítélt összéletkora csupán 58 év! Az elsőrendű vádlott: Polyák Sándor 22 éves; a másodrendű: Polyák András és a harmadrendű: Pálinkó János nemrég lett nagykorú. Mindhárman Csany telekről valók és a BÉV-nél voltak alkalmazásban. Együttesen mintegy 7000 forintot kerestek havonta. Bizony nem is sajnálták a pénzt szeszesitalra.

A bányásznap alkalmával együtt italoztak különböző helyeken, majd a Mecsek kisvendéglőben szórakoztak tovább. Amikor már jól felöntötték a garatra, elhatározták, hogy kikezdenek a helyiségből eltávozó két asszonnyal. A Kossuth tér és az Ujtelep közötti részen tettlegességhez folyamodtak.

A városi bíróság a Polyák testvéreket egy rendbeli súlyos testi sértés és garázdaság bűntettében mondta ki bűnösnek. Ezért egy-egy évi szabadságvesztésre ítélte őket. Pálinkó Jánost négy hónap börtönbüntetéssel sújtották — garázdaság büntette miatt.

A tárgyalás végén a bírósági tanács vezetője helyesen mutatott rá arra, hogy a vádlottak magatartásukkal megbotránkozást és riadalmat keltettek. Tipikus huligán cselekményt követtek el: szándékuk, tudatuk, büntettük maradéktalanul tartalmazta a kollektív szellemmel, a szocialista együttéléssel való szembehelyezkedést.

Az első- és másodrendű vádlott felfogására, életszemléletére jellemző, hogy bűncselekményüket egyáltalán nem bánták meg, védekezésül különböző indokokat soroltak fel. Polyák András bűnösségét tagadta. Megjegyezte, hogy „csak" azért avatkozott a verekedésbe, mert látta, hogy testvérét bántalmazták. Nos, az igazság ezzel kapcsolatban az, hogy éppen a két Polyák tervelte ki a verekedést, illetve éppen ők hatásolták el, hogy minden körülmények között kikezdenek a szórakozásból hazatérő nőkkel.

A harmadrendű vádlott bűnösségét beismerte s ő is arra hivatkozott, hogy nem akarta hagyni a baráti társaságot. Ez a felfogás természetesen elítélendő, hiszen nem a bűncselekmény elkövetésénél kell az együttérzést megmutatni! Az ital ezúttal is rossz tanácsadó volt.

A bíróság a büntetés kiszabásánál messzemenően figyelembe vette a vádlottak cselekményében, főleg személyében rejlő társadalmi veszélyességet. Figyelembe vette, hogy Komlón az utóbbi időben a garázdaság, verekedés elszaporodott.

Az ítélet alkalmas a vádlottak nevelésére, megjavítására, s arra, hogy a hasonló egyéneket visszatartsa a bűncselekmények elkövetésétől. Az első és másodrendű vádlott enyhítésért fellebbezett. Amikor a megyei bíróság jogerős ítéletet hoz, bizonyára figyelembe veszi a fenti körülményeket s megerősíti a helyi bíróság döntését.

SPORT

Hévízre utazik a labdarúgó-csapat

A Komlói Bányász labdarúgó szakosztályánál hétfőn összevont értekezletet tartottak. Ez alkalommal a játékosok is megjelentek, s itt ismertették a részletes téli programot. Véglegessé vált, hogy a tizennyolcas keret december 12-én, vagyis holnap utazik Hévízre. A gárda az egyesület társasgépkocsijával, a reggeli órákban indul. Labdarúgóink két hetet töltenek a gyógyszanatóriumban.

Ujság még a szakosztálynál, hogy az egyesület vezetői a napokban értesítést kaptak a BVSC-től. — Közölték, hogy Nagy Béla igazolását kiadják, s ezért a fedezetjátékos azonnal igazolható. Ezek szerint a fiatal labdarúgó — a formájától függően — a tavaszi idény kezdetén már a Bányász színeiben játszhat.

*

A labdarúgó NB I-ben vasárnap játszották le az elmaradt Győr—Ujpest mérkőzést. A kisalföldi városban rendezett találkozón meglepetésszerű eredmény született. Az Ujpestiek ezúttal vesztették el veretlenségüket. A győri csapat 2:0-ás félidő után 3:0 arányban győzött. A Vasas ETO ezzel a megszerzett két értékes ponttal a 8. helyről az 5-re került. Igy a Ferencváros, a Vasas és a Dorog egy-egy hellyel lejjebb csúszott.

Az NB I. állása:

1. U. Dózsa	13	6	6	1	31:13	18
2. Bp. Honvéd	12	7	3	2	33:17	17
3. MTK	13	6	5	2	19:19	17
4. Szeged	13	6	4	3	10:11	16
5. Győr	13	6	3	4	18:15	15
6. Ferencváros	13	5	4	4	21:18	14
7. Bp. Vasas	13	4	5	4	18:16	13
8. Dorog	13	4	5	4	19:17	13
9. Tatabánya	12	4	4	4	15:13	12
10. Debrecen	13	2	8	3	13:18	12
11. Komló	13	2	7	4	15:19	11
12. Pécs	13	2	6	5	10:18	10
13. Salgótarján	13	3	3	7	12:18	9
14. Szombathely	13	1	1	11	9:31	3

A bányász sakkozók két veresége

A megyei sakk-csapatbajnokságban szereplő Komlói Bányász a legutóbbi két fordulóban vereséget szenvedett. A komlói gárda Pécsett, az EAC legjobbjaitól 10:2-re kapott ki. A csapatból csupán Reisch győzött. Énekes és ifjú Grünwald döntetlenül játszott. Vesztett: Molnár, Lovászi, Kerdi, Kekezovics, Gelb J., Rihner, Szatmári, Lading, Sápi.

Vasárnap a Pécsszabolcs—Komló mérkőzésre került sor városunkban. A bányász ezúttal is gyengébbnek bizonyult, s a szabolcsiak 7,5:4,5 arányban győztek. A pontokat Kerdi, Szatmári, Lading, Gelb E. szerezte. A döntetlent Reisch érte el. Molnár, Wéber, Lovászi Énekes, Gelb J., Vincze és Rihner vereséget szenvedett.

*

Megkezdődött az 1962. évi városi sakkbajnokság. — Az egyéni küzdelmekre 20 versenyző nevezett. Az első fordulóban érdekesen alakultak az eredmények. Egy kivételével, a sötét bábokkal játszó sakkozók diadalmaskodtak. — Győzött: Gelb J., Dékány, Vincze, ifjú Grünwald és Rihner. Az utóbbi versenyző két mérkőzést játszott, s mindkettőn megszerezte a pontot. Az első forduló további találkozóit hétfőn és csütörtökön bonyolítják le.

NB I. tartalékbajnokság

A labdarúgó NB I. tartalékbajnokságban a Győr és az Ujpest csapata mérte össze tudását vásárnap. A fővárosiak a győri összecsapáson 2:1-re győztek. A táblázaton a rangsor nem változott, a Komlói Bányász a 10. helyen fordult.

A tartalékbajnokság állása:

1. U. Dózsa	13	10	2	1	33:16	32
2. Tatabánya	12	7	4	1	38:18	18
3. Szeged	13	7	2	4	28:24	16
4. MTK	13	5	5	2	24:20	15
5. Vasas	13	5	4	4	32:18	14
6. FTC	12	5	3	4	35:17	13
7. Győr	13	5	3	5	24:31	13
8. Honvéd	12	4	4	4	22:17	12
9. Pécs	13	3	5	5	24:23	11
10. Komló	13	4	3	6	23:27	11
11. Salgótarján	13	4	3	6	17:37	11
12. Debrecen	13	3	4	6	21:33	10
13. Dorog	13	4	1	8	32:33	9
14. Szombathely	13	1	1	11	14:53	3

Nagymányok a 14.

Befejeződött az NB III. őszi mérkőzéssorozata. Vasárnap két elmaradt találkozót rendeztek. A két nagykanizsai csapat, a Dózsa és a Bányász otthonában játszott, s az előbbi együttes 2:0-ra nyert Dombóvár ellen, míg a Bányász Siófok legjobbjai felett diadalmaskodott (1:0). A Nagymányoki Bányász az őszi idény 15 mérkőzéséből négyet nyert, egy alkalommal döntetlenül játszott, tízszer pedig vereséget szenvedett. Igy a csapat 9 ponttal a 14. helyen végzett.

AZ NB III. ŐSZI VÉGEREDMÉNYE

1. Pécsi BTC	15	10	4	1	40:17	24
2. P. Bányász	15	8	4	3	27:16	20
3. Sz.-fehérvár	15	8	4	3	22:14	20
4. K. Honvéd	15	7	5	3	29:15	19
5. B. Építők	15	7	4	4	20:15	18
6. N. Bányász	15	7	3	5	27:18	17
7. P. Bányász	15	5	5	5	20:19	15
8. Sz. Dózsa	15	6	3	6	25:25	15
9. Sz. Petőfi	15	6	3	6	19:24	15
10. K. Kinizsi	15	5	5	5	28:36	15
11. N. Dózsa	15	5	4	6	27:22	14
12. Kiskunhalas	15	5	3	7	18:20	13
13. Mohácsi TE	15	5	2	8	16:25	12
14. Nagymányok	15	4	1	10	18:37	9
15. Siófok	15	1	6	9	16:31	7
16. Dombóvár	15	0	8	7	18:32	8

A Dózsa továbbra is az első helyen

A városi Kilián Kupa röplabdaverseny 3. fordulóját bonyolították le vasárnap. A gimnázium tornatermében ezúttal is nyolc csapat adott egymásnak találkozót. A négy mérkőzés meglepetésszerű eredményt nem hozott.

A listavezető Dózsa könnyedén vette az akadályt, 80:41 arányban győzött az Építők ellen. Az eredménynél figyelembe kell venni, hogy a vesztes csapat 20 pont előnyt kapott — az erőviszonyok kiegyensúlyozására. A tűzoltógárda nagyszerű formában játszott, s a győzelme ilyen arányban is megérdemelt. Kitűnt Dani és Kapus.

A bajnokság másik élmezőnybe tartozó hatosa, a Gimnázium ugyancsak megszerezte a két bajnoki pontot. A középiskolások a kőbányaiak ellen bizonyították be, hogy nem méltatlanok a második helyre. Az eredmény 52:31. A Gimnázium színeiben Vincze testnevelő tanár is játszott, s irányító készsége igen jól érvényesült.

A vasárnapi forduló további eredményei: Bányász—Szénelőkészítők 85:45 (A vesztes itt is 20 pont előnnyel indult.) Rendőrség—Bányász (női) 30:0. (Ez tulajdonképpen barátságos mérkőzés volt, mert a bányász együttes összeállítása szabálytalan volt.)

A Kilián-verseny szépséghibáját is szóvá kell tenni. Azt, hogy néhány játékos — bár rendelkezik Kilián könyvecskével —, mégsem vitte el a mérkőzésre, s így a pontszer zéstől elesett.

A RÖPLABDA-BAJNOKSÁG ÁLLÁSA:

1. Dózsa	3	3	—	211:131	6
2. Gimn.	3	3	—	158:111	6
3. Rendőrség	3	2	1	121:71	4
4. Bányász	3	2	1	187:134	4
5. Kőbánya	3	1	2	117:149	2
6. Szénelőkész.	3	1	2	133:207	2
7. Építők	3	—	3	121:180	0
8. Bányász (női)	3	—	3	86:131	0

December 16-án a negyedik forduló mérkőzéseit rendezik.

KÉZILABDA-BAJNOKSÁG ÁLLÁSA:

Férfiak:

1—2. Bányász I.	3	3	—	293:151	6
1—2. Kézilabdázók I.	3	3	—	153:44	6
3—7. Atléták	2	1	1	47:136	3
3—7. Bányász II.	2	1	1	115:134	3
3—7. Gimnázium I.	3	—	3	66:144	3
3—7. Pedagógus	2	1	1	126:80	3
3—7. Gimnázium II.	2	1	1	26:34	2
8. Kézilabd. II.*	3	—	3	11:144	2

* 1 büntetőpont levonva.

Nők:

1. Bányász I.	3	3	—	163:39	6
2. Gimn. III.	3	2	1	81:94	5
3—4. Atléták	3	1	1	27:47	3
3—4. Bányász II.	2	1	1	33:69	3
5—6. Gimn. I.	2	—	2	22:69	2
5—6. Gimn. II.	2	—	2	25:51	2

A kaucsuk labda körül történt

Nem is oly rég még a világ legjobbjaiként emlegették a magyar pingpongosokat. — Igaz ugyan, hogy a hegemónia az utóbbi években kontinensünkre szűkült, mégis a közkedvelt sportágak közé tartozik hazánkban. Vidéken talán Baranyában a legnépszerűbb. Városunknak két eredményesen szereplő csapata van a megyei bajnokságban.

Pénteken este a „két szomszédvár" egymással viaskodott. S hogy miért volt szükség az előbbi okfejtésre? — Mert szinte érthetetlen, hogy egyik kezünkön megszámolhattuk, hány néző volt kíváncsi az eseményre...

*

Esélyes a Bányász volt. De a Helyiipar eddigi szereplése szoros küzdelmet ígért. Igy is kezdődött.

A kenderföldi iskola tornatermében a két asztal mögé először a párosok álltak. — Mindkét helyen a bányászok rajtoltak jobban. De a „pályaválasztók" sem hagyták magukat. A 3. játszma azonban itt is ott is, Bányász sikerrel végződött. Alig negyedóra elteltével tehát 2:0-at írhattunk a jegyzetfüzetbe.

*

Az egyesek következtek ezután. Míg az összeredmény baloldalán egyre nőtt a számok értéke, addig a másik felén tovább ismétlődött a 0 5:0-nál a II. asztalnál Járai és Horváth készülődött. Járai védekező versenyző, a softütős helyiiparista fiú viszont a másik véglet. Mint egy gépezet úgy csapkodta a labdát. Emellett pörgetett is. Csak mindezt bizonytalanul. Járai négyszer-ötször visszaadta, aztán rendszerint a szemben-álló rontott. Horváth támadott, Horváth bánta. De Járait nem csak ő, hanem a többiek sem tudták megszorítani. A bányász fiú játszmát sem vesztett ezen az estén.

Hat órakor kezdtek, de negyed 8 után már 15:0 volt a Bányász javára. Ha a színvonalában nem is, de kimenetelében ezután következett a legérdekesebb összecsapás, Püspök (Bányász), Takács I. (Helyiipar) között. Az előbbi életkorát tekintve túl az 5. X-en, az utóbbi viszont még a 2-at sem érte el.

— Sokkal tapasztaltabb a Jani bácsi, mégis nehéz dió lesz neki a fiatal fiú, — jegyezte meg egyik vezető.

Aztán elkezdődött a mérkőzés. Hiába vártuk azonban a gyors befejezéseket. A koppanások egyenletes, lassú ritmusa is bizonyította „pötyögetős", türelem játékra kárhoztatták a kaucsuk gömböcskét. Hosszú-hosszú labdamenetek után végre elérkezett a 3. szett. Ez sem különbözött az első kettőtől. Óvatos emelgetések váltogatták egymást, és még a „ziccer" helyzetek után is csak ritkán próbálkoztak aktívan pontot szerezni. Takács Pista rontott kevesebbet. Már 17:14-re is vezetett. A 21. poén sem váratott sokáig magára.

— Püspök bácsi fonákjától féltem nagyon. Szerencsémre alig ütött arról az oldalról, újságolta Takács a győzelem után.

*

A helyi összecsapást végeredményben a Komlói Bányász nyerte 17:1 arányban. A győzelmeket Kővári 4, Schmieder 4, Járai 4, Püspök 3, a Kővári—Schmieder és a Járai—Pelőcz Gy. pár, illetve Takács I. szerezte.

*

Szombaton és vasárnap a szövetség rendezésében bonyolították le a város legjobb asztaliteniszezőinek körmérkőzéses bajnokságát. 14 versenyző állt rajthoz. A győzelmet Kővári szerezte meg, az első 5 helyen Bányász asztaliteniszező végzett. A legérdekesebb találkozó Kővári és Schmieder között zajlott le. A 3. játszmát Kővári 30:28-ra nyerte. A bajnokság végső sorrendje: 1. Kővári 13 győzelem, 2. Pelőcz Gy. 12, 3. Járai 11 4. Schmieder 10, 5. Püspök 9, 6 Horváth 7, 7. Petkó 5, 8. Csertóka 4, 9. Tóth 4, 10. Jánosi 4, 11. Takács dr. 4, 12. Zcimber 3, 13. Pelőcz T. 3, 14. Kovács 2.

— écs —

HIREK — Közlemények

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

MOZIMŰSOR

Május 1: 10—12-ig: Ilyen hosszú távollét, francia film, korhatár nélkül. 13—14: **Candide, avagy a XX. század optimizmusa,** francia színkron film, 14 éven felülieknek.

Zrínyi: 11—12: **Nevessünk,** amerikai film, 10 éven felülieknek. 13—14: **A kétéltű ember,** szovjet színes film, korhatár nélkül.

Előadások kezdete a Május 1-ben: 4, 6, 8 órakor, a Zrínyiben: fél 4, fél 6, fél 8 órakor.

Az esti előadásokat az iskoláskorú gyermekek még szülők kíséretében sem látogathatják.

TELEVÍZIÓ MŰSOR:

Kedd, december 11: 17.30: Ifjúsági műsor. — 18.45: Falujáró kamera. — 19.05: Parabola. külpolitikai műsor. — 19.20: A Királykötől a Fogarasi havasokig. Román kisfilm. — 19.30: TV-híradó. — 19.45: Magyar Hirdető. — 19.55: A Tv mesekönyve. — 20.00: Feltámadás, I. magyarul beszélő szovjet film. 14 éven alul nem ajánlott. — 21.35: Hol tart ma a sebészet? — 22.15: Hírek, TV-híradó ismétlés.

Szerda, december 12: 9.45: TV-híradó ismétlése. — 10.00: Falujáró kamera ismétlés. — 10.20: Feltámadás, I. magyarul beszélő szovjet film. 12.00: Hírek. — 17.00: Mezőgazdasági műsor. — 18.00: Orosz nyelvlecke, kezdőknek. — 18.20: Automatizálás a gépiparban. — 19.00: A TV mesekönyve. — 19.05: Közvetítés Veszprémből: Vidékiek. Dráma 16 éven felül! Az I. szünetben: TV-világhíradó, a II. szünetben: Beszélgetés a színház igazgatójával. 22.00: Hírek, TV-világhíradó ismétlés.

Csütörtök, december 13: 17.35: Orosz nyelvlecke haladóknak. 17.55: Nagyhatalmú sündisznócska, TV-bábjáték. — 18.40: Az ismeretlen Budapest, II. — Pesterzsébet — 19.00: Jövő heti műsor. — 19.05: Telesport. — 19.30: TV-híradó. 19.45: Magyar Hirdető. — 19.55: A TV mesekönyve. — 20.00: Feltámadás II. magyarul beszélő szovjet film. 14 éven alul nem ajánljuk. — 21.45: Hírek, TV-híradó ismétlése.

— **Szakszervezeti taggyűlést tartanak** holnap Béta-aknán. Ez alkalommal értékelik az újjáválasztott vezetőség munkáját, megbeszélik a tagkönyv cserével kapcsolatos teendőket, továbbá szó esik a kongresszusi munkaversenyről, a szocialista brigádmozgalomról, a munkásvédelemről és egyéb szervezeti kérdésekről.

— *A SZÉNTERMELÉS FOKOZÁSA CÉLJÁBÓL* módosítják a munkatelepítéseket Anna-aknán. Az átcsoportosítással a tröszt előtt álló magasabb követelmények végrehajtásához kívánnak hozzájárulni

— **Szombaton tartják a III-as** Bétai Juhász Gyula munkásklub névavató ünnepségét. Erre az alkalomra neves írók, — többek között Benjamin László kétszeres Kossuth-díjas, Bárány Tamás József Attila díjas, Pákolitz István és Bertha Bulcsu — érkeznek Komlóra. A délelőtti órákban a vendégek üzemlátogatáson vesznek részt, délután a klubban találkoznak a két üzem dolgozóival.

— A ZÁRSZÁMADÁS ELŐKÉSZÍTÉSÉVEL KAPCSOLATBAN megbeszélést tartottak a napokban a tsz-ek könyvelőinek városunkban. Az összejövetelen részt vettek a sásdi járás tsz-einek könyvelői is.

— *NÖVENDÉKHANGVERSENYT rendeznek december 13-án délután öt órai kezdettel a zeneiskolában. Érdeklődőket szívesen látnak.*

— **HÚSZEZER FORINT ÉRTÉKŰ JÁTÉK** talált gazdára eddig a Baranya megyei Kiskereskedelmi Vállalat játékkiállításán. A Május 1-ben rendezett bemutatón a hét folyamán újabb szállítmánnyal bővítik az árukészletet.

— **ÜNNEPÉLYES KERETEK KÖZÖTT** fizették ki vasárnap a II-as Bétai munkásklubban 211 III-as aknai dolgozónak az év folyamán a KST-ben elhelyezett 525 ezer 596 forint betétet.

KARÁCSONYRA FESTESSE KI LAKÁSÁT!

Modern formában és színekben vállalunk sima és hengerelt falfelületű lakásfestést

SORON KÍVÜL.

Új, modern hengermintáink állnak rendelkezésére lakásfestési munkákhoz. Megrendelésével keresse fel festő- és mázolórészlegünket. — Komló, Kossuth Lajos utca 21. sz. Telefon: 20-92. Komlói Helyiipari Vállalat. (—)

— **TIT-RENDEZVÉNYEK:** ma délután 5 órakor a Juhász Gyula munkásklubban **Mi a feladata a diszpécsernek a bányászatban?** címmel tartanak előadást. Szerdán délután fél 3-kor és fél 7-kor a Kossuth-bánya kultúrtermében **A Föld belső kincseinek feltárása** címmel kerül sor ismertetésre.

— **AUTÓBUSZ-KÜLÖNJÁRATOT INDÍT az IBUSZ** december 16-án Kecskemétre a honvédek eskütételére. Részvételi díj 99 forint, jelentkezni december 14-ig lehet a helyi IBUSZ-irodában (—)

Komló városi Rendőrkapitányságnál az alábbi talált tárgyakat adták le, melyeket igazolt tulajdonosaik átvehetnek: 1 pár férfi cipő, 1 pár gyermek cipő, 1 db aktatáska, 1 db esernyő, 1 db bőrkesztyű, 1 db nyaksál, 1 kulcscsomó.

APRÓHIRDETÉSEK

— **Hízott disznók** eladók. Sósto 2.

— **Győre** községben fél ház (szoba-konyha melléképületekkel. 600 négyszögöl kerttel) azonnal eladó. Érdeklődni: Vásárosdombó. Béke u. 4.

— **Rejtett csőgarnitúrás** sötét szobabútor, kombináltszekrénnyel, valamint modern konyhabútor új állapotban eladó. Érdeklődni: Széntröszt, II/11. szoba, 8—16 óráig.

— **Fiatal** házaspárnak fél bútorozott szoba konyhahasználattal kiadó. Mecsekfalu, 29.

— **Komplett** kombináltbútor bordó huzattal, Szikra szekrénnyel. Szikra háló eladó. Vörösmarty u. 19 I/3.

— **Hansa** gyártmányú tangóharmónika sürgősen eladó. Gesztenyés, Gyöngyvirág u. 20.

— **Hízott** sertés eladó. Somág, Attila utca 6.

— **Eladó** új, hatrészes konyhabútor. Szabadtéri színpad mögött. Reinhardt Andrásnál.

— **Üres** albérleti szobát keresek. Cím a szerkesztőségben.

— **Bécsi mechanikás** WASER pianínó eladó. Dombóvár, Bartók u. 8.

— **Eladó 120** basszusos tangóharmonika, BA-piston. Kossuth Lajos u. 51.

— **Nagy bobbin fejes** varrógép, 1000-ért eladó. Tröszt bolt épülete.

ÚJ KOMLÓ

A Magyar Szocialista Munkáspárt Komló Városi Bizottsága és a városi tanács lapja
Főszerkesztő: Rajnai József
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-18, 12-58 23-69.
Kiadja a Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Rét u. 4.
Telefon: 15-32 15-33 30-60.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.

Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivatalokban, kézbesítőknél

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 100. SZÁM — ÁRA: 50 FILLÉR — PÉNTEK, 1962. DEC. 14.

Az új önkiszolgáló boltban

Kedden fogadta ismét a vásárlókat a vas-műszaki üzlet mögötti fűszer-csemege bolt. Városunkban ez a negyedik élelmiszerüzlet, melyet önkiszolgáló rendszerűvé alakítottak. Felvételünk az ízlésesen berendezett helyiségben készült.

Törzsgárda-jelvényt kap 650 építő

Ma, pénteken délután 2 órai kezdettel a Komlói Állami Építőipari Vállalat központi kultúrtermében első alkalommal kerül sor a törzsgárdajelvény kiosztására. A vállalatnál 650 olyan építőmunkás van, aki 5, 10, illetve 15 éve dolgozik az építőiparban. —

Jelentős a 10 éve az építőiparban dolgozók száma, meghaladja a 170-et. Ők találkoznak ma délután a központi ünnepségen, ahol Czárt Ferenc igazgató rövid beszédben méltatja a komlói építők, a magyar építőipar eddigi fejlődését, majd Csirke Ferenc szakszervezeti titkár átnyújtja a törzsgárdajelvényeket, s az ezzel járó pénzjutalmat, amely összesen 56 000 forint. Az ünnepeltek között lesz Kása Mihály segédmunkás is, aki a jelvény 15 éves fokozatát kapja mivel ennyi idő óta dolgozik megszakítás nélkül a komlói építők nagy családjában.

A kongresszusi munkaversenyről, a bizalmiak munkájáról, a munkásvédelmi helyzetről volt szó a szakszervezeti gyűlésen

Szerdán, december 12-én szakszervezeti taggyűléseket tartottak a bányaüzemek alapszervezeteiben. A napirend érdekessége — az egész évi munka értékelése — nagy érdeklődést keltett a dolgozók körében.

BÉTA-AKNÁN

a két harmadban tartott taggyűlésen Szolnok Miklós szbtitkár mondotta el a vezetőség beszámolóját. A munka értékelése közben részletesen foglalkozott a bizalmiak tevékenységével. Megállapította, hogy ez nem kielégítő. A 127 bizalmi közül csupán 50—60 fő tesz eleget kötelességeinek.

A kongresszusi munkaversenyről szólva megemlítette, hogy a résztvevő csapatok mintegy hetven százaléka nem teljesítette vállalását. Ezeknek decemberben még módjukban áll javítaniuk eredményüket.

A beszámoló választ adott a dolgozók két régebbi problémájára. A munkaruha célszerűbb megosztásával kapcsolatban — bár ezt a felsőbb szerveknél már személyesen is sürgették —, még mindig nem intézkedtek. Ugyancsak a felsőbb szervet — jelen esetben a Nehézipari Minisztériumot — bírálta Szolnok elvtárs, amiért a régóta várt fejlámpákat még mindig nem szerezte be.

A baleseti helyzet kedvezőtlenül alakult Béta-aknán. A szakszervezet munkásvédelmi aktíváit is elmarasztalja az a tény, hogy az év tizenegy hónapjában 46 ezer (!) műszak esett ki baleset miatt. Ennek csupán az anyagi vesztesége kereken négy és fél millió forint.

A felszólalók általában egyetértettek a beszámolóval.

KOSSUTH-BÁNYÁN

a termelési tanácskozásokhoz hasonlóan körletenként tartották a taggyűléseket. A beszámolók általában a munkásvédelemmel, a munkaversennyel és a mozgalmi munkával foglalkoztak. Ebből kitűnt és a hozzászólások is megerősítették, hogy 1962-ben a szakszervezeti munka jelentős mértékben fejlődött Kossuth-bányán.

III-AS AKNÁN

a nemzetközi helyzet értékelésével kezdődtek a beszámolók. A termelésről kevés szó esett, mert a jövő hónapban e feladattal hívják össze a termelési tanácskozást. A munkásvédelemről annál részletesebben beszéltek, hiszen a közelmúltban két halálos baleset volt az üzemnél. Aktívabb munkára szólították fel a munkásvédelmi őröket. Nagyrészt ezek a témák foglalkoztatták a dolgozókat is.

Két és fél millióval több a tanács költségvetése

Balogh István elnökletével tartott rendes ülést szerdán a városi tanácstestület.

A napirendben először Vastagh László VTST elnök jelentését a város sporthelyzetéről vitatta meg a tanácsülés. Ezután jóváhagyták a városi tanács 1963-as évi költségvetését. A jövő évi költségvetést 32 millió 543 forint bevétellel és kiadással hagyta jóvá a tanácsülés. Ez két és félmillió forinttal több, mint az előző évi.

Ma nyílik az ipar- és képzőművészeti kiállítás

A Képcsarnok Vállalat nemrég állandó kiállító termet kapott a volt Bástya borkóstoló helyiségében. A teremben eddig festményeket, rézkarcokat láthattak az érdeklődők. Ma délután 5 órakor ipari és képzőművészeti kiállítás nyílik. — Mintegy 300 kerámiát, dísztárgyat mutatnak be a kis bútorok, egyéb iparművészeti alkotások mellett. Megtalálhatjuk Kovács Margit, kétszeres Kossuth-díjas, Gorka Géza, Szilvási Margit műveit.

A bemutató 23-ig tart nyitva (A plakátok sajtóhiba folytán 28-ig hirdették.)

A kiállítás naponta 10-től este fél 8 óráig tekinthető meg. Ebédszünet 12—2-ig.

Klubnévadót rendez III-as és Béta-akna

A III-as és Béta-aknai munkásklub vezetőségének kezdeményezésére december 15-én klubnévadó ünnepséget rendeznek. A két üzem közös klubját már korábban Juhász Gyuláról nevezték el, az ünnepélyes névadásra azonban csak most kerül sor.

A rendezvényre a klubvezetőség meghívta az írószövetség több tagját is. Így városunkba látogat Pákolitz István, Benjamin László, Bárány Tamás, Bóka László, Vészi Endre és Berta Bulcsu. Közülük hárman már találkoztak a komlói olvasókkal.

Az ünnepség előtt a vendégek bányajáráson vesznek részt, majd a klubban találkoznak az üzem és a város dolgozóival. Délután 5 órakor Bóka László ismerteti Juhász Gyula munkásságát. A programot a gimnázium irodalmi színpadának műsora egészíti ki.

Az ünnepség után kötetlen, baráti beszélgetésre kerül sor az írók és az érdeklődők között.

Sokrétű, tartalmas az ünnepek kultúrműsora

A szórakozni, művelődni vágyók december hagyományos ünnepekkel tűzdelt hónapjában is megtalálják a lehetőséget a kellemes, a hasznos időtöltésre. Az országos Filharmónia két hangversenyt rendez még az idén. December 16-án ifjúsági előadásra kerül sor, melyek során magyar mesterek műveiből hallhatnak az érdeklődők. 18-án a bérleti hangverseny harmadik estje lesz. Ezúttal a pécsi szimfónikusok működnek közre Sándor János vezetésével.

A Pécsi Nemzeti Színház zenés vígjátékkal lép fel városunkban 22-én. Kertész Imre: Bekopog a szerelem című művét láthatjuk. Ugyanezen a napon a Zrínyi nagytermében fényőünnepélyt tartanak a város úttörőinek és kisdobosainak. Műsort a gyermekszakkör és a Bányász Együttes bábcsoportja ad.

Az ismeretterjesztő rendezvények közül három emelkedik ki. Szerdán este 6-kor a Május 1 kiselőadói termében Kongóról tart előadást dr. Gertig Béla docens. Az ifjúsági klubban csütörtökön kötetlen beszélgetés formájában lesz szó a tudományról és a babonáról, ugyancsak itt emlékeznek meg Beethoven születésének 192 évfordulójáról december 15-én.

A Zrínyiben két kiállítás is várja az érdeklődőket. Egyik a mozielőcsarnokban Kuba függetlenségi harcát mutatja be, a másik az olvasóteremben nyílik 14-én. Az utóbbin ifjúsági és mesekönyveket állítanak ki. Végül szóljunk a szilveszteri karneválokról is. 30-án az úttörők és ifivezetők rendeznek álarcos bált, míg 31-én a Május 1 klubjában kerül sor szilveszteri családi estre. A Zrínyiben ugyanekkor ifjúsági karnevált tartanak.

Szerdán tartjuk a nyereménysorsolást

Az Új Komló szerkesztősége és az Állami Biztosító helyi fiókja által indított hathetes, őszi rejtvénypályázat nyereményeinek nyilvános sorsolását december 19-én, szerdán délután 3 órakor tartjuk a városi tanács második emeleti tanácstermében. Ezúton kérjük a pályázókat, hogy akik részt akarnak venni a sorsoláson, jöjjenek el.

A pályázatra összesen 648 megfejtés érkezett. A kérdésekre 561-en adtak helyes választ, s ennyien jogosultak a jutalomsorsolásra.

Gazdagodtak, erősödtek termelőszövetkezeteink

A jövő hét elején kezdik meg peremközségeink termelőszövetkezeteiben a zárszámadást megelőző leltározásokat. A munkák megkezdése előtt munkatársunk tájékoztatást kért Kertész Imre elvtárstól, a városi tanács mezőgazdasági osztályvezetőjétől.

— Az első tény az, hogy a hivatalosan december 15-ével kezdődő leltárak szövetkezeteink álló- és fogyóeszközeinek gyarapodását veszik számba — mondotta Kertész elvtárs — Gazdagodtak a tsz-ek, ez vitathatatlan. Mecsekfalun például egy K 35-ös Zetor és egy Malwourí került a szövetkezet tulajdonába, s most kezdték el — saját erőből — egy 20 férőhelyes borjúnevelő építését, hogy az idei nemvárt nagy szaporulatot megfelelő körülmények között nevelhessék.

— A mánfai „Mecsekvölgye" Tsz is elsősorban erőgépekkel — egy K 35-ös Zetor, két G—85-ös — gazdagodott, vetőgépet vásároltak, kukoricagórét építettek, s befejezték a szerfás szarvasmarha-istálló építését. A legtöbb változást Mecsekjánosiban jegyezhetik majd fel. Két istállót vásároltak ebben az esztendőben meg közelítően 140 ezer forintért, ugyanakkor saját erőből egy juhhodályt és kukoricagórét építettek. A leltári tárgyak között szerepel majd egy Szuper-Zetor is, amelyhez munkagépeket és egy pótkocsit is vásároltak.

— Minőségileg megváltozott szarvasmarha-állományuk. Ismeretes, hogy a múlt esztendő végén, s még ez év elején is erősen meggyengült — a hiányos takarmányozás és gondozás következtében — állományuk volt. A tenyésztésre nem alkalmas egyedeket selejtezték, illetve értékesítették, helyükbe 14 nagyvemhes üszőt vásároltak, amely gerincét képezi majdani törzsállományuknak.

Tapasztalható-e változás a munkafegyelem tekintetében?

— A fejlődés kétségtelen. — Természetesen ez az ütem nem olyan gyors, mint azt mi egyszer-másszor szeretnénk, de minden esetre megnyugtató. — Nyugodt lelkiismerettel megállapítható, hogy mindhárom társulásunknál kialakulóban van az a közösségért tenni akaró mag, amely a további fejlődés motorja lesz. A szaporodó munkaegységek száma — valamennyi mögött munka van — szintén a munkafegyelem javulásának számlájára írható. Kisebb kisiklások tagadhatatlan, hogy voltak, ám ebben az esztendőben már lényegesen kevesebb probléma akadt a tsz-ekben. Az őszi betakarítási, vetési és talajelőkészítési munkák egy kis hányadának elmaradásában a hirtelen beköszöntő tél is ludas, meg a szövetkezetek tagsága. Ez két helyet érint, Mánfát és Mecsekjánosit, ahol összesen 32 katasztrális hold kenyérgabona vetésével maradtak adósak.

— A zárszámadást január 10-ig készítik el a tsz-ekben, s ezt február 25-ig terjesztik a zárszámadó közgyűlések elé — mondta befejezésül Kertész Imre elvtárs.

Tél Gesztenyésben — Vetés: Vasvári

Megoldott rejtély

„Kicsoda Éva Krcz?" Ezzel a címmel jelent meg egy lengyelországi visszaemlékezés a Népszabadság vasárnapi számában. A cikk szerzője bemutat egy krakkói orvostanhallgatót, aki keresi szüleit.

A fiatal lány annak idején (kb. 2—3 éves volt) édesanyjával az auschwitzi haláltáborba került. Hogy milyen körülmények között maradt életben, az még ma is ismeretlen. Éva most azt kérte a Népszabadság munkatársától, hogy — korabeli és jelenkori fényképei illusztrálásával — írja meg a történetet, hátha valaki ráismer, nyomravezet és hosszú idő után hazatalálhat. Reménytelennek tartotta ezt, s ugyanígy a cikk írója is.

Lám, a törekvés nem volt hiábavaló! Az emberek figyelmessége, együttérzése megoldotta a rejtélyt. Tegnapelőtt telefonon és személyesen is kérdezték bennünket Dombóvárról. Pénzes Jenő, a szerkesztőségben elmondta, hogy Évát a legkisebb gyermekkori fényképe alapján felismerték s szülei Dombóvárott éltek. Édesapját korábban Grósz Józsefnek hívták, de a magyarosítás után a család neve Gáti lett. Gátiéknak Szakcson volt fűszerüzletük s itt született a kislány is. A szülők 1956-ban kivándoroltak Palesztinába s ma is élnek! Ezt megerősítette a szintén dombóvári Walthauser Béla és a komlói helyiparnál dolgozó Marosi Ferenc is. Walthauserék jelenleg is kapcsolatban vannak azzal a Sándor Pál nevű családdal, akik Gátiéknak rokonuk s 1946 óta Izraelben tartózkodik.

A címeket természetesen továbbítottuk s bizony — ugyanúgy mint a nyomravezetők — mi is kíváncsian várjuk a család egymásratalálását.

Kéthetes külföldi tanulmányút a bányaegészségügy fejlesztése érdekében

Az NDK Egészségügyi Minisztériumának meghívása alapján a közelmúltban magyar orvosdelegáció vett részt egy 15 napos tanulmányúton. A három fős küldöttség egyik tagja dr. Dános László komlói üzemi főorvos volt. Mint elmondotta — az igen baráti fogadtatás mellett — a vendéglátók minden lehetőséget megadtak az egészségügyi szakkérdések legrészletesebb áttekintésére, így maga részéről az általános bányaegészségügy és szilikózisvédelem tanulmányozására.

Berlini tartózkodása során a lichtenbergi Munkaegészségügyi Intézetet is megtekintette. A magasfokú adminisztráció mellett, a porvédelmi berendezések és vizsgálatok technikája volt tanulságos. Igen nagyszerű az ott használt porszámláló, valamint a kísérleti részleg példátlan tökéletes porkamrái. Ezek — véleménye szerint — nagy segítséget nyújtanak a porártalom sikeres leküzdésében.

Leipzigi látogatása alatt az espenhaimi kombinát és poliklinika szervezése volt tanulságos élmény. Megállapítása szerint igen nagy súlyt helyeznek a mozgásszervi betegek utókezelésére és a fizikotherápiás lehetőségek a kádfürdőtől az ultrahangig terjednek. Számunkra is figyelmeztető jelenség, hogy minden aknán fogorvosi rendelés van, a poliklinika pedig saját létszámú fogtechnikai laboratóriummal rendelkezik. A Bányamentő és Gázvédelmi Szolgálat leipzigi központja az ország 7 területét fogja össze. Azok innen is riaszthatók — pl. Zwickau is —, azonban maguk szintén tudják a központot riasztani. Jóleső volt látnia, hogy a központ magyar gyártmányú kálipatronokat használ, melyeket igen dicsértek. Jelentős és éles határolású gázanalizáló csöveket mutattak be, melyek ottani gyártmányúak, így számunkra is beszerezhetőek lennének. A regensbreitlingeni poliklinikán a saunafürdő és gyógytornarészleg volt hasznos tapasztalat, amely ismét azt mutatja, hogy a mozgásszervi és reumás betegek utókezelésére milyen nagy súlyt kell helyezni, különösen a bányászatban.

Zwickauba utazva — mint dr. Dános mondotta — szinte otthon érezte magát, oly testvéri szeretettel fogadták. A látottak közül, mint hasznos tényt jegyezte fel a gyógytornatanár ténykedését, aki a nehéz légzésűek számára gyakorlatot ír elő, és így könnyítik állapotukat. Még inkább követendő gyakorlatot kívánna az ottani szilikózisvizsgálati rendszer. Hetenként egyszer ül össze a szakbizottság az összes lelet alapján, ott helyben, nyomban eldöntik a szilikózis tényét és százalékát is, egyben a beteggel azt is közlik, mikor kell jönnie felülvizsgálatra. Ez a módszer igen jó, gyors és bürokráciamentes, s a dolgozók érdekeit szolgálja.

Drezdában a Német Vöröskereszt Központját látogatta meg, amely az elsősegélynyújtók képzését is intézi. Megállapítása, hogy ott több a kiképzett elsősegélynyújtó, s igen hasznos az a tény is, hogy a mentőállomás autóit — 60 kmes körzetben működő — rádió adó-vevővel szerelték fel, ami igen gyorssá s hatékonnyá teszi munkájukat.

Külön kihangsúlyozta, hogy az orvosok száma aránylag kevés, azonban a hihetetlen pontos adminisztráció és a magasan képzett asszisztencia mégis lehetővé teszi, hogy az orvosok csak gyógyító munkával foglalkozzanak.

Elmondotta még dr. Dános László üzemi főorvos azt is, hogy a tapasztalatok alapján helyi viszonylatban is megvalósítják az üzemorvosi rendelőn belül a laboratóriumi vizsgálatok lehetőségét, amely a dolgozók küldözgetését szüntet né meg. További cél — ugyancsak a látottak által is alátámasztva — a szakrendelések kiépítése és a betegnyilvántartás, s annak adminisztrációjának ésszerűsítése s tökéletesítése.

d—y.

Felvételünk a '35-ös konyha éttermében készült. A kép jobb sarkában Dobos Andrásné, a konyha vezetője. Az itt dolgozó szocialista brigád egyik erőssége. Bár inkább az adminisztráció lenne a feladata, mégis sokat segít a felszolgáló személyzetnek. Így van ez rendjén, hiszen a 13 tagú brigád a szocialista cím elnyerését tűzte ki feladatul. Azt, hogy nemcsak a szerződésben vállalták a 600 étkező jobb ellátását bizonyítja a legutóbbi szállásbizottsági értekezlet is, ahol az elismerés hangján szóltak róluk: Szorgos munkájukra jellemző, hogy november 15-re befejezték éves tervüket! Megérdemlik, hogy a brigádtagokat névszerint megismerjék az olvasók: Huck Mátyásné, Jung Ferencné, Antal Imréné, Jenei Szabolcsné, Maczkó Johanné, Zuder Károlyné, Czene Andrásné, Szente Ferencné, Latyák Istvánné, Polacsek Sándorné, Perjési Rezsőné és Horváth Etel brigádvezető.

Egy kicsit fáradt vagyok már...

Bevallom, egy kissé megkéstem ezzel a riporttal. Jó egy hónapja annak, hogy Lerch Antal elvtárs, nyugdíjas bányász átvette a megyei pártbizottságon a „Magyar Munka Érdemérem" kitüntetést. Mentségül csupán az szolgál, hogy nagyon nehéz megtalálni Lerch elvtársat.

Nyugdíjas, mégsem találják meg — kételkedhet valaki e szavak igazságában. Igen, nehéz otthon találni, mert ő azok közé tartozik, akik világ életükben dolgoztak, s nem is tudnának nyugodtan nyugdíjasok lenni. S nemcsak akarnak, tesznek is. És lám, még ő szabadkozik:

Talán megsértődnék...

— Igazán meglepetésszerűen jött ez a kitüntetés... Nem is gondoltam arra, hogy én is számításba jöhetek egyszer, nem hittem volna, ennyire számon tartják munkámat... Őszintén megvallom, már nem tudok olyan rugalmasan dolgozni, mint fiatal koromban, s ez az én legnagyobb bánatom. Hetente három-négy napot töltök a mozgalomban, vagy a társadalmi munkák végzésével. Megyei tanácstag vagyok, lakókörzetemben területi pártcsoport bizalmi.

S amit még elhallgatott, azt én fűzöm hozzá: tagja a pártbizottság mellett működő fegyelmi bizottságnak, munkásőr, a nyugdíjasok szakszervezetének vezetőségi tagja, a belvárosi pártszervezetben — ott tag — szintén talál magának elfoglaltságot, nemrég a bíróságon láthattuk, mint népi ülnököt. Mikor mindezt eszébe juttatom, egy kicsit maga is meglepődik, aztán mintha önmagának vallana, azt mondja:

— Hatvanhat évet értem meg... Szilikózisom van, nehéz a járkálás már... Az igazat megvallva, egy kicsit fáradt vagyok már...

Egy pillanatig maga elé néz, aztán folytatja a gondolatsort:

— De ha nem vennék igénybe munkámat, nem számítanának rám, talán megsértődnék...

Ötven évvel ezelőtt

Fél évszázada kért bebocsátást a munkásmozgalomba. Tizenhat éves fejjel takarító fiúként Anna-aknán dolgozott. Amikor az első béremelést követelő memorandumot megfogalmazták, ő is aláírta. Roppant büszkeség töltötte el. Ugy érezte, hogy egy fejjel magasabb a tömegnél, akár a többi aláíró, hiszen ő is tett valamit azért, jobb legyen az életük, több fizetést kapjanak. A szervezkedés, a munkásösszefogás ereje járta át, s boldog volt, hogy nem úgy állt a főnök elé, szeretné felásni a kertjét, hátha kegyes lesz ezért.

Az első világháború után — „már" csillés volt — aktívan részt vett az időközben feloszlott szakszervezet szervezésében. 1921-ben vezetőségi tag, 1922-ben pénztárnok, majd elnök 1924-ig. Az erősödő mozgalom jele, hogy megalakult a működvelő csoport, olvasóköröket, dalárdát szerveztek, a kirándulásokat a politikai felvilágosítás szolgálatába állították.

Egyre sötétebb holnapok

A szakszervezet II. és III. kongresszusán a komlóiak küldötteként vett részt. Hogy miről esett szó akkor, nem tudja pontosan. Arra viszont emlékszik, hogy nem volt saját otthonuk, ezért országos gyűjtést kezdeményeztek egy Budapesten építendő bányamunkás otthon felállítására. A komlói szervezett munkások egy-egy műszakot ajánlottak fel a költségek fedezésére. Akkor — és később még oly sokszor — becsapták őket Peyerék, az otthon nem épült fel.

Az emlékezetes 1914-es, hathetes, nagy sztrájk után rendőri felügyelet alá került, csak akkor hagyhatta el a házat, amikor munkába ment. A mozgalom többi helyi vezetőjének munkáját is lehetetlenné tették, így lassanként meggyengült az. Az egyre sötétebb holnapok elől külföldre mennek — 36 család kért kivándorló útlevelet 1929-ben —, abban a reményben, hátha ott megfizetik a munkát, tanulhatnak a gyerekek. A remény, remény maradt.

A haza visszavár

Tizenhárom és fél évig élt távol Komlótól. A húga leveleiből értesült az itthoni eseményekről. Két öccse szomorú halála is külföldön érte. Az egyik omlás alá került, a másik vérmérgezést kapott. Mezítláb csillézett, megsértette a lábát.

A mozgalomhoz hű maradt. Egy Haismann nevű bányász vitte el az ottani szervezetbe. A szabadságukért harcoló spanyol testvérek megsegítésére gyűjtést rendeztek, a második világháború alatt szomszédaival — szlovén és lengyel munkások — a szovjet adót hallgatták. Aztán már Hollandiában is tarthatatlan lett a helyzet. Engedett az oly sokszor megszólaló honvágynak, hazajött.

A régi társak úgy fogadták, mintha mindig itt lett volna. Bekapcsolódott a szakszervezet munkájába, a felszabadulás után tagja lett a pártnak. Egy ideig ő is titkára volt a komlói kommunisták alapszervezetének. Mindig oda ment, ahol szükség volt rá. Volt üb-elnök, munkaügyi vezető, a szakszervezet budapesti csúcsbizottságának tagja, majd ismét személyzeti és munkaügyi vezető, míg 1955-ben nyugdíjba vonult...

*

— ...ha nem vennék igénybe munkámat, ha nem számítanának rám, talán megsértődnék...

Ilyen ember.

Sz. Zs.

Gyors intézkedés volt a válasz a népi ellenőrzés vizsgálatára

A dolgozók szociális ellátását és munkakörülményeit tették vizsgálat tárgyává nemrég 14 üzemnél, vállalatnál. A legtöbb probléma Kossuth-bányán és a 12-es AKÖV komlói telepén volt. A kossuthiak realizáló levele például majdnem ötven észrevételre válaszol a tett intézkedést illetően. Megoldották többek között a mosoda és a szabóműhely szellőztetését; a palahányó 1. sz. gépháza mögött terelőkorongot védőráccsal látták el; a Bányagépüzemben az öntvény tisztítására külön helyiséget biztosítanak; új segélyhelyet létesítettek a VII. szinten.

Nemcsak az a figyelemre méltó, hogy az intézkedés nem váratott soká magára, hanem az is: az üzemvezetőség minden segítséget megadott a vizsgálatot végző népi ellenőröknek. E pozitív vonások mellett azonban van olyan is, amivel nem érthetünk egyet. Megtámadhatatlanul kinyilatkoztatják azt például, hogy „A lámpakamrai dolgozók illetmény csizmáját változtatni nem lehet, mert a tröszt munkaügyi osztályának vezetője a nomenklatúrától való eltérést nem engedélyez".

Valóban igaz, hogy az előírásoktól eltérni nem lehet, nagyon ritka annak megváltoztatása, hiszen azt már a dolgozók fokozott egészségvédelmének igényével állították össze. A népi ellenőrzés azonban nemcsak a csizma kihordási idejének megrövidítését veti fel megoldásként, hanem azt is, hogy akadályozzák meg a csizmákat „evő" sav elfolyását. Ezt a kívánalmat nem szorítja korlatok közé semmilyen szabályzat, a szükséges intézkedést megtehette volna az üzem.

Egy másik „belenyugvásos" intézkedés: az öntödei por elszívását jelenleg három ventillátor végzi. „A jobb szellőztetést — írják — az ablakok kinyithatóságával kívánjuk segíteni." Szerintünk az lenne a célravezetőbb, ha nagyobb teljesítményű ventillátort szerelnének be a por — elszívására. Hasonló a helyzet az asztalosműhelyben. A porelszívó berendezés tervezését megrendelték, de más sürgős munkák miatt a tervező nem is válaszolt levelükre. A probléma az, hogy a munkaügyi előírások — a népi ellenőrzés vizsgálatától függetlenül — kötelezően szabják meg az elszívó berendezés használatát. Miért csak most rendelte meg a Kossuth-bánya, a vizsgálat után?

Sok észrevétel volt a 12-es AKÖV komlói telepén, ám a helyzet jobb, mint Kossuth-bányán, mert minden kifogásolt munkakörülményen változtattak. Többek között az ívhegesztő berendezéseknél pótolták a védőfalat; megoldották a TEFU és a MÁVAUT javító műhelyek fűtését; a kazánház szellőztetése végett tető szellőzőt szereznek be; a főtéri pihenőknél kifogásoltakat orvosolták.

G. Martinov:

A Föld nővére

112.

A „faetonlakónak" körülbelül 300 millió kilométert kell repülnie, és ugyanannyit vissza. Tudjuk, hogy másodpercenként 50 kilométeres sebességet tud kifejteni, de lehet, hogy többet. Legrosszabb esetben két hónap kell ehhez. És körülbelül ugyanekkora az út a Cerestől a Földig. E kis bolygó vonzóereje egyhuszonkilencede a földiének. Ez már alkalmas az első kísérlethez. A Ceres után leszállunk a Holdra, majd pedig a Földre. Azt hiszem, ekkora utat kell megtenni ahhoz, hogy megmentsük a „faetonlakót". Mi a véleményed?

— Még egy rádiógrammot kell küldeni Kámovnak.

— Te vagy az expedíció parancsnoka, és azt teszel, amit jónak látsz. Tanulj meg önállóan cselekedni.

Melnyikov nem bírta tovább mát. Semmi sem boríthatja fel egyensúlyát. Állandóan fejleszd magadban az űrhajósok eme igen fontos tulajdonságát. Neked ez nem lesz nehéz. És ne engedj űrhajódra olyan embereket, akik különösen kedvesek számodra. Máskülönben nem kerülöd el azt, ami velem történt. Ez pedig nehéz, nagyon nehéz dolog. Hát akkor búcsúzom! Máris átmegyek a „faetonlakóra".

Megkezdődött a lázas munka. A faetonűrhajót nem volt egyszerű felszerelni olyan hosszú útra, amelyen nem is faetonlakók irányítják majd. Helyiségei nem voltak alkalmasak földi műszerek és készülékek elhelyezésére. Az SZSZSZR—KSZ3 raktáraiban találtak egy kisméretű tartalék teleszkópot, s hosszas, nehéz munka után sikerült elhelyezni a faetoni vezérlőpult melletti helyiségben. Készítettek egy vezérlőpult felét is.

A két űrhajó továbbra is együtt repült a kellő irányban.

Korzsevszkij és Vtorov nem szólt semmit, amikor váratlanul közölték velük, hogy a „Faetonlakón" a Ceres felé kell repülniük.

Végre kioldották a huzalokat. Az űrhajósok egyik része az obszervatóriumban, másik része pedig a „faetonlakó" lakóhelyiségében gyülekezett.

Belopolszkij, Vtorov és Korzsevszkij látták társaikat, de ők láthatatlanok maradtak. Az SZSZSZR—KSZ3-on maradtak, le nem vették szemüket a gyűrűűrhajóról. Egyedül csak Melnyikov állt a vezérlő pultnál.

A két űrhajó mintha csak egymáshoz tapadt volna, továbbra is együtt repült.

Melnyikov elcsavarta a gázfogantyú csikját, majd az egyik motort a legkisebb sebességre kapcsolta.

Az SZSZSZR—KSZ3 lassan eltávolodott a „faetonlakótól". A köztük lévő távolság egyre nagyobbodott. A két űrhajó útja elvált egymástól. Néhány perc... és a gyűrűűrhajó körvonalai beleolvadtak az űrbe.

Szerencsés utat, elvtársak!

KATASZTRÓFA!

A faetonűrhajót sokkal nehezebb irányítani, mint az SZSZSZR—KSZ3-at. A kisméretű teleszkóp és a magukfabrikálta vezérlőpult volt minden, amit Belopolszkij kezelhetett. Hiányzott az elektronikus számítógép és a saját matematikai tudására és tapasztalatára kellett támaszkodnia. Pedig a Cerest elérni óriási feladatnak számított.

Belopolszkij őrült, hogy a Földre való visszatérése elodázódott, s lehetősége van úgy visszatérni, hogy ha csak részben is, kiérdemelte a megbocsátást. Jól tudta: a haza meg tud bocsátani! És minden tudását a kitűzött cél elérésére fordította.

Most is egyedül csak Vtorov volt képes megváltoztatni az űrhajó sebességét és irányát.

(Folytatjuk.)

A fáskamra fontosabb...?

Huzavona az Anna-aknai lakások átalakítása körül — Ellentétes vélemények — Tervszerűség vagy tervszerűtlenség?

Amikor a Karbantartó Üzem egyik műszaki dolgozójával kimentem Anna-aknára, hogy kivizsgáljam Kiss Ferenc panaszát, a látottak és kísérőm tájékoztatása alapján arra a megállapításra jutottam, hogy ez esetben a vállalatnak van igaza: nem kezdhette meg előbb a lakások átalakítását, amikor a munkához szükséges forintösszeget csak augusztus végén, szeptember elején biztosították. A korán beköszöntött tél nemcsak a munkát lassítja, de rend kívül nagy kellemetlenséget okoz annak a tíz családnak, amely az átalakítás idejére kénytelen fabarakkban lakni.

Hangsúlyozom, akkor még igazat adtam a vállalatnak, s hogy a szerkesztőségbe való visszatértem után mégsem írtam meg azonnal a cikket, hanem felhívtam a tröszt építési, valamint beruházási osztályát — az nem a bizalmatlanságnak volt a jele, hanem inkább annak, hogy többet szerettem volna tudni az ügyről. Ám amikor a beruházási osztálytól Varga elvtárs közölte velem, hogy az Anna-aknai lakóházak átalakításához szükséges pénz már az év elején a tröszt rendelkezésére állt — őszintén megvallva meglepődtem. Ha igaz az, hogy volt pénz, akkor miért nem kezdték meg a munkát még a nyáron?

Kezd érdekessé válni a dolog. A tröszt műszaki osztályán az iránt érdeklődöm, hogy mikor kapták meg a megrendelést a terv elkészítésére. Hát bizony elég későn, s ráadásul az egyik épületnél még tervmódosítást is eszközöltek az illetékesek. Ez is nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a munka kezdési időpontja annyira elhúzódott. De a legnagyobb hiba mégis ott volt, hogy túl későn adták le a rendelést. Ezzel kapcsolatban egyébként hadd idézzek egy rövid párbeszédet, ami köztem és a tröszt beruházási osztályán dolgozó Varga elvtárs között zajlott le.

„Ha a Karbantartó Üzem — elvileg — azt mondta volna február 3-án a beruházási osztálynak, hogy ezt a négy lakást át kellene építeni, akkor a beruházási osztály mit mondott volna?"

„Azt mondtuk volna, hogy adja be az igénylését, költségvetését, a hibafelvételi jegyzőkönyvet, s küldtük volna a megrendelést."

Megdől tehát az az állítás, hogy nem volt pénz, hiszen a tröszt már április 12-én visszaigazolta a megrendelést a Karbantartó Üzemnek, miután a minisztérium jóváhagyta az éves tervet. Tehát ha előbb nem is, de április 12-e után már intézkedhettek volna, hogy ne kelljen 10 családnak a téli időszakban a jelenlegi körülmények között élni.

Az ügy pénzügyi részét ezzel lezártuk volna. Marad a következő „indok", amit Grünwald elvtárs mondott, miután nála is érdeklődtem a késői kezdés oka iránt.

„A Karbantartó Üzemnek nemcsak ez az egy munkája van. Sok a munka, s tervszerűség is van a világon. Mindent előre be kell tervezni... Hogy miért nem lehetett májusban vagy júniusban elkezdeni az átalakítást? Mert akkorra más munka volt beütemezve! Egész évben nem volt olyan létesítmény, amit az Anna-aknai lakások rovására el lehetett volna hagyni későbbre... Ezen a problémán keresztül mentek az újtelepiek, a Béke-telepiek is. Miért csak éppen az Anna-aknaiak panaszkodnak? Nincs szerencséjük, hogy már novemberben bejött a tél. Erre nem lehetett számítani, s hiszen van egy általános gyakorlat, ami szerint novemberben még kellemes az idő..."

Ez azonban vajmi kevéssé vigasztalja azokat, akik mínusz 5—10 fokos hidegben hallgatják a szél fütyörészését a barakkokban, s érzik fagyos leheletét, mivelhogy olyan rések tátonganak a falon, hogy ott egy nyúl is átbújhat.

Azzal nagyjából egyetértek, hogy az ipari létesítményeket nem lehet későbbre halasztani, mert kellenek a transzformátor-állomások, a szivattyúkamrák, a gépalapok, a hűtőtornyok stb. (Ugyanis Hajnal elvtárstól megérdeklődtem, hogy a Karbantartó Üzem milyen munkákat végzett az év folyamán.) De találtam a felsorolásban olyant is, melyet elvégezhettek volna az őszi és a téli időszakban is. Ilyen például a Bajcsy Zsilinszky utca 7, 9, 11 és 17-es házakon végzett munka. Itt az átalakítás lényegesen kevesebb családot érintett, emellett melléképületeket, mosókonyhát, fáskamrát létesítettek a 17-es számú háznál. Nem mondom azt, hogy ezek a munkák nem voltak fontosak. Meg kellett csinálni, de a megrendelések ésszerűbb, jobb és egy kicsit az embereket is figyelembe vevő csoportosításával úgy is végezhették volna a munkát, hogy az ne okozzon semmi fennakadást, ne adjon alkalmat panaszkodásra. Mert akárhogy is nézzük, mindenképp az a látszata van a dolognak, ahogy a Karbantartó Üzem vezetői szándékosan hagyták volna utoljára az Anna-aknai lakóházak felújítását, mert ez egy rosszul fizető valami, emellett sok vele a bíbelődés. Mondom, ez csak a látszat, de néha azért érdemes ezt is elkerülni. S talán nem érdektelen megemlíteni, hogy ami éveken keresztül rossz volt, azt nem szükséges a további időkben is alkalmazni. Gondolok itt a lakások téli átalakítására... Mert az „általános gyakorlatot" is meg lehet változtatni...!

CSÁSZÁR ZOLTÁN

Tanácstagi beszámolók

A városi tanács II. féléves munkájáról a következő tanács tagok tartanak tájékoztatót.

December 14-én délután 4 órakor: Koppendorfer Elek (Belvárosi iskola).

December 15-én délután 4 órakor: Batki István (kenderföldi iskola), fél 5 órakor: Lovkovics István (gimnázium).

A tanács végrehajtó bizottsága kéri a választókerületek lakóit, hogy a beszámolókon minél nagyobb számban jelenjenek meg.

HOZZÁSZÓLÁS

Az üzemi demokrácia másik oldala

Néhány héttel ezelőtt az Uj Komlóban megjelent egy írás, *„A dolgozók javaslatai nélkül nem juthatunk előbbre"* címmel. Ebben kemény bírálatot kaptam, mert a dolgozók kezdeményezéseit nem fogadom el, nem továbbítom a felső műszaki vezetőkhöz, s esetenként nem megfelelő hangon beszélek velük.

Tulajdonképpen milyen kezdeményezésről is van szó? A legutóbbi termelési tanácskozáson Takács István vájár „valami" szállító berendezést kért a munkahelyére — megismételve a korábban hozzám intézett kérését. Megjegyzem, olyan rossz körülmények között hajtott vágatról volt szó, amelyben megpróbálkoztunk rázócsúszdával, szkréperrel, majd páncélkaparóval, de egyik berendezés sem vált be.

Amikor a cikkben idézett szóváltás történt, valóban több ször át kellett lapátolni a szenet, mert a vágat még csak 9 méter hosszú volt, és ilyen rövid kaparószalag nincs. Takács elvtárs ekkor kijelentette, hogy másnap nem jönnek a munkahelyre, mert ez így nem kifizetődő. Én ekkor — lehet, hogy kissé indulatosan — megmagyaráztam, nem választhatják meg önkényesen a munkahelyüket, hanem utasításra dolgoznak. S a mellékmunkát természetesen megfizeti az üzem.

A termelési tanácskozáson Takács elvtárs még kért valamit: emberségesebb, megértőbb magatartást a műszaki középkáderektől. Ebben igaza van. De nézzük a tényeket. Mint említettem, a szállító berendezésre nem tett konkrét javaslatot, amely jobb lett volna az általunk kipróbált módszereknél. Ellenben a vágat biztosításánál „egyéni" módszert választott. A fiatal, tapasztalatlan aknászokkal állítólag megbeszélve, a két nappalos műszakban csak a főácsolatokat építették be, a pótácsolatokat és egyéb mellékmunkákat az éjszakai műszakra hagyták. Ez ellenkezik az ácsolási szabályzattal — amelyet Takács elvtárs is elolvasott, aláírt — és beláthatatlan következményekhez vezethet a hiányos biztosítás.

Ehhez én nem járultam hozzá, és a jövőben sem engedem meg az efféle módszereket. Jól lehet, a megengedettnél keményebb hangon igyekeztem az utasítás betartására bírni, holott az ilyen és hasonló eseteket egyszerűbben, fegyelmi úton is el lehetne intézni.

Végül az a véleményem, hogy az üzemi demokráciának két oldala van; mindenekelőtt kötelességeket ró a dolgozókra, s ha ezeket becsülettel teljesítik, élhetnek a jogokkal is.

TERJÉK TIBOR aknász
III-as akna

A Kőbánya Üzem befejezte éves tervét

Az ÉM. 7-es számú Kőbánya Vállalat komlói üzeme december 12-én, szerdán a délelőtti órákban befejezte 1962. évi kötelmelési tervét! Növeli ennek az eredménynek az értékét, hogy Hirdi Kőbánya Uzem júliusi felszámolása miatt az eredeti — 359 ezer tonnás — előirányzatot 383 ezer tonnára módosította az iparigazgatóság. Ennek teljesítésével az üzem rekord-eredményt ért el; körülbelül ezer tonna kővel máris túlszárnyalta eddigi legjobb éves teljesítményét.

Kőbányászaink nagyszerű helytállására vall az is, hogy a múlt évi nehézségek és lemaradás után az idei esztendő sem volt teljesen zavartalan. Egyebek között a legutóbbi nagykamrás robbantás két töltete állva maradt, s ennek hatástalanítása jelentősen hátráltatta a munkát.

Ez az eredmény egyben bizonyítékul is szolgál a kőbányában arra, hogy a munkaverseny, a dolgozók kezdeményezései a termelés fontos tényezői. Az üzem vezetősége a korábbi években nem fordított erre kellő gondot, mondván, nincs lehetőség a vetélkedésre. Január elsején a dolgozók javaslatára megkezdődött a szocialista brigádmozgalom, amelybe 14 kollektíva kapcsolódott be. Ezek közül eddig kettő minden feltételt teljesített, termelési vállalásával azonban egyik sem maradt adós. Különösen dicséretet érdemel Inhoff Gyula kőfejtő brigádja, amely az állványmaradt robbantás hatástalanítása mellett — ha szükséges volt, az ünnepnapokat sem kímélve — állandóan biztosította a zavartalan termeléshez az anyagot.

A kőbánya vezetői jelentős tényezőnek tekintik azt is, hogy már az év elején megtették az összesített versenyvállalást — terven felül 15 ezer tonna kő —, amelynek teljesítését rendszeresen értékelték, s ez ösztönözte a dolgozókat. Ily módon a vállalás teljesítése természetesen biztosítottnak látszik, s ezzel együtt várható, hogy az iparág terveljesítéséhez felajánlott plusz kőmennyiséget is túlteljesítik.

Bőrápolás télen

Az emberi test egész bőrfelülete, elsősorban az arcbőr és a dekoltált részek a nyári hónapok alatt a könnyebb öltözködés, valamint a szabadtéri napozás és fürdőzés következtében fokozottabb mértékben vannak kitéve a napsugár szárító hatásának. Ennek során a bőrfelület „természetes" kozmetikai kezelést kap: lebarnul. Az egyébként egészséges barnulás mellett, a bőrfelület káros behatásokat szenved és még a zsíros bőrű egyéneknél is, bekövetkezik a bőr zsírtartalmának nagymérvű csökkenése. A bőrfelület elváltozásai ugyan nagymértékben függnek az egyén alkatától, bőrének érzékenységétől és alkalmazkodó képességétől, minden esetben számolni kell azonban azzal, hogy a bőrfelület a természetes rugalmassághoz szükséges és a vonzó egészséges külsőt kölcsönző

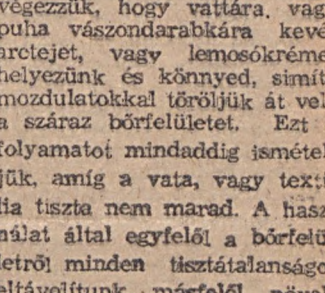
színét, zsírrétegét elveszti, fénytelenné, száraz tapintásúvá válik, nem egy esetben könnyen hámlik. Az őszi és téli hónapok viszontagságos időjárása a bőr faggyúmirigyeinek működését méginkább kedvezőtlenül befolyásolja, s így bár a nyári könnyebb ruháinkat ésszerűen váltjuk fel, az időjárásnak megfelelőbb öltözékkel, s ez által a bőrfelület egyes részeit megfelelően védjük, mégis a szabadon levő és kiszáradt bőrfelületet, mivel kicserélni nem tudjuk, megfelelő ápolással kell óvnunk. A hőmérséklet nagyfokú csökkenése következtében ugyanis a szabad bőrfelület eleinte kipirul, a későbbiekben azonban lilás tónusúvá változik, mivel a bőr hajszálerei a hideg fokozódásához nem tudnak megfelelően alkalmazkodni. A lilás-vörös bőrszínt gyakran követi gyulladásos jelenség, ami fájdalmas feszülési, égő érzésekben, viszketésben nyilvánul meg.

A mindennapos pipereszappanlemosás nem szünteti meg ezeket a fájdalmas jelenségeket, sőt a bőrt szárítja, éppen ezért szükséges, hogy a kiszáradt bőrfelületet az erre a célra bőven rendelkezésre álló különböző kozmetikai készítményekkel gondos ápolás alá

vegyük. Legalkalmasabb erre a célra az arctejek, vagy lemosókrémek (Gardénia stb.) használata. A műveletet úgy végezzük, hogy vattára, vagy puha vászondarabkára kevés arctejet, vagy lemosókrémet helyezünk és könnyed, simító mozdulatokkal töröljük át vele a száraz bőrfelületet. Ezt a folyamatot mindaddig ismételjük, amíg a vata, vagy textília tiszta nem marad. A használat által egyfelől a bőrfelületről minden tisztátalanságot eltávolítunk, másfelől növeljük, amíg a vatta, vagy textília viszkető, feszülő érzéseket rövid idő alatt megszüntethetjük. A bőr ápolásánál az őszi és téli hónapokban nagy súlyt kell helyezni a fedetlen felületek megóvására, s így elsősorban arra, hogy a szabad levegőre mindig teljesen száraz bőrrel menjünk ki. Ellenkező esetben ugyanis a nedves bőrfelület, a párolgás következtében gyorsabban hűl le, és bekövetkezik a köztudatban „kifújás" néven ismert jelenség.

A száraz bőr ápolása ősszel és télen, a már említett arctej és lemosókrém alkalmazása mellett, rendszeres krémhasználatot is igényel. A krémek megválasztásánál arra kell lennünk figyelemmel, hogy a bőr hiányzó zsírrétegét megfelelő bőrtápláló krém „bevitelével" pótoljuk. Ilyenek a Gardénia zsíros, Opera bőrtápláló és a Royal Opera méhpempős krém. A krémet óvatos, gyengéd, ütögető mozdulatokkal kell a bőrbe juttatni.

Ne feledkezzünk meg az ajkak célszerű ápolásáról sem! A gyakori kiszáradást és kicserepesedést ajakír (szőlőzsír) rendszeres használatával kerülhetjük el.

A vonzó üde külső megéri azt a kis fáradságot, amit bőrünk ápolására fordítunk.

—i

Nagyobb megbecsülést

Adhattuk volna azt a címet is: vevőankét, vevők nélkül. Mert így történt. A kenderföldi iskolában mindössze két vásárló jelent meg a 7-ére hirdetett ankéton.

Hogy az összejövetel nem sikerült, azért a szervezők is felelősek. Most azonban mégsem róluk akarunk szólni. Inkább a vásárlókról.

A kereskedelmi vezetők azért hívták össze az ankétot, hogy a vevők mondják el véleményüket, segítsenek, hogy a kereskedelmi dolgozók még jobb munkát végezhessenek. A vásárlók mindig elvárják, hogy megfelelő árukészlettel, előzékenységgel fogadják őket. Ehhez viszont nekik is segítséget kellene adni, ha csak annyiban is, hogy kéréseiket, javaslatukat szóvá tegyék. A korábbi ankétok, tapasztalatok alapján ugyanis az észrevételekre legtöbb esetben azonnal választ adnak, s a javaslatokat pedig figyelembe veszik.

Nemcsak arról van szó azonban, hogy a kenderföldi városnegyed lakói nem hallatták véleményüket. Hogy nem mentek el az ankétra, ezzel a szakvezetőket, kereskedelmi dolgozókat egyaránt lebecsülték. Még arra sem tartották érdemesnek őket, hogy felvessék a hibákat, vagy elégedettségüket fejezzék ki. Bezzeg egymásközt és nem éppen illetékes helyeken szóváteszik a problémákat! Nagyobb megbecsülést, segítséget érdemelnek a kereskedelmi dolgozók, akik az igények jobb kielégítéséért, a kulturált kereskedelem megteremtéséért fáradoznak!

Az üzletek ünnep előtti nyitvatartása

A megfelelő áruellátás érdekében a Baranya megyei Tanács kereskedelmi osztálya a következőképpen szabályozta az üzletek ünnep előtti nyitvatartását.

December 15-én, szombaton délután 5 óráig fogadják a vásárlókat a következő üzletek: a Bástya ruházati, a Kossuth Lajos utcai, a Kenderföldi és Petőfi téri rövidáru, a vas-műszaki, a Kossuth utcai háztartási, a játék- és az edénybolt. A többi iparcikk és élelmiszer egység szombati nyitvatartás szerint árusít.

December 16-án, vasárnap minden iparcikk és élelmiszerbolt zárva tart, kivéve a Petőfi, a Zrínyi téri, valamint a tröszti fűszer-csemegét, amely 7-től 10 óráig fogadja a vevőket.

December 22-én minden iparcikk és élelmiszerbolt hétköznapi, tehát nem szombati nyitvatartás szerint üzemel. 23-án, vasárnap 17 óráig tartanak nyitva azok az üzletek, amelyek 15-én is meghosszabbított nyitvatartás szerint árusítanak. Az élelmiszerüzletek, a zobákit, a mecsekjánosit, a mecsekfaluit, a kisbattyánit, az Arany János, a Fürst Sándor és a Gorkij utcai tejboltot kivéve a szombati nyitvatartást két órával meghosszabbítják, de legfeljebb 18 óráig tartanak nyitva.

SPORT

Tizenhat férfi és tizennégy női csapat nevezett az Uj Komló teremkupa versenyre

Lezárult a nevezési határidő az Új Komló kézilabda teremkupa versenyre. A szövetségben már a csoportbeosztást is elvégezték. Eszerint mind a férfiaknál, mind a nőknél I és II. osztályú verseny indul. A sorsolást december 18-án, kedden délután fél 5 órai kezdettel tartják a VTST helyiségében. Ez alkalommal minden csapatnak képviseltetnie kell magát, hogy az esetleges észrevételét a helyszínen bejelentse.

A verseny célja, hogy a résztvevő együttesek számára megfelelő sportolási lehetőséget biztosítsanak, s alkalmat adjanak a kézilabdázóknak a Kilián-pontok gyűjtésére. A teremkupa egyben erőfelmérés is lesz. A január 6-tól február 26 között esedékes mérkőzéssorozaton lehetőség nyílik a szakosztályoknak arra is, hogy versenyzőik felkészülhessenek a tavaszi bajnoki idényre. Az 1962-es évben a férfiaknál a Bányász III., a nőknél a Gimnázium I. szerezte meg a bajnoki címet s egy évig védője lett az Új Komló kupának.

A teremkupa versenyt az érvényben lévő szabályok szerint bonyolítják le. A helyezések eldöntésére ugyanez vonatkozik. Mindkét első osztály 1. helyezett csapatai elnyerik a szerkesztőség által alapított vándorserleget. Amelyik együttes három egymásutáni, vagy öt különböző időpontban megszerzi az elsőbbséget, végleges birtokosa lesz a kupának. A győztes csapat tagjai érem, az első három helyezett együttes oklevéldíjazásban részesül.

A verseny színhelye a keleti iskola tornaterme. A mérkőzéseket vasárnaponként rendezik. A játékidő férfiaknál kétszer 20, nőknél kétszer 15 perc. A találkozókon egy kapus és öt mezőnyjátékos, valamint egy cserekapus és három mezőnyjátékos csere szerepeltethető.

739 Kilián-jelvényes Komlón

Több mint másfél éves múltra tekint vissza a Kilián Testnevelési Mozgalom. 1961. májusában lelkes aktívák szervezkedtek a sikeres indításon. Közel 80 sportvezetőt képezett ki a VTST a szervezés teendőiről.

Az iskolák és néhány KISZ-szervezet volt az első eredményt elérők között. Rövid idő múltán Komlón is megjelentek az első Kilián-jelvényesek. A 19 hónap alatt városunkban hozzávetőlegesen 5300 Kilián-könyvecske talált gazdára.

Kezdetben a KISZ és a SZOT üzemi szervei irányító személyeket biztosítottak. Ennek jótékony hatása érezhető volt. Itt azonban — talán az átszervezéssel kapcsolatos tájékozatlanság következtében — visszaesés tapasztalható, különösen a szakszervezetnél. A KISZ alapszervezeteknek is többet kell tenni a jövőben. Az „Ifjúság a szocializmusért" próbáknak sportkövetelményei is vannak, amit a Kilián Testnevelési Mozgalom feladataival párhuzamosan meg lehetne oldani. Különösen jelentős lenne a női dolgozók körében.

Az úttörőcsapatok — a gesztenyésiek és a belvárosi lányok kivételével — évi programja nagyrészt a Kilián Testnevelési Mozgalomra épült. Az őrsök, rajok közti versengések után egyre gyűltek a pontok. Jelenleg Komló 739 jelvényese közül 570-et (az egész 77 százalékát) a piros nyakendős pajtások mondhatnak magukénak. Dicséretes szám, de egyben az üzemi fiatalok szemszögéből elgondolkodtató. Az oktatási intézményektől eltekintve, mindössze 63 ember jogosult a jelvény viselésére. Különösen szembetűnő, hogy Kossuth-bányán, a Helyiipari és Szolgáltató Vállalatnál, III-as aknán, Vízműveknél, Villamosüzemnél, Mélyfúróknál, Szénelőkészítőknél november végéig egyetlen Kilián-jelvényest sem produkáltak.

A mozgalomban derekasan dolgozó dávidföldi és kenderföldi iskolások mellett az ipari tanulók és a belügyi szervek tettek a legtöbbet. Dicséret illeti Szuchovszky Tamás, Szántó Szilárd, Sági Sándor és Győrfi László testnevelő tanárokat és Kotka Ferencet.

Végül még néhány adat: Az elmúlt hó 26-ig 5294 Kilián-könyvecskét adtak ki. Komlón előkészítő jelvényt 99 6—10 éves gyermek, ezüstöt 545, bronzot 63, ezüstöt 20, aranyfokozatot pedig 11 fiatal szerzett.

HÍREK közlemények

Kezdetnek nem rossz...

Ami azt illeti, alapjában véve szerencsés ember Illés Ferenc (Kazinczy u. 2.) — csak ezt eddig nem tudta magáról. Hogy mindez kiderüljön, vennie kellett — életében először — egy totószelvényt. A szerencséhez természetesen ki is kellett töltenie azt. Nem izgatta az a tény, hogy nagyrészt olasz és francia csapatok mérkőzésére kellett tippelnie a 49. héten, sorba beírta a tippeket az U jelű 442 449 számú kéthasábos szelvény rubrikáiba. Amikor a totóeredményeket hírül vette, összehasonlította azt az általa kitöltött szelvény tippeivel, s meglepetve tapasztalta: telitalálata van.

Először azt hitte, káprázik a szeme, de aztán ahogy egyre többször vetette össze tippeit az eredménnyel, úgy kezdte hinni, valóban nyert. Öröme fokozódott, mikor arról értesült, csupán négyen értek el telitalálatot, a nyereségösszeg — a 20 százalék illeték levonása nélkül — 67 093 forint, amit dec. 20-án, délután 3-kor fizetnek ki neki.

— ELKÉSZÜLT A BELVÁROS KIALAKITÁSÁRA TERVEZETT 510 lakásos beruházási programja. Az épületeket a Kossuth utca feletti dombon, a felépítésre kerülő gimnázium szomszédságában helyezik el. 1965-ig 8 egyszobás, 294 másfélszobás, 182 kétszobás, 8 két és félszobás és 18 háromszobás otthont készítenek el. A lakásokat távfűtéssel, hideg-meleg víz szolgáltatással, gázzal is ellátják.

— JÓL SIKERÜLT A népek hazája nagyvilág című ismeretterjesztő előadássorozat szerdán tartott tájékoztatója. Az érdeklődők Komlóról hallottak ismertetést, majd az előadáshoz kapcsolódó filmet néztek meg.

— IFJÚSÁGI ÉS MESEKÖNYV-KIÁLLÍTÁS NYÍLIK ma a Zrínyi olvasótermében. A bemutató 22-éig, a kölcsönzési idő alatt tekinthető meg.

— TAPASZTALATCSERE LÁTOGATÁSON vett részt az elmúlt hetekben Ott Miklós, a Komlói Építőipari Vállalat főmérnöke az NDK-ban és Csehszlovákiában. Utja során a nagypaneles építkezés módszereit tanulmányozta.

— TÉLIESÍTIK AZ ISTÁLLÓKAT a termelőszövetkezetek. Mánfán befejezés előtt áll ez a munka, Mecsekfalun szakember közremű ködésével gyorsítják a téliesítést.

— AZ ÁLTALÁNOS ISKOLA TARTALMI MUNKÁJÁNAK továbbfejlesztéséről tartottak megbeszélést kedden a gesztenyési iskola pedagógusai. Központi kérdésként az 1963-as évben kibocsátásra kerülő tanterv új vonásait vitatták meg.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

MOZIMŰSOR

Május 1: 14—17-ig: **Candide, avagy a XX. század optimizmusa,** francia színkron film, 14 éven felülieknek. 17—18-ig: **Szállnak a darvak,** szovjet film, 14 éven felülieknek.

Matiné: 16-án: **Megbasonlás.**

Zrínyi: 14—16-ig: **A kétfejű ember,** szovjet színes film, korhatár nélkül. 18-án: **A világ minden aranya,** francia film.

Előadások kezdete a Május 1-ben: 4, 6, 8 órakor. A Zrínyiben: fél 4, fél 6, fél 8 órakor.

Az esti előadáson az iskoláskorú gyermekek még szülők kíséretében sem vehetnek részt.

A TELEVÍZIÓ MŰSORA:

Péntek, december 14: 9.45: TV-híradó ismétlés. — 10.00: Telesport ismétlés. — 10.15: Feltámadás II. magyarul beszélő szovjet film ismétlés. — 12.00: Jövő heti műsor. Hírek.

Szombat, december 15: 17.15: Ki mit tud? — 19.00: Tányok, asszonyok. — 19.30: TV-híradó. — 19.45: Hétről hétre. — 19.55: A TV mesekönyve. — 20.00: Zenés, táncos köszöntő. Közvetítés Berlinből. — 23.00: Hírek, TV-híradó ismétlés.

Vasárnap, december 16: 9.55: Vidám születésnap. Az Intervízió műsora Berlinből. — 11.30: Magyar Hirdető I. — 12.25: Tatabánya—Slovnaft Bratislava labdarúgó-mérkőzés közvetítése. — Kb. 14.20: Magyar Hirdető. II. — 14.30: Ezüstvasárnap. — 18.35: Történet az aranyhalról. Francia kisfilm. — 18.55: Súlyemelő VB és EB Budapest, 1963. — 19.35: TV-híradó. — 19.50: Vers. — 19.55: A TV mesekönyve. — 20.00: Randevú Koppenhágában. Dán film, 10 éven alul nem ajánlott. — 21.35: Telesport. — 21.50: Optimizmus, 62. — 22.05: Hírek.

Anyakönyvi hírek

A Komló városi Tanácshoz tartozó anyakönyvi kerületben 1962. november 1 és 30 között az alábbi bejegyzések történtek.

Születtek:

Aszódi Éva Zsuzsanna, Farkas László, Vránics Tibor, Steinerbrunner Gyöngyi, Odór József, Makovics Edit, Héder Mária, Recska Zsuzsanna, Wolsheim Tibor, Balogh Gábor, Fekete Gyula, Hakós Károly, Ruff Tibor Ádám, András Károly, Láng Erzsébet, Hollósi József Tamás, Erni Tünde, Almási István, Drotter Ervin Béla, Orsós Lajos, Tamás Anna, Kaluza Klára, Notheisz Ágnes, Laub Ernő Gábor, Szabó István, Tatai László, Orsós Erika, Mátis László, Molnár Gizella, Szabó Béla, Mészáros Lenke, Török Éva, Dömé János, Troszt János, Panta Ferenc, Bán László, Kovács József, Csölle Beáta, Dénes Zoltán, Bódi Erika, Löfler Zsolt, Vida Lajos, Sugár Lilla Mária, Hosnyánszki Magdolna, Kalányos Anna.

Házasságot kötöttek:

Sinkó Károly és Birghoffer Cecilia, Gaál Kálmán Ottó gépészmérnök és Pekár Piroska csecsemőgondozó, Wesják Árpád György rakodómunkás és Fekete Ilona, Takács János s. vájár és Loboda Mária, Holler György vájár és Bányai Erzsébet sm., Kiss Jenő lakatos és Kovács Éva takarító, Jeszek István sm. és Krámos Borbála sm., Bátai János esztergályos és Szabó Eszter kávéfőző, Farkas Imre vájár és Volcsányi Magdolna gyors- és gépíró, Orsós György csillés és Orsós Julianna, Orsós György csillés és Lukács Flóra, Imre Sándor csillés és Nyári Anna Mária, Viszlai Zoltán csillés és Fürtös Mária betanított m. Balaycza László sm. és Turjanica Erzsébet vasszerelő, Vogronics József tényleges katona és László Irma sm.

Meghaltak:

Kulcsár Istvánné Stéger Mária 45 éves, Rónaky Géza Jánosné Denk Anna 75 éves, Csingár István vájár 48 éves, Szűszmann József s. vájár 19 éves, Gyémánt István nyugdíjas tűzoltó 63 éves, Schäffer Edit 10 hónapos, Kovács János 2 éves, Melles Mária 39 éves, Filep János gépésztechnikus 39 éves.

KÖSZÖNETNYILVÁNITÁS

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik Friang István, drága jó fiam, férjem, édesapánk temetésén megjelentek, koszorúk és virágok hozásával fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek. Külön köszönjük Kossuth-bánya, Szénelőkészítő Üzem dolgozóinak, a belvárosi általános iskola tanulóinak jelenlétét.

Gyászoló család

Karácsonyra!

Cipőt, ruhát akar vásárolni?!

Tekintse meg divatos cipőinket és most érkezett új fazonú női ruhakülönlegességeinket a Hámán Kató boltban. Kossuth Lajos u. 37.

Értesítés

A Komlói Helyiipari Szolgáltató Vállalat a lakosság érdekében Kökönyösön, Mánfán és Mecsekjánosiban a cipőátvevőhelyen átvesz javításra váró cipőkön kívül rádiót, televíziót és háztartási gépeket is javításra.

Ezeket a vállalat központi műhelyébe szállítja le, majd kijavítás után ugyanoda viszi vissza, ahol átvette a lakosságtól. Cél az, hogy az érdekelt kökönyösi, mánfai és mecsekjánosi lakosoknak ne kelljen elyinni rádióját, televízióját és egyéb háztartási gépét személyesen Kenderföldr a központi javító műhelybe, mert a szállítást a vállalat végzi.

Külön szállítási költséget ezért nem számít fel a vállalat.

Értesíti a vállalat arról is a lakosságot, hogy rádió, televízió műhelyében Kenderföld Vörösmarty utca, december 12-13-án évvégi leltár van, így tehát e két napon rádiót és televíziót nem veszünk át és nem adunk ki.

Kérjük a lakosságot, hogy e két nap után vagy előtte vegye át vagy hozza készülékét!

(—)

Kis bosszúság nem számít?

A kenderföldi városnegyed lakói már jól ismerik őket. Ott állnak — ki tudja mióta, — a Zrínyi tér 1. számú ház előtt. Ha az ember egy kicsit szórakozott, könnyen összeütközésbe is kerülhet velük. Mind a négyen épp az átjárón pöffeszkednek s a járókelők nem éppen barátságos gondolatok és néha megjegyzések kíséretében kerülgetik őket.

Azt hisszük, olvasóink is rájöttek már, hogy „kikről" van szó. A kukaedényekről, melyeket, nem tudni mi okból, az átjáró közepére helyeztek. (Hasonló meggondolás alapján felállíthatták volna a Mecsekjánosi úton is. Miért csak a gyalogosokat bosszantják?) Bár felhívtuk erre a Köztisztasági Vállalat és az itt lakók figyelmét, minden maradt a régiben. Pedig csak pár méterrel kellene odébb vinni a szemétgyűjtőket s azok nem akadályoznák a közlekedést és nem rontanák az utcaképet. Úgy látszik azonban, a vállalatnak és a lépcsőházlakóknak nincsenek útban. Az is lehet viszont, hogy soknak találják a feladatot. Ha szükségesnek tartják, szívesen szervezünk társadalmi munkásokat...

— olt. —

Krampusz-járás

Nem tudom, mi az oka, de amióta leesett az első hó, mindkét gyermekem szinte télapó-lázban ég. Az igaz, hogy a szokásostól eltérően az idén „beosztással élt" a jó öreg, mert először anya, apa ajándékait, aztán a nagymamáékét tette esténként a kisuvickolt cipőcskékbe. Még vasárnap reggel is ezt dudoltuk összebújva az ágyban a vidám lurkókkal:

Meg-megrázza ősz szakállát.
Kipödöri nagy bajuszát;
Gunga, gunga, gungalló:
Újra itt a Télapó!

De itt ám! Megjött ismét, mert feleségem betoppan hozzánk az előszobából és kissé fátyolos hangon mondja:

— Nézd csak, édesapa, mivel lepett meg Télapó — és nyújtja felém az ajándékot.

Nem akartam hinni a szememnek.

— De miért vagy olyan sápadt, miért reszket a kezed, szívem? — faggatom élettársamat.

— Vedd csak át, majd mindjárt eloszlik az örömöd — kapom a választ. S kezdem szétbontani a „szeretetcsomagot". Egy csomó összegyűrt papír. Egyenként simítom ki a papírlapocskákat. Egymásután ismerem fel lépcsőházunk lakóinak neveit. A kapu bejárata mellett felfüggesztett tábláról téphették le. S pontosan a mi lakásunkba dobták be az összeset! Mit jelentsen ez? Mondhatom, szép kis Mikulás-meglepetés! —

Vidd csak át az egészet a házbizalminak, anya, s jelentsed ezt a furcsa tréfát — kérem feleségemet.

Míg ő távozott, gyerekeim foggatni kezdtek.

— Édesapa, hát nem a Télapó küldte azt a sok papírt? — kíváncsiskodott Bátyuska.

— Nem kisfiam. Ezt biztosan a krampuszok tették az ablakba.

Öcsi is megszólal szepegve:

— Apuka, mit csinájnak most a kjampuszok? — Biztosan fröccsöznek, kisfiam. — (Hogy az ördög vinné el őket!)

— Édesapa, te is szoktál fjöccsözni? — vette át a szót ismét a nagyobbik. S most következett a pedagógiai baklövés, mert felelet helyett felpattantam az ágyból, s ki a konyhába. Ott folytattuk a „helyzet" elemzését a páromnal.

Dehát kik voltak a tréfáskedvű krampuszok? Akik fityfityet hányva a papírtakarékossági mozgalomnak, letépdesték a névcédulákat. Biztosan a 14—15 éves gyerekek. Sántít ez a feltevés. Talán a 18—20 éves fiatalok a csínytevők? Ők lettek volna a krampuszok? Balga tévhit. Ilyen értelmetlen marhaságot — eléggé ismerem lelkivilágukat — nemigen szoktak tenni. Legfeljebb csak twistelnek. Itt aztán el is akadtam. S hogy ingerültségemet levezessem: kapom a hamus-vödröt, s friss léptekkel kilépek a lakásból. Mögöttem az ajtó, előtem a házbizalmi derék férje.

Jóreggelt! — Jóreggelt! Az üdvözlés után a mi házbizalmink kedves férje emígyen szól hozzám:

— Ne tessék ám azért „szomszéd szaktárs" rosszra gondolni. Vicc volt az egész. Tudja, kik voltak? Azok a 30 év körüli fiatalok (!), akik itt danolgattak az éjjel a házunk előtt. Aztán vígasztalódjon, hiszen a másik lépcsőházban is ugyanez „fordult elő". Annyi a különbség, hogy ott még szívességet is tettek. Felvitték a kukaedényüket a szilikózisos nyugdíjasunk ajtaja elé. Az igaz, hogy ennek a munkának fejében elemeltek egy-két virágcserepet. Nem tetszett hallani őket éjjel, amikor itt énekelgettek?"

Derengeni kezdett bennem valami. Hogy is volt csak... Színhely Gorkij u. 5—7. Idő: a már jelzett hajnalhasadás előtti 3 óra. Szereplők: mi fent az ágyban félálomban, ők (a krampuszok) ablak alatt, lent. S kezdődik: Sej, de akácos út... (Süket alakok! — morfondíroztam magamban. Hol van Komlón akácos út! Lett volna az igaz, ha az úttörők által elültetett akácsu hángokat a huligánjelöltek derékba nem törték volna. A vidám-parktól egészen Mecsekfaluig.) Közben csuklás négykézlábon, majd dülöngélés, szentségelés. Aztán asszongya, hogy: „Ha végigmegyek rajtad éééén..." (No még csak ez hiányoznék az üdvösségemhez! És még le is tegez — bosszankodtam kábultan tovább, míg meg nem fordultam a másik oldalamra.) A többire már homályosan sem emlékszem.

Felejtsük el? Inkább foglaljuk össze az egészet, s engedjék meg, hogy néhány javaslattal éljek. Még pedig a következőkkel: Először reméljük, hogy a jövőben egy kicsit éberebbek lesznek derék járőreink. Óhajtjuk, hogy legyenek olyanok, mint Télapó aki idős korát meghazudtoló frisseséggel rójja a flasztert, s mindenkinek azt osztogat, amit megérdemel.

Másodszor: A krampusz „szaktársaktól" pedig várjuk, hogy megváltozzanak. De, ha továbbra is tréfás kedvük lesz és „dolgozni" szeretnének: szeretettel meghívom őket szénbehordásra.

Harmadszor: ha mégsem térnének a becsületes útra, előbbutóbb a huligánizmus mocsarában kötnek ki. Vagy a dutyiban.

Felsorolt javaslatokkal teljes mértékben egyetért sok-sok lépcsőházi bácsi, két fiam: Öcsi és meg még én is:

Horzsa Sándor

APRÓHIRDETÉSEK

— **Bécsi** mechanikás Waser pianínó eladó. Dombóvár, Bartók u. 8.

— Nagy, fehér zománcozott kályha eladó. Dávidföld, Székely Bertalan u. 43.

— Városunk szép helyén kétszobás lakást adok tröszt dolgozónak, I. emeleti egyszobás, fürdőszobás lakásért. Tompa Mihály utca 8. földszint 1.

— Székely Bertalan út 73-as ház lakáscserével, valamint kombinált szekrény eladó.

— **Egyedülálló** egészségügyi nődolgozó üres albérleti szobát keres sürgősen. Móricz u. 2. Bartha.

— **Elcserélném** garzon lakásomat szoba-konyhásért, esetleg kétszobásért. Érdeklődni: 23—69-es telefonon.

— **Elcserélném** kenderföldi egyszobás lakásomat kétszobásra. — Cím a szerkesztőségben.

— **Üres** albérleti szoba kiadó fiatal, gyermektelen házaspárnak. Dávidföld, Orosz Gyula u. 54.

— **Ujtelep,** Hársfa u. 1-es ház lakáscserével eladó.

— **Hálószobabútor** olcsón eladó. Mikszáth u. 7. I/3.

Természetjárás

A Bányász Természetbarát Egyesület komlói osztálya két napos túrát vezet Pécsváradra. Indulás 15-én, szombaton délután 3 órakor a Kossuth-térről. Hosszúhetényig autóbusszal, majd gyalog folytatják útjukat a túrázók. Szállás a pécsváradi várban biztosítva. Túravezető: Lafferton Henrik.

ÚJ KOMLÓ

A Magyar Szocialista Munkáspárt Komló Városi Bizottsága és a városi tanács lapja. Főszerkesztő: Rajnai József. Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-18, 12-58, 23-69. Kiadja a Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat. Felelős kiadó: Braun Károly. Kiadóhivatal: Pécs, Fő u. 6. Telefon: 15-89, 15-88, 35-00. PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi postahivataloknál, kézbesítőknél.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 101. SZÁM — ÁRA: 50 FILLÉR — KEDD, 1962. DEC. 18.

Juhász Gyula nevét vette fel a III-as Béta-aknai munkásklub

Az ünnepségen megjelent írók a munkásokkal beszélgetnek.

Ünnepélyes klubnévadót rendeztek szombaton a III-as Béta aknai munkásklubbar.. Ez alkalommal több neves író is ellátogatott városunkba. Az ünnepség résztvevői dr. Bóka Lászlót, Benjamin Lászlót, Bárány Tamást, Vészi Endrét, Pákolitz Istvánt és Bertha Bulcsút üdvözölhették.

A gimnázium irodalmi színpadának rövid műsora után dr. Bóka László ismertette Juhász Gyula munkásságát, életét. Elmondta a költővel való találkozását, mely élete felejthetetlen élményei közé tartozik. Idézett verseiből, melyekből a magyar nép, a magyar táj szeretete árad. Nagy sikerű ismertetése után írók olvastak fel műveikből.

Szerdán tartjuk a nyereménysorsolást

Az Új Komló szerkesztősége és az Állami Biztosító helyi fiókja által indított hathetes, őszi rejtvénypályázat nyereményeinek nyilvános sorsolását december 19-én, holnap délután 3 órakor tartjuk a városi tanács második emeleti tanácstermében. Ezúton kérjük a pályázókat, akik részt kívánnak venni a sorsoláson, jöjjenek el.

A pályázatra összesen 648 megfejtés érkezett. A kérdésekre adott válaszok felülvizsgálására és a sorsolás lebonyolítására külön bizottságot alakítottunk. A bizottság hétfőn délután ült össze és meghatározta a díjsorsolás rendjét.

Teljesítette éves tervét a kenderföldi rövidárubolt

A Baranya megyei Kiskereskedelmi Vállalat komlói üzletei közül szombaton teljesítette éves tervét a kenderföldi rövidáru bolt. Az üzlet szocialista brigád címért küzdő kollektívája 6 millió 483 ezer forint értékű árut adott el eddig, 1 ezer forinttal többet mint amennyit a terv meghatározott.

A bolt dolgozói második éve harcolnak a szocialista címért. Tavaly éppen amiatt nem kapták ezt meg, mert a termelési mutató elmaradt a vállalat mögött. Idei jó munkájukkal bizonyára kiérdemlik ezt.

Neves hegedűművész Komlón

Ma neves hegedűművész látogat városunkba. Az este hét órakor kezdődő filharmóniai bérletes előadáson Csajkovszkij hegedűversenyét hallhatja a közönség Valerij Klimov tolmácsolásában. A több nemzetközi versenyen díjazott, fiatal szovjet hegedűművész először jár Magyarországon.

Az est műsora: Vincze: Movimento szimfonico és Beethoven: VII. szimfónia. A Pécsi Filharmóniai Zenekart Sándor János fiatal karmester vezényli.

Tizenöt éves építőmunkás

December 15-én, pénteken délután kedves ünnepség színhelye volt a Komlói Állami Építőipari Vállalat központi kultúrterme. A komlói építők körében ez alkalommal került sor első ízben a törzsgárda jelvények kiosztására. A vállalatnál 650 olyan építő van, aki 5, 10 vagy 15 éve dolgozik az építőiparban. A pénteki ünnepségen Csirke Ferenc elvtárs, a szakszervezeti bizottság titkára mintegy 170 olyan munkásnak nyújtotta át a törzsgárda jelvényt s az ezzel járó 400 forint pénzjutalmat, akik már egy évtizede tartoznak a komlói építők nagy családjához.

A törzsgárda jelvény viselésére jogosultak összeállításakor kitűnt, hogy a vállalat igazgatója, Czárt Ferenc, és az egyik kubikos segédmunkás, Kása Mihály már 15 éve dolgozik az építőiparban.

Kása Mihály a városépítés kezdete óta van Komlón. Az 56 éves férfit társai a legjobb munkaerőnek ismerik. Dicsérik szorgalmát, tudását. Kása Mihály a háborúban elvesztette ugyan hallását, s ezért csak nagy üggyel-bajjal tud beszélgetni az emberekkel, ez azonban nem akadályozta meg abban, hogy részt ne vegyen a munkásmozgalomban. A szakszervezetnek 1936 óta tagja.

Az iparművészeti kiállításon

Pénteken nyitották meg a Bástya borkóstoló volt helyiségében a Képcsarnok Vállalat ipar- és képzőművészeti kiállítását. A bemutató sikerére jellemző, hogy már az első órában 15 ezer forint értékű kisbútor, kerámia, kép és ötvösmunka talált gazdára. A színvonalas kiállítás 23-ig tart nyitva.

Ma befejezik az összeírást

A február 24-én esedékes országgyűlési képviselő és tanácstagi választás előkészítésére, illetve lebonyolítására alakult operatív bizottság hétfőn délelőtt ülést tartott Gallusz József elvárs vezetésével.

A bizottság tagjai beszámoltak arról, hogy a választópolgárok összeírása jó ütemben halad. Az összeírást ma befejezik — a tervnek megfelelően. Akik nem kaptak összeírólapot, vagy akiket még nem írtak össze valamilyen oknál fogva, azok keressék fel a tanácsházban lévő (első emelet) választási irodát. A pótlást december 22-én délelőtt tíz óráig eszközlik.

A tömegszervezeti vezetők a tegnapi tanácskozáson ismertették a választás előkészítésére vonatkozó munkatervüket. A Hazafias Népfront városi bizottsága részletesen kidolgozta a 98 választókerületben tartandó jelölőgyűlések rendjét. Erre január 10 és 29-e között kerül sor, szerdai, csütörtöki és pénteki napokon. Februárban a város több pontján nagygyűlést tartanak. A KISZ városi bizottsága szintén tartalmas munkatervet állított össze. A KISZ-tagok összeírását a választással járó egyéb munkával kapcsolják össze. A 18—22 éves korú fiatalok első ízben választanak, s ez megsokszorozza a KISZ szervező munkáját.

Az idei munkáról, a választások előkészítéséről tanácskozott a Népfront városi bizottsága

Ülést tartott csütörtökön a Hazafias Népfront városi bizottsága és elnöksége. A tanácskozás első napirendi pontjában Jankovits Imrét választották a városi népfront-bizottság titkárává a betegség miatt lemondott Schmidt Józsefné helyett. Ezután Kiss István, a népfront városi bizottságának elnöke számolt be az idén végzett munkáról, a soron következő feladatokról.

A városi népfront-bizottság létrehozta a Kökönyös-keleti és a belvárosi területi bizottságot. A népfrontnak így most már valamennyi városnegyedben és peremközségben van aktívahálózata. A bizottságok közül az idén a gesztenyési és kenderföldi dolgozott a legeredményesebben. A kiemelkedő társadalmi munkáért harmincegy aktíva kapott elismerő oklevelet, hetet pedig emlékplakettel jutalmaztak. A gesztenyési bizottság elnöke, Preisendörfer József az Országos Béketanács aranykoszorús jelvényét vehette át. Ugyanezt a kitüntetést kapta Csizmadia Sándor, a keleti iskola igazgatója, Rein Istvánné és Uri Gézáné a nőtanács aktívái.

A népfront-aktívák hatékonyan segítették a tanácstagi beszámolók szervezését, a KÖFA-terv elkészítését, valamint a felnőtt általános iskolai oktatás szervezését. Az időszakos tanácstagi választások sikeres lebonyolításában szintén jelentős szerep jutott a népfrontnak.

A további feladatokat a párt kongresszus határozatának szellemében jelölte meg a városi népfront-bizottság: *„A párt vezetésével a nemzet alkotó erőinek mozgósítása a szocializmus felépítésére."*

A program szerint oktatást szerveznek a peremközségekben a tsz-ek megerősítésére, népfront-esteken ismertetik a baráti országok életét. Már a télen rögzítik a *Tegyük széppé városunkat*-mozgalom 1963-ra vonatkozó tervét, fokozottabban segítik a tanács állandó bizottságainak munkáját. Mind emellett legfontosabb feladatnak tartják a februárban sorra kerülő országgyűlési képviselő és tanácstagi választások előkészítését, lebonyolítását.

Összeállítják a választók névsorát, elbírálják, hogy kit tartanak méltónak a tanácstagi funkció betöltésére. Komoly feladat lesz számukra a jelölőgyűlések előkészítése, a szavazatszedő és a választókerületi bizottságok szervezése is.

A választásokkal kapcsolatos munkatervet Jankovits Imre, a városi népfront-bizottság titkára terjesztette elő.

A népfront-bizottság a beszámolót és a munkatervet jóváhagyta.

130 ezer forint célprémiumot osztottak ki Kossuth-bányán

Vasárnap délelőtt Kossuth-bánya kultúrtermében megbeszélést tartott az üzem koncentrált fejtési csapata. A nagylétszámú brigádok munkáját Kaposvölgyi József főmérnök értékelte. Megállapította, hogy a kitűzött célfeladatok teljesítésével, illetve túlteljesítésével nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy Kossuth-bánya elérte az élüzem szintet.

A Béke szocialista brigád feladatul kapta, hogy széngyalus üzemelés mellett naponta 165 centiméteres fronthomlok-előrehaladást érjen el. Amenynyiben kézi művelésre kerül sor, ez a szám 145 centiméterre módosul. A jövesztőgépet szeptembertől kezdve a rossz fedőviszonyok miatt nem tudták használni, így az utolsó három havi átlagteljesítmény 156 centiméterre alakult.

Szinger János csapatával szemben azt a követelményt támasztották, hogy háromhavi átlagban a fejteljesítmény haladja meg a 3400 kilogramm szenet műszakonként. A nagyszerű kollektíva ezt nem kevesebb, mint 300 kilogramm/fő-vel teljesítette túl.

A harmadik fejtés — Verb Imre kollektívája — a nehéz geológiai viszonyok ellenére 4 csille szén felett tartotta a műszakonkénti fejteljesítményt.

Természetesen a kiváló munka jutalma sem maradt el. A két első brigád 50—50, a harmadik 30 ezer forint célprémiumban részesült.

A jutalom kiosztása után Kaposvölgyi elvtárs kérte a csapatok tagjait, dolgozzanak a jövőben még nagyobb lendülettel, mert az 1963. évi — eddig ismeretes — irányszámok igen nagy feladatokat szabnak.

Több mint 100 millió forint gazdasági haszon két és félév alatt

Megnyílt a baranyai üzemek tapasztalatcsere és újítási kiállítása

Gazdag programmal újítási hét kezdődött december 15-én Baranyában. Szombaton délelőtt Pécsett gazdasági és tömegszervezeti vezetők, újítók, újítási előadók részvételével ankétot rendeztek, amelyen *Nagy András*, az Országos Találmányi Hivatal elnökhelyettese tartott vitaindító előadást az újítások helyzetéről és a további feladatokról. Felszólalt *Szuhai Dezső* a SZOT termelési osztályának helyettes vezetője, aki a szakszervezetek újítással kapcsolatos teendőiről beszélt.

Az ankét után *Bogár József* az SZMT vezető titkára megnyitotta a Szakszervezetek Megyei Tanácsa székházában rendezett színvonalas újítási kiállítást, amelyen 17 baranyai vállalat 129 újítása szerepel. Elsősorban azokat a találmányokat, újításokat sorakoztatták fel, amelyek hasznos tanulságul szolgálhatnak az újítóknak és az üzemeknek egyaránt. Igy például először szerepel a nagy nyilvánosság előtt Pécsett a komlói újítók „vulkánhab" nevű építőeleme, amelynek alkalmazása szükségtelenné teszi a tatarozást, jobb hőszigetelő és szilárdabb, mint a téglafal, könnyű fajsúlyú, a víz is fenntartja felszínén.

Sok érdekes, nagyértékű találmánnyal szerepelnek a kiállításon a mecseki érc- és szénbányászok. Itt látható *Masszi Dénes* pécsi geofizikus mérnök széntelepek jelenlétének és méreteinek meghatározására szolgáló készüléke. *Kraft Ferenc* vasasbányai lakatos újításának segítségével a koncentrált munkahelyeken, ahol nagy mennyiségben gyülemlik fel a szén — a pneumatikusan működő szerkezettel 10 másodperc alatt tölthető meg egy csille.

Sok érdeklődőt vonzott az üzemélelmezés infravörös lámpákkal ellátott önkiszolgáló pultja, amelyet eredeti nagyságban helyeztek el a kiállításon.

A kiállításon grafikonok, táblók szemléltetik a baranyai újítómozgalom alakulását. A számokból kitűnik, hogy a megyében az utóbbi két és fél esztendő alatt több mint 100 millió forint gazdasági hasznot hoztak az újítók, feltalálók. A fejlődésre jellemző, hogy míg 1960-ban az évi megtakarítás összege 28 millió forint volt, tavaly és az idén is ennek kétszerese jelentkezik.

A hét további napjaiban tartják a bányászújítók kétnapos országos találkozóját, tapasztalatcseréjét Pécsett. Ezen kívül érdekes, filmvetítéssel színesített előadások, ankétok lesznek a baranyai újítási hét alatt. A kiállításon szereplő újítások rövid ismertetését tartalmazó katalógusból kb. ötezer példányt juttatnak az érdeklődőknek.

(HAJNALMI)

A hibák ellen, az emberért

„...a harc nem a polgári, kispolgári hatások alatt levő dolgozók ellen folyik, hanem értük is, azok ellen az eszmék ellen, amelyek objektíve a burzsoázia érdekeit fejezik ki."

(Részletek Kádár János elvtársnak az MSZMP VIII. kongresszusán elhangzott beszédéből.)

A fenti idézetet két okból tartottuk fontosnak ide írni. Az egyik: mivel nem az ember ellen, hanem érte emelünk szót, csupán a történetet adjuk közre, név nélkül; a másik: szolgáljon tanulságként ez az eset azok számára, akik még nem értettük meg a harc e módjának fontosságát.

Az ügy főhőse egy fiatal mérnök. Nemrég végzett Sopronban. Áthelyezéssel került Komlóra, a tröszthöz. Jellemzésében ilyen meghatározások szerepeltek: nagyon aktív, komoly, megfontolt, a párt és KISZ munkáját mindig elvégezte.

Mint a legtöbb új helyre költöző embernél, nála is a lakás jelentette a legnagyobb problémát. Szerencséjére nem kellett albérletbe mennie, mert a tröszt Síkondán az egyik üdülőt a rendelkezésére bocsátotta, s nemsokkal később kétszoba összkomfortos lakásba költözött.

Az első időben valóban csak jót mondhattak róla, s örültek annak, hogy egy fiatal, agilis mérnök került a tröszthöz. Ha akkor kérnek jellemzést róla, valószínűleg azt is odaírják a régiek mellé, hogy roppant szerény, csendes, a műszaki osztály lelkiismeretes dolgozója.

Egy idő múlva azonban egy kéréssel állt elő. Szeretné elhelyezni a feleségét. Anyagi körülményekre nem hivatkozhatott, hiszen egy gyermekük volt csupán. Egyedüli indoka az volt, hogy dolgozni akar a felesége is. Addigi érdemeit tekintve — időközben megválasztották a központi KISZ-szervezet helyettes titkárává is — a pártszervezet helyt adott kérelmének, azzal a kikötéssel, ha a rászorulókat elhelyezték, találnak munkát a feleségének is. Bár akkor megelégedett ezzel, később egyre kínosabb lett, hogy állandóan zaklatta a vezetőket az elhelyezés ügyében.

Amikor mindent elért már, hirtelen fordulat állt be egész magatartásában. Aki jobban megfigyelte, már másként dolgozott, mint korábban, s néhány hónap múlva — munkatársai meglepetésére — beadta a felmondását arra hivatkozva, hogy nem látja biztosítottnak itt a fejlődését. A tröszt-vezetők természetesen nem fogadták el ezt a mondvacsinált „indokot", erre az addig csendes, szerénynek ismert ember elkezdett veszekedni, kötekedni. Most már mindenkivel szemtelenül viselkedett, megengedhetetlen hangnemben beszélt — csak azért, hogy elmehessen innen. Célját elérte.

— Örülünk, hogy megszabadulunk tőle — mondták végül az ügyben illetékesek, akik megsokallták már tetteit, s hozzájárulással kiadták a munkakönyvét. S amikor azt mondták, hogy örülnek, ha megszabadulnak tőle, igazat mondtak. Rájöttek arra, hogy álarcban járt eddig közöttük, jónak, szépnek mutatkozott mindaddig, míg vágyai nem teljesültek.

Az ügy szomorú oldala az, hogy hősünk tagja volt a munkásosztály élcsapatának, a pártnak, szerénységből, a köz ügyeinek fáradhatatlan intézéséből kellett volna kivennie a részét. A jó példa helyett rosszat láttak tőle a pártonkívüliek, akik közül sokan a kommunistákhoz mérik léptüket, cselekedeteiket. S nem csodálkozhat az ember azon, ha a rossz példákból ezt a helytelen következtetést vonják le — és igyekszenek általánosítani néhányan —: „Ha én párttag lennék, én is elintézném, hogy jó állásom legyen."

A példa nem általános, mégis úgy vannak az emberek, mint a tudás elismerésével: sok okos szó kell hozzá, de a butasághoz elegendő egy is — s ezt hamarabb észreveszik. De észreveszi a párt is, hogy egyesek az előnyök tárházának veszik a párttagságot. Akik így gondolkodnak, nem lehetnek igazi kommunisták. Nevelni kell őket, lefaragni a jelentkező vadhajtásokat, segíteni kell nekik, hogy megszabaduljanak hibáiktól. A harc kettős: a hiba ellen folyik, egyben az emberért. S ha ma még nem is veszi szívesen valaki, hogy figyelmeztetik hibáira, később rájön, a javát akarják.

HOSSZÚ NAPOK

— Mondd apu, hány napig is kell még jónak lenni?..

Erdei Sándor rajza

Első a törvényesség

Nemrég az AKÖV-nél járva meglepett, hogy az egyeztető bizottsági tárgyalást délelőtt 11 órakor tartották. Márpedig ha így van, akkor itt megsértik azt az elvet, amelyik kimondja, hogy: *„Az egyeztető bizottságnak nevelő munkát kell végeznie. Erre módot ad a 14/1954. MBT—SZOT állásfoglalás, amelyben az áll, hogy a műhelyi, a vállalati, a közös területi egyeztető bizottság üléseinek nyilvánosnak kell lennie, hogy azon hallgatóként bárki részt vehessen."* A munkaidőben tartott egyeztető bizottsági tárgyalás tehát gátolja a nyilvánosságot.

A vizsgálat, amelyet ez ügyben folytattunk kiderítette, hogy ellenkezőleg, itt éppen a nyilvánosság biztosítása végett tartják munkaidőben a tárgyalásokat. Az a kevés kivétel fordul elő, hogy a vállalat dolgozóinak többsége vidékről jár be, s ha munkaidő után vehetnének csak részt az egyeztetőbizottsági üléseken, akkor a késő éjjeli órákban tudnának hazautazni. Ez a helyzet nemcsak az egyeztető bizottsági ülésekre, hanem az egyéb vállalati rendezvényekre — termelési tanácskozás, tervmegbeszélések — is vonatkozik.

A megkérdezett dolgozók véleménye az volt, hogy a jelenlegi tárgyalási formát jónak tartják. Amikor a termelési kiesésre hivatkoztunk, akkor meggyőztek bennünket arról, hogy a dolgozó létszámot tekintve — a műhelynél, ahol kötött a munkaidő — elenyésző a kimaradás, mivel a gépkocsivezetők munkában vannak ugyan, de a tárgyalás idején nem kell kocsin ülniök, két forduló között tartják. S a dolgozók nemcsak ezzel a módszerrel elégedettek, hanem a döntésekkel is, amely a törvényességet tartja minden esetben elsődlegesnek.

A kisdiák leckét ír. *Molnár Ferenc felv.*

Fényképkiállítás nyílik december 20-án a Mecseki Földtani Kutató-Fúró Vállalatnál a vállalat fotoamatőreinek képeiből. Százhúsz felvétel ad ízelítőt az amatőrök érdeklődési köréről, látásmódjáról, a színes diapozitívek (70 felvétel) a természet szépségét mutatják be. A kiállítók között minden réteg képviselve van: a fiatalok Szakala Lajos ipari tanuló által. Ott láthatjuk majd Zsolt László motorszerelő, Föglein Antal esztergályos csoportvezető, Kovács Andor műszaki rajzoló, Varga István igazgató felvételeit, hogy csak néhány kiállítót említsünk. A Mélyfúrók fotoamatőreinek tárlata naponta 10—18 óráig tart nyitva a vállalat kultúrtermében, ahol délutánonként diavetítést is tartanak a látogatóknak.

Tanácstagi beszámolók

A városi tanács második féléves munkájáról az alábbi tanácstagok tartanak beszámolót.

December 18-án, délután 4 órakor: Gering József (kenderföldi iskola).

December 19-én, délután 5 órakor: Radványszky József (keleti iskola), délután fél 6-kor: Bátai Jakab (belvárosi iskola).

A városi tanács végrehajtó bizottsága kéri a választókat, hogy a tájékoztatókon minél nagyobb számban jelenjenek meg.

Híradás az aknamélyítőktől

(Tudósítónktól).

Az Aknamélyítők KISZ-alapszervezeténél 28 fiatal jelentkezett az idén az „Ifjúság a szocializmusért" mozgalom követelményeinek teljesítésére. Az első fokozatú jelvény viselésére 16 fiatal szerezte meg a jogot, míg a többiek a második fokozatot teljesítették.

Az egyes követelmények teljesítésének módjai közül kiemelnénk azt, hogy a hegesztő tanfolyamon négy, a segédvájári tanfolyamon 9, technikumban hat, egyetemen egy fiatal gyarapította szakmai és általános műveltséget A munka követelményt illetően a 20 órás társadalmi munka volt az alap, a lányok a KISZ-iroda rendbetételén, a fiúk munkahelyükön és az üzem által pantronált termelőszövetkezetben tettek eleget e feladatnak. Sikere van az asztalitenisz házibajnokságnak, s a közös színházlátogatásoknak.

Sashalmi Gyöngyi

Mánfai öreg diákok

(Tudósítónktól.)

Estébe hajló decemberi, hétfő délután van. A hőmérő higanyszála a 0 fok alá húzódott vissza. A ritkás hóesésben férfiak és nők igyekszenek az általános iskola felé. Kezükben, hónuk alatt táskát szorongatnak, benne könyvek. Az idén először nyílt Mánfán dolgozók esti iskolája. Az odajáró öreg diákok ők. Most pótolják mindazt, amit évtizedekkel ezelőtt — önhibájukon kívül — mulasztottak.

Néhány perccel 5 előtt érnek a tanteremhez a legfrisebbek, Mezei Lászlóné, Titz Sándor, Kuti Jánosné, Sáfrány János, a helyi „Mecsekvölgye" termelőszövetkezet elnöke. Az óra, a tanítási nap kezdetét idős Homlósi Ferenc igazgató-tanító megjelenése jelzi.

Mindjárt munkához is látnak. A fekete táblára egymás után kerülnek fel a példák, a megoldások. A helyes eredmények, a levezetések arra engednek következtetni, hogy a hallgatók többsége jól sajátította el a tananyagot.

Az óraközi szünetben jól esik egy kis kikapcsolódás. A beszélgetés akörül bonyolódik, ki, hogyan tanul, miként sikerült megoldani a feladatokat. Ugratják is néha egymást, s természetesen, rágyújtanak az idegnyugtatónak vélt cigarettára. Nekik nem tiltja a rendtartás...

A következő órán Horváth Csabáné a magyar irodalom tanára gyarapítja a hallgatók ismereteit Gyorsan telik az idő, észre sem veszik, már 9 felé jár, vége a tanításnak. Fáradtan, de jól végzett munka örömével indul ki-ki otthona felé.

Egy darabig még látni a távolodó, kabátba burkolódzott, felhajtott gallérú árnyakat.

Farkas István

Bírósági hírek

Farkas István (Irinyi utca 14.) foglalkozás nélküli vádlottat a városi bíróság személyi tulajdon sérelmére visszaesőként elkövetett lopás bűntette miatt egy év és hat hónapi szabadságvesztés büntetésre ítélte.

A rovottmultú Farkas október 25-én szabadult a börtönből. Komlón különböző italboltokban csavargott és itt ismerkedett meg E. Gy. sértettel is, akivel megállapodott abban, hogy a lakását kifesti. A vádlott két nap múlva felkereste E. Gy.-t. A lakáshoz érve az ajtót nyitva találta. Bent nem tartózkodott senki. — Mindjárt megszületett az elhatározása. Az előszoba fogasán levő műbőr-kabátot eltulajdonította. Azonnal eltávozott és a Mecsek kisvendéglő előtt 150 forintért eladta a 750 forint értékű kabátot. A „jó üzlet" után folytatta a szórakozást, a pénzt elitta. Nem sokáig élvezhette azonban a frissen kapott szabadságot, a rendőrség hamarosan őrizetbe vette.

*

Tóth István (Barakksor 124). is régi ismerője a börtönnek. Több évet töltött már fegyelmező intézményben, s most újra visszakerült. Egyik ismerősét akkor „szabadította meg" karórájától, amikor az öntudatlanságig ittas állapotban volt. Az eltulajdonított órát két nap mulva munkatársai körében akarta értékesíteni Az ő leleményességük eredményezte, hogy Tóth a bíróság elé került. Cselekményéért két évi szabadságvesztésre ítélték.

*

Lóránt János (volt komlói lakos) az emberek hiszékenységével és jólelkűségével élt vissza. Négy személytől több mint hétezer forintot csalt ki különböző címen. Egyszer bútorszállításra, másszor lakásszerzésre kért pénzt, szabályos elismervényeket írt alá. A pénzt saját céljaira használta fel. A hitelezők csak akkor eszméltek rá, hogy becsapta őket, amikor Lóránt sem a pénzzel, sem az ígért ellenszolgáltatással nem jelentkezett.

A bíróság a vádlott bűnösségét négyrendbeli csalás bűntettében állapította meg és nyolchónapi szabadságvesztésre ítélte. A büntetés végrehajtását három évi próbaidőre feltételesen felfüggesztette és egyben kötelezte az okozott kár megtérítésére. Lóránt esetében az ítélet jogerős, a másik két vádlott enyhítésért fellebbezett.

FIGYELEM!
KÖZÜLETEK FIGYELEM!
Közületi bútorszükségletét szerezze be a Baranya megyei Kiskereskedelmi Váll. bútorboltjában.
Komlón. Telefon: 16-67. sz. 75 575

G. Martinov:

A Föld nővére

(113.)

Sem Belopolszkijra, sem a „faetonlakóra" orvosnak beosztott Korzsevszkijra nem akart hallgatni a faetoni technika. Csupán a fiatal mérnök bioáramaira reagáltak a gépezetek. Ha valami baja történik, Belopolszkij és Korzsevszkij teljesen magatehetetlenekké válnak.

Nyomban azután, hogy az SZSZSZR—KSZ3 eltűnt a világűrben, Belopolszkij megkérte Vtorovot, próbálja meg a maximumra növelni a „faetonlakó" sebességét.

Az eredmény a legoptimistább várakozást is felülmúlta. Az űrhajó engedelmesen fokozta a felgyorsulását. Egy óra, 49 perc és 14 másodperc alatt tartott. Aztán újból beállt a súlytalanság. Az űrhajó elérte a másodpercenkénti 120 kilométeres sebességet. Több, mint kétszeresen szárnyalta túl a földi űrhajók legnagyobb sebességét. Ezek után, ha nem történik semmi, egy hónap alatt elérik a Cerest. Óriási időnyereség.

Belopolszkij biztos volt abban, hogy a Föld valamennyi obszervatóriuma továbbra is figyelemmel kíséri a „faetonlakó" útját. Kámov is rajta tartja szemét. Nyomban megtudja, hogy a gyűrűűrhajó fokozta a sebességét, s ebből levonja a megfelelő következtetéseket.

Belopolszkij néhány napig az útjukkal kapcsolatos számításokkal foglalkozott. A negyedik napon megkérte Vtorovot, kissé változtassa meg a repülés irányát; és a mérnök, aki addigra már jól begyakorolta magát ebbe a munkába, magabiztosan teljesítette utasítását. A „faetonlakó" nyomban engedelmeskedett Vtorovnak.

A holmik között, amelyekkel felszerelték a „faetonlakó"-t, felfedeztek néhány könyvet, amelynek nagyon megörültek. A repülés fárasztóan egyhangú volt. A könyvek nagyon is jól jöttek. Nehogy hamar kiolvassák őket, Vtorov és Korzsevszkij felváltva hangosan felolvasott belőlük.

Belopolszkijnak nem volt szüksége semmiféle szórakozásra. Órákon, napokon át a rendelkezésre álló megfigyelőeszközökkel dolgozott: vagy a teleszkópon figyelt, vagy különféle számításokat végzett. Nagyszerűen érezte magát a csillagászat és a matematika világában.

Teltek-múltak a napok.

Már mögöttük volt a Mars pályája. Közelében jártak az elpusztult Faeton törmelékei, az aszteroidok övezetének. Az űrhajó két nap alatt háromszor változtatta meg irányát, hogy kitérjen az apró, de a hajó számára elég nagynak számító törmelékek elől.

Nagy dologidő köszöntött Belopolszkijra. Egymásután számította ki az újabb és újabb útirányokat, és Vtorov segítségével helyesbítette az űrhajó útját.

A Ceres már nagyon jól látszott, még szabad szemmel is. Óráról-órára erősödött a fénye. Az űrhajó közeledett céljához.

Belopolszkij úgy döntött, hogy a Ceresre ugyanolyan módon száll le, mint nemrég az SZSZSZR-KSZ3-mal a Venusra ereszkedett le: a bolygó mögött tér rá pályájára s így éri utol. E művelet során végérvényesen kiderül, hogy az űrhajó mindenben engedelmeskedik-e Vtorovnak, s milyen pontosan teljesíti a gondolati utasításokat. Ha sikerül megközelíteniük a Cerest, reményük van arra, hogy szerencsésen „földet érjenek" rajta.

Tudta, hogy mindnyájan életüket kockáztatják. Ha az űrhajó teste a Ceres felszínéhez csapódik, pillanatok alatt meg halnak: a Ceresen nincs légkör.

A gyűrűűrhajó utasai felkészültek a legnehezebb manőverezésre s úgy látszott, minden jel a szerencsés kimenetelről tanuskodik. Minden!...

(Folytatjuk.)

Több mint 100 gépkocsivezető vett részt a KRESZ-előadáson

A balesetelhárítási tanács, a programjának megfelelően, szerdán tartotta az első KRESZ-előadást. A városi tanács nagytermében 117 gépkocsivezető (főleg magánosok) jelent meg, hogy meghallgassa Halupa Károly szakoktató tájékoztatóját.

A KRESZ első 45 pontjáról hallhattak a megjelentek. Megismerhették, hogy az új jelzőtáblák miként szabályozzák a forgalmat. Tájékoztatást kaptak arról, hogy az áthaladási elsőbbség miként módosul a rendelkezésben. Általában arról esett szó, hogy ha a gépkocsivezetők figyelembe veszik a jelzőtáblákat, bizton ságosabb lehet a közlekedés. Ez egyébként a gyalogosokra is vonatkozik.

A szerdai tájékoztatón elmondták azt is, hogy — eddig — a helyi Kossuth utcában napközben csak 25 kilométeres sebességgel lehetett áthaladni. Ezt az új KRESZ szerint úgy módosítják, hogy 40 kilométeres sebességet engedélyeznek. A Lenin téri forgalom szabályozása: a Kossuth utcán és a Pécsi úton közlekedő járművek elsőbbségét élveznek. Ugyanígy megbatározták a Kökönyös—Kossuth akna és a Pécsi út forgalmát is. Itt a Kossuth-aknához vezető úton közlekedő gépjárművek kapnak elsőbbséget.

Az előadást élénk vita követte. A gépkocsivezetők helyesléssel fogadták az új rendelkezésnek azt a tételét, hogy nagyobb felelősséget adnak a járművezetőknek. Ez másszóval azt jelenti, hogy a KRESZ a közúton való közlekedést (a gyorsaságot, az előzést) a forgalomban résztvevőkre bízza. Ezzel növekszik a forgalom gyorsasága, de egyben előtérbe kerül a felelősség is.

A baleset elhárítási tanács december 19-én délután 4 órakor a városi tanács nagytermében ismét tart egy foglalkozást. A módosított KRESZ 46—84-es paragrafusait ismertetik. Itt arról lesz szó, hogy a KRESZ miként szabályozza a fő és mellékútvonal közlekedését. (Menetirány változtatás, sebesség, előzés, megállás, világítás, személyszállítás stb. szerepel ennél a tételnél. (Előadó: dr. Szelecsényi Emil.

Az előadásra ezúton is meghívnak minden érdekeltet. A részvevőknek, akik három előadáson megjelennek, igazolványt adnak. Ezzel bizonyíthatják, hogy a közlekedésrendészet új szabályait elsajátították.

1600 fejlámpa érkezik a héten

December 12-én jelentették a Komlói Szénbányászati Trösztnek, hogy Magyarországra érkezett 1600 „Dominit" típusú nyugatnémet fejlámpa, a szükséges töltőállványokkal és pótalkatrészekkel együtt. A régóta várt világító-berendezéseket 3 millió 300 ezer forintért szerezték be. A szállítmány Komlóra érkezése e héten várható.

A Nehézipari Minisztérium előrejelzése szerint december végén, vagy január elején újabb 1000 darabból álló fejlámpa-szállítmány várható Lengyelországból.

A 2600 lámpát a tröszt műszaki osztálya máris szétosztotta a komlói üzemek között. Ez a mennyiség előre láthatóan kielégíti a legszükségesebb igényeket. Elsősorban a meredek frontfejtések és gurítók dolgozóit látják el az új lámpákkal.

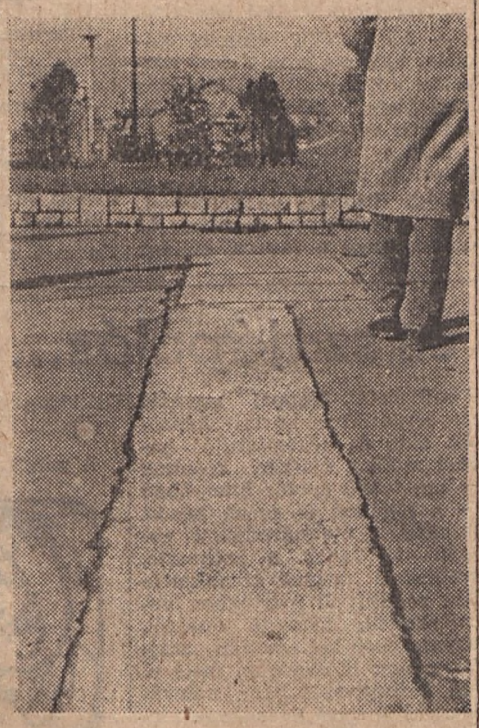
— FILMVETÍTÉSSEL SZÍNESÍTIK a KISZ-oktatást a Villamos Üzemben. A tananyaghoz kapcsolódó dokumentum és egyéb filmeket a városi tanács művelődésügyi osztályától kapják.

Központi villamosműhely építését kezdik el jövőre

A Villamos Üzem központi műhelyeinél — a munkaterületek növekedése és az egyes műhelyépületek elhasználódása miatt — egyre több a gond. Megnyugtató megoldásként új műhelyt kell építeni. Ez a Kossuth-aknai — egyelőre kiderítetlen — földmozgások miatt az üzem jelenlegi területén nem oldható meg. A tröszt ezért Anna-akna térségére terveztet egy központi villamos műhelyt az IPARTERV-vel.

Az építkezés megkezdéséhez szükséges terveket 1962. december 31-ig kapja meg a kivitelező, a Bányászati Építő Vállalat komlói főépítésvezetősége. Jövőre két millió forint értékű munkát végeznek el, 1964-ben 4,4 millió forintot használnak fel, 1965-ben — a december 31-i befejezési határidőig — 100 000 forintot.

„Foltos" utak, járdák

Az itt közölt képek olyan tényről vallanak, amellyel lépten-nyomon találkozunk városunkban. A felbontott úttestet, járdát nem az eredeti burkoló anyaggal hozzák rendbe. Kétségtelen, hogy ez a város megjelenésén és az arról alkotott véleményen sokat ront.

Félreértés ne essék, nem az ősköszségről van szó, hanem az olyan véglegesen kialakult városrészekről, mint amit a felvételek is ábrázolnak: a Zrínyi tér és Lenin tér. Az előbbin a posta fektetett kábelt, s a feltörés helyén a gyalogjárót betonnal állította helyre — holott az eredetileg aszfaltal burkolt volt. A Lenin téren, a

posta előtt felbontott járda — a jelek szerint — nem lakásismeretes munkáról vall. A járdát itt is betonnal foltozták, a döngöletlenül visszatöltött föld idővel megrokkant, vele a járdaszegélykő és az úttest széle is megsüllyedt. Feltűnően sok foltot „domborodik" ki a Zrínyi utca gyalogjáróján, ahol majd minden lépcsőház előtt az ilyen, immár „klasszikus" helyreállítási stílussal találkozunk.

A miértre adott válasznál, illetve a kérdés elbírálásakor — az összhatás kedvezőtlen alakulás mellett — nem szabad megfeledkezni arról, hogy a jelentős összegű beruházásokkal széppé tett városrészeink ilyetén való kezelése — enyhén szólva — a felelőtlenség határát súrolja.

Balázsy Péter

Néhány csille szén

„A Komlói Tanbánya üzemvezetősége, párt- és szakszervezete jelenti, hogy 1962. évi tervét december 8-án este befejezte"

Fél tizenkettő felé jár az idő. A fiúk a harmadik emeleti klubszobában szórakoznak. A televízió délelőtti adását nézik, amikor Czukor András nevelővel a terembe lépünk. Nem zavarjuk őket, helyet foglalunk az egyik asztalnál.

— Ez a szakaszom — mondja halkan a fiatal nevelő a jólöltözött, jólápolt fiúkra mutatva. — Huszonkilencen vannak, úgy élnek itt, mint egy nagy család. Összetartanak munkában, tanulásban. Saját maguk intézik a közös problémákat, segítik, nevelik egymást. Most éppen az „Ifjú Kommunista Szakasz" címért versenyeznek.

A versenyről még beszélgetünk pár percig. Czukor elvtárs elmondja, hogy az év elején kezdték az egész intézetet átfogó vetélkedést. Ő maga is az értékelő bizottság tagja. Esetenként lejár a bányába és az ott tapasztaltakat ugyanúgy pontozza, mint az otthonrendet, vagy a tanulmányi eredményt. Végül a pontok összességéből állapítják meg, ki hogyan állta meg a helyét a versenyben.

Vége a műsornak. A fiúk egy része szétszéled a hálótermekbe; műszakra menet előtt kitakarítanak. A többieket Czukor elvtárs közelebb hívja: beszéljenek magukról, a szakaszról, eredményekről.

— Ki a legjobb tanuló? — kérdem.

— Ő nincs itt — néz körül egy alacsony növésű, élénk tekintetű legény, Bajusz Antal. — Beteg. A gyengélkedőn van. De itt van például a Gara Pista. Ő is a legjobbak közé tartozik.

Pista itt ül jobboldalt. Nyugodt, komoly fiatalember. A következő kérdésre — miért versenyeztek? — ő válaszol.

— Ha nem lenne ez a verseny — mondja —, egy bizonyos ponton megállna a a szakasz, nem tudnánk tovább fejlődni. Mi pedig szeretnénk minél jobb vájárok lenni.

— Nocsak, nem tanul filozófiát? — kérdem a „tudományos" választ hallva.

— Nem — szabadkozik —, de ez a gyakorlatban is így van. A versenyértékelésből mindig tudjuk, hogyan állunk, hol kell erősítenünk. No és itt van ez az ifjú kommunista szakasz-verseny. Látja, ebben megtanultuk, hogy az eredményeink nem öncélúak, hogy segítenünk kell egymást. Nem ritka eset, hogy a gyengébb tanulók magyarázatot kérnek olyan kérdésekre, amit nem értenek. És ezt nem szégyellik.

— Gondolom, a KISZ szervezi a versenyt, ugye? A KISZ-titkár itt van?

— Ő sincs itt — válaszol megint Bajusz Antal. — Takarít.

— Hogyan? A KISZ-titkárnak is takarítania kell?

— Miért ne? Még a csúcsbizottság titkárának is! Sőt. Nekik kell példát mutatniok. És példát is mutatnak.

*

Ezeknek a fiatal, 17—18 éves fiúknak a munkáját is dicséri az a tény, hogy a Tanbánya 23 nappal az év vége előtt befejezte a tervét.

(Berkics)

A decemberi—januári bérfizetések rendje

A pénzügyminiszter — a Szakszervezetek Országos Tanácsával egyetértésben — a karácsonyi és az újévi munkaszüneti napokra való tekintettel az esedékes bérkifizetéseket az alábbiak szerint szabályozta.

A decemberi és a januári béreket az előírt kifizetési napokon kell kifizetni, az alábbi kivételekkel:

az egyébként december 20-án, 21-én, 22-én és 23-án esedékes béreket december 20-án;

az egyébként december 24-én és 25-én esedékes béreket december 21-én;

az egyébként december 26-án és 27-én esedékes béreket december 22-én;

az egyébként december 30-án, 31-én és január 1-én esedékes béreket december 29-én kell folyósítani a dolgozóknak.

A fent nem említett bérfizetési napok változatlanul maradnak, azokat előrehozni, vagy az azokon esedékes bérre előleget folyósítani nem szabad. A fennálló gyakorlat szerint a munkabérek borítékolás céljából a bérfizetésre megállapított időpont előtti napon is folyósíthatók, de a dolgozóknak csak a bérfizetés napján fizethetők ki.

Az utasítás nem érinti az állami építőiparban megállapított december 22-i részfizetési napot, amely tehát változatlanul marad.

Gyutacsvizsgáló berendezés az anyagellátóknál

Bányarobbantásoknál esetenként előfordul, hogy egy-egy töltet nem detonál, szaknyelven: állva marad. Ezt rendszerint a gyutacs, vagy az abban levő elektromos gyújtó meghibásodása okozza. Az ilyen, el nem robbant töltetek nagy baleseti veszélyt jelentenek a dolgozókra, a bányászat történetében számos példa van rá, hogy hatástalanításuk közben emberéleteket követeltek.

A veszély megszüntetése, illetve csökkentése végett az Anyagellátó Üzem vezetősége a közelmúltban egy gyutacsvizsgáló helyiséget rendezett be. Beszerzett egy 13 500 forint értékű berendezést, amellyel veszélymentesen megállapítható a gyutacsok használhatósága és — e szempontból legfontosabb elektromos adata —, ellenállása.

Dull László üzemvezető tájékoztatása szerint a vizsgáló berendezés máris használatra kész, csupán a kerületi bányaműszaki felügyelőség engedélyét várják. Amint ez megérkezik, naponta 1000—2000 gyutacsot vizsgálnak meg és osztályoznak. A tapasztalatok szerint előfordul, hogy egy-egy szállítmányba tartozó gyutacsok ellenállása között több ohm különbség van, s az ilyen differencia is előidézheti a tökéletlen robbantást. Tehát, az osztályozás során a közel azonos ellenállásúakat csoportosítják.

OLVASÓ — SZERKESZTI AZ OLVASÓ — SZERKE

Akikről még nem írt az újság

Azokról írok, akikkel még nem foglalkozott az újság. A siketek és nagyothallókról van szó. Először is hadd mondjam el, hogy a napokban Budapesten tartottak országos közgyűlést. Ez alkalomból az ország minden részéből összejöttek, ahol Baranya küldöttei is megjelentek.

A siketek és nagyothallók pécsi csoportjában komlóiak is képviseltetik magukat. November végén rendezték az évi közgyűlést. Erre eljöttek az országos szövetség vezetői is.

A tanácskozáson ismeretessé vált, hogy a siketek és nagyothallók igen eredményesen dolgoztak az utóbbi két évben. A szövetség megyei tagjai helytálltak a termelő munkában, a kulturális életben és a sportban egyaránt. Ifj. Róna László pécsi fodrász többször nyert aranyérmet — országos versenyen. A várnai nemzetközi sakkversenyen többen értek el jó helyezést. A szövetség, a megyék közötti vetélkedőn, kiemelkedően megállta helyét.

Kiss Géza, komlói műszaki szakember, elismeréssel nyilatkozott arról, hogy a szövetség sokat tesz azért, hogy a siket és nagyothalló sorstársakat mindenütt egyenrangú emberként kezeljék s melegséggel karolják fel ügyeiket.

Vasvári Dezső

Körültekintőbb munkát!

Egyik vasárnap délután gesztenyepürét vásároltam a Vörösmarty cukrászdában. Az árut becsomagoltattam és hazavittem. Kislányom megörült neki, azonban csakhamar elment tőle a kedve. Előbb egy hajszálat, majd egy üvegdarabot talált a pürében.

Korábban egy rozsdás drót volt a fehér kenyérben. A kenyeret visszavittem az Arany János utcai önkiszolgáló boltba. Az üzlet korábbi vezetőjétől kértem, hogy figyelmeztesse a kenyérgyár illetékeseit. Akkor nem akartam az újsághoz fordulni, de minthogy újabb eset történt, szükségesnek tartom, hogy a lap hasábjain keresztül is szóvátegyem a rendellenességet.

Gerő Béláné

„Szívemhez nőttek"

Mivel a lap szokott írni Szászvárról, Mázáról és Nagymányokról, hadd dicsérjük meg a nagymányoki Arany János utcai iskolában tanító Pápay Ágostont. A népszerű pedagógus januárban lesz 59 éves, s 40 éve tanít. 1927-ben került a bányász községbe s azóta is itt szorgoskodik. Szavait idézzük: „Mindig a bányászok gyermekeit tanítottam, akik szívemhez nőttek."

Pápay Ágoston nem egy vasárnap dolgozott a bányában. A bányászok iránti szeretetre nevelte fiát is, aki 14 hónapig csillés volt s csak azután végezte el a pedagógiai főiskolát. Az idős nevelő megérdemli, hogy a dicséret hangján szóljunk munkásságáról.

(kó-né.)

A közkedvelt Oázis tánczenekarról

A szászvári Oázis tánczenekar nem hivatásos zenészek együttese, mégis kitűnően muzsikál. Erről tanuskodik a szakemberek, a nagyközönség, főleg a fiatalok elismerő véleménye.

— Öt éve alakult a zenekar — mondotta Bencze János, a vezető.

— Az Oázis elnevezés egzotikumot sejtet, a forró Afrikát idézi, ennek ellenére mi modern tánczenét játszunk.

Hozzátehetjük: igen jól! — Szászvártól Pécsig, Bajától Dombóvárig közkedvelt a gárda.

Bencze József és a többiek, mind-mind az Északi Üzem dolgozói. Egyre több helyről kapnak meghívást, távoli helyekről is, de nehéz ennek eleget tenni. Lakodalom, bál, társadalmi ünnep nem maradhat el a környéken anélkül, hogy az Oázis-tánczenekar meg ne jelenjen.

Nyers József

FEKETE LÁBÚAK

Igen, nem tévedés. Fekete lábuakról van szó. Kificamodott ízlésű fiatal lányokról. Azokról, akik csupán feltűnési viszketegségből, a divatmajmolásból hordják a fekete harisnyát. Ez annál inkább kirívó, mert a harisnyát használják fehér, drapp és csaubaj, amióta új lakók jöttek a házba. Azt mondják, hogy beázik a mennyezet, ha felmegyünk a tetőzetre. A felvetés látszólag nem időszerű, de szeretném, ha tavaszig tisztázódna a kérdés: miért van a tetőterasz?

színű cipőkhöz, különböző színű tarkamintás, világos ruhákhoz.

A szülőkhöz, nevelőkhöz, tanárokhoz fordulunk, hogy a sok egyéb mellett ez se kerülje el figyelmüket. A helyes ízlés kialakítását segítsük elő mindannyian.

(góbé)

Mire való a tetőterasz?

A lap hasábjain keresztül fordulok az illetékesekhez egy vitás kérdésben. A Pécsi u. 35-ös számú házban lakom. Az a kérdés, hogy mire való, illetve mire használható a tetőterasz.

Ismeretes, hogy a Pécsi úton kockaházak vannak lapostetővel. Eddig úgy tudtam, hogy a terasz arra való, hogy az itt lakók levegőzzenek, napozzanak rajta. 1951. óta itt lakom, de a terasszal csak azóta van

Legyen színesebb a lap

Nagyon helyesnek tartom, hogy a kiemelkedő teljesítményekről, a verseny győzteseiről, a brigádok munkájáról rendszeresen beszámol a lap. Azért emellett lehetne színesebb is! Miért nem írnak például olyan kirívó esetekről, amikor a szülők elhagyták gyermekeiket, vagy az árvák szülőkre találtak. A tanács gyámügyi előadója tudna erre bővebb példát mondani. Legyen elevenebb a bírósági krónika! Komlón van elrettentő példa. Ha nem is névszerint, azért helyes lenne, ha a tipikus eseteket feldolgozná a lap. Jó lenne, ha minden fontosabb ítéletnél állást foglalna a lap az igazság mellett. Kinyilvánítaná, hogy egy-egy válópernél kit illet a gyermek. Az ilyen témákhoz bizonyára az olvasókon kívül bírák, ügyészek és más igazságügyi szakemberek is hozzászólnának.

M. P.-né

SPORT

Képünkön a Komlói Bányász női kézilabda-csapata látható a városi bajnokság ünnepélyes eredményhirdetése után. Az együttes a második helyen végzett a küzdelemsorozatban. Köztük néhány igen tehetséges játékos is található. A jövőben azonban több gondot kell fordítaniuk az utánpótlás nevelésére . . .

Szántó Kálmán országos bajnok

A Komlói Bányász ifjúsági birkózói ismét szép sikert értek el a vasárnap Szegeden megrendezett országos ifjúsági kötöttfogású birkózó-bajnokságon. Sik Béla edző vezetésével Szántó Kálmán, Bodó István, Györe József, Horváth Kálmán és Bak László képviselte városunk színeit.

A Tisza-parti városban 12 egyesület legjobb hatvan versenyzője lépett szőnyegre. A komlói fiúk nagyszerűen küzdöttek, csakúgy, mint a szeptember végén Budapesten lebonyolított viadalon, értékes helyezéseket szereztek.

A nagyközépsúlyú Szántó Kálmán minden mérkőzését megnyerte s országos bajnok lett súlycsoportjában. Szántónak ez volt az utolsó ifjúsági versenye. Januártól már felnőtt korcsoportban indul. A tehetséges, III-as aknai vájár nem is búcsúzott volna szebben az ifjúsági versenyzéstől!

Népes mezőny indult a kisközép- és a nehézsúlyú bajnokságban. Bodó István és Györe József a negyedik helyet mondhatja magáénak. Mindkét versenyzőnk csak minimális különbséggel maradt alul. Horváth Kálmán és Bak László megsérült és kénytelen volt feladni a küzdelmet.

Épül a szászvári sportpálya

A Mára-Szászvári Bányász Sportkör elnöksége — közvetlen az egyesülés után — elhatározta, hogy a központos fekvésű szászvári pályát felújítja. A tervben megjelölték, hogy a sporttelepet nem csak labdarúgó-mérkőzések lejátszására, hanem atlétikai, kézilabda és röplabda versenyre is alkalmassá teszik.

A munka végzésénél figyelembe vették, hogy a szurkolók, a sportrajongók segítenek majd. Így jöhetett számításba a talaj felújítása, az északi oldalon egy 50 méter hosszú, hat lépcsős betonlelátó építése. Ezek a munkálatok javában folynak, s már négy sor elkészült. A talajkiképzés, a szivárgók, illetve e vízvezetők kiásása látszott legnehezebbnek. A helyi szervek december 9-re nagyszabású társadalmi munkát hirdettek. A sportbarátok népes csoportja jelent meg, hogy támogassa a kezdeményezést. Nem sokkal nyolc óra után már mintegy negyven fő ásta, csákányozta, lapátolta a szivárgók helyét. A társadalmi munkások négy csoportban dolgoztak, s mire dél lett, egyenként 6 méteres átlaggal büszkélkedhettek. A vízlevezető helyenként az egyméteres mélységet is elérte.

Hogy kik dolgoztak ezen a vasárnapon? Sportolók, aktív és nyugdíjas bányászok, pedagógusok. Ott láthattuk a párt és tömegszervezetek képviselőit, a sportkör elnökségének tagjait is. Egyszóval, minden társadalmi réteg képviseltette magát. Azok az emberek adtak egymásnak találkozót, akik igazán szeretik a sportot.

Amilyen lelkesen dolgoznak a mára—szászváriak, nem kétséges, hogy határidőre felépül a szászvári sporttelep.

(Bodony)

Labdarúgó-hírek

A Komlói Bányász NB I-es labdarúgói Kollai Tibor, a szakosztály egyik vezetőjének kíséretében megkezdte pihenőjét a hévízi üdülőben. A tizennyolcas keretben a következő játékosok kaptak helyet: Balogh, Méstyán, Palotás, Jerabek, Szőcs, Sós, Göncz, Perényi, Faragó, Iván, Rónai, Nagy, Takács, Vörös, Kanizsai, Kékesi, Molnár, Bartulov. A többi élvonalbeli labdarúgó betegség, vagy családi elfoglaltság miatt nem vehet részt az üdülésen.

SPORTAKADÉMIA

Holnap délután öt órakor a városi tanács nagytermében Molnár József, az Olimpiai Bizottság titkára tartja a sportakadémia második előadását Olimpia eszme és a béke címmel.

Komlói győzelmek az asztalitenisz kupamérkőzéseken

Városunkban szombaton délután bonyolították le a Dombóvár—Komló közötti asztalitenisz kupamérkőzés visszavágóját. Az első fordulót szeptemberben játszották Dombóvárott. A komlói válogatott a nőiben 15:3, a férfiben 16:2 arányban győzött. A dombóvári lányok csak három fővel érkeztek, s kölcsönkapták a jó képességű komlói Szabó Ottilát. Az így kiegészült dombóvári csapat 10:8-ra győzött. Az összesített eredmény (23:13) alapján azonban városunk válogatottja hódította el a kupát. A komlói mérkőzéseket Wágner (3), Gál (3), Szabó V. és Tamásyné nyerte.

A férfi együttes most is győzelmet (15:3) ért el. Az összesített eredmény: 31:5. Járai 4, dr. Takács 4, Pelőcz Gy. 3, Püspök 2, Járai — dr. Takács és Pelőcz — Püspök páros egy-egy győzelmet aratott. A vándorserleget tehát a

•

A kupamérkőzés után került sor a városi női asztalitenisz tizek bajnokságára. A versenyen csak kilenc asztaliteniszező vett részt. Sorsolás után az első fordulóban a két esélyes, Wágner és Szabó V. került egymással szembe, amit Wágner 2:0 arányban nyert meg. A negyedik forduló után már látni lehetett, hogy az első hely sorsa Wágner, Szabó V., Gál és Kirkovicsné között dől el. Mindegyikük egy vereséggel állt. Ekkor majdnem meglepetés született, Szabó V. Tamásynéval játszott. Az első játszmát Tamásyné nyerte. A második szetben is vezetett 18:16-ra, amikor Szabó erősített és a mérkőzést megnyerte.

A legutolsó összecsapáson dőlt el a 3. és a 4. helyezés (Kirkovicsné—Gál 2:0.)

A mérkőzéssorozat végén vált is meretessé, hogy az 5. 6. 7. helyezett egyforma pontszámot és játszma-arányt ért el. Ezért Szabó O., Csicsó és Tamásyné újabb körmérkőzést játszott.

A bajnokság végeredménye:
1. Wágner Mária, 2. Szabó Valéria, 3. Kirkovics Györgyné, 4. Gál Csilla, 5. Csicsó Magdolna, 6. Tamásy Gyuláné, 7. Szabó Ottilia, 8. Rezetár Margit, 9. Szarka Éva.

Emberhátránnyal is győzött a Helyiipar

A megyei első osztályban szereplő Helyiipar asztalitenisz csapata az őszi forduló utolsó mérkőzését itthon játszotta vasárnap délelőtt a kenderföldi iskola tornatermében. Pelőcz Tibor dolgozott s emiatt nem tudott a csapat rendelkezésére állni. Így a Helyiipar három emberrel vette fel a küzdelmet a Pécsi Bányász ellen. A vendégek a párosokat, majd a Jánosival szembeni első mérkőzésüket megnyerve, már 3:0-ra elhúztak, amikor Horváth, Takács I. és Jánosi nagy akarással vetették magukat a küzdelembe, s megfordították az eredményet, 11:7-re nyertek.

A Gimnázium röplabda-csapatának nagyszerű győzelme

Vasárnap a gimnázium tornatermében tovább folytatódott a röplabda Kilián Kupa verseny. A mérkőzés sorozat színvonala emelkedett. A csapatok hétről hétre javuló formát mutatnak, s ez a városi bajnokság igen jól segíti e sportág kibontakozását, fejlődését.

A fordulón meglepetésszerű eredmény is született. A Gimnázium együttese legyőzte az eddig veretlen, megyei elsőosztályban szerepelő Dózsa csapatát. Az 50:45 arányú középiskolás siker annál feltűnőbb, minthogy a tűzoltók a legjobb összeállításban álltak ki. A következő játékosok kaptak helyet a Dózsa együttesében: Adrián, Dani, Sipos, Juhász, Kapus, Panta I., Panta II., Kárpáti, Panta III. A győztes csapatban Szabó, Vincze, Foór, Horváth, Pataki, Ficzkó, Laczhegyi és Németh játszott.

A Dózsa vereségét az sem mérsékli, hogy a Gimnázium 20 pont előnyt kapott — az erővisszonyok kiegyensúlyozására. A gimnazisták ezúttal nemcsak nagy becsvággyal küzdöttek, de csapatjátékuk is méltó volt a győzelemhez.

A negyedik forduló további eredményei:

ÉPITŐK — KŐBÁNYA 47:28

Az építőipari tanulók nagy lelkesedéssel játszottak, s még ilyen arányban is rászolgáltak a győzelemre. Kitűnt Mészáros, Galambos, Hőninger, illetve Adorján, Rottkó.

Szénelőkészítők — Rendőrség 47:41

Ez is meglepetésnek számít. Jók: Pető, Radnai, illetve Balotai, Bátori.

Bányász — Bányász (női) 30:0

Ez tulajdonképpen a szövetség által megállapított eredmény, mivel a női csapat igazolása nem volt rendben.

A röplabdaverseny állása:

1. Gimnázium	4	4	—	208:156	8
2. Bányász	4	3	1	217:134	6
3. Dózsa	4	3	1	256:181	6
4. Rendőrség	4	2	2	162:118	4
5 Szénelők.	4	2	2	180:248	4
6. Kőbánya	4	1	3	145:196	2
7. Építők	4	1	3	168:208	2
8. Bányász női	4	—	4	86:181	—

A Kilián Kupa verseny legközelebbi mérkőzéseit január 6-án tartják.

Izgalmas találkozók a kosárlabda Kilián-kupán

Befejezéshez közeledik a városi Kilián kosárlabda torna. A nők 1. fordulójában rendkívül izgalmas találkozóknak lehettünk tanúi. A Gimnázium II. — Bányász II. mérkőzésen az utóbbi csapat kezdett jobban. A szünetben 12:5-re vezettek a Bányász tartalékok. A játékidő végén 18:18-ra alakult az eredmény. A hosszabbításban már a középiskolás lányok kerekedtek felül (32:27).

Szorosan alakult az Atléták—Gimnázium III. összecsapás. A második félidő végén 28:28 állásnál hosszabbítottak, végülis az Atléták szerezték meg a győzelmet (38:37). A Bányász I. — az első hely várományosa — 62:5 arányban hengerelte a Gimnázium I-et.

A 4. forduló után a nőknél ez a sorrend:

1. Bányász I.	4	4	—	225:44	8
2. Bányász II.	4	2	2	75:87	6
3. Atléták	4	2	2	81:101	6
4. Gimnázium III.	4	2	2	108:132	6
5. Gimnázium I.	4	1	3	57:139	5
6. Gimnázium II.	4	1	3	85:108	5

A férfiaknál is szoros az élmezőny. Az első és második helyen holtversenyben áll a Bányász I. és az NB II-es kézilabdásaink együttese. A kupagyőztes címet eldöntő találkozót lapunk zárta után, hétfőn, az esti órákban vívta a két gárda.

Érdekesebb eredmények a férfiak küzdelmeiből: Bányász I.—Gimnázium I. 116:14, Bányász II. — Gimnázium II. 69:52, Gimnázium II. — Atléták 66:40.

Kedden 15,45-kor a Gimnázium tornatermében a Gimnázium III — Bányász II. női találkozót rendezik. Szerdán a Kökönyös Keleti iskolában lépnek pályára a következő csapatok: Atléták — Gimnázium I. (nők), 17 óra, Bányász I. — Gimnázium II. (nők). 18,10 óra, Bányász II — Kézilabdások I. (férfi) 19,20 óra, Bányász I. — Kézilabdások II. (férfi), 20,20 óra.

Házhelyek
nagy választékban
KOMLÓN
MOHÁCSON
HARKÁNYBAN
SZ GETVÁRON
és a megye több községében
KEDVEZMÉNYES FIZETÉSI FELTÉTELEK!
Bővebb felvilágosítást a területileg illetékes OTP fiókok nyújtanak

HIREK — *Közlemények*

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

MOZIMŰSOR

Május 1: december 18-tól 19-ig: Szállnak a darvak, szovjet film, 14 éven felülieknek. 20-tól 23-ig: A két „N" úr, szinkronizált lengyel film, 10 éven felülieknek.

Zrínyi: 18-án és 19-én: A világ minden aranya, francia film 20-tól 23-ig: Pirosbetűs hétköznapok, magyar film, korhatár nélkül.

Előadások kezdete a Május 1 Filmszínházban 4, 6, 8 a Zrínyiben fél 4, fél 6 és fél 8 órakor. Iskoláskorú fiatalok az esti előadásokat még szülők kíséretében sem látogathatják.

HANGVERSENY

Az Országos Filharmónia rendezésében ma este 7 órakor az Erkel teremben kerül sor a III. bérleti hangversenyre. A pécsi filhamónikusokat Sándor János vezényli.

KIÁLLITÁSOK

Kuba függetlenségi harca címmel a Zrínyi Művelődési Ház emeleti előcsarnokában láthatunk képkiállítást. A bemutató december 31-ig délután fél 4-től este 8-ig tekinthető meg.

A Képcsarnok Vállalat rendezésében a volt Bástya borkóstoló helyiségében kézző- és iparművészeti bemutatót tartanak. A kiállítás 23-ig délelőtt 10-től este fél 8-ig várja az érdeklődőket. (Ebédszünet 12-től 14 óráig).

A televízió műsora

Kedd, december 18: 17.20: Mátyás király juhásza. Mesejáték. 19.00: Ipari mozaik. 19.30: TV-híradó. 19.45: Mezőgazdászok fóruma. 20.00: A TV mesekönyve. 20.05: Az éjszakai utas. Szovjet TV-film. 20.45: Zenélő órák. 21.55: Irók a kamera előtt. Beszélgetés Földeák Jánossal. — 22.20: Hírek, a TV-híradó ismétlése.

Szerda, december 19: 10.00: TV híradó. (ismétlés). 10.15: A kisfilmek kedvelőinek. 10.30: Az éj szakai utas. 11.10: Találkozás Fred Astaire-rel. Amerikai film (ismétlés). 12.00: Hírek, 17.00: A TV mezőgazdasági szakmunkásképző műsora. A trágyázás gépei. 18.00: Tanuljunk oroszul! 18.20: A tudomány világából. — 18.50: Bolgár kerámia, kisfilm. 19.00: A TV mesekönyve. 19.05: Közvetítés a Nemzeti Színházból. Arthur Miller: Salemi boszorkányok. Dráma négy felvonásban. 22.30: Hírek, a TV híradó ismétlése.

Csütörtök, december 20: 17.56: Kisdobosok műsora. 18.30: Beszélgessünk oroszul. 18.40: Magasfeszültség, szovjet kisfilm. 19.00: A jövő hét műsora. 19.05: Telesport. 19.30: TV híradó. 19.45: A TV mesekönyve. 19.50: Orgonamuzsika. 20.15: A két „N" úr. magyarul beszélő lengyel film. 21.55: Szülők, nevelők, egymásközt. Az ajándékozás. 22.15: Hírek, a TV-híradó ismétlése.

Karácsonyra!
Cipőt, ruhát akar vásárolni?!
Tekintse meg divatos cipőinket és most érkezett új fazonú női ruhakülönlegességeinket a Hámán Kató boltban.
Kossuth Lajos u. 38.

— HATEZEREGYSZÁZ FACSEMETE ELÜLTETÉSÉT tervezik a jövő évben. A fákat Kökönyösben, Kenderföldön és Gesztenyésben helyezik el. A munka előreláthatóan 220 ezer forintba kerül. Ebből 160 ezer forint értékű társadalmi munkára számítanak.

— HUSZ FORINTBAN ÁLLAPITOTTÁK MEG az autógarázsok havi bérleti díjút. Ezt az összeget január elsejétől, a városi tanács által kiküldött csekkre kell befizetni.

— JÓ FÉNYT címmel előadást tart ma este 7 órai kezdettel a Zrínyi Művelődési Ház klubjában Radó Pál, a fotoszakkör vezetője.

— A HOSSZUHETÉNYI ÉPITŐK KTSZ építi ezután a családi házakat városunkban. A lakásépítők régi problémáját oldotta meg a tanács, amikor ezzel kapcsolatos megállapodást kötött a KTSZ-szel.

— HÁZASPÁROKNAK SZERVEZ TÁNCOKTATÁST a művelődési házak igazgatósága januárban. A hetedikén kezdődő oktatáson az idősebb korosztály is meismerkedhet a modern táncokkal. Jelentkezni a Zrínyi Művelődési Ház gondnokságát lehet.

Apróhirdetés

— **Egyedülálló** egészségügyi nődolgozó üres albérleti szobát keres sürgősen. Móricz utca 2. Bartha. 22

— **Diafilm-vetítő** negyven filmmel eladó. Pécsi út 36. Cóner. 28

— **Garázs** eladó Kenderföldön. Érdeklődni szerdán és pénteken 11-96-os telefonon. 29

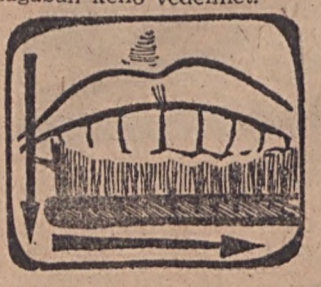
— **Üres** albérleti szoba kiadó gyermektelen házaspárnak. Gagarin utca 1. fsz. 3. 30

Fog- és szájápolás...

A helyes test- és szépségápolás egyik legfontosabb követelménye a fogazat és a szájüreg rendszeres gondozása. A rossz fogak, valamint az ebből következő kellemetlen szájíz és szag esztétikai szempontból hátrányosan befolyásolják külső megjelenésünket, másfelől ami ennél sokkal lényegesebb, megnehezítik a helyes táplálkozást és az emésztést, s nem ritkán komoly belső szervi (szív, máj, vese, stb.) megbetegedéshez, egészségi állapotunk általános leromlásához vezetnek.

A bajok elkerülésének, illetve megelőzésének legdöntőbb eszköze a rendszeres fog- és szájápolás. Igen fontos, hogy gyermekeinket személyes jó példamutatással már kora gyermekkoruktól kezdve rászoktassuk az ápolási műveletek rendszeres és gondos elvégzésére. Itt mindjárt meg kell jegyezni, hogy nem elegendő a reggeli fogápolás, hanem sokkal fontosabb, hogy este lefekvés előtt is elvégezzük, illetve elvégeztessük ezt a műveletet. Nappal ugyanis szájüregünkben bőven képződik oldó és közömbösítő hatású nyálka, éjszaka azonban — megfelelő ápolás hiányában — a fogakon és fogak között lerakódott ételmaradékok erjedni kezdenek, s rothasztó, bomlasztó hatásuk következtében rendkívüli mértékben veszélyeztetik fogaink épségét, ugyanakkor kellemetlen szájízt, szagot is okoznak, mely el len a leggondosabban megválasztott étrend és a legpontosabb emésztés sem nyújt egymagában kellő védelmet.

Fontos körülmény a fogápolásnál a művelet helyes elvégzése. Erre a célra erős szálú fogkefét alkalmazzunk, s bő választékban rendelkezésre álló fogkrémekből (Odol, Ovenall, Sanodent, Dentofil, stb.) az ízlésünknek leginkább megfelelőt válasszuk. A fogakat kívül és belül, valamint a rágó éleket és fogközöket is vízszintes és függőleges irányban többször dörzsöljük át a megnedvesített fogkefére helyezett fogkrémmel.

Gyermekeknél az édeskés, gyümölcs ízű gyermek-fogkrémet (Hófehérke) használata következtében az első idegenkedést hamarosan váltja fel érdeklődés és mindennapos alkalmazási vágy.

A rendszeres fogápolás mellett ne feledkezzünk meg a szájüreg ápolásáról sem. Erre a célra ugyancsak kiváló szájvíz-készítmények (Odol, Dentol, Perodont) állnak rendelkezésre, s az ezekkel reggel délben, este rendszeresen végzett öblögetés tisztántartja a szájüreget, elpusztítja a baktériumokat, megakadályozza a bomlasztó folyamatokat, egyidejűleg üde, kellemes leheletet is biztosít.

(—)

ÚJ KOMLÓ
A Magyar Szocialista Munkáspárt Komló Városi Bizottsága és a városi tanács lapja
Főszerkesztő: Rajnai József
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-18, 12-58, 23-69.
Kiadja a Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Rét u. 4. Telefon: 15-32, 15-33, 50-00.
PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivatalnál, kézbesítőnél.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 102. SZÁM — ÁRA: 50 FILLÉR — PÉNTEK, 1962. DEC. 21.

Olasz vendégek

Baranya megyei körútja során tegnap városunkban járt egy hattagú olasz kulturális küldöttség Alberto Jacometti országgyűlési képviselő, az ARCI elnökének vezetésével. Vendégeink a város kulturális és szociális intézményeit tekintették meg, majd részt vettek a városi tanács v. b. fogadásán.

Választói összeírás

Befejeződött városunkban a február 24-én esedékes országgyűlési képviselő- és tanácstagi választásra történő összeírás. Komlón mintegy 15 ezer választópolgárt kerestek fel és írtak össze. Akik az összeírásnál valamilyen oknál fogva kimaradtak, a tanácsházban lévő (I. emelet) választási irodában december 22-én délelőtt 10 óráig jelentkezhetnek utólagos nyilvántartásbavétel miatt.

Több szenet az országnak!

Az év végéig fel kell számolni a tröszt adósságát

A karácsony előtti három napon és az ünnepek között igen nagy feladatok várnak még bányászainkra. Nagy tét forog kockán: sikerül-e a Szénbányászati Trösztnek becsülettel zárnia az 1962. esztendőt? Ismeretes, hogy más fél hónappal ezelőtt a Nehézipari Minisztérium feloldotta üzemeink termelési korlátozását, mert az országban szénhiány jelei mutatkoztak.

November jó eredménnyel zárult. Viszont december 19-ig annál kedvezőtlenebbül alakult a helyzet. Bányászaink az ezideig esedékes havi előirányzatukat csupán 96,1 százalékra teljesítették, 3698 tonna szénnel adósak maradtak. Ez utóbbi szám különösen az Északi Bányaüzem lemaradását tükrözi. A többi üzem, illetve üzemrész terven felül termel.

Különösen dicséretes a szászvári akna 111,6 és a mázai üzemrész 105 százalékos esedékes havi eredménye. E két részlegnek köszönhető, hogy Nagymányok csaknem 20 százalékos adóssága ellenére az Északi Bányaüzem 101,2 százaléknál tart. A további kilátásokról Gyorsok István üzemvezető kedvezően nyilatkozott:

— Reményünk és lehetőségünk van arra, hogy az év utolsó hónapját 101,5 százalékos eredménnyel zárjuk.

A komlói üzemek közül Kossuth-bánya és III-as akna egyaránt 0,1 százalékkal teljesítette túl eddig esedékes tervét. Mi a véleménye erről Dobos József III-as aknai üzemvezetőnek?

— Fejtési csapataink mind egyformán jól dolgoznak, tehát nem csupán egy-két kollektíva „kiugrásáról" van szó. A munkahelyi lehetőségek és a műszaki feltételek biztosítottak ahhoz, hogy a visszalévő munkanapokon még fokozzuk eredményünket. Remélem, hogy néhány tized százalékkal növeljük még a túlteljesítésünket.

Béta-aknának 5,4 százalékos lemaradása van. Mi okozta ezt? — kérdeztük Gungl Ferenc üzemvezetőtől?

— 1270 tonna szénnel, csaknem egy egész napi tervünkkel maradtunk adósak szerdán azért, mert kedd délután a kötélpályán üzemzavar keletkezett. Ennek elhárítása 23 órát vett igénybe. Tárolókapacitás hiányában a szenet leengedtük a kötélpálya-végállomás alá. Ennek felszedése pluszmunkát jelent, pedig ezenkívül is létszámgondjaink vannak. Bízom azonban dolgozóinkban, hogy az év végéig kiköszörülik a csorbát.

Új postakocsi segíti a csomagkézbesítést

A helyi 1-es számú postára soha jobbkor nem érkezhetett volna az új csomaghordó gépkocsi, mint most, az ünnepek előtt. Felvételünk akkor készült, amikor Nagyéri József gépkocsivezető első útjára indította a megrakott autót. A csomagkihordók ezekben a napokban két műszakban dolgoznak. December 24-én estig minden Komlóra érkezett csomagot eljuttatnak rendeltetési helyére. Minthogy 25-én és 26-án a postára nem érkezik csomag, kézbesítés sem lesz. Természetesen az expresszküldeményeket és a táviratokat eljuttatják a címzettekhez a hármasünnepen is.

A szerdai sorsoláson 14 díj talált gazdára

A városi tanács nagytermében mint egy 150 szempár kíséri nagy figyelemmel a szerdai nyereménysorsolást. A közönség soraiból felkért kis úttörő 14 alkalommal forgatta meg a szerencsekereket s húzott szelvényt, hogy gazdára találjon a 14 pályadíj.

Buváry Béla, a sorsolási bizottság elnöke ismertette a pályázatok értékelését, a díjsorsolás rendjét. Elmondta, hogy a hathetes keresztrejtvény pályázatra összesen 648 megfejtés érkezett. Az értékelés alapján a bizottság 561 választ tartott megfelelőnek.

Ezután került sor a sorsolásra. A fényképalbumot Busa Miklósné (Kazinczy u. 3.), a pénztárcát Koczab Ferenc (Kazinczy u. 11.), a mokkáskészletet Kincses Józsefné (Bem u. 11.), a boroskészletet Sipos Ernő (Arany János u. 10.), a három könyvet Németh Istvánné (Zrínyi u. 22.), a porcelánvázát Kónya Ferenc (Kazinczy u. 14.), az ébresztőórát Notheisz János (Somogyi Béla u. 5.), a villanyvasalót a Beta jeligés, a termoszt a Vihar 29. jeligés, az asztalilámpát Fitz Béla (Tompa u. 3.), a háztartási mérleget Máthé Ildikó (Orosz Gyula u. 6.), a műanyag paplant Beck Ferenc (Arany János u. 17.) a különdíjat Loch Ottóné (Eötvös u. 13.) nyerte. A főnyeremény, a hatszemélyes étkészlet Jeszenecsák Jánosnéhoz (Kossuth u. 119.) került.

Azok a pályázók, akik nyereményeiket még nem vették át, az Állami Biztosító helyi fiókjánál vehetik át.

A sorsolási bizottság

Pedagógusok megyei tapasztalatcseréje, üzemvezetők, üb-elnökök megbeszélése az általános iskolai felnőttoktatásról

A héten két megbeszélést tartottak a felnőtt általános iskolai oktatással kapcsolatosan. A megyei tanács művelődésügyi osztályának kezdeményezésére szerdán a pedagógusok rendeztek tapasztalatcserét. Ezen Baranya valmennyi járásából három-három fizika-, kémia- és matematika-szakos nevelő vett részt.

Délelőtt **a Május 1. kiselőadó termében szakmai előadásra került sor a felnőtt általános iskolai oktatásban alkalmazott legeredményesebb módszerekről.**

Az ismertetést Bujtár József megyei szakfelügyelő tartotta. Az előadást élénk szakmai vita követte, melyen sok értékes hozzászólás, javaslat hangzott el.

A résztvevők délután bemutató tanításon vettek részt a belvárosi iskolában. A nyolcadik osztályban kémia órát látogattak meg, melyet Bocz György nevelő irányított.

Az óra után elismeréssel nyilatkoztak a látottakról, s megállapították, hogy a tanárnak a szemléltetéssel sikerült aktivizálnia a hallgatókat, akik ennek alapján a törvényszerűségeket is levonták.

A pedagógusokat megnyerte az a közvetlen, baráti légkör is, amely a nevelő és a hallgatók között megnyilvánult.

A másik felnőtt-oktatással kapcsolatos megbeszélést tegnapra a Hazafias Népfront városi bizottsága szervezte. Az összejövetelre, melyen az oktatás gyorsításával kapcsolatos tennivalókat vitatták meg, a tröszt üzemeinek és egyéb tizenhárom vállalatnak a vezetőjét, üb-elnökét hívták meg. Kiss István, a népfront városi bizottságának elnöke ismertette, hogy a felnőtt oktatás segítésére a népfront akcióbizottságot hozott létre, amely munkatervet dolgozott ki. Ehhez kérték az üzemvezetők és üb-elnökök javaslatait, észrevételeit.

A programot, mely szerint öt év alatt 8000 ember általános iskolai beiskolázását kell megoldani, Lóránt Péter, a Hazafias Népfront városi bizottságának elnökhelyettese ismertette.

Hangsúlyozta, hogy ezt a nagy feladatot csak az üzemek segítségével lehet megoldani. Indítványozta, hogy az üzemeknél, vállalatoknál a tömegszervezeti, gazdasági vezetők részvételével hozzanak létre oktatási bizottságot. Kérte, hogy az üzemekben mérjék fel a dolgozók iskolai végzettségét, lakhelyet és a műszakbeosztást is megjelölve.

A munkatervvel kapcsolatban Pavlicsek József, III-as akna párttitkára javasolta, hogy a hiányzás csökkentésére minden üzem bízzon meg egy-egy iskolába járó dolgozót, aki a megjelenést nyilvántartja. Kovács Árpád Béta-akna képviseletében indítványozta, hogy az írás-olvasás tanítását bízzák az üzemekre. Ezenkívül több értékes hozzászólás, javaslat hangzott el, amelyet a népfront bizottság az illetékesekhez továbbít.

Az ünnepek előtt a szokásosnál lényegesen nagyobb árukészlet fogadja a vásárlókat

Szombaton és vasárnap 2 kilós fehér kenyeret is árusítanak

A hármas ünnep áruellátásáról kértünk tájékoztatást az Élelmiszeripari Vállalattól és a városi tanács kereskedelmi felügyelőjétől. Benkovics Géza, a kenyérgyár műszaki vezetője közölte, hogy okulva az eddigi tapasztalatokból, jobban felkészültek. A munkacsoportokat megerősítik. — Mától kezdve a szokásos 56 helyett 76 mázsa kenyeret sütnek műszakonként. A karácsonyi ünnepekre kereken 100 mázsával több kenyeret adnak ki, mint egyéb ünnepek előtt. Az élelmiszerboltokba — az igénynek megfelelően — hétfőn is szállítanak friss kenyeret. A számítás szerint december 24-én 30—40 mázsa kenyeret juttatnak el az üzletekbe. Benkovics Géza elmondta azt is, hogy a kívánságnak megfelelően kétkilós fehér kenyeret is sütnek, melyet szombaton és vasárnap árusítanak a boltokban.

Szita Pál, a városi tanács kereskedelmi felügyelője ismertette, hogy az élelmiszerüzletekben 30 százalékkal nagyobb és választékosabb az áru készlet, mint eddig bármikor. Déligyümölcsből, banán és mandarin elegendő lesz. Narancsot és fügét pénteken és szombaton kapnak az üzletek. Szaloncukorból háromféle minőség közül választhatnak a vásárlók.

A kereskedelmi felügyelő megnyugtató hírt közölt a husellátásra vonatkozóan is. Az előzetes felmérések alapján úgy vélik, hogy disznó és marhahús készlet kielégíti az igényeket. Megtudtuk azt is, hogy december 22-én, szombaton minden iparcikk- és élelmiszerbolt hétköznapi nyitvatartás szerint fogadja az érdeklődőket. Vasárnap, a Bástya, a három rövidárubolt, a vasműszaki, a Kossuth utcai háztartási, a játék és az edénybolt délután 5 óráig tart nyitva. Az élelmiszerüzletek a szombati nyitvatartás szerint fogadják a vevőket. Annyi lesz a különbség, hogy az este 6 óra előtt bezáró boltok két óra meghosszabbításával üzemelnek. Hétfőn, reggel 7-től 11 óráig árusítanak a fűszerboltok. 25-én és 26-án minden bolt zárva.

Fiatal művészek bemutatkozása Komlón

A zeneiskola nagytermében kedden este rendezték a filharmóniai bérleti hangverseny 3. előadását. Ünneppé avatta ezt, hogy két tehetséges művész is bemutatkozott. Így a világhírű Valerij Klimov hegedűművész és Sándor János, a Pécsi Nemzeti Színház tehetséges karmestere.

Vincze: Movimentó simfonicó c. kompozíciójával kezdődött a hangverseny. Sándor János a darabban rejlő érdekes hangszerelési effektusokat hozta felszínre. Beethoven: VII. szimfóniája, a nagy mesternek a sorssal vívott drámai küzdelme, melynek zárótétele ujjongó győzelemmel zárul. A karmesternek sikerült megtalálnia a szimfónia sodró lendületét.

Csajkovszkij hegedűversenyét Valerij Klimov adta elő a Pécsi Szimfónikus Zenekarral. Ez a versenyműa közkedvelt alkotások közé tartozik, gyakran hallhattuk rádióban, hangversenyeken.

Az előadás után a szovjet hegedűművész nyilatkozatot adott az Új Komló részére. „Sokat hallottam az új szocialista bányavárosról s szívesen tettem eleget a meghívásnak. Az Új Komlón keresztül tolmácsolom jókívánságaimat valamennyi olvasónak. Az új évben sok sikert és boldogságot kívánok."

KÖZLEMÉNY

Értesítjük olvasóinkat, hogy lapunk legközelebbi száma — az ünnepekre való tekintettel — 8 oldalon, december 24-én, hétfőn jelenik meg.

Pedagógusok — tapasztalatcserén

Majdnem egy napot töltöttek városunkban a bajai járási művelődési osztály munkatársai, a város és járás tanulmányi- és szakfelügyelői, valamint az iskolaigazgatók. Közös tanulmányi kirándulásukon először a kenderföldi általános iskolát tekintették meg. Elismerőleg nyilatkoztak az iskoláról és környékéről, viszont hiányolták a zsibongót. Tetszett, hogy a folyosók napfényesek, virágosak. A politechnikai műhelyben éppen foglalkozást tartottak, amikor ott jártak. A vendégek tetszését főként az nyerte meg, hogy a diákok sok használati tárgyat készítenek a foglalkozásokon.

Háromnegyed órát töltöttek a bajaiak a dávidföldi általános iskolában is. Itt az alsó és a felső tagozat váltását tanulmányozták. Egyöntetű elismerést aratott az iskola konyhája, nemcsak tisztasága, hanem felszerelése tekintetében is. Jó módszernek tartották azt, hogy sok iskolai szemléltető eszközt saját maguk a gyerekek készítenek a politechnikai órákon.

A bajai pedagógusok a város nevezetességeivel is megismerkedtek, majd látogatást tettek a Zrínyi Művelődési Házban és az új legényszállóban. Gazdag tapasztalatokkal folytatták útjukat Pécsre, ahol szintén egy napot töltöttek.

Nyugdíjasok találkozója Szászváron

A bányász nyugdíjasok szászvári csoportja a múlt hét végén családias hangulatú összejövetelt rendezett a Jószerencsét Művelődési Házban. A megjelenteket az Északi Bányaüzem képviseletében Pecze Béla és Ropoli Viktor köszöntötte. Rövid beszédükben megemlékeztek a régi harcok sikereiről, s a nyugdíjasok mai megbecsüléséről.

A röpke hivatalos rész után kötetlen hangulatban, fehér asztalok mellett folytatódott az est. A vacsora és borozgatás közben előbukkantak a régi emlékek, s az idős emberek meghatódottan köszönték meg, hogy megemlékeztek róluk, s hogy továbbra is számítanak rájuk. Szép, emlékezetes est volt valamennyiük számára!

(Nyers)

Új sajtótájékoztató jelent meg

A Magyar Rádió és Televízió titkárságától levelet kaptunk a napokban. Közlik, hogy a rádió és a televízió programjának ismertetésére — a tervek szerint hetenként — sajtótájékoztatót adnak.

Az első tájékoztatót máris közreadták. Ebben fő hangsúllyal a szilveszteri műsort ismertetik. Megtudtuk, hogy a Kossuth-adón Szilveszteri seregszemle címmel december 31-én 18,40-kor újszerű műsort sugároznak. Érdekessége, hogy ezt a rádió valamennyi bemondója konferálja, akik ezúttal önmagukról is szólnak néhány szót. Az időjárásjelentést a Meteorológiai Intézet igazgatója, a Lányok—asszonyok ételreceptjét Gyurkovics Mária mondja el, a rádió külföldi tudósítói pedig külpolitika helyett az európai fővárosok legújabb slágereit küldik a hallgatóknak.

Ezt követi az év „legritkábban" jelentkező rovata, a Szilveszteri kabaré, amely szokás szerint az esztendő legérdekesebb eseményeit, visszásságait idézi fel, humoros feldolgozásban. A komikusok közül többek között Benedek Tibort, Kazal Lászlót, Salamon Bélát és Kabos Lászlót hallhatjuk.

A televízió a Szilveszter éjszaka című műsorában első adásban sugározza a Fővárosi Operettszínház idei kabaré-revü műsorát.

Visszatalált a helyes útra

Az első fegyelmi büntetésből nem sokat tanult Nagy Béla, a Villamos Üzem akkor még főművezetője és párttitkára. A pártbizottság mellett működő fegyelmi bizottság akkor szerzett tudomást erről, amikor Nagy elvtárs pártbüntetésének törlését kérte. Meghallgatták az üzemieket, valóban megérdemli-e azt, amit kér, s ekkor derült ki, súlyosabb a helyzet.

Bizalmatlanságot keltett és szított az emberek között, holott éppen neki, mint párttitkárnak kellett volna küzdeni az ilyen jelenség ellen. Elmondták azt is, hogy amióta vezető lett, kevesebbszer járt a bányabeli munkahelyeken. Félrevezette a bányarendészetet is. Amikor megkérdezték tőle, ki a felelős egy jelzőberendezés beszerelésének elmulasztásáért, olyanokat jelölt meg, akiket nem utasított a munka elvégzésére. Egy alkalommal felhívták a figyelmét egy bizonyos munka rossz végrehajtására. Ahelyett, hogy ön kritikusan vizsgálta volna a helyzetet, azt mondta a művezetőjének: Vigyázz, mert egy másik művezető veled kapcsolatban elmondta, hogy hanyag munkát végzel.

Nem volt ereje ahhoz, hogy jellembeli fogyatékosságaitól megszabaduljon, bár elégszer figyelmeztették jóakaratúlag, segítettek is volna neki, de ő nem fogadta el. A jószándékban áskálódást vélt, s mindjobban belebonyolódott a szabálytalanságokba. Részlegénél hosszú ideig elmulasztotta a baleseti oktatást, bár többször felhívták a figyelmét erre. Segítséget kért a városi pártbizottságtól is, s amikor felmentek az elvtársak azt mondta: Elintézzük az ügyet magunk is.

A fegyelmi tárgyaláson elismerte tényként mindazt, amit ellene, illetve rossz tulajdonságai ellen felhoztak. Büntetése ellen viszont — párttitkári funkciója alól felmentik, szigorú megrovás, utolsó figyelmeztetéssel — felettebbezett a megyéhez. Ott megrovásra mérsékelték pártbüntetését, amit még így is súlyosnak tartott hát fellebezett a Központi Ellenőrző Bizottsághoz, ahol a megyei elvtársak döntésével

A fegyelmi tárgyalás, a felértettek egyet.

lebbviteli vizsgálatok sok időt raboltak el, majdnem másfél évtelt el. Amikor a fellebbezéseket írta, úgy érezte, hogy nem érdemelte meg a büntetést, bár a tényeket nem tudta cáfolni. Új környezetbe került, Bétaaknára.

Ez is hozzájárult ahhoz, hogy megváltozhassék. Mindjárt a legnagyobb, a II-es szenes körletbe került. Tudták róla, hogy pártbüntetést kapott, de nem éreztették vele. Sokat beszéltek vele, törődtek munkájával, problémáival. Barátilag közeledtek hozzá, s ő hosszú évek múltán ismét közel került a munkásemberekhez.

Robbantómester lett, ebből is látszik, hogy lehetőséget adtak neki arra, hogy visszataláljon a helyes útra. Még most is maguk előtt látják amint az első napokban szótlanul, bizalmatlanul járt-kelt az üzemben. Egész emberi mivoltán, magatartásán látszott, hogy nem múlt el nyomtalanul felette az idő, s a fegyelmi bizottság szavain sokat gondolkodott.

A mai Nagy Bélát az őt régről ismerők akaratlanul is összehasonlítják. Amikor még a Gépüzemben dolgozott — szintén párttitkár volt — az 50-es évek elején a párttagság fele nem szimpatizált vele, flegma magatartása miatt, nem szívlelték parancsolgató, utasítgató modorát. Amióta Bétán van — lassan másfél éve ennek — még nem panaszkodott rá senki. Mint robbantómester a felügyeleti munkát is ellátja, s ma már nemcsak utasítja az embereket — ami kötelessége — hanem elbeszélget velük emberi problémáikról, segít nekik a munkahelyen. Mindenki bácsinak szólítja a körletben — ez a tény is jellemző. Megváltozott a társasága is. Ha szórakozni megy, nem különül el a munkásoktól, azok odaülnek asztalához.

Szándékosan nem beszéltünk Nagy Bélával. Nem tőle, az emberektől, a munkatársaitól, feletteseitől akartuk megtudni, elérte-e célját ez a pártfegyelmi büntetés, a nevelést szolgálta-e — a kapott válaszok igenlőek.

Gungl Ferenc üzemvezető véleménye tömören ez volt: ha így dolgozik tovább is, ahogy eddig, akkor jó bányász műszaki lesz belőle.

Brandt Béla körletvezető, közvetlen felettese így nyilatkozott: — Ennek az embernek a becsületességében, jószándékában itt nem kételkedhetünk tovább. Ami feladatot kapott, azt a körülményekhez képest a lehető legjobban igyekszik ellátni.

A pártszervezet figyelemmel kísérte munkáját, s három hónappal ezelőtt úgy döntött, hogy pártmunkát adnak neki. A Magyar—Szovjet Baráti Társaság üzemi szervezetének elnöke lett.

Nagy Béla visszatalált a helyes útra.

Szombaton vizsgáznak az alapismereti tanfolyam résztvevői

Az idei oktatási évben a szervezők már gondoltak azokra a dolgozókra is, akik még egyáltalán nem jártak iskolába. A városban két helyen, a kenderföldi iskolában és III-as aknán indítottak tanfolyamot az analfabéták számára.

A kenderföldi iskolában szombaton délután 3 órakor tizenegy résztvevő ad számot a 120 órás anyag elsajátításáról. A vizsgázók száma meglehetősen kevés, de a tanulók érdeklődése, szorgalma annál nagyobb volt. Ez a jel arra mutat, hogy az analfabéták, ha elkezdik a tanulást, jó eredményt érhetnek el.

A III-as aknaiak január második hetében vizsgáznak az I. és II. osztályból. A huszonöt fő jelentős része cigányszármazású.

A két tanfolyam hallgatói január második felétől tovább folytatják tanulmányaikat a III. IV. osztályban. E tanfolyamokra nemcsak a most vizsgázók, hanem a korábban iskolába járt dolgozók is jelentkezhetnek. Az érdekeltek a kenderföldi iskola igazgatójánál és III-as akna munkaügyi vezetőjénél jelentkezhetnek január első hetében. A résztvevők júniusban tesznek vizsgát.

Ceruzajegyzetek

Érdemes rajta gondolkodni

Férfiaktól ma is hallhatjuk ezt az elszólást: „Elrontottam az életemet". Rendszerint poharazgatás közben mondják. Boldogtalannak érzik magukat, mélyeket sóhajtanak. Elvárják asztaltársuktól, hogy sajnálkozásukat fejezzék ki, igazat adjanak.

Érdekes. Ezek rendszerint nem is fiatalok. Émelygősen kiteregetik bánatukat. Az érzelmek hárfáján pengetik keservüket. Felnőtt emberek gondolkodni is tudnak, de egy pohár bor mellett gyerekké válnak, érzelmeik elhatalmasodnak, súlyosnak mondják életüket, szeretnék megváltoztatni, mert mindennek oka az asszony — a feleség.

Egyszerre hibás lett az asszony. Az ember hallgat, hümmög. Nem akar kockázatos kérdést feltenni, mely megsértené a hamis ábrándokkal megrakott szívet, de azért egyik-másik elmondja boldogtalanságának különös okát.

Az okok rendszerint nem is különösek. Egy kézlegyintéssel el lehetne intézni, nem egyebek, mint szamárságok. Én nem sajnálom egyiket sem, mert szándékosan hajszolja bele magát az ilyen nyavalyás lelkiállapotba. Szenvedjenek, ha fejükbe szállt a vér.

Általános képekkel illusztrálom az eseteket. Vannak férjek, akik a gyerekek felcseperedése után elfelejtik, nekik is volt hozzájuk valami közük...

Kinek-kinek ilyen dolgokból adódik elrontott élete:

— A feleségem erőltetett, unszolt, hogy tanuljak, menjek iskolába. Érettségiztem. Beosztásomhoz ez a végzettség feltétlenül kell. Ő nem fejlődött, megmaradt a gyerekeivel és háztartásával. Én engedelmeskedtem neki. De ő?... A nyolc osztálynál megrekedt.

Azonban arról a férj megfeledkezik, hogy gyermekei jólneveltek, jó tanulók, otthon a rend, a tisztaság, a kényelem várja. Ő maga úgy jár, mintha minden reggel áruházi skatulyából lépne ki. Ezen akarna változtatni és segíteni?

Egy másik arról panaszkodik:

— A feleségem bújja a könyveket, a napi politikát mindig a fejemhez vágja. Unom már! Morog, ha későn jövök haza. Ritkán szórakozik. Én mulatni szeretek. Ő nem. Minden héten egyszer a moziban ülünk. Ez is szórakozás? Ami igaz, igaz, bizonyos ügyben nem voltam éppen ártatlan...

Nem tálalok többet az asztalra ezekből a „válságokból". Most férjiakról írok, akik „elrontották" az életüket, de nem tudják, hogyan és hol, mert hibájukat nem akarják beismerni.

A feleség már nem mondható csinosnak, mint annak idején, s jobban tetszik az a fiatal nő, a modern frizurával, festett hajjal.

De szabad-e csak ezt nézni?! Szeretet, megbecsülés jár annak a nőnek, aki éppen a mellettünk eltöltött évek, a mindennapi gondok miatt vált olyanná, amilyen. Ne legyünk tehát könnyelműek, ne rontsuk el saját életünket. Kevesebb lesz akkor így az olyan férfi, aki ezt mondja: „Elrontottam az életemet".

Zabányi Alajos

A decentralizálás eredménnyel járt

A múlt év közepén decentralizálták az Építőipari Vállalat KISZ-alapszervezetét. Azóta a főépítésvezetőségeken működő alapszervezetek — a tartalmi munkát tekintve — jelentősen előre léptek. Szekszárdon például 11 fővel alakult meg az ifjúsági szervezet, ma 41 tagja van. S ha a többi alapszerv számszerű erősödését is számba vesszük, az 1961 július végi 106 fővel szemben jelenleg 178 ifjú kommunista tevékenykedik az építőknél.

Az idei munkatervet az „Ifjúság a szocializmusért" mozgalomból adódó feladatokra építették. S hogy többet foglalkoztak ezzel a vezetőségi tagok az idén, azt a számok is bizonyítják. 1961-ben 33 fiatal jelentkezett az első fokozatú jelvény megszerzésére, a teljesítés viszont csak 42 főnek sikerült; most 183 ifjúmunkás teljesíti a követelményeket. Örvendetes, hogy a korábbi csak társadalmi munkára törekvéssel szemben a munka követelménynek az idén a munkaversenyben, illetve a szocialista brigádmozgalomban való részvétellel tesznek eleget. A vállalatnál működő 13 ifjúsági brigádból 11 vesz részt brigádversenyben, a fiatalok száma mintegy 180. Hét ifibrigád egyben a szocialista címért is versenyez, közülük három már elnyerte azt.

A munka mellett természetesen a társadalmi munka is megmaradt. A szekszárdiak például bontási anyagból klubszobát készítettek, a bontáson és építésen 1106 órát teljesítettek, Pécsett 760 társadalmi munkaórát írtak az alapszervezet javára.

Gazdagodtak az alapszervezetek nemcsak a felszerelést tekintve — a KISZ pénzéből magnetofont, lemezjátszót, rádiót vettek —, hanem élményekben is. Országjáró túrára vitték a jó munkát végzett fiatalokat, s több kisebb kirándulást szerveztek — ugyan csak az alapszervezet pénzéből.

Nem könnyű a művelődési követelményt teljesíteni, mégis, a jelentkezettek nagy többsége — 150 fiatal — már eleget tett ennek. A munkahelyek s vele a tagság szétszórtsága miatt a kulturális szemlére nem neveztek az építős fiatalok, helyi szellemi vetélkedők közös színház- és mozi látogatások szervezésével, a József Attila olvasómozgalomban való részvétellel érik el e követelmény teljesítését. Hasznos, jó kezdeményezés volt, hogy több kirándulást szerveztek, a pihenőidőt is hasznosan töltötték, kultúrműsort tartottak. Ezzel egyidőben két követelmény megvalósításához nyújtottak segítséget a fiataloknak.

Szükséges még megemlíteni azt, hogy az év elején megalakított fiatal műszakiak tanácsa — kisebb zökkenőktől eltekintve — eredményes munkát végzett. A szakszervezettel közösen például megszervezték a „Kiváló ifjú mérnök", „Kiváló ifjú technikus" mozgalmat.

G. Martinov:

A Föld nővére

(114.)

Egy valamin kívül, ami a legfontosabb, a legdöntőbb volt... De ők még csak nem is sejtették, milyen közel jártak a szörnyű és elháríthatatlan katasztrófához.

Melnyikov és Belopolszkij végzetesen tévedtek egy hónappal azelőtt. „Hipnotizálta" őket a faetoni technika nagysága. S ezért elkerülte figyelmüket, hogy a faetonlakók sem voltak többek, mint emberek. Technikájuk — emberek technikája. Erről megfeledkeztek.

A Földön a „faetoni hipnózis" nem volt oly erős. Ott nem ismerték Melnyikov és Vtorov tíznapos eposzának minden részletét. S nyomban észrevették a veszélyt. De már késő. volt és nem lehetett semmit tenni.

Melnyikov jelentésére Kámov rövid rádiógrammal felelt, amelyet ha Belopolszkij elolvas, azonnal visszafordul: „Honnan tudják, hogy a „faetonlakó" energiakészlete elegendő egy ilyen repülőútra? Kámov."

Valóban, honnan is? Hogy nem gondoltak erre a döntő körülményre?! Melnyikov kétségbeesésében majdhogynem a haját tépte. A gyűrű űrhajó másodpercenkénti 120 kilométeres sebességgel száguldott. Egyetlen földi űrhajó sem képes utolérni. Még csak rádiógrammot sem küldhetnek neki!... Nem térnek vissza! Helyrehozhatatlan hiba! Már csak az a reményük maradt, hogy hátha hamis az aggodalmaskodásuk... és szerencsénk lesz! Nagyon sovány vigasz, de más nincs...

A gyűrűűrhajó utasai pedig mit sem sejtve, s egyáltalán nem kételkedve abban, hogy az energia futja, a Ceres felé repültek, ahonnan nincs többé visszatérés.

Vtorov magabiztosan és pontosan manőverezett az űrhajóval. Valószínűleg maguk a faetonlakók sem tudtak volna jobban parancsolni űrhajójuknak. A fiatal mérnök tökéletesen tudta használni képzelőerejét és gondolati képei olyan pontosak voltak, mint azelőtt soha.

S a „faetonlakó" engedelmesen elvégezte a szükséges fordulatot, rátért a bolygó mögött, annak pályájára. Utolérni a Cerest, már nem volt nehéz. Az űrhajó csökkentette sebességét.

Most pedig az áttetsző falakon túl előttük terül el az egyik legnagyobb aszteroid panorámája. Terméketlen kopár síkság, amelyet repedések és hegycsúcsok ritkás lánca szabdalt keresztül.

— Nos, Gennagyij Andrejevics, — mondta Belopolszkij, — lásson munkához, ültesse „földre" az űrhajót.

Vtorov visszatért a „vezérlőfülkébe". Az űrhajó továbbra is fékezte sebességét. Ez elegendő nehézkedési erőt teremtett, s Vtorov beülhetett a székbe.

„Amikor a Venus felé zuhantunk — jutott eszébe, — az űrhajó magától elfordult a bolygótól. Most pedig ezt nem teszi. Pedig hát a Ceres már közel van. Milyen furcsa: az űrhajó gépezetei „tudják", hogy ez nem zuhanás, hanem tudatos manőver s várják a parancsot". A „faetonlakó" valóban „várt". Egyre lassabban közeledett a bolygóhoz, időnként fokozta fékezését. Talán a fékezés jelezte az automatáknak, hogy ez alkalommal a nagy test közelsége nem veszélyes vagy minden az ember akaratából történik?...

Vtorov behunyta szemét, így jobban tudott összpontosítani. Elképzelte, hogy a gyűrűűrhajó lassan és óvatosan lefelé ereszkedik a Ceres felszínére...

Amikor kinyitotta a szemét és kinézett az áttetsző falon, látta, hogy az űrhajó teljesíti parancsát. Lefelé ereszkedett. Már csak alig két kilométernyire volt tőlük a bolygó felszíne.

S ekkor... közvetlen előtte, a vezérlőpult síkján, felgyulladt az élénkzöld fényű háromszög. Eltűnt, majd újból felgyulladt és kihunyt. Ugyan akkor kialudtak a lángnyelvecskék, amelyek a sík mélyén lobogtak. A sík elvesztette fényét, mintha szürke hályog vonta volna be. Az űrhajó hirtelen zuhanni kezdett. A Ceres gyorsan közeledett feléjük. Zuhannak?

(Folytatjuk.)

Válaszol a minisztérium

Egy újítási ügy lezárult

Az Új Komló november 9-i számában „Huzavona az újítások körül" című cikkünkben bíráltuk a Nehézipari Minisztérium Szénbányászati Főosztály Újítási Osztályát, mert Weisz József Kossuth-bányai üzemvezető nagyfontosságú újítási ügyét hosszú idő óta nem zárta le. A napokban Garamvölgyi János főosztályvezető válaszolt írásunkra:

„Az újítás a Szénbányászati Főosztály Újítási Osztályára folyó év április 26-án érkezett. Elbírálásra május 11-én adta ki az osztály. Az újítás elbírálásával kapcsolatban több esetben szükség volt a főosztályvezető, az elbíráló és a Komlói Szénbányászati Tröszt vezetői közötti személyes megbeszélésre. Ez a nyári szabadságolások, és több érdekelt személy külföldi hivatalos kiküldetése miatt hónapokat vett igénybe. Emellett a gazdaságossággal kapcsolatban is különböző kérdéseket kellett tisztázni. Az ügyben a kérdések teljes tisztázása és végleges rendezése érdekében szeptember végén még az újítóval is személyes tárgyalásokat kellett folytatni. Az értékeléssel érdemben csak ezután foglalkozhattunk, amelynek alapján a főosztályvezető a végleges határozatát november 16-án hozta meg.

Lapjuk említett számát november 19-én kaptuk kézhez az igazgatási főosztálytól, így az ügy november 16-i végleges lezárása a megjelent cikktől függetlenül történt meg.

Elismerjük, hogy az újítás elbírálása túlzottan hosszú időt vett igénybe, azonban egy ilyen fontos javaslatra vonatkozó határozat meghozatala részletes kivizsgálást és körültekintő elbírálást igényel".

Mi a véleménye? az üzemvezetőnek, a főmérnöknek, az szb-titkárnak

Néhány munkanap választ el bennünket az új esztendőtől. Bár a végleges számvetés ideje még nem érkezett el, az üzemek vezetői már összegezik éves munkájukat, eredményeiket. A Villamos Üzem vezetői közül ez alkalommal Szám István üzemvezetőtől, Lelovics István főmérnöktől és Niedling János szb-titkártól kértünk interjút: hogyan látják az üzem éves munkáját, a tizenkét hónap alatt mennyit nőtt a dolgozók szakmai képzettsége, mit szeretnének elérni a következő években.

LELOVICS ISTVÁN
főmérnök

— A tröszt vezetősége által megszabott feladatokat — éves szinten — mintegy 5—6 százalékkal túlteljesítjük annak ellenére, hogy az engedélyezett nél mintegy 20 fővel kevesebb volt a munkáslétszámunk... Ez évben — a földalatti tevékenységünk közül — legjelentősebb volt a koncentrációk villamosítása. A munka itt kétirányú volt: egyrészt meg kellett oldani az erőátviteli energiák ellátását szolgáló mezőtranszformátorok építését, másrészt a koncentrációkhoz tartozó gépeket kellett olyan berendezéssel ellátni, ami által egyhelyről lehet a különféle földalatti gépeket és gumiszalagokat indítani és leállítani. Ezt az úgynevezett diszpécser-pultot első ízben — ez év januárjában — Kossuth-bánya VIII. szintjén alkalmaztuk, a széngyalunál. Hasonló berendezést létesítettünk III-as akna III. szintjén, Béta-akna nyugati koncentrációjában a III. szinten, valamint Anna-aknán, az V. szinti koncentrációban. Az év folyamán több kísérlet történt a földalatti csillebetoló berendezések automatizálására. A Kossuth I-es aknán beépített szerkezet — bár nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket — sok hasznos tapasztalatot adott, s ezek felhasználásával készítette el üzemünk a Béta-aknai automatikus betolóberendezést, aminek üzemi próbája jelenleg is tart.

Sokat fejlődött az év folyamán a bányavilágítás is. A cél itt az volt, hogy ahol a szelőztetés megengedi, fénycsővilágítást alkalmazzunk a munkahelyek és vágatok világítására. Üzemünk az év folyamán mintegy 800 fénycsőarmatúrát készített és szerelt fel. A jövő évtől kezdődően azonban az EKA-gyár szállítja majd a világító testeket, mivel az ő gyártmányuk — bár drágább — lényegesen erősebb kivitelű a miénknél.

Befejezésként még csak annyit, hogy egészében elégedett vagyok az üzemünk ez évi ténykedésével, hiszen jelentősen hozzájárultunk ahhoz, hogy a bányákban csökkenjen az erő teljesebb erőkifejtést igénylő munkák száma, s az automatizálásokkal csökkentettük az improduktív műszakok arányát is.

SZÁM ISTVÁN
üzemvezető

— Egyetértek Lelovics elvtárssal abban, hogy üzemünk dolgozói becsülettel tettek eleget éves feladatuknak. De itt szeretném megjegyezni, hogy munkánk még eredményesebb is lehetett volna, ha rendezettebb körülmények között dolgozhatnánk. Hosszú ideje probléma nálunk a műhelykérdés, ami most talán megoldódik. A tröszt igazgatósága ígéretet tett arra, hogy a jövő év márciusában — Anna-aknán — új, központi műhelyt létesít a Villamos Üzem részére, ahol majd megoldható lesz a nagygépek javítása, gépi emelésére. A műhely átadására 1964 első negyedében kerül sor.

NIEDLING JÁNOS
szb-titkár

— Véleményem szerint az 1962-es esztendőt pozitíven értékelhetjük abból a szempontból is, hogy a szakszervezet — az üzemvezetőséggel és a pártszervezettel közösen — sokat tett a dolgozók szakmai és politikai színvonalának növeléséért. Az összlétszámnak mintegy 10—12 százaléka képezi magát. Munkásakadémiát, telepkezelői tanfolyamot, lakatos továbbképző tanfolyamot szerveztünk. Nagyon sokan végzik az általános iskola VII., és VIII. osztályát, de szép számmal akadnak olyanok is, akik a technikumban képezik tovább magukat. A tovább tanulásra nagy gondot fordítunk, hiszen feladataink évről évre nőnek, s a követelményeknek csak magasabb képzettségű szakemberekkel vagyunk képesek eleget tenni. Ha az ezévi lendület a továbbiakban sem csökken, néhány év alatt nagyképzettségű szakmunkásgárdával rendelkezünk majd.

— DOHÁNY ÉS UJSÁG-PAVILON épül jövőre a kenderföldi és a kökönyösi városnegyedben. A 90 ezer forint értékű létesítménynek helyét a lakosság kívánságának megfelelően jelölik ki az ipar-műszaki osztály.

Szakszervezeti taggyűlés a helyiiparnál

Szakszervezeti taggyűlést tartottak december 18-án a Komlói Helyiipari Szolgáltató Vállalatnál. Tihanyi István szb-titkár tájékoztatta a dolgozókat a szakszervezeti bizottság működéséről. Megállapította, hogy az esztendővel ezelőtti választás óta sokat fejlődött az szb tevékenysége, s a vállalatvezetőséggel, valamint a pártszervezettel közösen több olyan problémát sikerült megoldani, ami a dolgozók szociális ellátottságát tette jobbá.

A további feladatokról szólva megemlítette, hogy növelni kell a szervezettséget, és a lehetőséghez mérten a műhelyrészek szociális ellátottságát. Jobban kell foglalkozni a kulturális problémákkal, hiszen a vállalat dolgozóinak zöme fiatal leány vagy asszony. E vonatkozásban fontos szerep jut a KISZ-szervezetnek.

Az „erős víz"

Az asztalon vízzel töltött, átlátszó PVC-patronok sorakoznak. A fiatalasszony, Böröndi Józsefné most egy újabb üres műanyagpatront helyez a készülékbe. Nyitja a csapot, susztorog a víz. Figyeli a feszmérőt. Amikor a mutató a két atmoszférához ér, kattan a kezelőkar. És kezdődik elölről a művelet.

Egyhangú, eléggé fáradságos munka a vízfojtások töltése. Böröndi Józsefné azonban — aki férjével együtt az Anyagellátó Üzem régi, megbecsült dolgozója — szívesen végzi, s rendszerint a meghatározott 480 darabnál tíz-hússzal többet megtölt műszakonként.

Több nádlemezre lenne szüksége a trösztnek

Mintegy két esztendővel ez előtt jelent meg első ízben a komlói bányákban a nádlemez, amely sok esetben kiválóan helyettesíti a széldeszkát, egyes területen pedig nélkülözhetetlen.

Miután a trösztnél a nádlemez használatával kedvező eredmények születtek, s a dolgozók is megkedvelték ezt az anyagot, természetes, hogy a gazdasági vezetők minél többet szeretnének belőle kapni. Erre azért is szükség volna, mert a többszeletes fejtésekben, a műfőte kialakításához szükséges nádlemez széldeszkával csak nehezen pótolható, ugyanakkor az iszapgátak készítésénél a nádlemez használata jelentős munkaidő megtakarítást eredményez.

Mindezen előnyök ellenére — melyek bizonnyal az ország más széntröszt jeinél is fennállanak — a Földművelésügyi Minisztérium a közelmúltban közölte a trösztel, hogy 1963-as évi nádlemez-igényét kielégíteni nem tudja, s helyette széldeszkát küld. Az illetékesek bizonyára megfontolták ezen intézkedésüket, de talán nem ártana, ha mégegyszer megnéznék: nem lenne-e mód arra, hogy mégis kielégítsék a trösztök nádlemez-igényét, hiszen ennek az anyagnak az alkalmazása nemcsak üzemi, de népgazdasági szinten is megtakarítást eredményez.

A „szerencse lovagjai..."

Emlékszem, gyermekkoromban, ha találkoztunk egy kormosképpű kéményseprővel, íratlan törvény volt megfogni a kabát vagy a zakó gombját, nehogy elszalasszuk a szerencsét. Magam is nagy hódolója voltam ennek a szokásnak mindaddig, míg rá nem jöttem, hogy a „gombfogás" és a szerencse között nincs semmi összefüggés.

De félre a tréfával. Újdonsült ismerőseim: Benke Imre körzeti kéményseprő művezető, Ács József szakmunkás és Fekete Mihály ipari tanuló — ízig-vérig kéményseprők. Ketten már több évtizede „üzik" ezt a mesterséget. A tizennyolc esztendős Fekete Mihály még csak másfél éve szerződött le, de tanuló létére nagy ügyességgel és szorgalommal dolgozik.

Most a Vörösmarty utcai lakások padlásait járjuk. Ács József minden lakónak szól, hogy kormozás lesz. A hírt nem egyformán fogadják a háziasszonyok. Egyikük örül, másikuk mérgelődik. Féltik a tiszta lakást. Holott nem kellene tartaniuk semmitől, ha...

— Ha nagyobb gondot fordítanának a fűtőberendezések csöveinek rögzítésére — mondja Benke Imre művezető. — Ha a füstelvezető cső szorosan simul a falhoz, egy cseppnyi korom sem hull a konyhába, szobába. Sok helyen azonban rosszul teszik fel, s nem csoda, hogy a seprő nyomán lezúduló kormonnyiségből máshová is kerül, nemcsak a tartályba. Persze, ilyenkor minket — kéményseprőket — szidnak, pedig...

Gyorsan dolgoznak, sok a munka. Úgyszólván egész Kenderföld Ács Józsefhez tartozik. S ezen kívül még éjszaka is kell dolgoznia, mert vannak helyek — Béke Étterem, Cukrász-üzem, Vájáriskola stb. — ahol nappal nem lehet tisztítani. S a munka mellett a panaszosokat is meg kell hallgatni. Az egyik helyen ezért, a másik helyen azért nem ég a kályhában a tűz. Türelmesen végighallgatni a panaszáradatot, megvizsgálni és kijavítani a hibát — bizony időbe telik.

— Sok a rosszul és korszerűtlenül épített kémény Komlón — mondják. — Sokat átépítettek már, s ez a folyamat ma is tart. De kevés a kőműves a Karbantartó Üzemnél — mivelhogy ők végzik az ilyen munkát — s emellett mást is kell csinálniuk. Nagyon sok az úgynevezett törés a kéményeknél, ami megannyi lehetőség a korom lerakódására és a nyílás eltömődésére.

— Milyen összefüggés van a kormozódás mennyisége és a használt szén között? — kérdezem Ács Józseftől.

— A komlói aknaszén erősen kormoz. Ennél lényegesen jobb a komlói diószén. Igaz, a fűtőértéke valamivel kisebb. De ezt sem lehet általánosítani. Mert ahol a modern követelményeknek megfelelően égetik el a szenet, ott kisebb a koromképződés.

— Például?

— Például nem szabad a parázsra közvetlenül rakni a friss szenet. Legcélszerűbb a parazsat hátratolni, s eléje rakni. Ugyancsak nem helyes a teljes rostélyt „betemetni" szénnel. Egyrészt mert így nagyobb a koronképződés, másrészt könnyen felrobbanhat a kályha, ami — igaz, nem Komlón — de okozott már halálos mérgezést is.

— Gondolom, az eset éjszaka történt?

— Igen. s volna még egy tanácsom a lakók számára: mielőbb vásároljanak a szobakályhák elé vaslemezt, vagy valami más éghetetlen anyagot, nehogy a tűztérből kipattanó szikra tüzet okozzon. Ezt egyébként rövidesen ellenőrizzük is.

— Mit kell tudnia egy jó kéményseprőnek?

— Egy, másfél évtizeddel ezelőtt még elegendő volt, ha valaki megtanulta, hogyan kell le- és felhúzni a „seprőt". Ma sokkal többre van szükség. A szakmai továbbképző tanfolyamokon tanítják a különböző kéményfajtákat, az építési módokat is. Helyes ez, mert a hibát — könnyen és gyorsan — csak úgy lehet megtalálni, ha tudjuk, hogy milyen a kémény belső felépítése. A nehézség csak ott van, hogy kevés az olyan szakmunkásunk, aki a korszerű követelményeknek megfelelően tanítható a fiatalokat.

— A lakók vajon kíváncsiak a maguk munkájára?

— Hogyne. Gyakran utánunk jönnek, nézik, mit is csinálunk. A múltkoriban például az egyik asszony megkérdezte tőlem: „Maga már végzett? Hiszen még bele sem bújt?" Mibe? — kérdeztem. „Hát a kéménybe!" Hát — mondom — az nehéz is lenne az én koromban meg az én alakommal. Azt hitte, hogy a kéményseprők úgy dolgoznak, hogy bemásznak a kéménybe.

— Lottóznak? — kérdezem, mikor már a harmadik épülettömb kitisztításával is végeztek, s elbúcsúzni igyekszem kísérőimtől.

— Én nem — válaszolja Ács József, s Benke Imre hozzáteszi: — Azt mondják, mi szerencsét hozunk, ám a „szerencse lovagjait" elkerüli a Fortuna istenasszony. Hiába. Senki sem lehet „próféta" a saját szelvényeiben...!

CSÁSZÁR ZOLTÁN

ÉSZAKI TÜSKÉK

Sok jót hozott a három északi bányaüzem és ezek gépműhelyeinek összevonása — ez tagadhatatlan. Csakhogy... hogy is mondjam finoman... vannak itt árnyékok is.

A nagymányoki gépműhelyben például az egyik brigád közös hibájából elveszett két csavarkulcs. Előfordult ilyen már más helyen is. Aztán elsimult az ügy. Helyesebben: elhallgatták — mindaddig, amíg az egyik fiatal dolgozó le nem számolt. Ekkor a többiek egy része az ő nevére íratta az eltűnt szerszámokat, mondván: ő úgyis elmegy, hadd fizessen.

Nesze neked, munkás-szolidarítás!

*

Mázа felé menet telefonszerelőkkel találkoztam. Új vonalat építenek az üzem központi irodájától mindhárom aknához. Kérdem tőlük, nem fáznak?

„Dehogy nem! — hangzott a válasz. — Az a bosszantó, hogy egész nyáron a műhelyben dolgoztunk, s most, hogy megjött a hideg idő, kiküldtek bennünket a vonalra. Nem is csoda, hogy már többen megbetegedtek közülünk".

Ez hát a „helyes" munkaszervezés?

*

A mázai KISZ-házban kicserélték a régi televíziót egy nagyképernyős „Munkácsy"-ra, hogy az odajáró fiatalok még jobban élvezhessék a műsort. Milyen jó lenne, ha ebből a szászváriak legalább csak annyira okulnának, hogy megjavíttatnák a régóta használhatatlan tv-t, a magnetofont és a rádiót. Mert a szászvári KISZ-ház berendezéséből lassan már csak a ping-pong asztal lesz használható.

*

Szakszervezeti taggyűlést tartottak a szászvári aknánál. Az előadás után hozzászólások következtek. Azaz, hogy... Itt egy kis hiba csúszott a dologba. Hozzászólásra nyújtott kezek helyett csak az elnökség tagjai nyújtogatták a nyakukat. Sehol semmi! Vajon mi az oka ennek a passzivításnak? Talán a szászvári dolgozóknak nincsenek problémáik, amit meg kellene vitatni? Bizonyára vannak, dehát — úgymond — üsse a kő a problémákat! Munkaidő után az a fontos, hogy minél előbb otthon lehessenek. Vagy mégsem?

(é)

Könyvkötők között

Aki nem járt a Május 1-ben, bizony nehezen találja meg a könyvkötő szakkört. Az alagsor egyik kis termében kaptak helyet, itt tartják foglalkozásaikat minden héten csütörtökön vagy pénteken, aszerint, hogy a szakkörvezető a munkahelyén, a vasútnál mikor nincs szolgálatban.

Amikor benyitok, vidám csevegés tölti meg a helyiséget. A középre helyezett hosszú asztal körül fiatalok ülnek. Féltő gonddal ragasztják, javítják a sérült könyvlapokat. Az asztalon különféle nagyságú tűk, ollók, ragasztószalagok, mese és szépirodalmi könyvek. Az utóbbiakat sokat forgatták a városi könyvtár olvasói, s a szakkör tagjainak segítségével ezután is számosan olvashatják, tanulhatnak belőlük.

A csoport Szilágyszegi Lajos vezetésével márciusban alakult. Mind a harminchárom tagja gimnazista, a II/b osztályból. Vajon miért választották a könyvkötést?

— Elsősorban azért járok ide, mert ha kicsit is, de segíthetek — kezdi a szőke Kiszler Vera. — Nagyon jó érzés, ha egy régi, szakadozott könyv szinte újjávarázsolva kerül ki a kezem alól, s jó ezt viszontlátni a könyvtárban is, tudni, hogy az én munkám is benne van. Örömmel jövök ide azért is, mert barátnőim, ismerőseim vannak itt, akiket ily módon méginkább megismerek, még közelebb kerülünk egymáshoz.

Kicsit gondolkodik, csak aztán teszi hozzá: — Amit itt tanulok, otthon is hasznosíthatom. Vannak könyveink, amelyekre ráfér a „tatarozás".

Amikor a többieket, Zahradnicsek Irmát, Varga Andrást, Karpis Katalint kérdezem, hasonlóképpen válaszolnak. S hogy tenni, segíteni nemcsak szavakkal akarnak, bizonyítja, március óta 70 könyvet újított fel, kötött be a szakkör.

Az elmondottakon kívül van más előnye is a foglalkozásnak. Érdeklődést kelt a könyvek iránt, megszeretteti az olvasást. Győrffy Zsuzsa mondja el, hogy a múltkor egy csillagászati könyv akadt a kezébe. Eddig csak hallott erről a tudományról, most elolvasta a kötetet.

Így vannak ezzel a többiek is. Bár nem járatlanok a könyvek birodalmában, sok újjal, érdekessel ismerkednek meg itt.

Mire elbúcsúzom a csoporttól, szinte magam is kedvet kapok a könyvkötéshez. Érdekes, hasznos időtöltés. S ha a gyakorlati foglalkozást néhány könyvkötéssel kapcsolatos előadással is kiegészítenék, még vonzóbbá tehetnék ezeket az összejöveteleket.

— olt —

SPORT

Az „Olimpiai eszme és a béke" címmel tartották a sportakadémia 2. előadását

Szerdán délután a városi tanács nagytermében több mint száz sportember adott egymásnak találkozót, hogy meghallgassa Molnár József, a Magyar Testnevelési és Sporttanács munkatársának előadását a sportakadémia 2. foglalkozása keretében. A neves szakember az „Olimpiai eszme és a béke" címmel tartott ismertetőt. Előadásában történetileg vázolta az olimpiákat. Részletesen beszélt az egyes nagy világversenyek eseményeiről, légköréről, s a magyar sportküldöttség sikereiről.

Molnár József a tokiói olimpiai felkészülésről is említést tett. Utalt arra, hogy a magyar sport-szakembereknek, a válogatott versenyzőknek milyen feladatokat kell megoldani ahhoz, hogy — az eddigihez méltóan — megállják helyüket. Figyelmeztetett arra, hogy a sportéletben olyan nagymérvű fejlődés tapasztalható, amely feltétlen megkívánja, hogy minden sportvezető, sportoló többet tegyen, mint eddig.

Az előadás után sportoktató filmet vetítettek az akadémia résztvevői részére. A magyar—osztrák válogatott labdarúgómérkőzés, Kaucsuklabda bűvészei, A 3. aranyérem (Papp László), Ökölvívás oktatása szerepelt a műsoron.

A Kilián Kupa győztese

A kosárlabdázók női Kilián Kupájában a hét elején az utolsó mérkőzéseket játszották. A Bányász I. első helye már a 4. forduló után biztos volt. Végül is veretlenül végzett az élen. Kedden és szerdán a következő eredmények születtek: Bányász I.—Gimnázium II. 41:23, Gimnázium III.—Bányász II. 40:37. Atléták—Gimnázium I. 30:8. Különösen a Gimnázium III.—Bányász II. találkozón volt nagy küzdelem.

A női torna végeredménye:

1. Bányász I.	5	5	—	266:67	10
2. Atléták	5	3	2	111:109	8
3. Gimnázium III.	5	3	2	153:169	8
4. Bányász II.	5	2	3	112:157	7
5. Gimnázium I.	5	1	4	65:169	6
6. Gimnázium II.	5	1	4	103:149	6

A férfiaknál is tisztázódott a kupagyőztes cím a Bányász I. a kézilabdázók felett aratott 74:44 arányú győzelmével. Ezen az összecsapáson a kosarasok taktikailag és dobókészségben is felülmúlták a „kéziseket". Különösen Kérész és Zag volt elemében. A Schwarczot nélkülöző NB II. kézilabdások igen sok lépéshibát vétettek és távolról igyekeztek pontot szerezni, sikertelenül.

A további eredmények: Bányász II.—Kézilabdázók II. 116:13. Gimnázium II.—Atléták 66:44. Gimnázium I.—Pedagógus 2:0. Bányász II.—Kézilabdázók I. 2:0. Az utóbbi két mérkőzés elmaradt, mert a Pedagógus és a Kézilabdázók I. nem jelent emg. A két együttes távolmaradása veszélyezteti a torna komolyságát.

Pénteken játsszák a férfiak csoportjának utolsó fordulóját. Legérdekesebbnek a Bányász I.—Gimnázium II. viadal ígérkezik. Köztudomású, hogy ez az erősebbik középiskolás csapat. A pénteki műsor: 17.10 óra: Atléták—Kézilabdázók I. (férfi). 18.20 óra: Bányász I.—Gimnázium II. (férfi): Keleti iskola tornaterme. 16 óra: Pedagógus—Bányász II. (férfi): Gimnázium tornaterme.

SPORTHÍREK

A városi KISZ-bizottság a januárban induló Új Komló kézilabda kupa-verseny sorozatára sportszerűségi versenyt hirdetett. Mind a fiúk, mind a nők mezőnyében a legsportszerűbben küzdő csapatot és egy-egy játékost oklevéllel és tiszteletdíjjal jutalmazza.

*

December 18-án, a VTST helyiségében megejtették az Új Komló kézilabda teremkupa bajnokság sorsolását. Ez alkalommal az erőviszonyokat is figyelembe vették, s az egy egyesülethez tartozó csapatok az első fordulókban találkoznak egymással.

*

Január 7-én, hétfőn délután 5 órakor, a városi tanács nagytermében tartják a sportakadémia 3. foglalkozását. Előadó: dr. Sir József, a magyar atlétikai válogatott állami edzője. Az előadást sportoktató filmvetítés követi.

Ismét tüzet okozott a gondatlanság az új szállón

Egy hónapja, hogy hírt adtunk arról, hogy az új munkás szállón lakó Tégény Béla vájár az ágyban ittasan cigarettázva tüzet okozott, melyből többezer forintos kár keletkezett. Tégényt ezért felelősségre vonták, a kár megtérítése mellett igazgatói megrovásban részesítették. Ez nem kevesebbet, mint a nyereségrészesedés 20 százalékának elvonását jelenti.

Az említett tűzeset december 17-én megismétlődött. Ezúttal Zámbori László gyújtotta fel ittas állapotban dohányozva az ágyat. Nagyobb kár csupán azért nem keletkezett, mert Zámbori szobatársa felébredt a füstre, s sikerült elhárítani a veszélyt.

Zámbori tettét súlyosbítja hogy az előző tűzesetből nem vonta le a megfelelő tanulságot. Ügyét az Anna-aknai társadalmi bíróságnak adták át, ahol Zámbori dolgozik.

KAPUS FERENC
tűzoltó alosztályparancsnok

Osztják a tejutalványt

A városi tanács kereskedelmi osztálya tájékoztatása szerint a jövő évi tejutalványokat december 23-án déli 12 óráig osztják. Napközben a hivatalos időben fogadják az érdekelteket. December 21-én és 22-én reggel 8-tól délután 4 óráig és 23-án reggel 8-tól déli 12 óráig fogadják a tejjegyre jogosultakat a tanács kereskedelmi osztályán.

Az új tejjegyek átvételéhez az 1962. évi ellenőrzőszelvény és a személyi igazolvány szükséges. Terhes anyák a kiskönyvecskét is vigyék magukkal.

A ki nem váltott tejutalványok pótosztása január 3-án és 4-én reggel 8-tól déli 12 óráig lesz.

A FODRÁSZÜZLETEK NYITVATARTÁSA

A karácsonyi és az újévi ünnepekre a szolgáltatás zavartalansága érdekében a városi tanács ipar-műszaki osztálya módosította a fodrászüzletek nyitvatartását. December 23-án, vasárnap, 27-én, 28-án és 29-én, továbbá 30-án (vasárnap) és január 2-án, szerdán a szokásos nyitvatartás szerint fogadják a vendégeket. December 24-én, hétfőn, 26-án szerdán, 31-én, hétfőn délig tartanak nyitva. December 25-én, kedden és január 1-én, ugyancsak kedden valamennyi üzlet zárva marad.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

MOZIMŰSOR

Május 1: 21—23-ig: A két „N" úr, lengyel szinkron film, 10 éven felülieknek. 24—26-ig: Ha velem tartanál, NDK film, 10 éven felülieknek.

Matiné: 23-án: Párizsi balett.

Zrínyi: 21—23-ig: Pirosbetűs hétköznapok, magyar film, korhatár nélkül.

Előadások kezdete a Május 1-ben: 4, 6, 8 órakor, a Zrínyiben fél 4, fél 6, fél 8 órakor. Az esti előadásokon iskoláskorú gyermekek még szülők kíséretében sem vehetnek részt.

TELEVÍZIÓMŰSOR

Péntek, december 21. 9.50: TV-híradó ismétlése. 10.05: Telesport ismétlése. 10.20: A két „N" úr. Magyarul beszélő lengyel film. 12.00: Jövő heti műsor. Hírek. 18.45: Csehszlovákia—Szovjetunió jégkorong-mérkőzés közvetítése Prágából. 21.15: Egy óra Gene Kellyvel. Amerikai film. 22.05: Hírek.

Vasárnap, december 23. 9.30: Ütörő híradó. 9.35: A hercegnő és a hét lovag. Szovjet mesebalett. 15.30: Vizsgaelőadás az Ódry Színpadon. Három egyfelvonásos. Csak 16 éven felül. A II. szünetben Görgey G. szính. tegyvet. 19.00: Romeo és Julia. Magyar kisfilm. 19.10: Hétről hétre ... 19.30: TV-híradó. 19.45: TV-mese. 19.50: Vidám percek. 20.00: A TV irodalmi klubjának világirodalmi sorozata. Angol irodalom. 21.40: B. Gigli emlékére. 22.10: Hírek, TV-híradó ismétlése.

— *BEFEJEZTÉK III-AS AKNA III. szinti koncentrációján a szállítás gépesítését. A munka során mintegy 270 méter gumiszalagot építettek be.*

— **SZALAGAVATÓ ÜNNEPSÉGET** rendeznek ma délután 5 órakor a helyi gimnáziumban. Ezúttal 55 negyedikesnek kötik fel a szalagot.

Szakosztályaink életéből

Mezei futás, gimnasztika, erőfejlesztő gyakorlatok a kerekesek alapozó edzéstervében

Novemberrel a Komlói Bányász kerékpárosai is elbúcsúztatták a szezont. Igaz, nem produkáltak az 1962. évben országra szóló eredményeket, de néhány versenyről biztató eredményekkel tértek haza.

Az elmúlt hónap levezető edzésein már nemcsak a pedált taposták a fiúk. Futballoztak, de még az atletikai pálya vörös salakján is többször láthattuk őket.

Nehéz a helyzetük, mivel különböző nehézségek miatt tornaterembe nem juthattak. Így jobb híján az öltözőben emelkednek magasra a súlyzók és lendülnek az ugrókötelek.

Jelenleg is központi terv szerint edző nélkül dolgoznak. Persze ezt a problémát orvosolni nehéz, de talán közel kerültek a megoldáshoz. A Pécsi Bányász kerekeseinek mestere, Dévai András — a válogatottak édesapja — felajánlotta segítségét. Ez gyakorlatilag annyit jelent, hogy a komlói fiúk együtt készülnek majd a pécsiekkel a jelentősebb versenyekre.

Örvendetes, hogy mindegyikük jelentkezett a Kiján Testnevelési Mozgalom próbáira. Az alapozásba nagyszerűen beleillik a sokoldalú mozgás.

A múlt hét közepén Budapestről és Dorogról 22 használt gépet kaptak. Ezekből számításaik szerint 10—15 jóminőségű kerékpárt tudnak összeállítani.

Végezetül említsük meg a gárda legszorgalmasabbjainak nevét. Vitéz Attila amellett, hogy aktív versenyző, a szakosztályvezetést is ellátja. Mellette Kovacsik Géza, Turi György, Erős Zoltán, Miklovics György és Nagy Tibor érdemel dicséretet. Ha a sportág szeretete a jövőben az eredményekben is kamatozik, még sok örömünk lehet kerékpárosaink szereplésében.

—ács

Három bajnokságot, egy 2. és egy 3. helyezést szereztek a komlói ökölvívók

A Pécsszabolcsi Bányász rendezésében bonyolították le a Mecsek Kupa ökölvívó egyéni bajnokságot. A versenyen mintegy 35 ökölvívó lépett szorítóba. A nagyszabású megyei találkozón városunkat öt fiatal képviselte.

A kétnapos viadalon a végeredmény így alakult komlói szempontból. — Radványszky György a pécsszabolcsi Szekeressel szemben fölényes győzelmet aratott a pehelysúlyú verseny döntőjében. Sóvári Sándor (Szalai (PVSK) ellen bizonyította be jobb felkészültségét. A komlói fiú igen jó taktikát alkalmazott: mindjárt a mérkőzés elején támadólag lépett fel s ez megzavarta ellenfelét. Sóvári minthogy valamennyi ellenfelét legyőzte, méltán hozta el a könnyűsúlyú bajnoki címet. A kisváltósúlyú Győri Miklós a pécsi Lakatos ellen a döntőben nem tudta megismételni szombati teljesítményét s így a bajnoki cím Lakatosé lett. Győri a 2. helyre került. Szarvas György a váltósúlyban indult Janival (PVSK) szemben. Szarvas nem jól osztotta be erejét s ellenfele megérdemelten nyert. A pontértékelés alapján a komlói fiú a 3. helyezést szerezte meg.

Harmadik komlói bajnokságot a félnehézsúlyú Doszpod Zoltán hozta el. Doszpod Hernádival (PVSK) csapott össze a döntőben, ahol a 3. menetben egy jól eltalált jobbegyenessel kiütötte ellenfelét.

SZÁLLÍTÓESZKÖZÖK KÖZÖTT NEM SZABAD KÖZLEKEDNI. KÖNNYEN BALESET ÉRHET. VIGYÁZZ TESTI ÉPSÉGEDRE!

Vádirat egy társadalmi és személyi tulajdon dézsmálója ellen

A rendőr az ügyészségre kísérte az őrizetbe vett fiatalembert. Neve Orsós Sándor. Alig 21 éves. Egy 2 éves és egy 5 hónapos gyermek apja.

Fát és kukoricát lopott a mecsekjánosi határban.

A kihallgatást vezető ügyész kérdéseire eléggé egybefüggően válaszol. Beismerő szavai megegyeznek azzal a vallomással, amit a rendőrségen tett az előzetes letartóztatása alkalmával.

— Tíz-tizenkétszer hoztam fát az erdőből. Kunyhót építettem belőle — mondja Orsós Sándor. — Az öt-hat alkalommal lopott kukoricát pedig apránként eladogattam. — Kellett a pénz a családnak. Alkalmi munkát vállaltam és havonta csak 5—600 forintot kerestem. Feleségem egyáltalán nem dolgozik.

Orsós Sándor a felelőtlen életmódot választotta. Amíg rendes munkahelye volt, elég jól keresett. III-as aknáról 1300—1400, a szénosztályozóról 1600—1700 forintot vitt haza. Egy-egy helyen azonban nem sokáig maradt. Ha a munkakönyvét nem veszti el, az most tanúsíthatná, hogy legalább 10 vállalatot, üzemet szerencsétetett 5—6 év alatt. De nemcsak munkakönyvét, hanem személyi igazolványát is elhagyta.

— Volt már büntetve? — kérdi az ügyész.

— Kétszer. Mindkét alkalommal lopásért. Tavaly június 28-án szabadultam. Másnap jelentkeztem a rendőrségen és elláttak mindenféle irattal.

Igen, kapott igazolványokat és munkát is ajánlottak neki. A bányánál, az építőiparban, az állami gazdaságban is kellett a munkáskéz. Orsós azonban egyik munkahelynek sem ment a tájára. Másfél éve tehát nem dolgozik rendszeresen. Jobban kedvelte a csavargást, a társadalmi és a személyi tulajdon dézsmálását. Ehhez aztán jól értett. S hogy az „utánpótlásról" is gondoskodjon, a lopásokhoz magával vitt egy 10 éves (!) fiút is. A „segítőtárs" még írástudatlan. Iskolába nem jár!

— Bűnösnek érzem magam — hajtogatja a fiatalember.

Hogy tényleg megbánta volna tettét, nehéz érzékelni. Orsós Sándor nem csupán azért bűnös, mert többrendbeli lopást követett el, hanem mert nem kellően gondoskodott családjának eltartásáról s egy gyermeket is rossz útra vezetett.

Mi lesz a családdal, ki tartja el? Erre a kérdésre Orsós nem tud válaszolni. Szótlan akkor is, amikor az ügyész fejére olvassa, hogy szégyent hozott a cigányokra. Komlón pedig már nagy részük tisztességesen dolgozik. Közülük többen a szocialista erkölcs szellemében élnek. Olyan is volt a napokban (Orsós Margitnak hívják), aki Kossuth-aknán talált egy női kézitáskát, amelyben 908,— forint volt, s beszolgáltatta a rendőrségre.

Most, hogy Orsós Sándor előzetes letartóztatásban várja a bírósági ítéletet, lesz ideje gondolkodni azon: nem lett volna-e jobb becsületes módon élni.

ÚJ KOMLÓ
A Magyar Szocialista Munkáspárt Komló Városi Bizottsága és a városi tanács lapja
Főszerkesztő: Rajnai József
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-18, 12-58, 23-69.
Kiadja a Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Rét u. 4. Telefon: 15-32 15-33, 50-00.
PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivatalnál, kézbesítőnél

JANUÁR 1-ÉN ESEDÉKES a kötelező gépjármű-szavatossági biztositás 1963. évi dija január 31-ig pótlékmentesen fizethető be.

ÁLLAMI BIZTOSÍT

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 103. SZÁM — ÁRA: 1,— FORINT — HÉTFŐ, 1962. DECEMBER 24.

Kellemes karácsonyi ünnepeket!

ÜNNEPEN

A maga módján mindenki készült a karácsonyra. Mindenki: az a gyermek, aki nagy izgalommal számolta, hogy hányat kell aludni, amíg eljön az ajándékot hozó nap; az a diák és pedagógus, aki a jól végzett negyedév után a téli szünetet várta; az a munkás és alkalmazott, aki ezekben a hetekben többet, jobban dolgozott, hogy sikeresebben zárja az esztendőt; az a háziasszony, aki napokig tervezgette, hogy a sok jó falatot minél ünnepibbé tegye.

Igen, ünnepre készültünk. A mi ünnepünkre, hiszen a karácsony a szocialista társadalomban válik igazi ünneppé.

Szeretet és béke: egymást kiegészítő rokon fogalmak, elválaszthatatlanok egymástól. E két szó összecsendülésének, egymásra találásának, ölelkezésének szép ünnepe a karácsony. Varázsa van ennek az ünnepnek. Amikor karácsony estéjén az otthonok melegségében a fenyőgallyakon meggyújtjuk a gyertyákat, csillagszórókat, mindannyian örülünk. Örül a gyermek, aki az ünnep központja, a felnőtt, aki már megette kenyerének javát, de mégis a karácsonyi fényekben örvend annak a szeretetnek és annak a békének, amely körülveszi, annak az örömnek, amely gyermekeinek vagy unokáinak szeméből feléje csillog.

Az ünnep azonban csak akkor igazán ünnep, ha nemcsak megörvendeztet, de el is gondolkoztat. Hát eszünkbe jut, hogy azért van minden lakásban fenyőfa, azért örülhetünk a karácsonyi ajándékozás tiszta örömének, mert szabadon, országunk gazdájaként magunk használjuk fel, amit dolgos kezünk, szorgalmas munkánk megteremtett. A szocialista társadalmi rend mindörökre kitörölte a ma és a jövő szótárából a szegények gond sonyfája, az ínségkonyha, a munkanélküliség fogalmát. Nem azt mondjuk, hogy ma már minden szép és jó, hogy a mai karácsonyon minden kívánság teljesül, de lényegesen kevesebb a meg nem valósuló álom, a családás okozta könny, mint a múltban. És a jövőben még kevesebb lesz, mert az emberért még többet teszünk. Ezt írta a zászlójára jelszóként a párt VIII. kongresszusa is. Ezt a gondolatot érvényesítették a párt és a tanács helyi vezetői is, amikor például a közelmúltban szakemberek közreműködésével fel méréseket, terveket dolgoztak ki — a szocialista bányavároshoz nem illő — sportvölgyi lakások felszámolására.

Most már mindenütt a karácsonyi ételektől és kalácsoktól illatosak a lakások, s a poharakban gyöngyözik az ünnepi bor. A családi együttlét mindenütt örömmel tölti meg az otthonokat. Igaz, némely helyről a haza védelmének kötelezettsége egy-egy fiút, férjet, vagy más hozzátartozót elszólított szerettei köréből. Ők most a határmenten portyáznak, posztjukon őrködnek, a rádiókészülékek mellett figyelnek. Távol vannak ugyan, de gondolatban velünk együtt ünnepelnek velünk.

A hármasünnepen alkalmunk nyílik a meghitt beszélgetésekre, hiszen a világban béke honol s éppen a békemozgalom idei sikerei jogosítanak fel bennünket arra a reményre, hogy a világbéke tartós lesz. Elég csupán, ha arra utalunk, hogy öt hónappal ezelőtt, a Moszkvában tartott béke-világkongresszuson több mint száz ország küldötte szállt síkra a béke védelmében, hagyta jóvá a világ népeihez intézett felhívást. A béke erői győzedelmeskedtek októberben a Kuba elleni amerikai invázió idején is.

Karácsony ünnepén nem szabad megfeledkezni a béke helyes értelmezéséről. Egyetlen ember se legyen, aki ne látná világosan, hogy a béke nem marad fenn önmagától. A termelést, a munkát nem szabad pusztán csak gazdasági tényezőként értékelni. A jó munka, a helytállás: mércéje a világnézeti, politikai, erkölcsi haladásnak, amely szerepet játszik a jobb élet és a béke biztosításában.

A jobban végzett, termékenyebb munka teszi országunkat még erősebbé. Minél gazdagabbak leszünk, annál inkább erősödik műveltségünk és biztonságunk alapja. Ezért természetes, hogy pártunk, a kommunisták azt várják minden dolgozótól, hogy minél jobban összpontosítsa figyelmét és erejét az anyagi javak létrehozására. A szocializmus felépítésének gyorsasága főként ezen múlik! Azt a követelményt támasztja elénk a fejlődés, hogy a termelésnek ne csak az apróbb részkérdéseit lássuk, hanem az egészet — összefüggéseivel együtt. A nagyobb követelmény összefügg az életszínvonallal; egyik sem maradhat változatlan! A tegnap elért eredmények holnap, vagy holnapután újabbakat vonnak maguk után.

Erőfeszítéseink a haladásért, a békéért, a népek békés egymás mellett éléséért találkoznak a kapitalista országok munkás és parasztttömegeinek elszánt harcával, amelyet a háború és az újraéledő fasizmus ellen, a demokratikus szabadságjogokért, a békéért és a szocializmusért folytatnak. A napokban Komlón járt olasz kulturális küldöttség éppen ezt hangsúlyozta: „A Magyarországon látott és tapasztalt előrehaladás erőt ad nekünk az otthon vívott harcunkhoz."

Büszkén állapíthatjuk meg, hogy népünk, a felszabadult, a szocialista népek családjának többi tagjával együtt menetel az emberiség jobb jövőjéért. Büszkék lehetünk, hogy az élenjárók nagy családjába tartozunk mi is. Ez azonban kötelezettséget is ró ránk. Arra kötelez, hogy legjobb erőnkhöz képest munkálkodjunk, alkossunk, küzdjünk a békéért, a szocializmus felépítéséért. Nincs emberibb, és hazafiasabb kötelesség, mint ezért küzdeni. Nincs és nem is lehet igazibb, teljesebb ünnepi jókívánság, mint az, hogy békés, boldog karácsonyainkat kövessék újabb eredményeket hozó hétköznapok s még boldogabb karácsonyok.

Jutalmat kaptak a felnőttoktatásban kitűnt pedagógusok

A városi tanács végrehajtó bizottsága és a művelődési osztály meghívására a felnőttoktatásban kitűnt pedagógusok, iskolaigazgatók adtak egymásnak találkozót december 21-én a tanács v. b. termében. Inkább ünnepi fogadás volt ez. Olyan rendezvény, amilyen eddig Komlón még nem, de — úgy gondoljuk — az ország más városaiban sem volt. Egy sikeres negyedév lezárásakor köszöntötték, jutalmazták, vendégelték meg a műveltség terjesztőit. A megbecsülés kifejezője volt ez az aktus.

Lóránt Péter osztályvezető megköszönte az esti iskolákon dolgozó nevelők szorgalmas munkáját, majd tolmácsolta a művelődésügyi osztály karácsonyi jókívánságait. Árokszállási Károly vb-elnökhelyettes köszöntőjében azt hangsúlyozta, hogy most, amikor a felnőttoktatást társadalmi üggyé akarjuk tenni, különösen nagy feladatuk van a pedagógusoknak. Elmondotta, hogy a nevelők a dolgozók iskolájában, bár kapnak óradíjat, tanításuk mégis társadalmi munkának számít. Nem egy tanító, tanár reggeltől késő estig az iskolában szorgoskodik. Megérdemlik tehát a nagyobb erkölcsi és anyagi megbecsülést. Kérte a megjelenteket: a többieknek is adják át a végrehajtó bizottság elismerését. Végül arról beszélt, hogy a pedagógusok áldozatkész munkájára egyre jobban lehet támaszkodni. Ezekután csak azt várhatjuk, hogy az eddigihez hasonló jó munkát végezzenek.

Árokszállási elvtárs azután 5—500 forint jutalmat adott át Bocz György, Dombi Lajos, Notheisz Péter, dr. Cserdi Ferenc, Sütöri László, Soltész István, Vida János, Kiss József és Lóránt Ferenc nevelőnek.

A megjutalmazott nevelők többsége több, mint egy évtizede dolgozik az esti iskolákban. Kivételt képez Lóránt Ferenc, aki viszont a cigánylakosság oktatásában szerzett érdemeket.

Bocz György, aki 15 éve munkálkodik a felnőttoktatásban, így nyilatkozott: — Az utóbbi évek tapasztalatáról azt mondhatom, hogy a dolgozók soha nem tanultak ilyen szorgalommal, mint most. Sokan 15—20 év után folytatják tanulmányaikat. Természetesen ez megnehezíti feladatunkat. Az elvem az, hogy az esti iskola hallgatói lehetőség szerint az órákon megtanulják az anyagot, hogy az otthoni szabadidőben a családdal foglalkozhassanak, s így nagyobb a kedvük a tanuláshoz.

Meghatározták a trösz jövő évi termelési irányszámait

Nagy feladatok bányászaink előtt

A Komlói Szénbányászati Trösztot a közelmúltban megkapta a Nehézipari Minisztériumtól az 1963. évi termelési irányszámokat. Bár ezek időközben kisebb mértékben még módosulhatnak, így is megállapítható, hogy

az új esztendőben a népgazdaság az ideinél lényegesen magasabb követelményeket állít bányászaink elé.

A jövő évben a trösztnek összesen 1 millió 860 ezer 500 tonna szenet kell termelnie. Ez napi átlagban 610 vagonnak felel meg — 30 vagonnal több az idei tervnél. E szénmennyiségből az új esztendőben 917 ezer tonnát kell kokszolható minőségben értékesíteni. Ha figyelembe vesszük, hogy a kokszszén-terv az ideihez viszonyítva 26 ezer tonnás emelkedés, irányozz elő, ebből azt a következtetést vonhatjuk le, hogy az előttünk álló évben

lényegesen jobb minőségű szenet kell termelniük bányászainknak.

A termelés növekedését több mint 80 százalékban a termelékenység emelésével kell elérni. Ebből adódik, hogy az összüzemi teljesítményt műszakonként egy dolgozóra vonatkoztatva 40 kg szénnel fokozni kell. Ehhez természetesen több technológiai módosítás is segítséget nyújt. A minisztérium például újabb 2500 fémtámot biztosít az új évre. Fejleszteni kell a gépi rakodást oly mértékben, hogy 1963-ban a géppel felrakott szénmennyiség elérje az 520 ezer tonnát (ez csaknem kétszerese az idei tervnek. Ugyancsak javítani kell a gépi szállítás arányát, míg a géppel jövesztett szénnek az összes termeléshez viszonyított hányada azonos marad az ezévivel.

A teljesítménnyel együtt természetesen emelkednek a munkabérek is.

A Munkaügyi Minisztérium idei második félévi átlagbérviszonyítva 1,8 százalékos béremelkedést hagyott jóvá. Ezen belül a közvetlenül szénkitermeléssel foglalkozó dolgozók átlagbére 2—2,2 százalékkal, évszinten fejenként mintegy 100 forinttal javulhat.

Ennek ellenében dolgozóinknak lényegesen többet kell törődniük a termelés legfontosabb gazdasági mutatójával, az önköltséggel is.

Az önköltségi irányszám 1963-ra 397 forint/tonna — kereken 10 forinttal kevesebb, mint az idei terv.

Fontos változás lesz a trösztéletében, hogy Zobák-akna — bár egyelőre elővájásokból, fejtéselőkészítésből — napi átlagban 28 vagon szenet termel. Ezt a szintet természetesen fokozatosan éri el, illetve haladjatúl. Az első napokban körülbelül 6 vagonos termelést produkál, s az év végére ez a szám 58 vagon szénre növekedik. (Ez már azonos lesz Anna-akna akkori termelési szintjével.)

Zobák-aknát a negyedik negyedévben fokozatosan fel kell tölteni munkáslétszámmal. Ezt úgy oldják meg, hogy Kossuth-bányáról, Béta- és III-as aknáról több nagy tapasztalattal rendelkező vájárt és csillést helyeznek át, s az új munkaerő-felvétellel ezek az üzemek foglalkoznak.

A termelés szempontjából ugyancsak lényeges változás várható az Északi Bányaüzem mázai aknájánál. Itt a kedvezőtlen szénvagyonhelyzet megköveteli a termelés fokozatos csökkentését.

A trösztigazgatóság a termelési irányszámot a következőképen osztotta fel az üzemek között:

Kossuth-bánya	152 vagon/nap
III-as akna	150 vagon/nap
Anna-akna	65 vagon/nap
Béta-akna	142 vagon/nap
Északi Üzem	77 vagon/nap

„Láttuk a szocializmust"

Az olasz kulturális küldöttség látogatása

Az *Alberto Jacometti* országgyűlési képviselő vezetésével hazánkban járt olasz kulturális küldöttség — mint már arról előző számunkban hírt adtunk — városunkba látogatott. A küldöttség tagjai: *Carlo Pagliarini* az ARCI főtitkára, *Benito Sasi* a Firenze megyei elnök, *Gianni Grasseli* reggioni titkár, *Ottelo Corbi* Forlì város művelődési házának titkára és *Igino Dimartino* a filmklubok vezetője nagyon örültek annak, hogy Komlóra is eljöhettek. Komlóra érkezésük első állomásán, az új legényszállón a városi pártbizottság nevében *Rácz Sándor* elvtárs, a városi tanács képviseletében *Lóránt Péter* és *Szentpáli Pál* elvtársak, a TIT részéről *Szanyi János* elvtárs fogadta a küldöttséget.

Vendégeink a legényszálló éttermében fogyasztották el ebédjüket, ahol *Lóránt Péter* mondott pohárköszöntőt. — Szeretettel üdvözlöm az olasz munkásosztály képviselőit — mondotta. — Mindig örülünk annak, ha a kapitalista országból érkezik hozzánk küldöttség, mert megmutathatjuk nekik, hazánkban miként valósul meg a szocializmus építése. Ezt követően röviden ismertette a város és a komlói szénbányászat fejlődését.

Alberto Jacometti országgyűlési képviselő, a küldöttség vezetője viszontválaszában ezt mondotta: — *Mi is nagyon örülünk, ennek a látogatásnak s legfőképpen annak, hogy Komlóra is eljöhettünk, mert itt láttuk azt, amire nagyon kíváncsiak voltunk: a munkásemberről való gondoskodást.*

Ebéd után a lakószobákat tekintették meg vendégeink s hosszan elbeszélgettek a fiatal bányászokkal arról, menynyit keresnek, mit fizetnek a szállásért és ellátásért, keresetéből ki mennyit tud félretenni havonta, s azt mire költi, milyen távoli céljai vannak a takarékossággal. Különösen az tetszett a talpraesett válaszokon kívül vendégeinknek, hogy az ágyak feletti könyvespolcok zsúfolásig voltak szépirodalmi művekkel és szakkönyvekkel.

A városi tanács fogadására egy órás késéssel érkeztek, mert nehezen tudtak elszakadni a szállótól. *Ottelo Corbi* elragadtatásában ezt mondta távozásuk előtt: *„Láttuk a szocializmust".*

Már csak külsőségekben régi

Félszegen fogott velem kezet. Még nem sokszor nyújtottak neki jobbot. Nem elsősorban azért, mert mindössze 16 éves, hanem azért mert Orsós Margit cigány.

Nincs rajta semmi, de semmi különleges. A cigánynők jellegzetes bő szoknyáját hordja, a hidegben is vékony kabátkával. Kendője parasztosan megkötött.

Sorsa is ugyanolyan volt, mint a többieké. Vándorélet, kéregetés, nélkülözés, kunyhó.

Most is kunyhóban lakik Kossuth-aknán. De nem kéreget. Élettársa segédmunkásként dolgozik, fizetéséből megél a háromtagú család. Az asszony is vállal néha alkalmi munkát. Ma szenet hordott be Kökönyösben.

Amikor elmondom, hogy írni szeretnék róla, amiért a Petőfi téren talált 908 forintot leadta a rendőrségen, csodálkozik.

— Írni? Miért? Nem tarthatom meg a mását!

Kerekre nyílt szeme azt is kifejezi: hogyan gondolhatok róla ilyet! Azt sem érti, hogy miért kell az esettel foglalkozni. Minden becsületes ember így tett volna. Kérésemre azért szívesen elmondja, hogy történt.

Amikor megtalálta a pénztárcát, éppen beteg kislányát vitte az orvoshoz. Nemigen nézte, mi az, zsebretette. Otthon látta, hogy pénz és iratok. Fényképek is voltak mellette. Mosolygó gyerekek. Talán éppen nekik akartak ajándékot venni a 908 forintért. Eszébe jutott, hogy egyszer ő is elvesztett 100 forintot. Mennyire hiányzott, mennyire bánkódott miatta! S hogy sajnálhatja ezt a pénzt is a gazdája!

Másnap jelentkezett a rendőrségen.

Kicsit hallgatunk, majd kíváncsiságból megkérdezem. Tud-e írni, olvasni.

— Nem. — válaszolja szégyenkezve. — De ha elkészül a Kossuth-aknai iskola, megtanulok. Talán így állandó munkát is kapok. Mert nem sok az a 900 forint, amit a férjem keres, mi pedig házat szeretnénk építeni.

Orsós Margit tehát külsőségekben még régi, gondolkodásban azonban már mai.

Emberek a számok mögött

Egyfolytában harmincnégy hónapig minden hónapban azt jelenthették az Anna-aknaiak — ha nehezen is — de eleget tettek a tervből rájuk háruló kötelezettségeknek. Aztán mintha elvágták volna. Novemberben a napi és vele a havi teljesítmény 100 százalék alatt ingadozott. Nem lett jobb a helyzet december elején sem. A műszaki jelentések ilyen adatokat közöltek Anna-aknáról: 1-én 74,4, 3-án 35,6, 4-én 66,6, 5-én 74,9, 6-án 91, 7-én 89,4, 8-án 87,8, 10-én 75,3 százalék volt a napi teljesítmény.

Gyűlést hívtak egybe. Mit lehetne tenni, hogy kiláboljunk a nehézségekből? — ez a kérdés került a középpontba. Az emberek egymás után álltak fel, s mondták el a kisebb-nagyobb bosszúságokat. Mindenről szó esett, csak arról nem, amire az üzemvezetőség várt: feláll egy csapatvezető és azt mondja, hogy *naponta 20 csillével többet adunk ki a fejtésből, ennyit vállalunk magunkra a lemaradásból.* Ezt a mondatot, vagy az ehhez hasonlót, nem mondta ki senki.

Nem könnyű a bányásznak Anna-aknán

Mi történt az emberekkel? Máskor, ha szorult helyzetbe kerültek, nem fukarkodtak a felajánlásokkal, sem a teljesítésekkel. Most mindenki hallgatott. Nem akart senki olyat mondani, amit ne tudott volna teljesíteni. Márpedig aki most ígér az menthetetlenül elveszti szavahihetőségét. *Minden összefutott, a bányász ellen esküdött.* A hetven méteres frontokon meddőbe fúródott a réselő, bújócskát játszott velük a szén.

Úgy dolgoztak, mint talán még soha. Mégis a kiadott szén csilleszámában nem realizálódott az igyekezet. A második ízben összehívott értekezleten a főmérnök kijelentette: *„Márpedig ha nem lesz terveljesítés, azt mindenki megérzi, 3—600 forinttal kevesebb lesz a borítékban."* Amit mondott, beigazolódott. Ettől az emberek csak dühösebbek lettek. Bántotta őket, hogy bármit tesznek, tehetetlenek a természet kegyetlen tréfájával szemben.

Eközben végre kellett hajtani az átköltözést is Kossuthra. Értékes perceket, félórákat rabol el a termeléstől minden nap az innen történő népszállítás. Aztán *hirtelen megnőtt a beteg műszakok száma.* Korábban a 70 kieső műszak már igen magasnak számított, most 180 körül van. A távollevők helyett is dolgozni kell.

„Az emberek nem tehetnek róla!

Nem volt tétlen a pártszervezet sem. Az alapszervezet titkára, a vezetőségi tagok, a csoportbizalmiak járták a munkahelyeket, gyűjtötték a hátráltató tényezőket, bátorították, buzdították az embereket, s a már csüggedőkbe erőt öntött a kommunisták példamutatása. *Naponta értékelték a termelési helyzetet, pontosan tudták, melyik munkahelyen mi a probléma, ismerték az emberek gondjait.* Tudták, hogy több nem telik tőlük, ha megfeszülnek akkor sem.

A sikertelenségsorozat ingerültté tette a béketűrésből nehezen kihozható embereket is. Lábra kapott egy-két helytelen nézet is. *„Lehetne többet csinálni, csak az embereknek is akarni kellene. Vegyenek fel még több gépet, mindenki menjen a frontra! Meg kell mondani az embereknek, hogy igyekezzenek."* S ekkor a pártszervezet egységesen állást foglalt:

Nincs értelme annak, hogy zaklassuk az embereket. Tudjuk, hogy nem könnyű a helyzet, segítsünk inkább nekik. Nem tehetnek róla, nem tehetnek csodát.

Ott van a 4129-es csapat is. Kisebb változásokkal a brigád 1957 óta együtt dolgozik. Beszélniük nem kell, annyira ismerik egymás gondolatát, a mozdulatok értelmét. Mindig lehetett számítani rájuk. Most meg? Nem tudnak munkát felmutatni. A munkahely meredek. Amíg a 70 méteres frontokban nem volt meddő, dőlt a szén innen.

Megcsillan a remény

Varga Mihály, a 4129-es csapatvezető vájára több mint tíz éve bányász. Így emlékezett vissza a nehéz napokra:

— *Nem engedtünk magunknak egy perc megállást sem. A front fele meddőbe jutott. Minden összefutott, döcögött az anyagellátás is. Új gépekre volt szükségünk. A raktárból hiába vettünk volna fel réselőket, nem kaptunk mellé tömlőt, enélkül meg nem sokat ér. Elmentünk más munkahelyre, hátha van ott felesleges. Mire nagy nehezen meghoztunk a fejtésbe 3—4 gépet, már ott voltak egy másik csapatról, hogy nekik is kell a gép. Nem is használtuk, máris elvitték. Hajtottuk magunkat.. Hiába, nem sikerült.*

Amíg beszél, látni az arcán, nem szívesen emlékszik vissza a történtekre. Mert a hónap közepén megcsillant a remény, talán sikerül lefaragni a több mint 130 vagonos lemaradást. Az emberek most is olyan odaadással dolgoznak, mint hetekkel ezelőtt. Van látszata: meddő helyett szenet hoznak a csillék. Egyik napról a másikra megugrik a teljesítmény is 102,6, majd 103,3 százalékra.

A számok mögött az emberek tovább vívják mindennapi harcukat a szénért, a teljesítményért. Latba vetik minden tapasztalatukat, ügyességüket, s akkor azt az utasítást kapják, hogy szereljék ki a rázómotort, mert nem üzemel minden műszakban.

Van aki nem ért egyet a döntéssel, mert így megnő a csapaton a nem termelők száma, s ennek egyenes következményeként az egy főre eső átlagteljesítmény csökken. Mert most aránylag jó a munkahely, a frontokon *a leggyöngébb ember is végrehajtja a ráháruló feladatot.* De az öt csillés fejteljesítményt így, megduzzasztott létszámmal nem tudják elérni, s akkor nem kaphatják meg a kitűzött 10 ezer forint célprémiumot.

Emberek... Pártonkívüliek és kommunisták, csillések, segédvájárok, vájárok, aknászok, mérnökök, szállítók! Mindmegannyi munkáskéz! Indulatok, öröm, bánat, töprengés, nyughatatlan keresése az újnak, jobbnak, mindennapi harc a közzel a föld alatt. Ezer és ezer összetevőből alakul ki a kép, ezer és ezer szál fut össze, segíti és kiegészíti egymást, míg egy jelentésben számmá egyszerűl minden, az aznapi termelés százalékává...

Évák köszöntése

Az Annákat a névnapon kijáró köszöntés mellett bállal is ünneplik. Miért ne tehetnénk meg, hogy ma Éva napján mi is köszöntsük e bájosan kedves név viselőit. Virágcsokor helyett a hétköznapok munkás történetéből ragadtunk ki egy-egy epizódott, hogy az Éva napi ajándék ne csak a névnek szóljon, hanem viselője dolgos érdemének is...

IFJÚMUNKÁS. Két és fél éve dolgozik a Helyiipari Szolgáltató Vállalatnál. Egy évig a papucs készítőben dolgozott, aztán a cipőüzembe került, a szalag mellé. Most csákozó, vagy ahogy ő fordítja le közérthetőbb fogalomra munkáját: talpelőkészítő, csiszoló.

Nincs különös ismertető jele. Beke Évának hívják. Fiatal és vidám — mint a legtöbb ifjúmunkás. Szereti az életet, a táncot, szabadidejének egy részét kedvenc kedvtelésének, a moziba járásnak szenteli. A múlt év nyara óta KISZ-tag. Amikor hívták, ment szénát gyűjteni Magyaregregyre, vagy házat bontani a Lenin térre — társadalmi munkában.

Nem lát semmi rendkívülit abban, hogy teljesítménye után ő kap legtöbb fizetést a csákozóban. Keresetét az utolsó fillérig haza adja, s a mama ebből utalja ki a ruhára, cipőre valót. Nem tudná megmondani, hány ruhát vett eddig magának, azt viszont határozottan állítja, hogy hat pár cipője van.

A biblia tanúsága szerint Éva anyánk kíváncsi volt, ezért is bűnhődött. Hogy a kíváncsiságból azóta sem fogytak ki az Évák, azt bizonyítja ő is. Már napokkal előtte tudta, szavaival élve, kikutatta, milyen meglepetésben lesz része névnapján. E napon már mi is közreadhatjuk a „titkot": a barátnőjétől egy vizes készletet, az anyutól pedig likőrös készletet kap.

PEDAGÓGUS. A dávidföldi iskolában tanít Lantos Tiborné, Szücs Éva. Az idén öt esztendeje annak, hogy Komlón neveli a kisdiákokat, jövőre lesz tíz éve, hogy részt vesz az ifjúsági mozgalomban. Eddigi legérdekesebb pedagógiai emléke is a dávidföldi iskolához fűződik.

Volt egy tanítványa, akit évekig nem sikerült közel vinni a közösséghez, s mint pedagógus, ő sem tudott közel kerülni hozzá. Közismerten rossz magatartásán nem változtatott, hiába beszélt neki, tovább rendetlenkedett. Amikor kirándultak az osztállyal Abaligetre, „elveszett", órákig keresték, mert egy másik, felnőtt csoporttal bement a barlangba.

Egyszer fogfájás gyötörte a fiút. Megragadta ezt az alkalmat is arra, hogy a jó kapcsolat kialakuljék. Azt mondta, ad neki gyógyszert, de csak egy feltétellel, ha megígéri, hogy ezután jó magaviseletű lesz, segít neki rendet tartani az osztályban.

Létrejött az alku. A gyógyszer megtette hatását, elmúlt a fogfájás, s a gyerek ettől kezdve hálás volt ezért. Állta a szavát, azóta sincs különösebb probléma vele. A később rendezett kirándulásokon ő vigyázott a többiekre.

Nemcsak pedagógus, KISZ-tag, hanem kisdobos vezető is. A miértre ezt a választ adta: „Nagyon szeretem a kicsi gyerekeket." Boldog, ha örömet szerezhet nekik. A másoknak örömet szerezni szép tulajdonságát elhintette diákjaiban is. A múlt esztendőben negyedikeseket tanított, a többiekre meglepték a kisebbeket maguk készítette könyvjelzőkkel, kis kosarakkal, szánkókkal.

GIMNAZISTA. A harmadik C-be jár, a neve Rostás Éva. A nyáron munkával, vidámsággal teli napokat töltött Magyarbólyban, a „Vámos Ilona" őrkényen ifjúsági táborban.

Már mindjárt a második nap emlékezetes lett. Az éjszaka folyamán sűrű cseppekben zúdult alá az eső. A sátor teteje nem volt valami feszes, minduntalan meggyűlt az esővíz rajta. Féltek, hogy kellemetlenséget okoz, ezért a brigádvezető, az ugyancsak komlói Ángyán Ibolya szorgalmasan emelgette a sátorponyvát, hogy szárazon összák meg a dolgot. Mert a közelben akadt szomorú példa, két sátor behódolva az eső-ostromnak, összedült.

Az egyik részen azonban hiábavaló volt minden igyekezet. Megemelték a ponyvát abban a reményben, hogy megszabadulnak a ránehezedő nem kívánatos tehertől. Ám akárhányszor ismételték meg, a ponyva makacsul, mindannyiszor visszasüllyedt és nehéz volt. Törték a fejüket, mi lehet az oka, de nem tudtak rájönni. A rejtély-féle reggel megoldódott, napokig derültek rajta. Kisült, hogy a sátor mellett egy szilvafa állt, s annak egyik ága ráhajolt a ponyvára, azt akarták minden áron „leönteni"...

Reggel korán és frissen keltek, már hat órakor munkához láttak, a kukoricát címerezték. Hamar eljött a délután 2 óra, az aznapi „műszak" vége, aztán ki-ki kedve szerint töltötte az időt. Aki akart, könyvet olvasott, aki a filmeket részesítette előnyben, az moziba ment, kézilabdáztak, röplabda csatákat vívtak. Egyszerűen nem lehetett unatkozni. Még arra is gondoltak, hogy divatbemutatóval kedveskedjenek nekik.

Az emlékek mesélésekor huncut fény csillan a szemében, aztán lesz, ami lesz, elárulja, hogy asztali labdarúgást játszottak, meg volt ott egy kisméretű focipálya is, ahol egy árnyalattal játszottak csak gyöngébben Tichynél...

G. Martinov:

A Föld nővére

(115)

Tudta, hogy az űrhajó motorjai akadályozták meg a zuhanást. Ugyanaz még egyszer megismétlődött. Mi ez? Miért viselkedik ilyen furcsán az űrhajó? Nem értette a dolgot, azt hitte, ő követte el a hibát? Igaza volt Melnyikovnak, a leszállás a vizsgák vizsgája. Nem tudtam letenni. S most itt a halál".

Az űrhajó mélyen belefúródott a síkságot borító ezüstszínű porba. Egészen közel magasodott egy hegycsúcs, mintha „földbesüllyedt" templom tornya lett volna. Körös-körül, egymástól különböző távolságnyira, rendetlen alakzatban hasonló csúcsok álltak. Kopár szikla és ezüstszínű por. Más semmi. Idegen világ!

Vtorov lábra állt. Csaknem teljesen súlytalannak érezte magát. Egy lépés, s az ajtónál kinyílik-e?...

Az űrhajó még élt. Már nem tudott többé repülni, de belső gépezetei egyáltalán nem szenvedtek kárt: nem voltak olyan törékenyek, mint a vezérlőpult. Az ajtó, mint mindig, most is kinyílt.

— Mi történt, Gennagyij? — kérdezte Belopolszkij.

Vtorov részletesen beszámolt. S akkor Belopolszkij mindent megértett. Még egy, de már feltétlenül az utolsó hiba!

— Nem maga az oka — mondta. — Kimerült az űrhajó motorjait működtető energia. Túlságosan sokat pocsékoltak el belőle Melnyikovval, majd pedig mi ketten. Készlete korlátozott volt. Ostobák voltunk! Tűzzel játszó kisgyerekek. Most megégtünk. Én vagyok a bűnös. Kettőjük pusztulását okoztam. Bocsássák meg, ha tudják. Különben, már megbocsátani is késő.

Elfordult, s harmadszor e rosszul sikerült út alatt, könnyek csorogtak végig arcán. A sajnálat könnyei. Két útitársát sajnálta. Magával nem törődött. Ő teljesen megérdemli a halált.

Korzsevszkij a falhoz dőlt és behúnyta szemét.

Vtorov gondolkozott. Titokban őrült Belopolszkij szavainak: nem ő a bűnös! De még jobban őrült annak, hogy gondolatai világosak és semmiféle félelmet, kétségbeesést nem érez.

— Senki nem oka annak, ami történt — szólalt meg Vtorov. — Ki tudhatta előre? De én azt hiszem, hogy helyzetünk nem is olyan reménytelen. A Földről figyeltek bennünket. Ott már tudják, hogy űrhajónk leereszkedett a Ceresre. Várni fogják űrhajónk feltűnését a világűrben, s amikor majd nem győzik kivárni, rájönnek, hogy szerencsétlenül jártunk és segítségünkre jönnek. Van elég élelmiszerünk, a levegőhiányt? pedik nem kell félnünk. Tehát nyugodtan várhatunk.

Belopolszkij visszafordult:

— Mindig ugyanabba a hibába esünk — mondta. — Azt gondoltuk, hogy nem kell félnünk az energia kimerülésétől, most pedig ugyanezt állítja a levegőről. Ki tudja, lehet, hogy az oxigéncserélő automaták is az utolsókat rúgják. Az SZSZSZR—KSZJ-ról áthozott, préselt oxigént tartalmazó palackok az űrruhák táplálását szolgálták és állandó használatban két napnál tovább nem tartanak. De a legfontosabb: űrhajóinknak a Földtől a Ceresig legalább három hónapig tart az út. Nem tudnak olyan gyorsan száguldani, mint a „faetonlakó". Ugyanakkor mi a legkedvezőbb pillanatban indultunk útnak a Ceres felé, s azóta majdnem egy hónap telt el. Most a Föld és a Ceres együttállása nem olyan kedvező. De mondjuk, hogy ma szállnak fel. Három hónapig nem futja az élelmiszereinkből, még ha a levegő elegendő is lenne.

— Futja — Korzsevszkij feléledt dermedtségéből. — Én magam raktam be őket. Ha csökkentjük az adagokat, három hónapnál is tovább ki tudjuk velük húzni.

— Nem értem, miről vitatkozunk? — szólt közbe Vtorov. — Avagy azt javasolja, hogy öngyilkosok legyünk?

— Erről szó sem lehet — mondta Belopolszkij. — Várni fogunk. Sorsunk a faetonlakók kezében van, helyesebben technikájukban. Reméljük, hogy másodszor nem csap be bennünket.

Vtorovnak és Korzsevszkijnek úgy tűnt, hogy Belopolszkij sajnálkozik emiatt. Világos, hogy ő inkább a halált választaná, semmint a Földre való visszatérést. De nekik, kettőjüknek semmi okuk nem volt a halált kívánni.

— Három hónap alatt — folytatta Vtorov — hasznos munkát végezhetünk. Alaposan meg kell vizsgálnunk a Ceres felszínének becserkészhető részét. Az űrhajó úgyis itt marad örökre. Átvizsgálhatjuk, anélkül, hogy félnénk, hogy elrontjuk.

— Hát ezt éppen nem tehetjük — felelte Belopolszkij. — Kárt tehetünk a levegőautomatákban. Nem is sejtjük, hol lehetnek. De ami még rosszabb: elronthatjuk az ajtók automatáit. Semmihez sem szabad hozzányúlni.

Az ajtók automatái! E szavaknál mind a hárman egy és ugyanarra gondoltak: ha az űrhajó belső gépezeteit működtető energia ugyanúgy kimerül, mint a hajtóművek energiája, be lesznek falazva ebbe a helyiségbe és a legcsekélyebb lehetőségük sem lesz arra, hogy kijöjjenek.

— Én azt hiszem — mondja Korzsevszkij — hogy egyáltalán nem szabad kilépnünk innen. Milyen helyzetbe kerülhetünk odakint, ha nem tudunk majd visszajönni?

— Tehát itt kell majd bezárva ücsörögnünk három hónapig a teljes semmittevésben? — mondta Belopolszkij — Nem, akkor már inkább azonnal pusztuljon el ez ember. Én a kiszállás mellett vagyok.

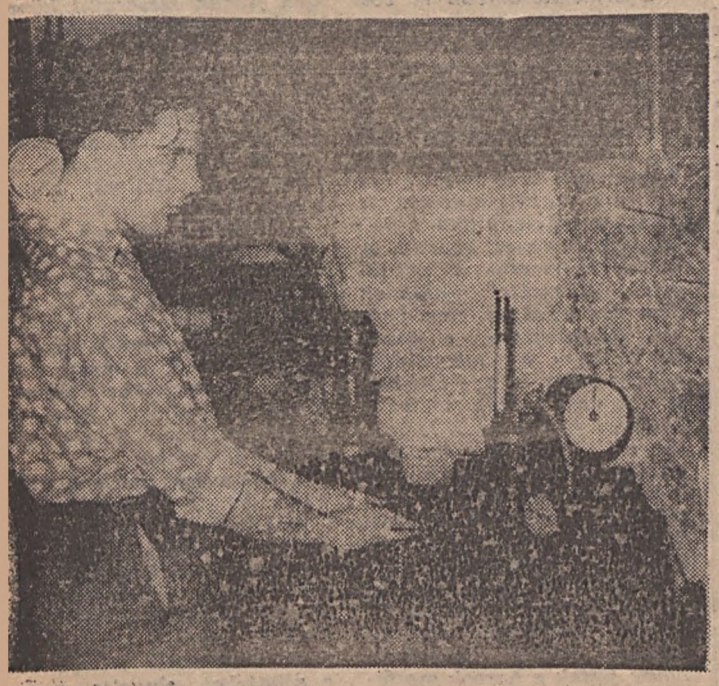
— Én is — csatlakozott hozzá Vtorov. — Ha az ajtók felmondják a szolgálatot, biztosak lehetünk, hogy a levegőautomaták is bedöglenek. Ebben az esetben nem mindegy kint vagy bent lenni? Az eredmény ugyanaz.

— Állítsuk össze tennivalóink tervét. Hogyan szállunk ki: együtt, valamennyien vagy egyenként? — kérdezte Korzsevszkij, mintha semmi sem történt volna.

(Folytatjuk)

Ünnep a munkahelyeken

Karácsony a szeretet, a béke ünnepe. A családi szereteté. S mégis vannak, akik családjuktól távol, munkahelyükön töltik ezeket a napokat. De ők is ünnepelnek a maguk módján, a „nagy család" szolgálatában.

Antal Mátyás, az erőmű gépkezelője számára a hatalmas generátorok zúgása jelenti az ünnepi zenét. S valószínű a karácsonyfák színes villanygyertyáira és örömtől sugárzó gyermekarcokra gondol.

Höffler András III-as aknai aknász meggyújtja a lámpát és indul a bányába, hogy védje, őrizze a bányászcsaládok számára a boldogság forrását jelentő közös vagyont.

Marton Józsefné, a vízmű budafai szivattyúházának gépkezelője is a munkahelyén tölti az ünnepet, s ahogy mondta, számára ez szívesen vállalt kötelesség.

A második műszak könnyítéséért

A dolgozó nők második műszakjának megkönnyítésére haztartási tanácsadó bizottságot alakított a nőtanács. A héttagú bizottság csütörtökön tartotta első ülését, ahol a munkatervet, a legfontosabb tennivalókat határozták meg. A bevásárlás gyorsítására megbeszéléseket folytattak az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat kirendeltség vezetőjével. Ennek alapján három üzletben — előreláthatóan a Petőfi, a Zrínyi téri, a trösztbeli boltban — adhatják le a dolgozó nők rendelésüket. Az árut munka után azonnal megkapják s ezzel csökkentik a nem egyszer órákat igénybevevő bevásárlást.

Az otthoni munka könnyítésére a helyiiparral közösen új szolgáltatásokat rendszeresítettek. Így a mosást, vasalást, a ruhaneműk javítását elvégzi majd a vállalat. A tervekben szerepel különféle áru és ételbemutató is.

Év végi munkák a DÉDÁSZ-nál

Az idén több terven felüli munkát is elvégeztek a Dél-Dunántúli Áramszolgáltató Vállalat komlói üzemvezetőségének dolgozói, így az év vége közeledtével egy kicsit hajrázniuk kell, hogy teljesíteni tudják a tervelőírásokat.

Bodolyabér és Felsőmindszent községekben a szokásos nagykarbantartási munkát végzik a kisfeszültségű hálózaton, felülvizsgálják a villamos szerelvényeket és csatlakozásokat. Felsőmindszent mellett, Borod-pusztán nagyobb teljesítményű transzformátort helyeznek el a régi helyett, mivel a közeli tsz energiaigénye megnőtt.

A dolgozók harmadik csoportja Kökönyös keleten a 10 évvel ezelőtt felszerelt fogyasztásmérőket cseréli le, mivel az előírás szerint minden 10 évben hitelesíteni kell azokat. Mintegy 600 fogyasztásmérőt szerelnek le, amelyeket Pécsre szállítanak újrahitelesítés végett.

Befejezték a vulkánhab üzemi kísérleteit

Körülbelül másfél esztendővel ezelőtt hírt adtunk arról, hogy Czárt Ferenc, a Komlói Építőipari Vállalat igazgatója és Ott Miklós főmérnök új, igen sok jótulajdonsággal rendelkező építőanyagot talált fel. A vulkánhabnak nevezett anyag többek között lényegesen kisebb fajsúlyú nagyobb teherbírású, kedvezőbb hőtágulású, mint a hagyományos építőanyagok. Ezenfelül tökéletes elektromos- és nagyon jó hőszigetelő, vízhatlan és saválló. Kötéséhez nincs szükség habarcsra, mert hegeszthető, felülete fényes, üvegszerű, színe tetszés szerint megválasztható.

Az Építésügyi Minisztérium az üzemi kísérletek helyéül a pécsi Zsolnay Porcelángyárat jelölte ki, tekintve, hogy az anyag előállításához hőkemencékre van szükség. A napokban a kísérletsorozat teljes sikerrel befejeződött. Ott Miklós elvtárs tájékoztatása szerint középblokk nagyságú építőelemeket is készítettek, ezeken vizsgálták az anyag tulajdonságait. Bár az így szerzett adatokat valószínű csak december végére sikerül feldolgozniuk, megállapítható, hogy a vulkánhab tulajdonságai a vártnál is jobbak.

Az üzemi kísérletek során egyben tapasztalatokat nyertek a majdani vulkánhab-panelüzem létesítéséhez is. Erről egyébként a felsőbb szervek az adatok teljes feldolgozása után döntenek.

Ötletesebben, élőbben kell foglalkozni a szocialista brigádokkal

Az Aknamélyítő Üzem pártalapszervezetének legutóbbi taggyűlésén szó esett a szocialista brigád-mozgalomról. Egyes felszólalók hangoztatták hogy három brigáduknál jelentős visszaesés tapasztalható. Ezt főként a havonta tartott brigádértekezletek színvonalának csökkenéséből állapították meg.

Véleményem szerint a következtetés nem egészen helytálló. A szocialista címért versenyző kollektívák a nehéz körülmények ellenére is becsülettel megállják helyüket, s következetesen teljesítik a szerződésükben vállalt kötelességeiket. Már maga az a tény, hogy a közelmúltban több csillés szerzett segédvájári képesítést, hogy az általános iskolába járó tagok részére a brigád minden körülmények között biztosítja a délelőttös műszakrajárást hogy a pártoktatáson rendszeresen résztvesznek, filmeket néznek meg kollektívan és néha munkaidőn túl is meglátogatják egymást, arra vall, hogy a kollektívák, ha nem is a leggyorsabban, de haladnak előre a szocialista emberré válás útján.

Természetesen haladhatnánk nagyobb ütemmel is. Ennek előfeltétele viszont, hogy hatékonyabb támogatást és főként irányítást kapjanak a felsőbb szakszervezeti szervektől. Vegyük például a brigádértekezleteket. Üzemünk szb-titkára minden tőle telhetőt megtesz ezek sikeréért. Biztosítja a helyiséget, kiküldi a meghívókat, a párt- és műszaki vezetőkkel együtt maga is résztvesz az összejöveteleken, esetenként tanácsokat, javaslatokat ad. A hatásköre és a lehetőségei viszont nagyon korlátozottak.

Mit tudnának segíteni a felsőbb szervek, történetesen a szakszervezeti trösztbizottság? Nagyon sokat! A legelemibb az lenne, ha néha képviseltetné magát a brigádértekezleteinken. Mivel irányítása alá tartozik több üzem versenymozgalma, gondolom, sok hasznos — másutt már alkalmazott tapasztalatot, útmutatást kaphatnánk ilymódon.

Üzemünk sajátossága, hogy számos dolgozó vidékről, 30—40 kilométerről jár be a munkahelyére. Ezek között jócskán vannak szocialista brigádtagok is. A brigádértekezleteket — érthető okokból — csak vasárnaponként tudjuk megtartani. Ez a vidéki dolgozók számára megterhelést jelent, a kedvezőtlen közlekedés miatt havonként egy teljes vasárnapot kell feláldozniok. Tapasztalatom szerint azonban ezt szívesen megteszik, különösen, ha cserébe kapnak is érte valamit.

Mi legyen ez a valami? Történetesen a brigád ügyeinek megtárgyalása után egy-egy érdekes, tudományos ismeretterjesztő előadás, vagy filmvetítés. A múlt évben a műszaki vezetőink önként vállaltak ilyen ismertetéseket, s akkor jóval többen, sokkal nagyobb érdeklődéssel jöttek az értekezletekre a vidékiek is. A közelmúltban ilyenre nem volt példa, pedig a szakszervezeti trösztbizottság bizonyosan tudna előadókat és filmeket is biztosítani.

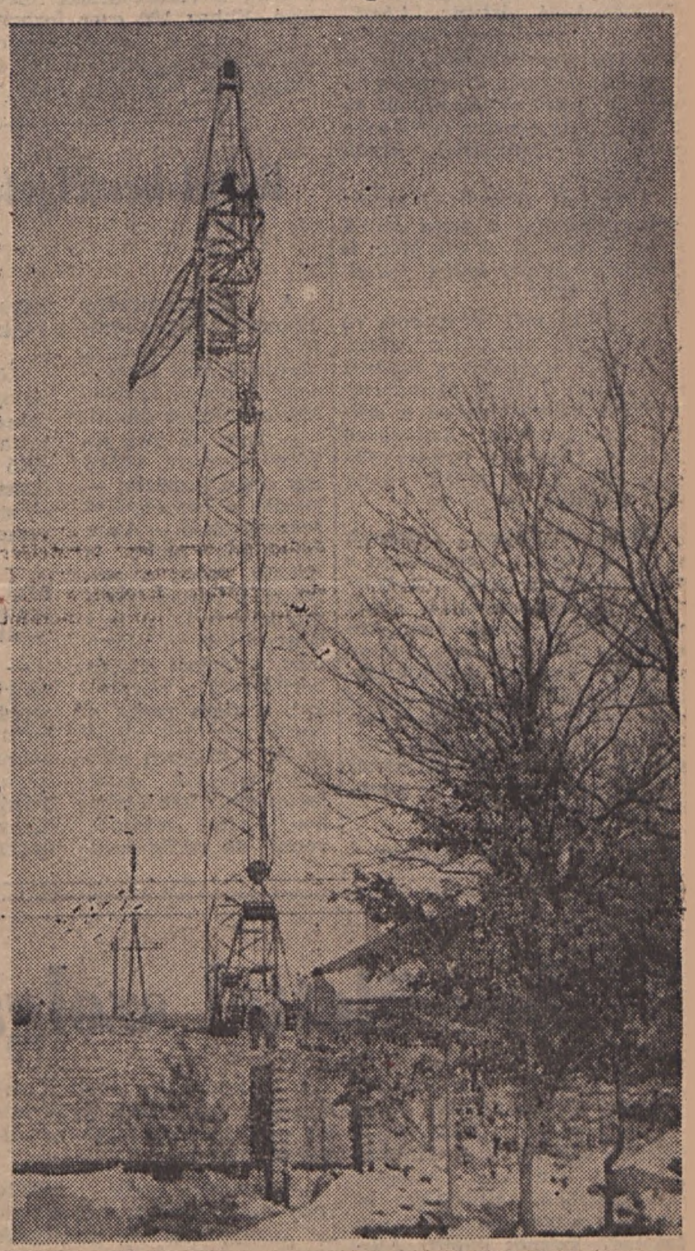
Nagyon helyesnek tartanánk, ha egy-egy értekezletre elküldenék hozzánk a bányaüzemek valamely jól dolgozó szocialista brigádjának vezetőjét, vagy néhány tagját, akikkel megvitathatnánk a közös eredményeket, problémákat kicserélhetnénk tapasztalatainkat.

S ha már a tapasztalatcserénél tartunk, úgy gondolom, brigádtagjaink nagyon szívesen vennék, hogy esetenként meglátogathassanak más bányákat, esetleg más bányavidékeket. Ehhez csupán a lehetőséget, vagy minimális anyagi hozzájárulást kellene biztosítani a szakszervezetnek.

Sorolhatnám még tovább a lehetőségeket, de a tanulságot — amely most már évek óta visszatérő téma — máris levonhatjuk: a szakszervezetnek többet és közvetlenebbül, élőbben kell foglalkoznia a szocialista brigádokkal, akkor még látszólagos visszaesés sem mutatkozhat a mozgalomban.

Ropoli Imre

96 készenléti lakás épül Zobák-aknán

A közelmúltban kezdte el a Bányászati Építő Vállalat Zobák-aknán négy lakóépületben 96 készenléti lakás kivitelezését. A munkák máris jó ütemben haladnak. A képen látható toronydaruval jelenleg az első két épület földszinti födémeit rakják fel, a másik kettőnél az alapozás folyik.

Gépjárműtulajdonosok figyelem!

Január 1-én esedékes a kötelező gépjármű műszavatossági biztosítás 1963. évi díja és január 31-ig pótlékmentesen fizethető be.

Magánszemélyek tulajdonában lévő gépjárművek kötelező szavatossági biztosításának évi díja:

Személygépkocsi után	460,— Ft
Motorkerékpár után (oldalkocsi is)	100,— Ft
Háromkerekű gépjármű után	300,— Ft
Rokkantak háromkerekű gépjárműve után	10,— Ft

FELVILÁGOSÍTÁST FIÓKJAINK ADNAK!

Állami Biztosító

Gyakorlati órán a szászvári iskolában

Csengetés jelzi az új óra kezdetét. A szászvári iskola VIII-osainak most gyakorlati foglalkozás lesz. Kezükben az óvoda törött játékai: kocsik, autók, falovak. Ezeket javítják, hozzák rendbe a mai órán.

A gyerekek, míg Pál Lajos tanár magyarázatát hallgatják, fegyelmezetten állnak a satuknál. Aztán a szerszámok felülvizsgálása kezdődik, majd a gyakorlati munka. Mintha csak egy üzemben dolgoznának, olyan szorgalmasak, igyekvők a kis brigádok.

Amíg a tanulók fúrnak, faragnak, Pál Lajos nevelő kérdésemre elmondja, hogy a műszaki, technikai alapismeretek gyakorlati és elméleti részét sajátítják el a résztvevők ezeken a foglalkozásokon. Megmutatja a „Dongó" motort és a kerékpárt is, amelyet a tananyag szerint valamennyi diáknak meg kell tanulni szétszedni és összerakni. Természetesen emellett más munkát is végeznek. A tsz-nek 50 palántaültető fát, a törzskönyvezett állatoknak névtáblát készítettek. A táborozásra sátorcövekeket, maguknak ruhafogasokat barkácsoltak. Most Magyarország kivilágítható térképe készül, amely a természeti kincseket mutatja több színben. Szereltek már csengőt, villanyt, s rádiót is építettek. Kezükből díszes és nem egyszer művészies, magyaros faragások kerülnek ki.

A halkan magyarázó tanárról tekintetem a falra téved. Mentődobozt látok ott. Meg is kérdem, sokszor kell-e felnyitani a fedelét.

— Eddig még nem volt rá szükségünk, hangzik a válasz. Tovább nézelődök a takaros műhelyben. Tetszik. Megteremtésében, csinosításában a szülők is segítettek. Különösen Molnár Lajos és Rendes Ferenc tűnt ki. A KTSZ most egy fúrógépet szerel be.

Egyre sűrűbben állítanak meg bennünket a beszédben a fiúk. Tanácsot kérnek, a kijavított játékot mutatják. Ebből mérhetem le, hogy mennyire elvelt az idő. Már csak néhány perc van vissza a foglalkozásból. Elköszönve, a lányokat is meglátogatom. Ők Pethes Júlia tanárnő irányításával horgolnak. Ez is hasznos. Mindkét órán a gyakorlati életre nevelik a gyerekeket.

NYERS JÓZSEF

A pályaválasztás küszöbén

Érdekes összejövetelt rendezett a városi úttörőelnökség a közelmúltban. Ahhoz akartak segítséget nyújtani, hogy az idei tanévben végzők milyen életpályát válasszanak, hogy megismertessék őket a különféle foglalkozások sajátosságaival. Mind, mind olyan kérdés, amely foglalkoztatja a 16 éveseket.

Az őszinte légkörű rendezvényen nem előadást hallottak a serdülők. Beszélgettek, bátran és nyíltan, s minden szavukból érződött, hogy kellő komolysággal készülnek az életre.

A beszélgetést Lóránt Péter, a városi úttörőelnökség elnökhelyettese irányította. Sok szó esett a hivatásszeretetről. Hangsúlyozta, hogy enélkül a munka nyűg, teher.

Több diák felvetette, hogy sikerül-e ott munkát kapnia, amelyet már annyiszor megálmodott, elképzelt. A munkához való jogot nálunk mindenkinek biztosítják, a pályaválasztáskor viszont nemcsak az egyéni, hanem a népgazdasági érdekeket is figyelembe kell venni. Éppen ezért nem lehet mindenki gépésztechnikus vagy orvos. Jó, ha a továbbtanulásra való jelentkezéskor több szakmát is megjelölnek a fiatalok.

Jövőre a jelenleginél nagyobb lehetőség lesz a továbbtanulásra a gimnáziumban, az ipari tanuló iskolában. A felvételkor elsősorban a bizonyítványt veszik figyelembe. A párt VIII. kongresszusa határozatának értelmében a származás ma már senkinek sem biztosít előjogokat.

Azok a fiatalok, akik a termelőmunkában kívánnak elhelyezkedni 16 éves korukig napi 4 órás munkakört tölthetnek be. Műveltségük gyarapítását a továbbképző iskolák segítik, s később esti iskolákban is folytathatják tanulmányaikat.

A pályaválasztással kapcsolatos beszélgetésből érződött, hogy a fiatalokat jól felkészítették a jövőre. E ez az iskola, a család, a társadalom érdeme.

Mit kap a város a jövő évi községfejlesztési alapból?

A december 12-i tanácsülés 1 millió 260 ezer forint bevétellel és kiadással hagyta jóvá az 1963-as évi községfejlesztési költségvetést. Mit kap a város ebből az összegből? Dr. Stadtrucker Péter, a tanács vb-titkára mondta el.

— Mielőtt a terv ismertetéséhez kezdenék, hadd említsem meg, hogy a tervezés a lakosság, a Hazafias Népfront bevonásával készült. Az igényeket így kellőképpen felmérhettük s az anyagi lehetőségek szerint kielégítjük azokat. Ami talán a legtöbb embert foglalkoztat, a vásárcsarnok felépítése. Ehhez 180 ezer forinttal járul hozzá a tanács. A város csinosítását szolgálja a két újságpavilon felépítése, mely 90 ezer forintba kerül. A pavilonok Kenderföldön és Kökönyösben kapnak helyet. A belvárosban húsz nagyméretű kőből faragott virágtartót helyezünk el. Az egészségügyi körülmények javítására további területeket fásítunk. Nem kevesebb, mint 6200 facsemete kerül földbe Kökönyösben, Gesztenyésben, Kenderföldön. Természetesen számítunk a lakosság társadalmi munkájára is. Elsősorban a gödrök ásására gondolunk. A házhelyek kialakítására több mint 100 ezer forintot tervezünk. Itt elsősorban kislakásokról van szó.

— Nem feledkeztünk meg a peremközségekről sem. Ezekben, főleg a járdaépítést szorgalmazzuk.

Rövid beszélgetés a keresztrejtvény főnyereményének tulajdonosával

A keresztrejtvény pályázat főnyereménye, a hatszemélyes étkészlet már Jeszencsák Jánosék kombináltszekrényét díszíti.

— Igen jól jött, jövőre akartam venni egy egész készletet — kezdte a beszélgetést Jeszencsákné. — A szerencsének azért is örülök, mert a pályázat a család közös munkája volt. A rejtvényeket én fejtettem meg, a férjem írta és borítékolta a válaszokat, a fiam pedig a postás szerepét töltötte be. Különben régi rejtvényfejtők közé tartozunk. Sorsjátékokon is részt szoktunk venni, de eddig még egyszer sem nyertünk ilyen értékes díjat.

Közben a háziasszony — örömének ki fejezésére — megmutatta a 24 darabból álló készletet. (Az igazság az, hogy én is elfogadtam volna szívesen).

— Hány szelvénnyel indultak? — kérdeztem Jeszencsák nénit.

— Csak egy szelvényt mellékeltünk a megfejtésekhez. S őszintén szólva nem számítottunk a nyeresre, hiszen több pályázó hat-nyolc szelvénnyel indult. Különben megemlítem, hogy — bár nem volt nagyon nehéz, — csak öt forduló kérdéseire tudtunk választ adni. Természetesen, ha mind a hatot be kellett volna küldeni, ki estünk volna a sorsolásban való részvételtől.

A beszélgetés alkalmával tudtam meg, hogy Jeszencsákék nem vettek részt a december 19-i nyilvános sorsolásunkon. A két gyerek iskolai elfoglaltsága miatt maradt távol, a családfő műszakon volt és az édesanya is délután dolgozott. Jeszencsákné a Zrínyi téri fűszerüzletben pénztáros. Egy ismeretlen asszony még a sorsolás napján hírül adta neki, hogy hozzájuk pártolt a szerencse. Először ezt nem is akarta elhinni, csak akkor bizonyosodott meg erről, amikor az Állami Biztosító egyik munkatársa értesítette, hogy valóban ő a főnyeremény birtokosa.

Mielőtt a családtól elbúcsúztam, a háziasszony megjegyezte, hogy az Uj Komló keresztrejtvényeit máskor is megfejti és beküldi, függetlenül attól, hogy nyer-e vagy sem.

— go —

„Becsülettel szolgálja a mozgalmat"

Asztalán már ott fekszik az új, kékfedelű szakszervezeti tagkönyv. Mellette egy levél. A Magyar Építőipari Munkások Országos Szövetségében állították ki még 1947 augusztus 18-án, s a 7422/1947. számot kapta. Aláírói között a mozgalomból régóta ismert nevek szerepelnek: Somogyi Miklós, a MÉMOSZ akkori elnöke, Török János főtitkár és Reszegi Ferenc országos ügyvezető titkár. A nyilatkozatban ez áll:

„Fenti szövetség központi elnöksége nevében büntetőjogi felelősségünk tudatában kijelentjük, hogy Szántó János ács szaktárs, aki Zagyvapálfalván született, szövetségünknek 1927-től 1944-ig tagja volt. Ebben az időben több ízben vezetőségi tagja is volt a budapesti ács-szakosztálynak.

Szántó szaktársunk ugyancsak tagja volt az illegális kommunista pártnak az 1930-as évek elejétől kezdve.

Itteni működése következtében többször került letartóztatásba és abban az időben szabadságvesztést is elszenvedett.

Szántó szaktársunk 1927-től kezdődően minden tudásával, becsülettel szolgálta a baloldali munkásmozgalmat.

Semmiféle jobboldali politikai pártnak, vagy alakulatnak sohasem tagja nem volt."

Szántó János elvtárs, a Karbantartó Üzem személyzeti vezetője nem is gondolt arra, milyen becses irat lesz egykor ez a nyilatkozat.

A háború után ismét Komlóra jött. Itt — nem tudni miért — különböző hírek terjedtek el róla.

— Egyesek tudni vélték, hogy nagy rangom volt a nyilas „szakmában" — emlékszik vissza a történtekre. Mások igencsak meglepődtek, amikor megjelentem itt, mert halálhíremet keltették. Többen is állították, hogy bombatalálat ért, úgy haltam meg.

Hogy él, azt nem volt nehéz bizonyítani, az alaptalan vádaskodást viszont — csak szóban — nem verhette vissza. Hosszú ideje távol volt már akkor Komlótól, még a jó ismerősök sem hittek el mindent fenntartás nélkül. Mert nem zörög a haraszt, ha nem fújja a szél...

Hát ezért kellett ez az igazolás, hogy visszanyerje régi mozgalmi becsületét, befogják a rágalmazók száját. Mert azt minden őskomlósi tudta róla, hogy az 1924-es nagy sztrájkban ő is benne volt, s ezért is menesztették annakidején a bányától.

— Egyformán rossz volt mindenütt a háború után — meséli a történteket. — Mégis, vidéken többet remélt az ember, ezért hagytam ott angyalföldi lakásomat is a Röppentyű utca 41-ben. Már anynyira állították ezeket a lehetetlenségeket, hogy a végén már maguk is elhitték. Felmentem Pestre. Felkerestem Apró Antal elvtársat. A mozgalomból már ismertük egymást. Ő is építőmunkás, festő volt. Elmondtam, mi bánt. Meghallgatott, aztán azt mondta: Menj csak át Szántó elvtárs a MÉMOSZ-ba, ott majd megkapod az írást. Hát így történt.

És a papír megtette a magáét, hiszen az aláírók között ismert elvtársak voltak. Eltette, s nem is sejtette, hogy 15 év múlva ismét szüksége lesz rá, mozgalmi múltja elismerése végett. Dokumentté lett ez az írás, jó szolgálatot tesz a munkában töltött évek igazolásakor is. Mert hiába van meg minden munkakönyve, a bejegyzések alapján nem tudja igazolni a folyamatosságot.

Mert ravaszak voltak az építővállalkozók. Elkérték a munkakönyvet a belépéskor, de nem jelentették be az OTI-ba. A heti bérből viszont irgalmatlanul lefogták az akkor elég magas társadalombiztosítási járulékot, ebből is hasznot húzott a munkáltató. Csak az utolsó héten írta be egy hét időtartamra a munkaviszonyt, máris kijelentette.

— Volt olyan két esztendő, amikor viszonylag folyamatosan dolgozhattunk — gombolyítja tovább az emlékezés fonalát. Persze, nem egy helyen. Amikor új helyre kerültünk, az volt az első kérdésünk, hány emeletes lesz a ház? Mert általában ahány emeletes volt, annyi heti ácsmunkát jelentett. Mondom, dolgoztam és mégsem volt beírva a könyvbe. Mert mi is taktikáztunk ám, ha lehetett. Nem adtam oda a munkakönyvem, így nem tudta odatenni a főnök a hét végén elbocsátandók közé.

— Mert amikor beléptünk az irodába fizetéskor, nem a pénzt néztük az asztalon, hanem a munkakönyveket, s azon izgultunk, jaj, az enyém nincs-e közte?

Egyetlen nyilatkozat, s mennyi emléket idéz. Hogy Komlótól távol tovább járta a munkásmozgalom nehéz iskoláját, hű, bátor katonája maradt az eszmének, csak szavak utalnak rá: *„...többször került letartóztatásba", „... minden tudásával becsülettel szolgálta a baloldali munkásmozgalmat."*

Köteteket tenne ki, ha befernánk mindazt, amit átélt. A budapesti tüntetéseket, sztrájkokat, letartóztatásokat, lovasrohamot és sortüzet a külföldre vándorlás, a hazától távol élés keserű napjait. De Szántó elvtárs soha nem dicsekszik ezzel. Azt mondja, kötelessége volt, a párt küldte a gyűlésekre, illegális találkozókra, s ő ment. Ment, hogy szolgálja az igaz ügyet. Azt sem bánta, hogy megbélyegzett lett a Horthy-rendszerben, nem kívánatos elem.

Asztalán ott fekszik a kék fedelű új szakszervezeti tagsági könyv, mellette egy sárguló írás...

Sz. Zs.

Ceruzajegyzetek

Karácsonyi álom és valóság

Gyermekkoromban is volt egy-két szép karácsonyom. Egyszer csak életünkre tört a háború, széjjeloszlottak a karácsonyi álmok. Arcomra hullt fagyos vonásaival a szomorúság, mint árnyék rám ült a szegénység, mindenki nyomorult szegénysége és elkísért kamaszkoromig s eközben elfelejtettem a karácsony értelmét, örömét. A karácsonyért csak a gazdagok lelkesedtek, akiknek nem volt gondjuk, mert pénzért megvásárolták a fenséges ünnepet, a nyugodalmat, a békességet és az életüket is. Ők nem tudták, mi az a háborús karácsony. Mögöttük ott jártak az emberek szótlanul, az özvegyek, árvák bánatos hallgatással nézték az idő múlását; a haditüzemben kinlódó bányászok konok, nehéz lépésekkel járták a salakos utat, hűvösen hallgattak, mert minden elhullott vércsepp egy-egy társuk halálát jelentette. Ennre jöttek a harcok mezőiről a gyászos értesítések, hogy kinek a fiatal életét rabolta el a halál. Ilyen hangulatban érkezett és távozott a karácsony, olyan örömtelen volt, mint a hétköznapok sokasága.

A szülők gyöngéd szavakkal ajándékozták meg a gyermekeket; az erdőből hozott kis lucfenyővel és erdei mogyoróval.

Ezek a karácsonyok jutottak eszembe, nem tűntek el a hosszú idő őrlő malmában. Az emlékek nem tudtak még elégni szívem kohójában. Annak az életnek nemcsak minden szegény felnőtt, hanem a gyermek is hőse volt.

Azóta az időt az élet fejlődő törvényei megváltoztatták. Mások a szándékok: az elképzelések emberségesebbek.

Mire megvénültem, az élet és annak igazsága a csendes és békés vizekhez vezetett engem és mindannyiunkat. Boldog és békés karácsonyokhoz értünk, amikor egymásnak, gyermekeinknek, unokáinknak tudunk örülni.

Írás közben eszembe jut apám, magam elé idézem. Milyen jólesne, ha meglátogatna. De nincs. Már régen elsuhant az életből. Fantáziám és álmaim erejével hívom. Lásson fénylő szemeket, örömöt, ünnepet. Lássa vén fiának kicsordult könnyeit peregni gyermekei és unokái örömein. Mennyire más az életük az emberéknek. A régi élet szakadékba zuhant, s olyan, amilyenről ő és sok millió apa álmodott.

Most úgy érzem, hogy itt van velem. Hallom, ahogy szól hozzám:

— Életünk szörnyű küzdelmeiért ti kárpótlást kaptatok. Igaz, ehhez idő kellett, hogy a mi igazságunk és jogunk kiforrhassa magát, hogy értékes borrá legyen.

Megölel s én a meleg szobában az asztalhoz ültetem. Borral kínálom. Szivarra gyújt békésen, boldog álmom pillanatában.

S hallgatom, sok-sok apának a hangját érzékelem:

— Látod, mennyi év enyészett el, mennyi ember karácsonya volt szomorú, — akik már nincsenek. De minden elrendeződött. Az élet árnyait elűzte a fény, a vágyak és örömök teljesültek, a sóhajokat elnyelte a vidámság. A harsány gyermek hangok szíveket kongatnak. Nálatok ma megszépültek nemcsak az ünnepek, hanem a dolgos hétköznapok is emlékedettebbek.

S bennem zeng az emlékezés, mely elmúlt gyermekkoromba visz apáink küzdelmes életébe, csillagtalan karácsony éjszakáiba.

Csak álom volt.

Lehunyt szemem alatt hívtam meg apámat és apáinkat karácsony estére. Ahogy bennem, úgy másban is dolgoznak a képzeletek és álmok, melyek csendesen belépnek a szív kamráiba, ott körüljárnak, aztán elsuhannak csendesen.

Nem elcsépelt gondolatokat lobbantottam szárnyra, csak egy eltűnt világ és az új világ karácsonyát érintettem. Gyermekkorom fagyosságára ráültettem mostani életünk forróságát, mely eljött hozzánk a hosszú, harcos esztendők után és elhozta gondtalan, kedves éjszakáinkat minden ünnepre, — a karácsonyi békesség és szeretet estéjére is.

Boldog és kellemes karácsonyi ünnepeket kívánunk egymásnak dolgos életünkben minden embernek. Érje meg ezt az a sok elfelejtett ember a világ minden szögletében.

Kellemes ünnepeket!

Zabányi Alajos.

HIREK — Közlemények

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

Május 1.: 24—26-ig: Ha velem tartanál, NDK film, 10 éven felülieknek. 27—28-ig: Pillantás a hídról. Olasz-francia szinkron film, 14 éven felülieknek.

Zrínyi: 25—26-ig: A nagyravágyó asszony. Francia színes film. 18 éven felülieknek. 27—28-ig: Békályók, csehszlovák film, 14 éven felülieknek.

Előadások kezdete a Május 1-ben: 4, 6, 8 órakor, a Zrínyiben: fél 4, fél 6, fél 8 órakor.

Az esti előadásokat iskoláskorú gyermekek még szülők kíséretében sem látogathatják.

TELEVÍZIÓ MŰSOR:

Hétfőn, december 24.: 16,30: Közvetítés a Déryné színházból: A kőszívű ember fiai. A szünetben: Magyar Hirdető. 16,00: Kisfilmek kicsinyeknek. 18,00: Lám patényné. 18,50: Látogatás Bernáth Aurélnál. 19,25: TV-híradó. 19,45: Senki karácsonya. TV-játék. Kb. 21,00: Esti sugárkoszorú. Zenés irodalmi összeállítás. 21,50: Hírek, sporthírek.

Kedd, december 25.: 10,00: Ifjúsági matiné. 13,40—22,30: Tessék választani.

Szerda, december 26.: 10,00: Varieté gyermekeknek. 15,05: Mackókeresés. Közvetítés az Országházból. 18,00: TV-magazin. 18,30: A Kínai Cirkusz műsorából. 19,10: Részletek Rajkin műsorából. 19,50: Mese. 19,55: Ők ketten... Zenés játék. 20,55: Tolvajok és széftulajdonosok. Vidám emlékezés. O. Henryre. 21,35: Beethoven hangverseny. 22,15: Hírek.

Csütörtök, december 27.: 17,40: Az új KRESZ ismertetése gyermekeknek. 18,10: Automatizálás a gépiparban. 18,50: Virágnyílástól hóhullásig. TV-kisfilm. 1.,05: Telesport. 19,30: TV-híradó. 19,45: Mese. 19,55: Pasteur. Amerikai film, 10 éven alul nem ajánljuk. 21,25: Hírek, TV-híradó ismétlése.

— AMATŐR FOTOKIÁLLÍTÁS nyílt a Mecsekí Földtani Kutató-Fúró Vállalat kultúrtermében. A bemutatón az üzem dolgozóinak munkáit láthatjuk január 3-ig. Az érdeklődőket naponta délelőtt 10-től 18 óráig várják.

— ÜLÉST TART a városi Népi Ellenőrzési Bizottság 28-án. délután 2 órakor. Az összejövetelen a Mecsekvidéki Üzemi Vendéglátó Vállalatnál folytatott vizsgálat anyagát vitatják meg.

— TALÁLKOZÓT RENDEZETT III-AS AKNA üzemvezetősége az idén nyugdíjba ment bányászoknak a Juhász Gyula munkásklubban. A rendezvényen mintegy 20 nyugdíjas jelent meg és vette át az üzemvezetőség ajándékát.

— ISMÉT INDÍTANAK ALAPISMERETI TANFOLYAMOT legalább húsz jelentkező esetén. Az érdeklődők a belvárosi iskola igazgatójánál jelentkezhetnek január 3-tól 9-ig délelőtt 9 órától délután 3 óráig.

ÚTTÖRŐK hangja

IV. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM HÉTFŐ, 1962. DECEMBER 24.

Táncpróba a belvárosi iskola zenei tagozat IV. osztályában. Felvételünk a karácsonyi iskolai ünnepségre készülő gyerekeket örökítette meg.

Hogyan töltsük el a téli szünetet

Szombaton utoljára berregett fel az iskolák csengője. Az idén már nem várják többet az iskolapadok a diákokat. Megkezdődött a téli szünet.

Hogyan töltsék ezt az időt, mivel foglalkozzanak a gyerekek. Rácz Sándorné val, a keleti iskola VIII a osztályának rajvezetőjével beszélgettünk erről.

— A téli szünetet pihenésre, játszásra használják elsősorban a gyerekek — kezdte a nevelő. — A hasznos és jó időtöltésről az iskola is megfelelően gondoskodik. Az osztályommal programot dolgoztunk ki a szünidőre. Eszerint a fiúk téli táborba mennek, 28—31-ig. 30-án az itthon maradottakkal kirándulunk. Kedves élményt jelent majd a 21-én sorrakerülő fenyőünnep, a szilveszteri karnevál. Azt is elhatároztuk, hogy a szünetben osztálydélutánt rendezünk. Ha megfelelő lesz az idő, ródliversenyt is tartunk. Sokat leszünk tehát együtt. S emellett még az Úttörőház foglalkozásain is részt veszünk.

— Természetesen a tanulásról sem feledkezünk meg. Új anyagot nemigen kaptak a gyerekek, viszont az ismétlésről nem szabad megfeledkezniök. Az osztályommal megbeszéltük, hogy a téli szünetben rendszeresen segítik Márczy Lajost, aki betegsége miatt lemaradt a tanulásban. Ugyanígy elmennek még három diákhoz, akik oroszból állnak gyengébben. A tankönyvek mellett együttesen forgatják az irodalmi alkotásokat, Jókai, Móricz, Móra könyveit. Nemcsak a szókincsük gyarapszik így, de szórakozva tanulnak.

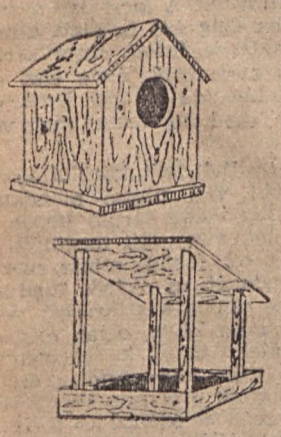
Fáznak a kismadarak

Jóska, Jóska gyere csak
Fáznak a kis madarak.
Nézd, hogy reszket az a cinke,
Szinte csoda, hogy megél;
Szárnyacskája csupa dér.

Hamar, hamar kalapácsot,
Kopácsoljunk, mint az ácsok!
Készítsünk egy madárházat
Mentsük meg a madárkákat.

Adjunk nekik kendermagot,
Hadd vészeljék át a fagyot!

Madárház és etető rajza

Bizony kedves pajtások, veszély fenyegeti télen a sok-sok hasznos kismadarat. Nemcsak a hideg bántja őket, de táplálékot sem nyújt nekik a tél. Szánjátok meg ezeket a kis munkásokat és etessétek őket. Legjobb madáreleség a háj, a tökmag, a dióbél, a kender- és napraforgómag. (Sós szalonnát, kenyérbelet ne adjatok nekik, mert attól elpusztulnak) Gondoljatok az úttörőélet törvényére, mely szerint az úttörő szereti és védi a természetet s készítsetek a szünidőben madáretetőt s ezt helyezzétek el a kertben vagy az ablakban. Meglátjátok, milyen szívesen lesznek vendégségbe hozzátok a kis cinkék, pintyőkék, csízek, tengelicék!

A csapatvezetőségek terve a téli szünetre

Téli táborba két csapat, a kökönyösi és a belvárosi megy. Mintegy 50 pajtás tölt 3—3 napot Hidas-völgyben a vadászházban. Az itthonmaradt csapatok rendszeresítik a házi őrsi összejöveteleket. Főleg a tvvel rendelkező családokat keresik fel. Sok őrsben lebonyolítják a mesemondó, szavaló, az ének és hangszerszóló bemutatókat. Az egyes szakőrsök — ezermester, bábjátszó, környékkutató — meglátogatják a peremközségeket, megismerkednek az ottani pajtásokkal. Ezeket a találkozókat műsorokkal teszik hangulatosabbá, s az ezermesterek kis madáretetőket ajándékoznak pajtásaiknak.

A csapatvezetőségek gondoltak a gyengébb tanulók segítésére is. Ahol szükséges, a gyerekek felváltva meghatározott terv szerint foglalkoznak társaikkal. A rajok a tél folyamán külön szeretettel törődnek az egyedül élő idős házaspárokkal, öregekkel, még többet segítenek nekik.

Reméljük, a gazdag programot feljegyzik az őrsi krónikások, s a következő Úttörők Hangjában beszámolhatunk a téli élményekről.

Az Úttörőház műsora

December 23-án, délelőtt 9 órakor: Téli túra Hidasvölgybe úttörő fiúknak.

24-én, délelőtt 10 órakor: Vidám játékdélelőtt az Úttörőház új játékaival.

25-én délelőtt 9 órakor: Legszebb mesék címmel színes diafilmvetítés III-os kisdobosoknak.

26-án, délelőtt 9 órakor: Mondák, regék. Színes diafilmvetítés IV-es kisdobosoknak.

27-én, délelőtt fél 9-től: városi asztalitenisz és sakkverseny ötödik osztályos fiúknak.

28-án, délelőtt fél 9 órától: sakk- és asztalitenisz-verseny, VII.—VIII.-os fiú úttörőknek.

TÖRÖK ZSÓFI:

Hű barát az úttörő

Vad szél felhőt hajt az égre,
süvít hozzá, nem kímélve
tüdejét.
Villám villan, dörgés dörren,
zápor készül, s félve röppen
búvóhelyre a veréb.
Portölcsér fut. Pár csepp koppan.
Fedél alá ugrik gyorsan,
aki fél.
Csak egy lányka megy serényen
(táska billen jobb kezében),
nem riasztja a veszély!
Szívszorongva lesi, várja
fehér ágyban beteg társa,
s így szepeg:
„Ha barátnőm nem jön máma,
a leckét ki magyarázza?
Ki vidít fel engemet?"
Ám az ajtó nyikkan — s látja,
hogy pajtása bőrig ázva,
íme, jő!
Bár liheg, és teste reszket,
szívesen jött! Nem hátrál, mert
hű barát az úttörő!

A legszebb nyári élményem pályázat győztese

Az Úttörők hangja júliusi számában a városi úttörő elnökség A legszebb nyári élményem címmel pályázatot hirdetett színes beszámolók írására. A beérkezett munkák közül az úttörőelnökség Nagy Apollónia, a Kökönyös keleti iskola VIII-os tanulója írását találta legjobbnak. Ebből közlünk részleteket.

„Az idén is, mint minden évben, nagy izgalommal készültem a vizsgákra. Ezt az izgalmat fokozta az, hogy szüleim megígérték, ha jó eredményt érek el, a szünidőben a fővárosba visznek. Elérkezett a várva várt nap, amikor az ígéret valósággá vált.

A vonatból kiszállva azt sem tudtam, merre nézzek. Megcsodáltam a hatalmas pályaudvart, a sok érkező és induló vonatot, majd a villamosokat, a nagy forgalmat, mely számomra furcsa és szokatlan volt. Megnéztem a Dunát, a Gellért hegyet, a Margit-szigetet, az Országházat, a budai várat, a Halászbástyát. A következő napon az Állatkertben, a Vidámparkban, az Úttörővasútra látogattunk.

Este újra a Gellért hegyre sétáltunk. Mire felértünk, már az esti fényben pompázó fővárost láttuk. A szabadság szobor előtt azokra a szovjet hősökre emlékeztem, akik hazánk felszabadításáért áldozták életüket. Hálával gondoltam rájuk, mert ezt a békét és boldogságot ők is segítettek megteremteni.

Boldog voltam, hogy 12 éves koromban láthattam Budapestet. Szüleim elmondták, hogy ők csak felnőtt korukban jutottak el az ország központjába. Nagyon örültem, hogy megismerkedhettem ezzel a gyönyörű várossal s úgy éreztem, hogy e sok szépért érdemes dolgozni, tanulni és áldozatot hozni. Megfogadtam, hogy ezután még jobban tanulok, hogy tudásom, a munkám szebbé, gazdagabbá tegye hazánkat."

*

A jólsikerült írásért értékes könyvet kap Nagy Apollónia. A jutalmat szerkesztőségünkben lehet átvenni.

Tavaly még úttörő voltam

Ünnepi hangulatban sorakoztunk az elmúlt tanév végén a patronáló KISZ alapszervezetünk zászlója alatt. Aztán letettük a fogadalmat s megkaptuk a piros tagsági könyvünket. KISZ-tagok lettünk.

Hogy miért kértem felvételemet az ifjúsági mozgalomba? Úgy éreztem, folytatni kell azt a munkát, melyet, mint úttörő végeztem. Enélkül valahogy üres lenne az életem. Mindig boldog voltam ha az úttörők baráti közösségében lehettem, s örökre őrzöm az együtt töltött napok szépségét. De nemcsak visszafelé kell néznünk! Amikor elvégeztem a VIII. osztályt, a helyi ipari tanulóintézetbe kértem felvételemet. Az asztalos szakmát sajátítom el. Új barátok, új közösség fogadott az intézetben. Közösség, mely ugyanúgy segít mindenkinek, mint az úttörő szervezet. Együtt tanulunk, dolgozunk, szórakozunk. Kiszes vezetőink mindenben segítségünkre vannak. Meghallgatják kérésünket, javaslatainkat is. Együtt készítettük el alapszervezetünk munkatervét, melyben társadalmi munka, sport, szórakozás szerepel. Persze nem feledkeztünk meg a tanulásról sem. A legnagyobb gondot erre fordítjuk. Hiszen néhány év múlva képzett szakmunkások szeretnénk lenni!

Nemcsak annak örülök, hogy dolgozhatom, hogy felvettek az iparitanuló intézetbe, de arra is büszke vagyok, hogy KISZ-tag lehettem. A vörös nyakkendő becsületét továbbra is őrzöm és a kiszes névnek jó hírnevet akarok szerezni.

Wirth Károly I. éves ipari tanuló

Sokat tanultunk a kiránduláson

Az első rajösszejövetelen megbeszéltük, hogy valamelyik történelmi nevezetességű városba kirándulunk. Arról sem feledkeztünk meg, hogy ez pénzbe kerül és ezért már a tanév elejétől gyűjtöttünk rá. A hulladékgyűjtésért, társadalmi munkáért kapott összeget szintén erre fordítottuk.

Elérkezett a nap, amikor Mohácsra kirándultunk. Kíváncsian nézegettük útközben a mezőkön dolgozó embereket, majd Mohács régi házait. A városban először a szovjet emlékműhöz látogattunk, melyet a lakosság állított az elesett katonák emlékére. Sétálgattunk a Dunaparton, majd megtekintettük a selyemszövő gyárat. A sok-sok zakatoló gép mellett szorgos munkáskezek dolgoztak s készítették a világ legtávolabbi részeiről hozott műszálból a selymeket.

Ebéd után az 1526-os emlékműhöz mentünk. Kegyelettel emlékeztünk a magyar hősökre.

Több nevezetességet néztünk még meg, majd kompon átmentünk a szigetre. Nem hagytuk ki a faroslemezgyárat sem, mely az országban első ilyen létesítmény. Vezetőnk elmondta, hogy hulladékfából értékes bútoranyagot kapnak. Megnéztük miként alakulnak át a faforgácsok lemezekké, s ezeket a lemezeket miként vonják be plerittel, hogyan festik. Útban hazafelé megtekintettük a Csele-patakot, amelyben II. Lajos vesztette életét a mohácsi csata napján.

Sok kedves emlékkel, ismerettel tértünk haza a kirándulásról. A látottakat tanulmányainkban is jól hasznosíthatjuk. Reméljük, sok ilyen kiránduláson résztvehetünk még.

Dávidföldi iskola
VIII. o. úttörői

— A Városi Úttörő Elnökség értesíti a KISZ-es ifjúvezetőket, hogy a december 30-án sorra kerülő úttörő álarcos karnevál előkészítésével kapcsolatosan megbeszélést tartanak 27-én. Az összejövetel délelőtt 10 órakor kezdődik az Úttörőházban.

— Jól sikerült úttörő szellemi vetélkedőt rendezett az 1414-es számú Petőfi Sándor úttörőcsapat a gesztenyési munkásklubban. A programot Ki mit tud? műsor színesítette. A legtöbb pontot szerzett pajtások értékes tárgyjutalmakat kaptak.

Keresztrejtvény

Vízszintes: 2. Igen németül. 4. Európai nép. 5. Szép ajándék. 6. Kúszónövény része. 7. Rag. 8. A függőleges 9 fele. 10. Óvodáslányok kapták karácsonyra. 14. Rángat. 15. Kislánynév. 17. Karácsonyfán van.

Függőleges: 1. Karácsonykor kaptuk és adtuk. 3. Szülő 4. Ödön vége. 5. Hangoskodik. 7. Játék. 8. Biztató kiáltás. 9. Zár. 10. Megerősítő szó. 11. Szalon közepe. 12. O. L. C. 13. Mikor közepe. 14. Kétjegyű mássalhangzó. 16. Fordított rag.

A megfejtéseket január 5-ig kell eljuttatni az Úttörő Házba, illetve szerkesztőségünkbe. A megfejtők között könyvjutalmakat sorsolunk ki.

A KARÁCSONY EREDETE

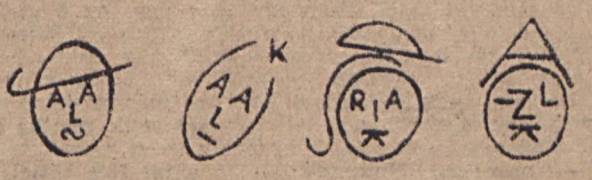
Gondoltatok-e már gyerekek a csillogó karácsonyi fenyő alatt arra, hogy honnan ered ez a kedves szokás, mi a karácsony története?

Van még ma is olyan család, ahol a szülők azt mondják, hogy a karácsonyfát, a sok színes játékot, az angyalkát, vagy a Jézuska hozza. A kisgyerekek talán még el is hiszik ezt, de ti úttörők tudjátok, hogy ez nem így van. Az viszont igaz, hogy a karácsony megünneplése régi-régi vallások hiedelmeibe nyúlik vissza.

Évezredekkel ezelőtt, amikor az emberek teljesen kiszolgáltatottak voltak a természettel szemben, az egyes jelenségeket természetfeletti erőkkel magyarázták. Ezek az erők voltak a szellemek, az istenek, akiket úgy képzeltek el, hogy azok is születnek, élnek. Minden ókori népnek voltak istenei. Ezek születésnapját megünnepeltek. Egyidőben a napot is istenként tisztelték. Azt megfigyelték, hogy bizonyos időközökben a nappalok rövidülnek, majd ismét hosszabbodnak. A nappalok rövidülése félelemmel töltötte el az embereket. Csak akkor örültek, amikor a napisten ismét „újjászületett" azaz, többet világított. Ez a „megváltás" a „születés" helyes megfigyelésük szerint december végére, január elejére esett. Ebben az időszakban ünnepelték a régi egyiptomiak Oziris, a görögök Dionizosz, a szíriaiak Adonis, a perzsák Mithrás születésnapját. A keresztények is átvették ezt a szokást s a Jézus legenda szerint nekik is ekkor született a megváltó. A kereszténység elterjedésével a középkorban már karácsonyt ünnepeltek. A legendában szereplő paradicsomi bőség fáját előbb zöld gallyakra aggatott ennivalókkal jelképezték. A fenyőt először az északi népek használták fel ünnepeikkor. Innen érkezett ez a szokás hozzánk is. Egyes országokban, például Angliában fenyő helyett ma is zöld fagyöngyet díszítik a lakást.

A karácsony ünneplése tehát ősi, vallásos eredetű. Ma már azonban az ajándékozás, az örömszerzés mellett mindinkább a szeretet, a béke ünnepévé válik az egész világon.

Hogy hívnak bennünket?

Kedves pajtások! Ha jól megfigyelitek, hatjátok, hogy hívják a gyerekeket. A megfejtést január 5-ig várjuk az Úttörőházba, illetve szerkesztőségbe. A helyes megfejtők jutalmat kapnak!

MARGITKA KARÁCSONYA

1932...

A fiú ott áll viskójuk ajtajában, s időnként ujjnyi rést nyit, hogy kikémlelhessen. Izgatott, Erdélyi Paliékat várja, de azok csak nem akarnak felbukkanni a kékesen derengő havon. A szobában tűrhető meleg van, anyának, isten a megmondhatója, honnét, sikerült mára egy kis tüzelőt kerítenie. Éppen ezért haragszik is az ajtónyitogatás miatt — és amikor ő tán negyedszer pillant ki az utcára, türelmetlenül rákiált:

— Hagyd azt az ajtót, kölyök, mert szétaprítlak! Nem azért csináltam a meleget! Holnapra ugyis kihűl magától ez a rothadt lyuk, minek siettetni?!

Gyorsan becsukja az ajtót, s odahuzódik a tűzhelyhez. Ilonka is itt ül mellette. Ő is élvezi a ritka meleget. Margit a sarokban matat elmerülten. Nemrégen a kabátja alatt hozott be valamit odakintről; még nem mutatta. Kabátja két szárnyát most is széttárva tartja, hogy véletlenül se leshessen mögéje. A tűzhely sütőjéből izgató illatok szállonganak — anya kalácsot kelesztett kora délután, az sül. Bánhidiéktól kapta hozzá tegnapelőtt a kilónyi lisztet. Milyen boldog volt vele!

Ülnek, csendesen; anya edényeket törölget, Ilonka meg tökmagot ropogtat, s köpködi a héját.

— Margit, add ide a cipőmet! — szólal meg hirtelen. — Fázik a lábam!

Margit kelletlen arccal lekanyarítja válláról a kabátját, óvatosan ráteríti arra a titokzatos valamire, aztán előrejön, lerúgja lábáról nénje cipőjét.

— Nesze!

Aztán fölveszi a maga zsákvászonból eszkábált, rongyos tutyiját és visszamegy a sarokba. Megint erőt vesz rajta a türelmetlenség; ismét csak ki szeretne lesni az utcára.

— Anyuka, kinézhetek?

— Mi a csodát bámulsz te ott folyton, Feri? Minek akarsz kinézni?

— Csak — mondja s nyomatékul bólint hozzá. Nem akarja megmondani, mire vár — legyen az anyáéknak is meglepetés! Erdélyi Paliéknak kell jönniök, most már bármelyik percben. Tulajdonképpen neki magának sem volna szabad tudni az egészről, de Kulka elmesélte, mire készül az osztály. Megbeszélték, hogy a tíz legszegényebb osztálytársukat karácsonyra fölsegélyezik. Már hetekkel ezelőtt megindították a gyűjtést. A dolgot Erdélyi Pali kezdeményezte: vonalzóval gyűjtőíveket rajzolt, s azokkal körüljárták a környékbeli kereskedőket s a módosabb fiúk szüleit.

Ő akkor már harmadik hete nem volt iskolában — hogy beálltak a novemberi fagyok, otthon maradt, mert nem volt cipője. „Kapsz cipőt is, ne félj"! — kacsintott Kulka. — „Az Erdélyi külön is mondta! Csuda klassz srác az az Erdélyi, hiába! Összesen harminc pengőt szedett össze, meg egy csomó használt holmit. Én is kapok valamit, azt mondta."

Ezért várja hát őket ilyen izgatottan. Kulka szerint öt óra körül jönnek, úgy mondták; de most már fél hat körül járhat, és még sehol semmi... Hirtelen elkedvetlenedik; talán nem is igaz az egész, csak Kulka találta ki, hogy őt bosszantsa...

Hat óra felé végre mégiscsak megcsikordul a hó az ajtó mellett.

— Itt van apa! — ugrik fel anya. — Feri, nyiss ki!

Boldogan szökik fel — tudja ő jól, hogy nem apa, hanem Erdélyi Pali és Krenner. Éppen Krenner!

— Szevasztok — mondja csodálkozó pillantással; hiszen tudja, úgy kell tennie, mint aki nem sejt semmit.

— Szevasz — mondja kissé elfogódottan Erdélyi Pali és ügyetlenül forgatja a kezében tartott csomagot.

— Kezitcsókolom — jut eszébe a köszönés Krennernek. Elmosolyodik. — Megjött a Jézuska, néni kérem.

Anya előrejön, elnyílt szemmel nézi a két fiút. Aztán megismeri Palit.

— Hozta Isten, aranyoskám. Hát mi járatban van itt minálunk?

— Jó emberek adományát hozzuk — mondja kínlódva Erdélyi Pali; a nyakáig vörös. — Ha megengedi a néni...

— Tessék gyerekeim, tessék. Csak hálásak lehetünk azoknak a jó embereknek.

— A patikus három pengőt adott hozzá — mondja Krenner. — Az én papám kettőt.

— Hallgass! — szisszen rá Erdélyi Pali, és bontogatni kezdi a csomagot. Egy kiló kockacukrot tesz az asztalra legelőször. — Ezt a néninek — mondja s már nyult a következőért; három apróbb zacskóért. Tíz-tíz deka savanyúcukor van bennük. — Ez a tietek, Feri — mondja, s odanyújtja neki, aztán Margitnak, végül Ilonkának egy zacskót. Megint benyul a csomagba. — Ezt az inget a Margitkának gondolta az anyukám, néni kérem.

— Ó az aranyos! — sikoltja anya boldogan.

— Ezt az inget meg a Ferinek.

Nyári ing; elég jó még, alig viseltes.

— Ó, az a kedves anyukája!

— Ezt meg mondja Erdélyi Pali titokzatos mosollyal, s újra belenyúl a csomagba, — ezt meg szintén neked, Feri! — És egy pár igen jó állapotban levő, újonnan talpalt magasszárú cipőt vesz elő s emel a magasba. — Tessék! Hogy jóhess megint az iskolába...

Anya könnyezik, megöleli Palit.

— Holnap fölmegyek, megköszönöm az aranyos anyukájának. Palika! Mondja meg neki, fölmegyek! Az Isten is megáldja érte!

— Ne tessék — mondja sután a fiú. — Nem ő küldi. A jó emberek küldték. Ja! — szól még hirtelen s a zsebébe nyul. Ezt meg a bácsinak! — és egy szivart tesz le az asztalra.

Azzal már búcsúznak is, szaladnak.

— Adjatok gyorsan ide mindent! — szólal meg izgatottan Margit. — Mire apa megjön! A szivart ide előre!

— Most végre leveszi kabátját a mosdótál faállványáról s egy parányi karácsonyfa tűnik elő mögüle. Színes papírdíszek függnek rajta s öt aprócska alma.

Nemsokára aztán megint léptek zaja csikordul odakint; most már valóban apa jön.

— De jó szag! — dörmögi elégedetten már az ajtó előtt. — Ez ám aztán a kalács!

Belép; s mintha jókedv lépett volna be vele a házba. Ragyog az arca — s még a petróleumlámpa is valósággal fénylőbben ég a mosolyától. Mindnyájukat megcsókolja, Ilonkát még külön is megsimogatja, újabb csókot nyom a homlokára. Ekkor pillant csak a sarokba a karácsonyfára, s alatta Erdélyi Paliék ajándékaira.

— Nofene! — mondja örvendőn. — Hát itt meg miféle Jézuska járt?

Mutatják; lángol a tekintetük.

Különösen Feri büszke a cipőjére; nyomban el is veszi a fa alól s felhuzza. Mintha csak vajban járna...

— No, akkor gyere te is, kislányom! — Apa mosolygósan rákacsint Margitkára, aztán belenyúl a kabátja alá s csomagot húz elő, onnét. Leguggol, bontogatni kezdi a barna papírost. Megint hunyorít.

— No gyere! Ad ide a lábad! Te is mehetsz már iskolába...

— Apa! sikoltja Margitka s odarohan tépi le lábáról a tutyit.

— No, tessék! — A papír lehull, apa int, és ott táncol kezében egy pár barna, magasszárú leánycipő. Apa kifűzi a szárát, Margit belebújtatja a lábát. — Lépj!

Margitka tesz néhány lépést: gyorsan kezdi, aztán lassít. Egy ideig áll, látszik, hogy mozgatja a cipőben a lábát. Apa figyeli.

Margitka újra elindul. De egy-két lépés után ismét megáll.

— Nyom — mondja halkan.

— Az nem lehet! Apa rázza a fejét. — Próbáld csak!

Mindkét cipő a lábán; így járja körül most a lány az asztalt. Apa le nem veszi róla a tekintetét.

— Igy is szorít? — kérdi végül tanácstalanul.

Margitka nem felel; szeméből könny szivárog.

Anya merőn nézi, aztán felsóhajt. — Pedig később vagy Fóti Erzsinél. S még neki is jó, emlékszem, multkor láttam rajta.

— Fenét volt jó — mondja apa —, kinőtte, azért adták. — Legyint, odalép Margitkához, lehuzza lábáról a cipőt. Megfordítja s a talpát odaméri a lány talpához. Jól látni, hogy a kislány lábujjai túlnyulnak a cipőtalp peremén.

Apa egy ideig nézi, nézi — majd hirtelen teljes erejével földhözvágja a cipőt. Aztán rádobja magát ágyára, s fél éjszaka rázza az a mélyről törő, rettenetes férfisírás.

Bárány Tamás

„Szeretetcsomag"

A ház, melyben Pistiék laktak, hullámos tetejű, nádfedeles, vakolat nélküli cselédház volt a Weinkheim uradalomban. Pistiékkel együtt négy család lakott benne. A küszöbről a négy családnak épített közös „előszobában" lehetett belépni: négy kemenceszája, s egy sárral tapasztott tűzhely szürkéllett a sötét, dohos helyiségben. Ez az úgynevezett „előszoba" volt tehát a konyhája a négy családnak. Innen négy ajtó nyílt a világtájak irányában — a „hálószobákba".

Pisti édesanyja előkaparászta négy gyermekének egyetlen cipőjét, amit az a gyermek húzott a lábára, akit éppen valahova küldött. Ez volt az iskolába járó cipő is, mert ebben az egy pár cipőben járt a négy gyermek iskolába, minden negyedik nap, amikor rájuk került a sor.

Most, ezen az 1942-es fehér, vastagon havas karácsonyestén Pisti lábára került a cipő, akit édesanyja öltöztetett, miközben így oktatta:

— Jól viseld magad kisfiam, illedelmesen köszönj a nagyságáknak, meg a méltóságos uraknak, állj be mindjárt az első sorba, hogy minél hamarább rád kerüljön a sor, s ha megkaptad a szeretetcsomagot, szaladj vele nyomban haza. Nagyon várunk, különösen a három éhes kistestvéred. Hát igyekezz, kisfiam!

Pisti pedig édesanyja tanácsát megfogadva, útnak indult. A fejében motoszkált egész úton, hogy milyen borzasztó is az, hogy édesapát elvitték, bezárták a börtönbe azért, mert ők nem tudták mindennap iskolába járni. S bizony már napok óta nincs, aki egy falat kenyeret is keressen a családnak. Úgy ment végig a főutcán, oly öntudatosan, mint az apja szokott, mikor munkába indult az uradalomba: előre örülve munkája gyümölcsén, az ajándékcsomagon, amit ő visz haza, ő keres, s ő ad minden testvérkéje szájába majd egy-egy falatot belőle.

A katolikus elemiiskola nagy terme már ki volt világítva, mire odaért. A padsorok tömve gyerekekkel, a terem végén levő emelvényen pedig ott díségek: nagyhangú, nagyfejű bászelegtek a megjelent előkelőcsik, kalapos, jószagú nénik. Az emelvényen meg fényesen ragyogott a világ legszebb karácsonyfája: a szegények karácsonyfája.

Pisti a fényes karácsonyfa láttán elámult, szinte révületbe esett. Káprázatos is volt az a nagy, díszes, fényes fenyőfa. Elérzékenyedett a soha nem látott fénytől. A könnyeken keresztül a különböző színek, arany- és ezüstdíszek összeolvadtak, s mint egy gyémántos, aranyos tündér, megelevenedett előtte az egész karácsonyfa. Nem hallotta ő az imát, a „hazáért küzdő hős magyar katonák"-ról szóló beszédeket, csak állt, vagy ült, ösztönével követve környezete gyermektársai mozdulatait, miközben a meghatottságtól le nem vette volna könnyes szemét a fáról.

S egyszerre nevét hallotta szólítani. Az ő saját nevét. Szíve a torkában dobogott. Kilépett a padból, nagyokat nyelve, könnyeit kabátujjával törülgetve igyekezett a csomagot osztogató nő felé. Átvette, meghajolt és kezetcsókolt. Del egy ment volna vissza a padba: rohant haza a csomaggal édesanyjához, éhes kistestvéreihez.

Odahaza édesanyja a csomagot bontogatni kezdte, miközben négy éhségtől kopogó kíváncsi szempár meredt reszkető kezére, a lassan kibomló csomagra. S egyszerre az felpattant, szétnyílt, és...

De szomorú is volt az a karácsony millió ártatlan, becsületes gyermeknek.

Pisti csomagjából kisasszonyok által levetett selyem alsónemű, cifra, divatos sapka bojttal, fogpaszta, fogkefe, haj csatok, néhány agyonfoltozott harisnya, pár szem szaloncukor potyogott az asztalra.

A négy testvér és az édesanya éhesen, üres gyomorral feküdt le, s álmodott egy szebb karácsonyról, amikor nem kell rongyokban járni, koplalni az ártatlan gyermekeknek még karácsonykor is.

És íme, az álom valóra vált, mert Pistinek, mostmár a régi Weinkheim uradalmon létesült állami gazdaság főagronómusának három gyermeke várja a húsz év utáni, 1962-es bőséges karácsonyt.

Ha semmi mást nem ismernénk el új életünkben munkánk gyümölcséül, mint azt, hogy nincs már ebben az országban rongyos, éhező gyermek, ha semmi mást nem vennénk figyelembe a szeretet ünnepén, akkor is, már magában ez is óriási eredmény.

DR. ÚZ GYÖRGY:

Szikrák és lángok

Az estébe hulló délután hangulata olyan volt, akár a regényekben már ezerszer megírt karácsonyé. Az alacsonyan gomolygó felhőkből szakadt a hó. Fehér volt a világ. Időnként bolondos szél kavarta fel a hópelyhek libegő tömegét. Itt bent a lakásban azonban kellemes meleg áradt szét, melyet felejthetetlen fűszerként ízesített a fenyő és kalács langyos illata.

Apjuk a nagyszobában matatott. Tudták a karácsonyfát díszíti, hiszen szólt, hogy egyikőjük se jöjjön most már be. A kicsi, anyja mellett lábatlankodott a konyha jóillatú zsibvásárán. Ők ketten — a nagyok — a kisszobában ütötték el a várakozás kényszerű idejét. Nővérét nézte, aki pár perce, hogy felkattantotta a kicsiny olvasólámpát, mert az esti szürkületben nem lehetett már folytatni az olvasást. Neki nem volt türelme most ilyenhez. Pár percig nézte hát, azután újra elöntötte a méreg, mint már napok óta nem egyszer. Csak nagyon fiatalokat tud ilyen kakaskodó düh feszíteni. Felkelt a fotelből s indulatosan dobta magát hasra a heverőn. Nem bírta hangtalanul, hát mérgesen fortyogta maga elé, de úgy, hogy a másik is hallja:

— Micsoda cirkusz! Az öreg most szépen meggyújtja a gyertyákat, szikraszórót, azután elkezd csengetni. Még jó, hogy nem mondja, hogy a Jézuska hozta az ajándékot.

Nővére az érettek tárgyilagos hangján válaszolt:

— Nincs igazad. Apa soha nem játszott színházat s nem mondott ilyesmit. Különben is ott van a kicsi, annak ez olyan csoda, amilyen csak lehet egy ilyen apróságnak. Vagy talán írigyled?

Ez kétségtelenül igaz volt s még jobban dühítette. Dühösen köpködte a szót.

— Dehogy írigylem. Különben is nem róla beszéltem. Csak únom. Érted? Unom. Az öreg biztos megint elérzékenyül és prédikál majd. Hogy így, meg úgy. Az ő idejébe milyen volt, meg hogy volt. Az idősek folyton ezt hajtogatják. Nélkülözés, meg lemondás. — felült a heverőn s hevesen gesztikulálva folytatta. — Volt, volt. Elhiszem hogy volt. De nem veszik tudomásul, hogy ma már másképp van. Ők meg csak folyton a régi dolgokat emlegetik, mintha legalábbis mi tehetnénk róla, hogy nekik ilyen gyerekkor jutott, — ingerülten felnevetett: — Jó alibi! Két héttel ezelőtt kérdezi az öreg, mit szeretnék karácsonyra. Mondom, hogy kellene egy síbakancs, mert a régi kicsi s nincs téli cipőm, csak az a két pár félcipő, amit most ősszel vett.

Azokba pedig nem lehet sielni. Tudod, hogy mit felelt? Hümmögött, s végül azt mondta, most nem bírja megvenni, nincs annyi pénze, kérjek valami mást. Rendben van. Mondja, hogy nincs pénze és kész. De nem! Akkor még elkezd nekem mesélni, hogy amikor ő ilyen fiatal volt mint én, nem volt sícipője, csak egy pár ócska félcipő s micsoda boldog volt, amikor életében először vettek neki egy pár olcsó sportcipőt, még hét év múlva is abban járt, mert televeretle jancsi-szöggel. Érted?

— Hülye vagy és szemtelen — felelt lakonikus rövidséggel a nővére — Apának tényleg nehéz volt a gyerekkora. S nem vethetsz a szemére semmit, ha visszaemlékezik arra, ami fáj.

— Óh, hogy be ne roggyak nagykorú hölgyem — gúnyoroskodott a másik — már te is a felnőtt dumát fújod. Dolgozik, keres. Neki sem kell lemondania ma már semmilyen cipőről. Legfeljebb azt mondhatja, hogy most nincs pénze. Majd akkor a jövő vagy követő hónapban lesz. — Fújt egyet, mint aki most kiköpött magából mindent s szinte mentegetőzve fűzte hozzá — különben is végeredményben neke kellett lemondanom a síbakancsról.

— Ostoba vagy, önző — zárta le a vitát a lány. — Jártatód a szád, mint az éretlen gyerek — gúnyosan utánozta öccse hangját: — „ma már nem így van". Mi nem így van? Kerestél te már egy fillért az életedben? Élsz! Tanulsz! Ami kell, meg van. Sőt több is annál. Csak nem a magadéból. Érted? Apáéból. Az ő erejéből, energiájából. Az övéből, akinek nem volt így meg mindene, mint neked! Azt hiszed én nem szeretnék egy igazi estélyiruhát? Hiszen maholnap végzek és önálló leszek. Kellene. Hát majd lesz. Érted? Ha dolgozom veszek magamnak. De van bennem annyi tisztesség és szeretet, hogy arra gondoljak, talán Apa is szeretne egyszer magának valamit most, amikor már rég kinőtt a gyermekkorból. Vagy neki nem lehet vágya? Kárpótlása azért, ami neki nem volt és neked van? Neki nem változott semmi? Csak neked, meg nekem? Gonosz vagy és éretlen kölök! Gondoltál már te erre valaha? Nem! A fiatalúr csak...

Itt félbeszakadt az egyre élesebb hangú vita, mert ebben a pillanatban apjuk lépett a szobába. Nem vett észre semmit, a kettejük között szikrázó indulatból. Vidám volt, mosolygós s hangjában öröm vibrált, ahogy sürgette őket.

— Egy-kettő! Felkészülni, mert az angyal már meg is borotválkozott s hamarosan csenget. Szedjétek össze a családot!

Most a kicsi viharzott be a szobába. Alig győzték visszatartani, hogy ne szökjön az apja nyomába. Nem kellett

sokat vesződni vele, mert alig egy perc múlva, mint vékony ezüstszál úgy húzódott be a nyitvahagyott ajtón a csengettyű szava. A három gyerek megihletve a perc várakozásától egymás kezét fogva lépett be. A két nagy kézenfogva vezette a picit. Megálltak a kicsiny, de tündöklően ragyogó fácska előtt. Apáék oldalt álltak. A kicsi úgy nézett fel a csodára, hangtalanul, mintha égig érő fa alatt állna. Neki az is volt, ez. Azután anyjához futott, hogy karra emelve bámulja tovább, csillogó szemekkel, élete első és örökké maradandó csodáját. A lemezjátszón régi karácsonyi dallam áradt. Ez volt a szokás, ezt hangtalanul várta végig mindenki.

Míg a melódia lágy ütemei áradtak szét körülöttük, a fiú fejében ott pörögtek az előbbi vita utolsó mondatai. Gépiesen futott végig pillantása az elébe táruló képen s most hirtelen úgy kapta fel a fejét, mint akit megütöttek. Az apró gyerekjátékok sora után ott feküdt szinte szemrehányó merevséggel egy pár vadonat új sícipő. Riadtan ugrott tovább a tekintete. Fémes csillogás szikrázott vele szemben. — Nem. Hiszen ezt sohasem kérte, olyan elérhetetlennek tartotta maga is. Legfeljebb majd, ha egyetemre kerül. Egyszer, talán egy éve is már, hogy futólag említette. — De mégis az. Egy nagyméretű precíziós körzőkészlet. Érezte, hogy pír önti el az arcát. S odébb? Odébb egy pár elegáns női tűsarkú cipő, s mellétéktelve óvatosan egy fekete estélyi ruha.

A zene még szólt, amikor az apja oda súgta neki:

— Kisfiam! Lám, milyen feledékeny vagyok. Ugorj át a másik szobába, az íróasztalom fiókjában vagy egy kis csomag, majdnem elfelejtettem. Anyáé. Hozd át és tedd ide. ide.

Míg ment, szinte gépiesen számolt magában, mennyibe kerülhetett ez a mai este Apának. Olyan kétezer forint körül, állapodott meg. Próbálta menteni magát:

— Na. Jó, jó. Mégsem úgy, mint régen volt. Nem kell folyton a régi lemondáson rágódni.

A fiókot kihúzva tétován kutatott a csomag után. Hirtelen egy boríték került a kezeügyébe. Már tolta volna odább, de pillantása megbabonázva tapadt rá s nem engedte. Az apja írása volt. A szokott energikus betűkkel: „televízióra". Irta rá s alatta tételek felsorolva: „autóbuszjegyből 40 Ft., jutalom 200 Ft.) és így tovább. Pillanat alatt összeadta a számokat. Kétezernégyszáz forint spórolt pénznek kell lenni. Megtapogatta a borítékot. Túl vékony volt. Nem tudta megállni, belenézett. Kétszáz forint lapult benne. Két árva százforintos.

Szinte fájt, úgy hasított tudatába az a felismerés és az

A gyermeket az apa is nevelje

Az új nevelési terv nemrég tartott vitáján sok szó esett a család szerepéről a gyermek jellemének kialakításában. Természetes ez, hiszen a gyermeknek a családi környezet hatására alakult ki véleménye a világról s ez befolyásolja döntően viselkedését az iskolában is. A vitán az egyik szülő felvetette, hogy az édesapák munkájukra, tanulásra, társadalmi elfoglaltságukra hivatkozva gyakran szinte egyáltalán nem foglalkoznak kisfiúkkal, kislányukkal. Nem is gondolják, hogy milyen nagy hibát követnek el ezzel.

Igaz, a munkahelyen helyt kell állani, tanulni kell s a színházba, moziba járás, az olvasás szintén szükséges. A gyerekkel való rendszeres foglalkozást mégsem lehet elhanyagolni. A rendszeresség alatt nem azt értjük, hogy az apa mindennap ellenőrizze a gyereket, kérdezze ki a leckéjét, csupán azt, hogy például heti két alkalommal szenteljen neki egy-egy órát. Barátian beszélgessen vele iskolai élményeiről, érdeklődjön, milyen osztályzatokat kapott, nézzen meg egy-egy fogalmazványt, vagy rajzot. Ha ezeket összehasonlítja a múlt hetivel, s ha javulást lát, dicsérje meg, de szóljon akkor is, ha ennek ellenkezőjét veszi észre. A gyereknek szüksége van erre, de azt is megérzi, ha a szülő nem belső meggyőződésből, hanem csupán kötelességtudatból foglalkozik vele.

Az igazi családi közösség csak akkor alakul ki, ha tagjai őszintén érdeklődnek egymás ügyei iránt, együtt örülnek és bánkódnak, áldozatokat hoznak egymásért. A közösségi kapcsolat erőssége azonban nem teljesen független az együtt töltött idő mennyiségétől. A szoros összetartozás érzése általában azokban a családokban alakul ki, ahol sokszor kerül sor a szülők és gyerekek közös tevékenységére, szórakozására. Ebben a légkörben alig vannak nevelési nehézségek, mert a gyerekek nem csak ragaszkodnak szüleikhez, hanem igyekeznek is a kedvükben járni.

Nézzük most az ellenkező esetet. Ha két ember keveset van együtt, hiába szeretik egymást, előbb-utóbb elhidegülnek. Ez alól nem kivétel az apa és a gyermeke sem. A gyerek rendszerint hosszú évekig vágyakozik az apával való szorosabb kapcsolatra, hiszen természetes joga és szüksége-lete. Ha az apa ezt nem vállalja fáradság, társadalmi kötelezettség ürügyén, a gyerek látszólag belenyugszik, de lelke mélyén bizonyos harag marad Ez többnyire abban nyilvánul meg, hogy azzal bántja az apját, ami annak a legjobban fáj. Igy nem tanul jól, ha tudja, hogy az apjának jelentős, rendetlen, piszkos, ha apja pedáns, vagyis nem példaképnek hanem ellenpéldának tekinti. Bizony sokszor nagyon nehéz, szinte lehetetlenné válik így a nevelés. A „megtakarított órákért" az apa később százszorosan fizet.

MUNKA UTÁN, OTTHON

Hogyan rendezzük be otthonunkat?

Beszéljünk talán először a festésről, mely a lakás hangulatának megteremtésében egyáltalán nem közömbös tényező. Az egyszínű, sima falak kedveltek napjainkban, többnyire világos színekben. Városunkban általában nincs az előszobáknak ablaka, festése tehát világosszínű, lehetőleg napsütötte-narancssárga legyen. Padlóját műanyaggal burkoljuk, de meglelel a kő mozaiklap is. Ha mindenképpen kedveljük a szőnyeget, egyszínű, mohazöld futóval takarhatjuk. Az előszobaberendezés is egyszerű, díszítéstől mentes, amely jól illik a környezetbe.

A szobákat legmegfelelőbb lakószobának berendezni. Az egyiket női, a másikat férfi jelleggel. Itt helyezhetjük el a személyes szükségletű használati tárgyakat, az érdeklődést a szórakozást is figyelembevéve. A férfi lakószobájában kapjon helyet a könyvgyűjtemény, a lemezgyűjtemény. De jól illik ide egy-egy kedves, modern ötvöstárgy, kerámia is.

Bútornak a kedvelt Variát ajánlhatjuk, amelynek nyitott polcai meghittséget árasztanak. Hiszen otthonunkban nem akarjuk üveg mögé zárni a kedves használati tárgyakat.

A feleség szobájában a különböző szekrényelemekből ösz szeállított ruhás, fiókos szekrények kapnak helyet. A fekvőbútor huzata mintázott, a fotelok pedig egymással összhangban lévő különböző textil. A függöny mindkét szobában áttetsző, sima, egyszínű, világos anyag, mely puha redőkben omlik le.

A szobák egy-egy sarkában hangulatos olvasósarkot alakíthatunk ki fotellal, nyitott polccal, állólámpával.

Ahol lehetőség van rá, ott a gyerekeknek külön szobát rendezünk be, simavonalú, könnyen tisztítható világos bútorokkal.

Milyen munkát végezzenek a családtagok?

Kevés idő alatt sok munkát végezni — nem könnyű. Szerencsére nem kell hozzá született tehetség, csak erős akarat, hogy az értékesíthető időt ne fecseréljük hiábavalóságokra, meg egy kis szervezőképesség, a családtagok bevonása a házimunkába.

A háztartás gondoskodásából valamennyi családtag részesül. Indokolt tehát, hogy a munkából is valamennyien kivegyék részüket. Sok asszony azonban úgy gondolkodik „inkább megcsinálom magam, mintsem könyörögjek, magyarázzak". Hibás felfogás ez, nemcsak a háziasszony, hanem a hozzátartozók szempontjából is. Ha történetesen egyszer az anya megbetegszik, vagy el kell utaznia, családtagjai ott állnak tehetetlenül, mert egy rántottát sem tudnak elkészíteni, s egy csésze tejet sem felforralni. Tehát: vonjuk be a házimunkába a család minden tagját, bízzuk meg őket nekik való feladattal.

Az okos családi munkamegosztás nem ró túl sok terhet egy-egy hozzátartozóra, nem többet annál, mint amit egyéb munkája mellett el tud látni. Fontos, hogy lehetőleg mindig ugyanazt a feladatot végezze, így begyakorolja magát és gyorsabban megoldja azt.

A bevásárlást, a tartós élelmiszerek beszerzését, hazavitelét férfi családtagra bízzuk. A tüzelés, favágás szintén a férfiak feladata. A konyhában is segíthetnek, ha kedvük van hozzá: zöldségtisztításban, darálásban, habverésben. Vasalásnál a ruha leszedését, előzetes nedvesítését, majd a ruha szekrénybe rakását végezhetik.

A lányokat a sütés-főzés, takarítás, kismosás, vasalás ügykörében foglalkoztathatjuk. Az iskoláskorú gyerekeket kisebb önálló bevásárlással, tej, kenyér felhozásával bízhatjuk meg.

A hozzátartozókon kívül másik szövetséges a házimunka jó megszervezésében az óramutató. Azt tapasztalatból is tudja minden asszony, hogy mennyi időt elrabol például a trécselés. Elpazarolt idő a sok felesleges járkálás is. Például helyes, ha összeírjuk mielőtt vásárolni indulunk, hogy melyik üzletből mire van szükségünk, ezzel elkerüljük az utólagos szaladgálást. A lakásban mielőtt egyik helyiségből átmennénk a másikba, gondoljuk végig, mit kell kivinnünk, illetve behoznunk. Így a kamrába menet vegyük számba az egész étrendet s lehetőleg egyszerre hozzuk magunkkal mindazt, ami a főzéshez szükséges.

Sok asszony feleslegesen kifárad abban, hogy állva tisztítja a zöldséget s így főz, mosogat. Pedig ezeket a munkafolyamatokat ülve is ugyanolyan jól el lehet végezni. A főzésnél a helyes sorrend a fontos. Ha például pörköltet készítünk, először a hagymát tegyük fel és csak utána kezdjünk a hús mosásához, összevágásához. A főzésnél a gondos időbeosztás nemcsak azért hasznos, mert gyorsabban végezünk, de elérhetjük azt is, hogy kétféle étel egyidőben elkészüljön s azt frissen, állás nélkül adhassuk asztalra.

A szép szobanövény öröm

A hangulatosan, szépen festett és ízlésesen berendezett lakásban nem elég a modern bútor, a jó festmény, a szép szőnyeg és függöny. Valami hiányzik még. A növény, amely életet, mozgalmasságot kölcsönöz a szobának.

A növényeknél is van divat. A bútornak és az elrendezésnek megfelelően kell megválasztani. A modern lakáshoz manapság a hosszabb szárrészek, végeken kicsit kuszált levéllel rendelkező, szabálytalan alakulású növények alkalmasak. Kicsit nehéz a megválasztás, de a jóízlésű ember egy-két zöldfelülettel igen kedvessé teheti otthonát. Érdemes a lakásba vinni a ficust, filodendront, szanzavériát, pálmaféléket, aszparágusokat. Ne feledkezzünk meg egy-két szál vágott virágról sem. Szép, modern vonalú vázába csak két-három szál virágot, vagy zöldet tegyünk.

Más érzés belépni az ilyen lakásba. Esztétikai hatása mellett egészségi szempontból is jelentős. A növény megszűri a gázokat, felfogja a port, bizonyos mértékig párásító hatása is jótékony. Természetesen a jó helyet is meg kell választani, állandóan világos, napfényes ablakfelületek mellett helyezzük el őket.

Gondozni is kell a növényeket, s ez kellemes munka. Egész napos fizikai, vagy szellemi elfoglaltság után örömmel figyeljük növényeinken egy-egy újabb hajtás fejlődését, egy virág kibontakozását. Alkotó szórakozás, s hiszem azt, mindenkinek csak örömet jelent egy szép szobanövény, amelyet maga ápol és nevel.

Felmérai Ferenc

Néhány szó a táncról

A tánc a fiatalság egyik legkedveltebb szórakozása. Ennek a szórakozásnak az ünnepek alkalmával bizonyára nagyon sokan hódolnak majd. Nem árt tehát, ha egy kicsit beszélgetünk róla. Mert a táncnak is vannak kötelező szabályai.

Először is, hogy megbecsült legyen a tánc fogalma, ki kell belőle rekeszteni azt, ami sérti a jóízlést, a modern tánc álarcában jelentkező vonaglásokat. Minden tánc járható ízlésesen — még a twist is — olyan formában, hogy nem kelt senkiben sem megbotránkozást.

A táncok illemtana a felkéréssel kezdődik. Nincs helye a nyegleségnek, udvariatlanságnak, legkevésbé a „Halló" meg szólításnak. Felkérés előtt a férfi mindig hozza rendbe külsejét s ha a leány kísérővel van, először tőle kérjen engedélyt. A felkérést általában nem illik visszautasítani, kivéve, ha a táncot a nő már előre elígérte másnak. Az elutasítást azonban nem szabad bántóan közölni.

A tánc közben való lekérésről nem lehet minden esetben alkalmazható szabályt mondani. Egyik helyen megengedik, másutt nem. Ha a felírás tiltja, a férfiak ne is próbálkozzanak ezzel.

Külön beszélni kell a táncközbeni helyes testtartásról. Mind a férfi, mind a nő táncoljon egyenes testtartással, nem merev és nem szögletes mozdulatokkal. Ezzel egymás iránti megbecsülésüket is kifejezik. Beszélnünk kell a táncoló férfi és nő közötti távolságról is. A férfi bár határozottan tartja partnernőjét, nem szorítja magához. A lassú táncnál is legyen távolság a két táncoló között. Végül még annyit: ügyeljünk arra, hogy mozdulataink ne zavarjanak más párokat. Ha mégis meglöknénk valakit, a férfi könnyed fejbiccentéssel „bocsánat" szóval elnézést kér.

4 SZIKRÁK ÉS LÁNGOK

összefüggés az ajándékok és borítók között. Úgy érezte magát, mint a tolvaj. Szinte égette a kezét a papír. Idegesen ejtette vissza s felkapva az alatta lapuló csomagocskát, szinte menekülve sietett vissza a másik szobába, hogy letegye a fa alá.

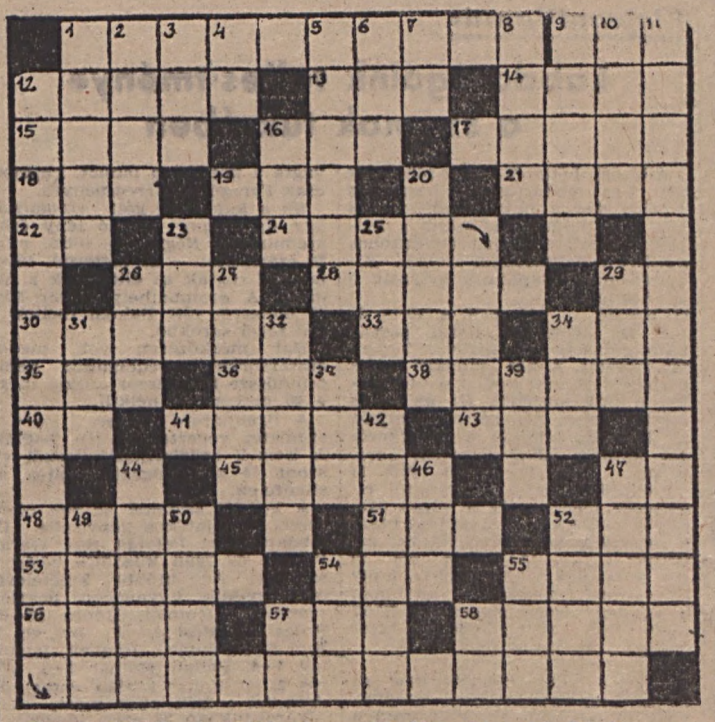
A lemez még forgott. Nézte az apja arcát. Látta, hogy annak pillantása mereven szegeződik egyik aprócska gyertyalángra. Emlékezete mélyéből hirtelen szakadt fel egy évekkel ezelőtti emlékezés, amit mesélt neki. Tudta, hogy abban a gyertyalángban, az most saját apjának arcát idézi. Az ő nagyapját, akire ő már alig emlékezik csak jóságos hófehér szakállára s akit az apja annyira szeretett, talán épp azért, mert nem tudott soha ilyen karácsonyokat szerezni. Most vette először észre, hogy milyen ősz, apának a halántékán a haj s hogy magas alakja kicsit előreről, mint, aki fáradt. És most eszébe jutott, hogy az idén milyen hosszú ideig járt a viharkabátjában. Igaz, a régi átmeneti kabátja már öreg volt s az idén nem vett újat. Hát ezért! A televízióért! Erre vágyódott s most miattuk megint kezdheti előről. És akkor ő... Szerette volna legszívesebben most úgy felképelni saját magát, hogy sírnia kelljen. S még ő zúgolódott, hogy Apa a saját gyerekkorát emlegette neki Akkor, amikor most is értük mond le arról, amire vágyott. Hogy tudná megmondani, hogy érti már mindazt, ami eddig csak értetlen nyűgnek tűnt előtte. Hogy éppen azért, mert érti, végtelen szégyen árad benne az előbbi oktalan méreg helyén. Másként lát, mint akinek szeméről most hullott le valami fátyol...

A melódiák utolsó csendülései is elhalkultak. Pillanatnyi csönd után vidám zajjal kavarodott össze a család, hogy boldog ünnepeket kívánjanak egymásnak. Pillantása találkozott apja tekintetével. A szürke szempárból valami végtelen jóság és nyugalom áradt. Maga sem tudta miért, de ahogy átölelte, úgy fúrta be arcát apja álla alá, mint apró gyermek korában, mikor bocsánatot kérve, ösztönösen így akarta érezni újra a szeretetét. Azután hirtelen mozdulattal — mint soha eddig — lehajolt s miközben megcsókolta a kezét, tehetetlenül küszködött, de mégis kicsordult szeméből a könny. S míg ott érezte tarkóján a puha és mégis erős tenyér simogatását, azzal biztatta önmagát, hogy Apa most biztosan annak tudja be ezt az elérzékenyülést, hogy nagyon örül.

Hogyan is gondolhatta volna még, hogy az apja pontosan tudja, ez a pár könnycsepp, búcsú és ajándék.

Egy nyers, lázadó kis kamasz búcsúja, aki felegyenesedve, végleg eltűnik az emlékek sorában, hogy átadja ajándékát — az emberré növekvő férfit.

Keresztrejtvény

VIZSZINTES: 1. Hálával gondolj reá életedben. 9. Becézett szülő. 12. Halom, kupac. 13. Érzékszerv. 14. Halogén elem-e? — vissza. 15. E szókesegyház. 16. Afrikai kérődző állat. 17. Gyertyamaradvány. 18. Ismertetőjegy. 19. Fürdőalkalmatosság. 21. Torzító része. 22. Tessedik Sámuel. 24. Télen szállingóznak. 26. Paraszt teszi. 28. S, s, s, s, 29 49-római számmal. 30. Táplálékok. 33. Tehén németül. 34. Védő. 35. Csak németül. 36. Majdnem kolbász. 38. Angol tudós, a tömegvonzás felismerője. 40. Y. L. 41. Mérges háziállat. 43. Ingyen jut hozzá. 45. Férfinév. 47. S. P. 48. Gyenge zörej. 51. Győri klubcsapat. 52. Agitáció része. 53. Fölfal a másik elől. 54. Bánat mássalhangzói. 55. Melyik helyre? 56. Így kell kimondani Curie nevét. 57. Szilaj, féktelen. 58. Futár ismert idegen szóval.

FÜGGŐLEGES: 1. Alvilág a görög hitregében. 2. Hibáztat. 3. Ugye megmondtam. 4. Tisztás kezdete és vége. 5. Világhírű amerikai író. 6. Portéka. 7. Lóri páros betűi. 8. Módosított zenei hang. 9. Tanácsi úrlap. 10. Mértani fogalom. 11. A helyi lap olvasóinak megajándékozására jelenik meg. 12. Könnyen találta-e meg most? ... 16. A törzsskála hangjai. 20. Elmúlik iránta az érdeklődése. 23. Talál. 25. Élelmiszeripari dolgozó. 26. Út. 27. A sport egyik ágát űzi. 29. Vendéglátóipari helyiség. 31. Annál távolabb. 32. Vizesedény. 34. Bankrövidítés. 37. Oroszlán — latinul. 39. Mi, micsoda — németül. 42. Fényképezőgép része — idegen kifejezéssel. 44. Kezdetleges kereskedelmi módszer. 46. Azonos betűk. 47. Éles hangot hallat. 49. Elkerget. 50. Romániai folyó. 52. Kukorica tároló. 54. Pillangós növény. 55. Ezt kiáltjuk kétszer, aztán jön a „hajrá". 57. Rokonsági tag. 58. K. Ü.

*

Beküldendő a vízszintes 24, 38, 41, a függőleges 11, 12 és 42 sorok megfejtése. Beküldési határidő: január 5. A helyes megfejtők között három szépirodalmi könyvet sorsolunk ki.

SPORT

Kilián-jelvényesek

Pohl Éva

Medgyessy Bálint

Győrffy Zsuzsanna

Jernovics Márta

Túri István

Ki volt városunk legnépszerűbb, legjobb sportolója 1962-ben

Befejeződtek 1962. versennyel. Év végén kevesebb-több összehasonlítási alappal világszerte sportolókat állítanak rangsorba.

Tavaly — ha nem is az ország nyilvánossága előtt — eldöntötték olvasóink komlói viszonylatban is ezt a kérdést. Sági Sándorra és Dabóczi Máriára esett akkor a választás. Egy év alatt erősödött, izmosodott Komló sportélete. Nemcsak a testgyakorlással foglalkozók számát illetően, hanem a minőség szempontjából is. A város élsportjában is találunk új neveket.

Január 4-i számunkban első ízben, szelvényt közlünk, melyen az olvasók megjelölhetik azt a 3—3 férfi és női versenyzőt, akit Komló 1962. évi legjobb, legnépszerűbb sportolójának tartanak. Feltétlenül latba kell essenek az illető eredményei és nem utolsó sorban magatartása a küzdőtéren és a mindennapi életben.

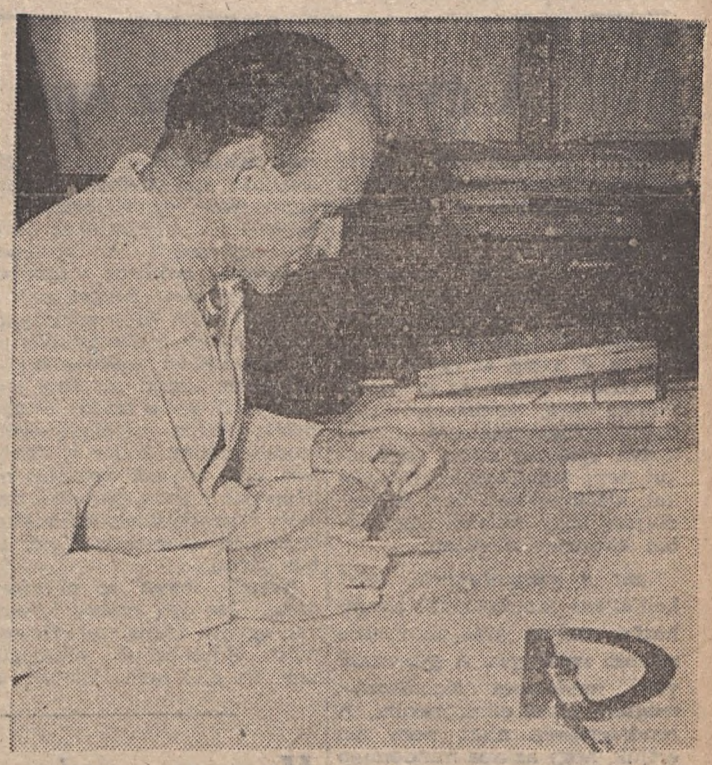
A pályázóknak nem lesz könnyű dolga. Nem mintha a választék kicsi lenne. Ellenkezőleg.

Legjobb labdarúgóink teljesítménye 1962-ben is megfelelt a várakozásnak. Bár NB II-es kézilabdásaink gyengélkedtek, ez évben köztük is akadt, aki telkesedéssel küzdött hétről hétre. A Bányász birkózók közül Szántó Kálmán megyei és Bányász ifjúsági bajnokságot nyert. Fodor István, az ifjúságiak területi vetélkedésén bizonyult legjobbnak. Ökölvívóink is kezdik feledtetni a tavalyi visszaesést. Sóvári Sándor, Szarvas György, Radvánszky György eredményei figyelemre méltóak. Az atlétáknál a gátfutó Sági Sándor 400 méteren döntőbe jutott a magyar bajnokságon. De a hosszútávfutó Czuder Károly is öregbítette sportköre hírnevét. Az asztaliteniszezők táborából Kővári István, Schmieder Ádám, Püspök János, Járai Vilmos jöhet számításba. A kosarasoknál Várnai—Varga Ferenc mindig az együttes erőssége volt. A tekézőknél is tanúi lehettünk néhány kiemelkedő egyéni teljesítménynek.

A nők esetében kisebb a válogatási lehetőség. De ne feledjük el a Bányász kiváló tornaszakosztályát, az egyre jobban fejlődő atlétákat (Prohászka Magdolna, Szabó Erzsébet), a sok tehetséges kézilabdást a megyei bajnokságban szereplő kosárlabda- és röplabda-csapatainkat.

A legtöbb pontot szerző férfi és női sportoló a VTST serlegét nyeri el. A legjobb tippelők pedig NB I-es labdarúgóink tavaszi mérkőzéseire kapnak jutalomjegyeket.

A pályázat feltételeire az első szelvényünk közlésekor még visszatérünk.

Istvánfalvi Miklós 13 éve dolgozik a szakmában és hét éve a Szénbányászati Trösztnél. Önálló tervező. A bányaüzemek külszíni mélyépítési tervezését végzi. S hogy nem rosszul, azt a Kiváló műszaki dolgozó jelvényen, a sztahanovista oklevélen kívül bizonyítja az a megbecsülés is, amelynek a szakemberek körében örvend. Számos társadalmi munkája közül a kézilabda-sportban kifejtett tevékenysége emelkedik ki. Nagy része van abban, hogy Komlón tömegsporttá vált a kézilabda. A Magyar Testnevelési és Sportfanács elnöksége ezt a szorgos munkát a közelmúltban alapított és Pécsett átadott díszoklevéllel jutalmazta.

Kiírták az Új Komló kézilabda teremkupa első fordulóját

A VTST kézilabda szövetsége megtartotta az Új Komló kézilabda teremkupa verseny sorsolását. A csoportbeosztás szerint a férfi I. osztályban az ITSK, a Gimnázium I., a Bányász III. (a kupa jelenlegi védője), Béta-akna, a Gimnázium II., a kosarasok, a labdarúgók és Dombóvár együttese kapott helyet. A férfi II. osztályba a következő csapatokat sorolták: Magyarszék, Csikóstöttös, Gimnázium III., Bányász ifi, III-as akna, ITSK II., Atléták, Vörös Meteor. A női I. osztály mezőnye: Helyiipar, Gimnázium I. (az Új Komló Kupa védője), Bányász, Gimnázium II. Kosarasok, Sásd. A női II. osztály beosztása: Vörös Meteor, Atléták, Gimnázium III., Üttörőház, Csikóstöttös, Gimnázium IV. és az ITSK.

Az első forduló mérkőzéseit január 6-án bonyolítják le a keleti iskola tornatermében. Ez alkalommal következő a párosítás. III-as akna, Vörös Meteor, (Férfi III. osztály.) Üttörőház—ITSK, (női II. osztály). Gimnázium—ITSK II. (férfi II. osztály). Gimnázium I.—Gimnázium II. (női I. osztály). Bányász III—Labdarúgók (férfi I. osztály.) Gimnázium III.—Gimnázium IV. (női II. osztály.) Bányász ifi—Atléták (férfi II. osztály). Kosarasok—Dombóvár (férfi I. osztály.) Atléták—Csikóstöttös (női II. osztály). Magyarszék—Csikóstöttös (férfi II. osztály). Helyiipar—Sásd (női I. osztály). Gimnázium I.—Gimnázium II. (férfi I. osztály.) Bányász—Kosarasok (női I. osztály). ITSK—Béta-akna (férfi I. osztály).

A KISZ városi bizottsága és a szövetség sportszerűségi versenyt is meghirdetett a teremkupára oklevelet és tiszteletdíjat kap a legjobb eredményt elérő férfi és női csapat, illetve legsportszerűbb férfi és női játékos. Valamennyi szereplőt — mérkőzésenként a versenybíróság pontoz. Egy-egy mérkőzésen a legmagasabb pontszám 10 pont lehet. A végleg kiállított játékos 0 pontot kap. A csapatok a játékosok által elért átlagpontot kapják.

A szövetség a sorsolással együtt kiadott körlevélben több fontos kérdésre felhívja az egyesületi vezetők figyelmét.

Hangsúlyozza, hogy az egésznapos verseny sikeres lebonyolítása jórészt attól függ, hogy a játékosok és a csapatvezetők mennyire tartják be a kiírt időrendet. A szövetség egyben azt is közli, hogy a csapatvezetők részére január 3-án, csütörtökön délután 4 órakor a VTST helviségében tart legközelebb megbeszélést.

Tizenöt sportág világbajnoki küzdelmein vettek részt a magyar sportolók 1962-ben és hét elsőséget szereztek

A világ nagyobb szabású sportvetélkedései 1962-ben még az elmúlt évinél is jobban rávilágítanak arra, hogy két sporthatalmasság áll az élen, a Szovjetunió és az Egyesült Államok. A többi ország legfeljebb egy-egy sportágban mutathat fel — rendszerint múló — világelsőséget.

1962-ben a sportban is a Szovjetunió illeti a vezető hely. Ezt nemcsak a világversenyeken elért több és színvonalasabb győzelme, valamint a két nagy ország között megrendezett különböző mérkőzéseken és páros versenyeken elért több diadala alapján mondjuk. Ezt állapítjuk meg általánosabb, magasabb szintű, szélesebb alapozású, rendszeresebb sportja és testnevelése alapján is. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a kapitalista országok legtöbbje már rájött arra, hogy mennyire helytelen a sport lekezelése. Mennyire hibás az a felfogás, hogy a sport magánügy, akinek van hozzá ideje — és pénze... — az sportoljon, akinek nincs, hát az ne sportoljon: mindehhez az államnak semmi köze. Ma már más felfogást vall elsősorban az Egyesült Államok, de Anglia és még több más nyugati ország is.

Mi nem veszünk ugyan részt az elsőségért folyó versenyben, de éppen, mivel a szocialista országokban a sport és testnevelés a dolgozók életszínvonala emelésének, egészsége védelmének, üdülő szórakozásának, kultúrájának mindenkori szerves része, — meg országunk kisebb mérete ellenére is jól megálljuk helyünket a velünk összehasonlítható kis, sőt közép méretű népek körében.

Ha felmérjük az év minőségi eredményeit, nem szabad elfelejtenünk, hogy 1962 „erős" esztendő volt. A két olimpia közé eső páros év mindig a nagy kontinentális versenyek, világbajnokságos éve szokott lenni, hogy azután az olimpiát megelőző év (tehát majd 1963 már az erőgyűjtés, részben a pihenés, no meg a titkolódzás éve legyen. Magyarország ebben az erős sportévben jól megállta helyét. A legszigorúbban „ember-sport" névvel illetett vetélkedések nagy viadalain 7 világbajnoki és 7 Európa-bajnoki elsőséget szerzett, amelyekhez a „nem elismert" sportágak (modellezés, sporthorgászás, műrepülés) további 8 világbajnoki és 1 Európa-bajnoki címmel járultak.

15 sportág világbajnoki küzdelmein vettünk részt 1962-ben. Az ezeken megszerzett 7 elsőségünket Polyák Imre, Kozma István (birkózás), Veres Győző (súlyemelés), Szabó József (tekézés), valamint Horváth Zoltán, Kausz István és a női tőrcsapat szerezte.

10 Európa-bajnokságon indultunk s ezeken Varju Vilmos, Zsivótzky Gyula (atlétika), Földi Imre, Veres Győző (súlyemelés), Katona József (úszás), a vízilabda csapat, valamint Papp László (hivatásos ökölvívás) diadalmaskodott a mieink közül.

Különösen az a kérdés izgatja a magyar sportbarátokat, hogy miképpen állunk az olimpiai sportágakban.

Nos, a téli olimpia számai közül egyben sincs esélyes versenyzőnk. Tény, hogy Magyar Kornélia 1962-ben nyolc ízben javított országos csúcsokat gyorskorcsolyázásban, de bizony ezek még elmaradnak a nemzetközi élvonal átlagos eredményeitől. Nem is szólva arról, hogy mennyire vannak a szovjet Voronyina időeredményeitől, aki szintén az idei év elején javította sorra az 500-as, 1500-as, 3000-es és az összetett futás világcsúcsát.

A nyári olimpia legklasszikusabb versenyága az atlétika. Két Európa-bajnokságunk, Európa-csúcsaink ellenére is csak a dobó számokban állunk jól. Bár számos országos csúcsot javítottunk ezidáig (Csutorás, Mihályfi Éva, és József, Markó, Munkácsi Antónia, Kazi Olga, Noszály, Kalocsai, Nagy és Varju, Bognár, Kontsek Antal, Zsivótzky, Rubay, Rózsavölgyiné, Havasi), az eredményeink közül kevés a nemzetközileg is feltűnő. Ilyen elsősorban Zsivótzky 70,42-es kalapácsvetése, amely csak másfél arasszal kisebb, mint Connolly világcsúcsa (70,37). Kettőjükön kívül nem is dobott még senki 70-en felül a világon. — Ugyanakkor a külföldiek mintegy 30 világcsúcsot javítottak, vagy állítottak be az idén.

Hasonló a helyzetünk az úszásban. Boldogan jegyeztük fel ezidén Dobay, Katona, Csikány, Balla Mária, Lenkei, Ulrich, Gulrich, Egervári Márta, a női gyors és a férfi vegyes váltó összesen több mint 30 országos csúcsjavítását, bár tudjuk, hogy a másik oldalon micsoda világcsúcsok születtek. Például az ausztrál Dawn Fraser immár 1 percen belüli 100-as női gyorsúszása!

A többi sportág közül jól állunk vívásban, súlyemelésben, vízilabdázásban, sőt — bár itt a látszat egy kicsit megtévesztő — birkózásban is. Ezzel szemben az ezidei világbajnoki és Európa-bajnoki versenyeken elég súlyos vereségek értek evezésben, kerékpározásban, kézilabdázásban, vitorlázásban, röplabdázásban, síelésben, sportlövészetben, kosárlabdázásban, tornában. Nem számítunk pillanatnyilag gyeplabdázásban, sőt ökölvívásban és a nem olimpiai sportágak közül még teniszezésben sem.

Nem rossz viszont helyzetünk labdarúgásban. A Rimet Kupa tanúsága szerint csak a brazil, a chilei, a jugoszláv és a cseh-szlovák futball került elénk. Csapatunk fejlődő, fiatal. Ezideig mérkőzéseink zömét megnyertük. Legyőztük Törökország, Anglia, Bulgária, Ausztria, Lengyelország, Wales és Franciaország csapatát, döntetlenül végeztünk Uruguayal és eredmények szólnak amellett, Csehszlovákia és Jugoszlávia nem ránk vereséget, egyaránt 1:0-ás minimális arányban.

Éppen ezek az elmondott érvek eredmények szólnak amellett, hogy nagyon is elégedettek legyünk országunk 1962. évi nemzetközi szereplésével, és általában elfoglalt „helyünkkel" a nagyvilágban. Megbecsülésünket és a magyar sport, s benne létesítményeink, szakembereink és kellő színvonalunk elismerését jelzi, hogy reánk bízta a Nemzetközi Atlétikai Szövetség a következő 1966. évi Atlétikai Európa-bajnokság rendezését.

Rejtő László

Üdvözlet Hévízről

NB I-es labdarúgóink a hévízi gyógyfürdőben töltenek két hetet. Innen küldték a szerkesztőséghez a levelezőlapot, amelyen köszöntik a szurkolókat és minden sportbarátnak kellemes ünnepeket kívánnak.

ÚJ KOMLÓ
A Magyar Szocialista Munkáspárt Komló Városi Bizottsága és a városi tanács lapja
Főszerkesztő: Rajnai József
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1.
Telefon: 12-18, 12-58, 23-69.
Kiadja a Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat.
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Rét u. 4.
Telefon: 15-32 15-33 50-00.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.

Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivatalnál, kézbesítőnél

Visszapillantás

Labdarúgóink teljesítménye a számok tükrében

Alig egy hónapja, hogy pihennek NB. I-es labdarúgóink bőrszeges cipői. Bár a bajnokságnak csak fele bonyolódott le, mégis a számok, az adatok közti búvárkodás néhány érdekességgel szolgál. Kiinduló pont csapatunk helyzete a táblázaton:

11. Komló 13 2 7 4 15:19 11

A 13 fordulóból hazai pályán hatot játszott a Bányász s 7 pontot szerzett. A hét „vidéki" összecsapáson viszont csak 4 pontra telett a fiúk erejéből. Ha az egyes mérkőzéseket két részre bontjuk, az I. félidő alapján a következőket kapjuk táblázatszerűen ábrázolva: 13 2 7 4 9:11 11

Feltűnő, hogy a gólaránytól eltekintve megegyezik a végső összesítéssel. Ha csak a szünet utáni teljesítményeket regisztráljuk, ezt látjuk: 13 3 6 4 6:8 12

A felsorolás azt bizonyítja, hogy a második 45 percben általában nem esett vissza csapatunk. Ezek szerint erőnléti szempontból kifogás nem merülhet fel.

Az adott [illegible] eső átlaga alig haladja meg az 1.1-et. Erre még az sem gyógyír, hogy öt NB. I-es együttes ezen a téren még rosszabbul áll. A gárda Komlón 10, idegenben 5 alkalommal juttatta kapuba a labdát. Legeredményesebbnek Garai és Iván bizonyultak. Mindketten négyszer találtak a hálóba. Őket Göncz 3, Szőcs, Pallai és Faragó 1—1 góllal követi. A szombathelyi Stolcz volt a 15. szerzője. Legmesszebbről — 22 méterről — Pallai és Garai, a Debrecen, illetve a Dorog ellen vágta a kapuba a labdát. Fejesből csak Faragó volt eredményes.

Ha a kapott 19 gólt vizsgáljuk, egy figyelemre méltó tény ötlik szemünkbe. Négyet — több, mint 20 százalékot — 20 méternél távolabbról rúgtak az ellenfelek a hálóba. A szombathelyi Győri-Kiss 30 méterről lőtt Balogh mellett a bal felső sarokba.

Hat mérkőzésen volt meddő csatársorunk, védelmünk pedig mindössze háromszor „úszta meg" a 90 percet gól nélkül.

A tizenhárom 90 perc alatt 70 szögletet végeztek el NB I-esink. A komlói szögletzászló mellől viszont 69 sarokrúgást íveltek az ellenfelek.

A komlói színeket az NB I-ben összesen 18 játékos képviselte. Öt labdarúgónk: Palotás, Sós, Garai, Faragó és Iván küzdötte végig a szezont. Az utóbbi kivételével mindegyikük ugyanazon poszton szerepelt. Komlói, Göncz 12—12, Szőcs 11, Mestyán 8, Balogh 7, Kun 6, Perényi 5, Jerabek, Bartulov 4—4, Pallai, Molnár 3—3, Vörös 2, és Rónai 1 alkalommal öltötte fel a kék-fehér mezt.

Városunkban 34 ezer, idegenben 87 ezer, összesen 121 ezer néző látta csapatunkat. Ez csaknem 10 ezres átlagnak felel meg.

Tavaly 21 pont a bentmaradást jelentette. Most 11 pontunk van, és tavasszal 7 NB I-es mérkőzést vívnak kökönyösi pályán. Persze, ez csak lehetőséget jelent a jobb szereplésre. A zöld gyepen kell majd bizonyítani.

K. S.

Védőszemüveget használj csiszolásnál. Előzzük meg a baleseteket (—)

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 104. SZÁM — ÁRA: 50 FILLÉR — PÉNTEK, 1962. DEC. 28.

Az északi bányaüzem ma befejezi 1962. évi tervét

A Komlói Szénbányászati Tröszt Északi Bányaüzeme az előzetes számítások szerint ma befejezi 1962. évi széntermelési tervét, s az év végéig visszalévő két munkanap alatt még mintegy 1800 tonna szenet ad a népgazdaságnak. Ezzel kapcsolatban tegnap délelőtt nyilatkozatot kértünk Gyorsok István üzemvezetőtől.

— Elégedett vagyok a mennyiségi eredményünkkel, de az egyéb mutatók teljesítésével sem kell szégyenkeznünk. A kalóriaérték-tervünket előre láthatóan 102 százalékra teljesítjük, s minden reményünk megvan arra, hogy az év elején tett 10 millió forintos költségcsökkentési, illetve árbevétel-növelési vállalásunkat is betartjuk.

— Az üzem mely részlegei vették ki részüket a legjobban ebből a munkából?

— Különösen elismerést érdemelnek a Szászvári akna dolgozói, akik amellett, hogy december 11-én teljesítették a mennyiségi tervüket, a legjobb eredményt érték el a szén minőségének javításában, sőt, a takarékosságban is jeleskedtek. Hasonló eredményeket ért a mázai üzemrészünk is, ellenben Nagymányok legtöbb tekintetben lemaradt. Ez utóbbi tény fokozza az előbbi két részleg érdemeit.

— Mit vár az új esztendőre?

— Biztosítottnak látom az 1963. évi zavartalan termelés feltételeit. Az első hónapokban, az ország szénigényeinek megfeleleően 102 százalék körül szeretnénk teljesíteni a termelési tervünket, s a továbbiakban ahogy a népgazdasági érdek kívánja. Végül szeretném kihasználni az alkalmat, hogy ez úton is sikerekben gazdag, boldog új évet kívánjak az Északi Bányaüzem pártbizottsága, szakszervezete és üzemvezetősége nevében valamennyi dolgozónknak.

Leltároznak a tsz-ekben

Az ünnepek utáni első munkanapon telefonon felkerestük a mecsekfalusi és a Mecsekjánosi termelőszövetkezet könyvelőit, hogy a zárszámadást előkészítő leltározási munkákkal kapcsolatban tájékoztatást kapjunk. Mecsekfalun egy kicsit kényelmesek voltak, december 15 helyett a napokban láttak munkához, így még részleges eredményről sem tudtak számot adni. Ebből a szempontból jobb a helyzet a Mecsekjánosi „Jószerencsét" Tsz-ben.

— A leltározást mi már december 17-én megkezdtük — tájékoztat a könyvelőnő —, a munkák egy részével már végeztünk. Két bizottságot alakítottunk. Az egyik — kéttagú bizottság — a gazdasági felszereléseket, anyagokat, göngyölegeket vette számba. — A másik, az úgynevezett különbizottság négy állandó taggal működött és a terményleltározás, felmérés volt a feladata. Ezzel egycsapásra két feladatot oldottunk meg: elkészült a terményleltár a zárszámadáshoz, ugyanakkor megejtettük az új raktáros beiktatását, illetve megtörtént az átadás átvétel.

Mi van még hátra, mikorra végeznek a leltározással?

— A munka nagyjával már elkészültek a bizottságok, csupán az állatok számbavétele és a szálastakarmány felmérése van hátra, így december 31-ig végezhetünk ezzel. Gazdaságilag hogy állunk, arra január 5-e felé tudunk megközelítő választ adni.

Ezek szerint a munkaegység értékére vonatkozóan még semmi biztos adat sincs?

— Biztos van, mégpedig az, hogy a betervezett 28 forint nem lesz meg, viszont a múlt esztendőben osztott 15,56 forintnál többet ér egy 1962-ben szerzett munkaegység. Az előzetes értékelések szerint — természetesen ez nem biztos adat — 20 forint körüli értékű lesz a munkaegységünk.

Elkészültek a Lenin téri lakások végleges tervei

A korábbi években lapunkban többször hírt adtunk arról, hogy ekkor és ekkor, ilyen és ilyen tervek alapján elkezdik a Lenin tér végleges kialakítását. A tervek tervek maradtak, s az évek folyamán ki tudja hányszor változtak. Lassan valósult meg az ősközségi házak kisajátítása és bontása is, így csak az idén jutottunk el addig, hogy megkezdődhetett a munka. A tereprendezés megtörtént, a támfalak kivitelezése is kézzelfogható valóság lett. S minden jó, ha a vége jó — megérkezett a lakások végleges kivitelezési terve. Ezzel kapcsolatban kerestük meg Martini József elvtársat, a városi tanács ipari osztályának főmérnökét.

Milyen lakásokat körvonalaznak a már végleges tervek?

— Közvetlenül az ünnep előtt érkeztek meg a tervek, így választ adhatok erre — mondta a főmérnök. — A lakások egy, két és háromszobásak lesznek, a legtöbb lakás kétszoba összkomfortos.

Másak lesznek-e ezek a már megszokott komlói lakásokhoz képest?

— Alapterületileg nem lesz változás. Ujdonságképpen csak az mondható el, hogy a távfűtési szolgáltatás mellett állandó hideg-meleg víz ellátás is biztosítva lesz, s a lakások fél beépített bútor kivitelben készülnek, azaz, a szobákba beépített szekrények kerülnek.

A végleges terv szerint hány lakás lesz a Lenin téren?

— Összesen 160, ebből az első ütemben 68 lakás kerül megépítésre. A kivitelezési munka tulajdonképpen már ebben az esztendőben megkezdődött a tereprendezéssel és a támfalépítéssel.

Az épületek miként illeszkednek be a már kialakult városképbe?

— Az úgynevezett „A" épület, amely a pártbizottság épületének hátsó homlokzatától jön előre a már kialakított tömbig, lényegében tömb lesz, a benne lévő lakások kétszobásak. A földszinten változatlanul üzletek készülnek. A már említett épület mögött, a rendelőintézet irányában a felső platón kerül kialakításra a háromszobás tömb. Alatta — a kétszobás épülettel párhuzamosan — épül meg a szuperett, amelynek a tervei még nincsenek birtokunkban. A Lenin tér északi oldalon lezáró épület eltér a már megszokott lakóházkülsőtől, mivel az üzletek felett egy előtetőt alakítanak ki, ami korzó jelleget ad az északi oldalnak.

Kik váltják valóra a terveket?

— A beruházó a Baranya megyei Tanács VB beruházási osztálya, a kivitelező az ÉM. Komlói Építőipari Vállalata lesz. A tervek a hagyományos módon történő építkezésre készültek. A falak felhúzását a jövő esztendőben egészen bizonyosan megkezdik — mondotta befejezésül Martini József.

Fejlesztik a cementáruipari telephelyet

A Pécsi Cementáruipari Vállalat komlói telepén jelentős rekonstrukciós munkákat végez a helyi Építőipari Vállalat. A napokban befejezték két — egyenként 60 köbméteres — cementsiló építését. Ezeket január 2-án helyezik üzembe. Ugyancsak elkészült a telep új makadám bekötőútja, s pillanatnyilag dolgoznak a keverőtér tető alá hozásán. Ez fontos téliesítési munka is.

A rekonstrukcióval lényegében a jövő évi megnövekedett terv teljesítését készítik elő. Az idei 19 millió forint helyett 1963-ban 27 millió forint értékű szőlőoszlopot és bányapallót kell gyártaniuk.

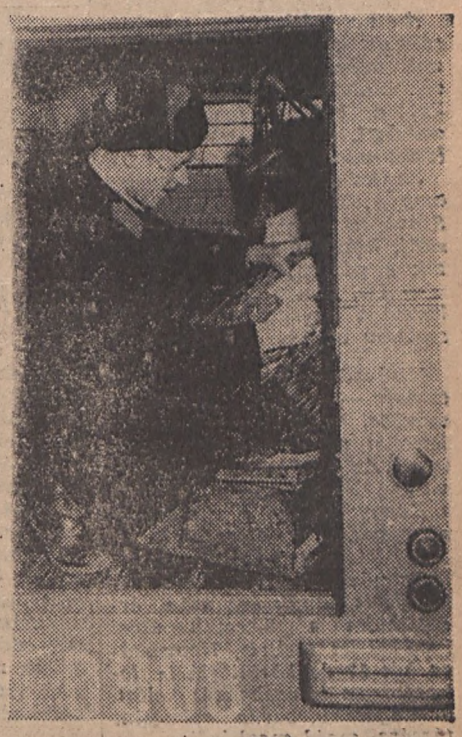
Január 2-án megkezdik az új akna mélyítését

A mult hét végén a Szénbányászati Tröszt és az Aknamélyítő Üzem illetékes szakemberei megbeszélést tartottak a zobáki bányaüzem új légaknájának mélyítésével kapcsolatban.

A létesítmény kitűzését — Béta-akna szomszédságában — a közelmultban befejezte a Bányászati Kutató Intézet, s ezt a munkát átvette ellenőrizte a tröszt mérnöksége.

A tervek szerint július elsejéig felépítik a szükséges külszíni létesítményeket; aknatornyot, gépházat, fürdőt, raktárakat stb., és az év második felében megkezdik a mélyítést.

A postások jól helytálltak az ünnepi csúcsorgiában

Talán egyik munkahelyen sem dolgoztak olyan megfeszített erővel az ünnepek előtt, mint a postán. A csomagkihordók például két műszakban teljesítettek szolgálatot, hogy az ünnepi héten 1214 küldeményt házhoz kézbesíthessenek. — Jelentősen segítette munkájukat az új postai csomagkézbesítő kocsi, amelyet felvételünk is bemutat Weisz Ferenc kézbesítővel. Rajta kívül Bán József, Berényi István, Müller Henrik és Helmeczi Erzsébet is dicséretesen dolgozott. Négyszáz csomagot a hivatalban adtak ki, míg Komlóról 1450 küldeményt továbbítottak.

— Természetesen akadt dolga a többi postásnak is. — Nem kevesebb, mint 32 ezer karácsonyi üdvözlőlapot adtak el a kézbesítők. Itt Bihari Imre, Vida János, Lubastyik Ferenc, Bíró József, Simon Imre és Szuprics Mihály tűnt ki. A felvett, illetve elküldött levelek száma 40 ezer volt, mintegy 25—30 százalékkal több az elmúlt évinél.

Megkétszereződött a munka a távirdában és a távbeszélő központban is. Vészi Lajos, Kovács Mária, Petre Ferenc, Kais Károly, Pölöske Irén, Varga Zoltánné, Kodra Györgyné, Hohmann Mátyásné és Bálint Anna neve érdemel elsősorban említést.

Az új évben tovább javítja a szolgáltatást a Helyiipar

Befejezés felé közeledik a jövő évi tervezés a Helyiipari Szolgáltató Vállalatnál. — Az eddig ismert irányszámok szerint némi eltolódás lesz a vállalat termelésében. Igy például csökken a cipő- és ládaüzem, viszont körülbelül 6 millió forinttal növekszik a konfekció részleg termelési értékterve.

Másik fontos változás lesz, hogy a szolgáltató részlegek munkáját meggyorsítják, javítják. E célból egy üzemmérnököt és egy diszpécsert állítanak az egységek élére, akiknek a munkaszervezés és a kooperáció javítása lesz a fő feladatuk.

Igyekeznek a szolgáltatást központosabbá tenni. Ez azt jelenti, hogy bár az átvevőhelyek hálózatát szélesítik és korszerűsítik a munkákat koncentráltan, egy helyen végzik el. Ehhez segítséget nyújt két újonnan beszerzett gépkocsi is.

A tapasztalatok szerint a cipőjavító részleg a vállalási idő rövidségét tekintve egyike a legjobbaknak a megye városaiban. Ennek ellenére továbbra is azon munkálkodnak, hogy a vállalási időt csökkentve, fokozzák a javítások minőségét. Több panasz van viszont a villany- és vízvezetékszerelő részleg hosszadalmas munkájára. Az új esztendőben ezeknek az egységeknek a munkáját főként létszámemeléssel kívánják javítani.

A rádió- és televízió javító részleg „kinőtte" a jelenlegi — Vörösmarty utcai — műhelyét. Ezért a fodrász KTSZ-szel megállapodva „házon belül" helyiséget cserélnek, tehát január vége felé már a Vörösmarty utcai fodrászüzlet jelenlegi helyén fogadják a rádió- és televízió javíttató megrendelőket. Ennek az egységnek a munkáját azzal is javítják, hogy — különösen a televízió javításhoz — új berendezéseket, szerszámokat szereznek be.

Bővítik a gyártó részlegek gépparkját is. A tervek szerint 1963-ban nyolc cipőipari és tizenkét varrógépet szereznek be.

Korszerű vasutbiztosító berendezést kap az altáró

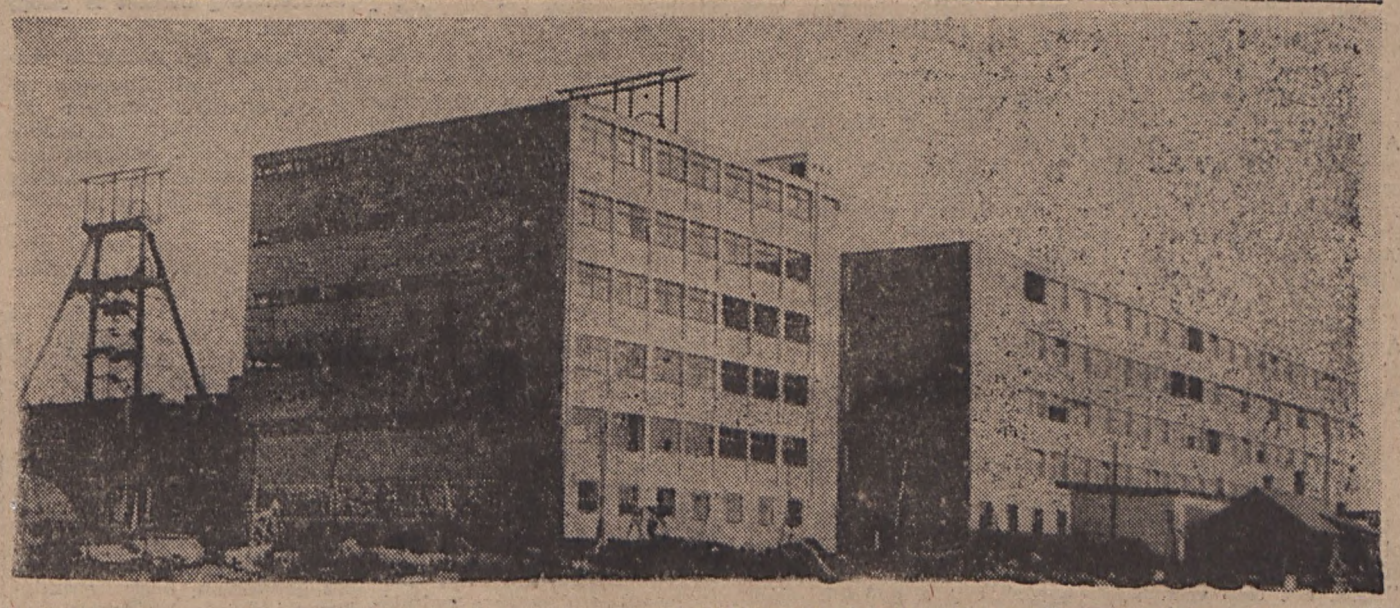
Az új esztendő elején megkezdik az altáró Zobák-aknai vonalán az ország legkorszerűbb elektromos vasútbiztosító berendezésének szerelését. A berendezés a Telefongyár Rt. készítménye, ezideig több példányt exportált belőle Csehszlovákiába és Jugoszláviába. Magyarországi szélesebb körű alkalmazását csak azután kezdik meg, ha Komlón föld alatti üzemben is sikeresen vizsgázik.

Korszerűségére vall, hogy vezérlőpultja dominó-rendszerű, vagyis egyes elemei egyszerű dugaszolással cserélhetők, vagy a vasúti pálya átépítése esetén tetszés szerint variálhatók. Hasonló módon cserélhetők a legfontosabb alkatrészei is.

Az altáróban pillanatnyilag is működő, régebbi típusú biztosító berendezés úgy működik, hogy a sínekbe kisfeszültségű villamos áramot vezetnek, s amikor a kört rövidre zárja a mozdony, illetve a közlekedő szerelvény, a belső elektromágneses berendezés ezt észleli és megfelelően intézkedik. Nagyon sok meghibásodásra és téves jelzésre ad lehetőséget enné, hogy a sínekbe vezetett áram olyan rezgésszámú, mint a hálózati. Az új berendezés szigetelt sínei be úgynevezett hangfrekvenciás áramot vezetnek. Ilyen rezgésszámú kóboráramok a földben nincsenek, tehát a téves jelzések lehetősége eleve megszűnik.

A több millió forint értékű berendezés kivitelezője — telefongyári alvállalkozókkal — a Kossuth-bányai integraszerelő részleg. Ennek dolgozói a már meglévő berendezés javítása és esetenkénti módosítása közben olyan nagy gyakorlatot szereztek, hogy országosan is elismertekké váltak.

A kivitelezés határideje 1963 december 1. Tehát Zobák-akna végleges üzembehelyezését már felszerelt állapotban várja az új biztosító berendezés, amely lehetővé teszi, hogy 5—6 percenként közlekedjék — teljes biztonsággal — egy-egy szerelvény az új üzem és a szénosztályozó között.

A tervek szerint egy év múlva, 1964 elején kezdi meg a széntermelést Zobák-akna. Ennek megfelelően, egyre gyorsabb ütemben készülnek a külszíni létesítmények is. A Bányászati Építő Vállalat dolgozói vállalták, hogy határidő előtt mintegy három hónappal 1963 augusztusában átadják az új, 3000 személyes bányászfürdőt és a modern irodaépületet. Az épülettömb máris impozáns látvány.

Fotó: Nemesi

Hétfőn jelenik meg az Uj Komló

Közöljük kedves olvasóinkkal, hogy az Új Komló legközelebbi száma — az ünnepekre való tekintettel — december 31-én, hétfőn jelenik meg. E számban kapják kézhez olvasóink az Új Komló 1963. évi falinaptárát is.

EPIZODOK

A negyedikeseket megbízták az iskolában, hogy írjanak dolgozatot a bevásárlásról. Mondják el beszélgetésüket a bolti dolgozókkal, s mindazt, ami az üzletben ottlétük alatt történik.

Jucika írása nemigen nyerte meg a tanító néni tetszését. Szóvá is tette ezt az osztály előtt, kifogásolva, hogy hiányzik a párbeszéd.

— De, tanító néni — védekezett a kislány — én önkiszolgáló boltban voltam...

*

Kisóvodás lányom mesélte a minap: — Képzeld, Tomika azt mondta, hogy az autónak egy kereke van. Ugye anyu nem igaz? Az autónak öt kereke van.

Avagy: példa a jóltájékozottságra.

*

Az udvarra kosarakban elhelyezett almák ára után érdeklődöm a Kossuth utcai hentesüzlet mellett. Nemsokára két 12 év körüli fiú is lehorgonyoz a vaskerítés előtt. A magasabb, barna rákacsint társára, majd megkérdi:

— Bácsi kérem, mennyibe kerül az az utolsó alma?

Lényegében igaza volt. Már nemi a minőséget illeti.

Leidecker Vendel lakatos a Bányagép Üzem régi törzsgárdájának tagja. Tíz éve dolgozik már munkahelyén, munkatársai és felettesei teljes megelégedésére. Az elégedettséget az évtized folyamán kapott számos kitüntetés és jutalom is bizonyítja. A kiváló szakmunkás jelenleg is fontos, az Anyag ellátó Üzem részére készülő, új konstrukciójú, nagy teljesítményű TH-hajlító gépen dolgozik.

Lánc, lánc eszterlánc...

Egy elrontott fűtőberendezés, amelyért senki sem felelős

A múlt télen a Karbantartó Üzem gépkocsi részlegének telephelyén fűtés közben szétfagyott három fűtőtest. Van ebben az esetben valami komikus fonákság, a de a dolgozók, akik a napokban szóvátették, egyáltalán nem nevettetésnek szánták. Sőt! Meglehetősen bosszankodtak rajta. Mert bár időközben eltelt egy esztendő, a fűtésen lényegesen nem változtattak, s félő, hogy megismétlődik a tavalyi eset, ha ismét hidegebbre fordul az időjárás.

Bosszankodtak, mert a fürdő- és öltözőhelyiségekben, a szerelőcsarnokban és a műhelyekben tűrhetetlen a hideg, már eddig is többen megbetegedtek miatta.

Mi történt hát az egy esztendő alatt?

PERESKEDETT AZ „IPARI HÁROMSZÖG":

a megrendelő, a kivitelező és a tervező, tehát a Szénbányászati Tröszt, a Bányászati Építő Vállalat, valamint a Bányászati Tervező Intézet. A tröszt jogügyi osztályán megtudtuk, hogy a bíróság egyaránt igazat adott a tervezőnek és a kivitelezőnek is, tehát a pert a megrendelő elvesztette.

Nézzük, mi ebből a tanulság? A tervező jól végezte el a munkáját és a kivitelező eszerint — tehát helyesen — készített el mindent. Hogyan lehet hát, hogy a fűtés mégsem jó? Kérdezzük csak meg a tröszt építési osztályán az illetékes műszaki ellenőrt, Vékony Zoltánt.

— Az a fűtőberendezés tökéletes — hangzik a válasz. — Én magam is többször mértem a hőmérsékletet a múlt tél végén és a műhelyekben is, a garázsokban is az előírtnál nagyobb meleg volt...

— ??? Akkor hogyan lehet, hogy három fűtőtest szétfagyott?

— Én nem vagyok fűtési szakember, de az a véleményem, hogy ezt a berendezést nem jól kezelik, rosszul tartják karban. Lehet, hogy azokat a fűtőtesteket nem légtelenítették le, megállt bennük a cirkuláció, ezért fagytak szét.

Tehát

CSUPÁN A KARBANTARTÁS LENNE HIÁNYOS?

Halljuk Elekes Imre — a gépkocsi üzemrész művezetője — véleményét.

— Szóval ezt mondta Vékony elvtárs? Várjon egy kicsit, azonnal felhívom telefonon... Halló... Vékony elvtárs, te azt mondtad az Új Komlónak, hogy a rossz karbantartás miatt nem jó nálunk a fűtés? Hát ez nem igaz! A Kossuth-bányai fűtéskarbantartókkal légtelenítjük le minden reggel a hálózatot... Igen. Ezért fizetünk nekik havonta 4—5 ezer forintot... Halló? Hogy mit mondj az újságírónak? Csak az igazat! Mondd azt, hogy a bíróság jónak ítélte, de mégsem jó... Mit? Kibővítik a csővezetéket? Már kibővítették, de ettől nem lett melegebb...

Érdekes!

KIBŐVÍTETTÉK A CSŐVEZETÉKET

— eszerint több melegvíznek kellene a képkocsi telephelyre jutni — mégsem változott a fűtés. Grünwald Vilmos, a tröszt építési osztályának vezetője ezt így magyarázta meg:

— A vezetékbővítéssel együtt javulnia kellett volna a fűtésnek. Ha ez nem történt meg, annak csak az lehet az oka, hogy a közbeeső fogyasztók, tehát a trösztközpont, Kossuth-bánya, a Szénelőkészítő Üzem és a Gépüzem a szükségesnél több melegvizet vesznek fel. Ez egyébként nem rám tartozik, s úgy tudom, hogy a beruházási osztály megbízott valakit a vezeték beszabályozásával.

Valóban, a beruházási osztályon megtudtam, hogy ezt a feladatot Hajnal Józsefre, a Kossuth-bányai fűtéskarbantartó részleg vezetőjére bízták. No végre! — gondoltam — ezzel bezárult a kör, most már csak azt kell megtudnom, mikor fejezik be a beszabályozást.

— Sajnos, ez nem olyan egyszerű, mint amilyennek látszik — válaszolt Hajnal József. — Igaz, hogy a vezetéket kibővítettük azon a szakaszon, amelyen hozzánk tartozik, tehát az altáró sájától a garázsig. Ez azonban nem jelent semmit, mert az erőmű és az altáró közötti szakaszon változatlan maradt a cső keresztmetszete, így semmivel sem kapunk több melegvizet, mint azelőtt. S úgy tudom, hogy a vízmű — hozzá tartozik ez a vezeték — nem vette tervbe a jövő évre sem a vezetékszakasz bővítését. A beszabályozás ilyen körülmények között nem használ semmit, mert például a Szénelőkészítő Üzemben és a Gépüzemben is problémák vannak a fűtéssel, ezek a fogyasztók sem kaptak elegendő vizet.

Lánc, lánc, eszterlánc...

KI A KÖVETKEZŐ „ILLETÉKES"?

És egyáltalán ki a hibás?! Folytassuk a keresését egészen az Országos Tervhivatalig? Azt hiszem, ez sem vezetne célhoz. Annyit azonban már most is megállapíthatunk, hogy a különböző szervek igyekeznek egymásra hárítani a felelősséget már-már oly nagy „sikerrel", hogy a sok bába között elveszik a gyerek.

Mi a dolgozók, a „szenvedő alanyok" véleménye? Ők is levonták és őszintén elmondták a maguk következtetését. Jó lenne, ha az illetékesek végre intézkednének!

(Berkics)

A példamutatás a nevelés alapvető tényezője

Sok szó esik mostanában az új nevelési tervről, s ezzel kapcsolatosan a szülők, a család szerepéről. Én is szeretném ehhez elmondani a véleményem.

Minden szülő tudja, hogy gyermeke igyekszik megfigyelni a felnőttek viselkedését, ellesni cselekedeteiket, s utánozni azt. 10—12 éves korig önkéntelenül, majdnem minden tudatosság nélkül teszik ezt. Ezután viszont már megfigyelései tudatosak, következetesek s kialakul bennük a látottak bírálata is.

Éppen ezért elmondhatjuk, hogy a nevelés egyik alapvető tényezője a példamutatás. A példamutatást a legkövetkezetesebben a családban lehet megvalósítani. Itt néhány szót arról, milyen legyen a családi élet. Legyen nyugodt, kiegyensúlyozott, a kölcsönös szeretetre, megértésre épüljön. A nyugodtság és a türelmesség ne csak a szülők egymás iránti viselkedésében nyilvánuljon meg, hanem abban is, hogy a gyerek problémáit megértően fogadják. Ahogy a szülők egymás közt megbeszélik a közös és fontos dolgokat, ugyanúgy beszéljék meg a gyerekkel is problémáit, adjanak megfelelő útbaigazítást. Arra viszont vigyázni kell, hogy csak olyan kérdésekről szóljanak a gyerek előtt, amely a szellemi érettségének megfelel. Igen fontos, hogy az apa és az anya értékelje az egymásnak tett legkisebb figyelmességet is, s ugyanígy becsülje, dicsérje a gyerek előrehaladását, szorgalmát nemcsak a tanulásban, hanem egyébként is. S ezt hozzák a gyerek tudomására, mert biztonságot ad, serkentőleg hat.

Szülői példamutatásból tanulja meg a gyerek a helyes testi kultúrát, tisztálkodást, a holmik rendbentartását, kiméletes használatát. A legapróbb dolgoknak is nagy jelentősége van a kulturált viselkedés, a jóízlés kialakítása szempontjából.

És végül még egyszer szeretném hangsúlyozni: a gyermeknek ne csak beszéljünk a helyes magatartásról, a megbecsülésről. Jusson ez kifejezésre tettekben is. Így megalapozhatjuk a szocialista ember jellemvonásait.

M. J.-né

Házbizalmi-értekezletet tartottak Kökönyösben

A napokban a Kökönyös-nyugati pártszervezet Zója utcai helyiségében a Karbantartó Üzem vezetősége értekezletet tartott a városrész házbizalmijai részére. Somogyi István üzemvezető beszámolójában elsők között említette azt a körülményt, hogy a bizalmiak — társadalmi munkában végezve feladataikat — többségükben tevékenyen kiveszik részüket a lakóházak rendjének, fegyelmének megteremtéséből, a társadalmi tulajdon védelméből. Esetenként „népszerűtlen" feladatokat is vállalnak ezért, s a maguk módján a szocialista együttélés élharcosai.

A további feladatok ismertetését megelőzően Somogyi elvtárs vázolta azokat az anyagi áldozatokat, amelyeket a Szénbányászati Tröszt, végsősoron a népgazdaság fordít a dolgozók normális lakáskörülményeinek biztosítására. Elmondta, hogy például csupán vízdíj címén mintegy másfélmillió forintot fizettek ki ebben az évben, s a lakóházakra fordított összes költség meghaladja az évi 12—13 millió forintot. Ebből világosan látható, mi a házbizalmiak fő feladata a jövőben. Minden eszközzel, minden módon óvniuk kell a társadalmi tulajdont. Meg kell akadályozniuk a rongálásokat, a felelőtlen villanyáram- és vízpazarlást, stb.

Végül Somogyi István megköszönte a bizalmiak eddig végzett munkáját, s kérte, a jövőben igyekezzenek legalább olyan jól, s ha lehet, még jobban dolgozni, mint eddig; nem csupán a Karbantartó Üzem, sőkkal inkább a város és az egész társadalom érdekében. Ezután a legjobb 15 házbizalminak könyvjutalmat nyújtott át.

Nagyon helyes kezdeményezés — elismerés illeti érte a Karbantartó Üzem vezetőségét —, hogy megemlékeztek a társadalmi munkásokról és a jövőben ezt rendszeressé kívánják tenni. Értesülésünk szerint az új év első napjaiban a kenderföldi városrész házbizalmijai részére tartanak értekezletet.

Az üzletek újévi nyitvatartása

Holnap, december 29-én valamennyi iparcikk és élelmiszerüzlet, vendéglátó egység hétköznapi nyitvatartás szerint várja a vásárlókat.

December 30-án az iparcikkboltok szombati nyitvatartásnak megfelelően, az élelmiszerüzletek a szombati nyitvatartást egy órával meghosszabbítva, de legfeljebb 18 óráig árusítanak. A tröszti bolt este fél 8-ig, a Petőfi és a Zrínyi téri fűszer-csemege 19 óráig fogadja a vevőket. A vendéglátó egységek szombati nyitvatartás szerint üzemelnek.

December 31-én az iparcikkboltok zárva tartanak. Az élelmiszerboltok közül a tröszti, a Petőfi és a Zrínyi téri délelőtt 7-től 10-ig várja a vásárlókat. A vendéglátó egységek közül a kisvendéglők, éttermek, a zenés szórakozóhelyek reggel 5-ig, az egyéb egységek a szokásos vasárnapi nyitvatartás szerint fogadják a vendégeket.

1963 január 1-én az iparcikk- és élelmiszerüzletek nem árusítanak. A vendéglátó egységek a vasárnapi nyitvatartás szerint üzemelnek.

G. Martinov:

A Föld nővére

(116.)

A „WAELSI HERCEG"

A Ceres gyorsan forgott tengelye körül. Egy napja 9 óra és 18,5 percig tartott. De a nappal és az éjszaka hossza nagyon különbözött egymástól. A bolygó azon részét, ahol a gyűrűűrhajó leereszkedett, a Nap 2 óra 59 percig világította meg. Az összes többi időt az éjszaka foglalta el.

Belopolszkij számítása szerint az űrhajó az egyenlítői sávban lehetett. Délben a Nap csaknem a zenitig emelkedett. A napéj egyenlőtlenség csak eggyel magyarázható: a Ceres szabálytalan formájú bolygó. Nincs ebben semmi csodálatos, ha meggondoljuk, hogy a bolygó nem önállóan alakult test, hanem az elpusztult Faeton törmeléke.

Sem reggel, sem este természetesen nem volt ebben a világban, amelyen még a légkör nyomát sem lehetett felfedezni. Amint a Nap felső széle a látóhatár vonalára ért, nyomban leszállt az éjszaka. Éjszaka, de nem sötétség.

A Jupiter most a Napnak éppen azon az oldalán állt, amelyen a Ceres. Alig háromszázmillió kilométer választotta el őket egymástól. Az óriási bolygó oly élénken világított, hogy a hegycsúcsok és az űrhajó gyűrűi sűrű árnyékot vetettek.

Amikor pedig a Jupiter a látóhatárhoz ért, felkelt a Nap, s akkor minden tárgynak két különböző árnyéka nőtt. Az egyik sötétebb a Napé, a másik világosabb, a Jupiteré. Ez minden este megismétlődött.

Ebben a furcsa világban, ahol éjjel s nappal egyforma élénk fénnyel ragyogtak a csillagok, két Nap volt.

Még csak teleszkóp sem kellett hozzá, hogy megkülönböztessék a Jupiter mind a tizenkét holdját.

Az első emberek voltak, akik a naprendszer ilyen mélyére hatoltak. Tragikus helyzetük ellenére, különös büszkeség töltötte el őket erre a gondolatra.

A Cerest borító porréteg vastag volt. Lábuk térdig belesüppedt. És bár szinte alig volt súlyuk, járni mégis nagyon nehezen tudtak.

De nem kellett sokat járkálniuk. Az űrhajó körül semmit sem találtak az ismeretlen ere dető poron és a gránitnak bizonyult csúcsokon kívül. Messzebbre pedig Belopolszkij nem engedte őket. Így is minden kirándulásuk halálosan veszélyes volt. Az aszteroidok övezetének kellős közepén tartózkodtak. A Ceresnek a többiekéhez képes óriási tömege számtalan apró törmeléket vonzott magához. Egy nap alatt legalább száz mennykő hullott az űrhajó környékére, nem is beszélve a kozmikus „porszemekről".

Az emberek a tudomány érdekében mégis ki-kiszálltak. Két zsák por és néhány tucat meteorit hevert lakóhelyiségük padlóján. Korzsevszkij megközelítette az egyik közeli csúcsot és lehasított belőle egy nagyobb darabot.

Még egy veszély fenyegette őket: belezuhannak a repedésekbe, amelyek keresztülkasul szabdalták a Cerest. Senki nem ismerte mélységüket. Belopolszkij megtiltotta a kiszállást.

És a három űrhajós hosszú hetekre, talán mindörökre, bezárkózott a gyűrűűrhajóba.

Nagyon unatkoztak. Teltek, multak a napok, s egyik olyan volt mint a másik. Belopolszkij megfigyeléseket végzett, Vtorov és Korzsevszkij kínzó semmittevéssel töltötte napjait.

A faetonlakók automatái minden tizenkét órai ébrenlét után óraműpontossággal altatták el őket nyolc órára. Valószínűleg ilyen lehetett a faetonlakók napi beosztása és az űrhajó pontosan betartotta azt, függetlenül új gazdáinak akaratától.

A kényszerű álom feltartóztat hatatlanul kerítette hatalmába az embereket, s azok elaludtak.

Vtorov borzalommal gondolt az előttük álló három hónapos várakozásra. Három hónap: kilencven földi nap! Mivel töltsék el?... Azt a kötelességét, hogy filmre vegye a ceresbeli tájat, az első napokban teljesítette. A könyveket már kétszer végigolvasta. Aludjon? Így is többet aludtak a kelleténél éppen a faetonlakók jóvoltából.

Az áttetsző falakon keresztül eléjük táruló unalmas, egyhangú tájtól halálosan undorodtak már. De Vtorov még éjjelre sem merte „becsukni" a falakat. Belopolszkij határozottan megtiltotta. Félt, hogy ezzel is kimerítik a láthatatlan energiát, amely az áttetszőséget változtató rejtélyes gépezeteket táplálta. Nagyon félelmetes lett volna úgy bezárva lenni, hogy ki se láthassanak. Éppen ezért lehetőleg ritkán hozták működésbe az ajtó gépezeteit.

Három hónap! Mind a hárman mindig csak ezt az időtartamot emlegették, szándékosan szemet hunyva afölött, hogy ez a három hónap csak a minimális időtartam. Csak abban az egy esetben érkezhet meg három hónap alatt a segítség, ha a Földről azon a napon szálltak fel, amikor a „faetonlakót" a katasztrófa érte. És ha odalent még várnak?"... Néhány napig, hétig?... Hét vagy év, mindegy. Úgysem bírják tovább húzni tizenkét hétnél.

... Miközben a „faetonlakót" a Ceresre történő repüléshez készítették elő, a legtöbb gondot a víz okozta. Annyi vizet tároltak, ami négy hónapig elegendő. Tizenkét hét mulva még a legkegyetlenebb takarékosság mellett is elfogy a vizük.

Pontosan ez jelentette számukra a legborzalmasabb veszélyt, amellyel szemben tehetetlenek voltak. A faetonlakók automatái, amelyek több napon keresztül oly csodálatos módon „táplálták" és „itatták" Melnyikovot és Vtorovot, valami folytán többé nem működtek. Nyilván a hajtóművek sorsára jutottak.

A levegő egyelőre friss és tiszta volt. Ezen a téren a faeton-lakók előrelátóbbaknak bizonyultak. De nem biztos, hogy ez így lesz végig. A levegő is elfogyhat.

— Nem kell túloznunk — mondta Belopolszkij könyörtelen logikával, amikor társai feltették neki a kérdést. — Helyesebb azt feltételezni, — hogy a Földön várni fognak, azt gondolván, hogy szándékosan időzünk a Ceresen. Sok minden késztethetne minket erre.

(Folytatjuk)

A gimnázium jubileuma előtt

A Kun Béla Gimnázium fennállásának 10. évfordulójára készül. Ebbe szervesen beleilleszkedik az intézményben hosszabb ideje működő irodalmi szakkör munkája, amely évről évre sikeresebb. Az itt folyó komoly munkát dicséri például a Helikon ünnepségeken való sikeres szereplés. Két szavaló, Györfi Zsuzsa és Izsák Anna ezüst, illetve bronz érmet nyert.

A jubileumi ünnepségre a szakkör tagjai irodalmi műsorral készülnek, amelyet szeretnének bemutatni a környező falvakban, termelőszövetkezetekben is. Szorgos készülődés folyik a városi kulturális szemlén való sikeres szereplés érdekében is.

Januárban szavalóversenyt rendeznek a gimnáziumban, s ezen részt vesznek a már említett szavalók is. Azt kérdeztük tőlük, miként készülnek a téli szünetben az újabb erőpróbára?

— Először a kötelező verset veszem kézbe — mondta Izsák Anna. — Jól átgondolom, megtanulom, s az előadás előtti napokban sokat gyakorolom. Szeretnék olyan szabadon választott verset előadni, amelyik magával ragadja a hallgatóságot, úgy érezzék, a költő közvetlenül szól hozzájuk, jelen van közöttük.

— Elemzéssel kezdem a munkát — nyilatkozott Györfi Zsuzsa —, igyekszem megtalálni a vers hangulatát. Mikor eldöntöttem, milyen formában adom majd elő, akkor kerül sor a szövegtanulásra. Mikor jól megy már, tükör előtt is elszavalom néhányszor. Szerintem nem használ a sok ismétlés, mert a vers könnyen „kopik" ezáltal, azaz, unalmassá válik az előadó számára. Én pedig minden előadáskor újat szeretnék találni benne.

Angyán Ibolya

A tudományos világ műhelytitkaiból

„ÚSZÓ SZIGET". Yves Cousteau, a kiváló francia mélytengeri kutató „úszó szigetet" építtetett, amelyet a Földközi-tengerben, Nizza és Korzika között akar lehorgonyozni. „A sziget" a víz alatt fog lebegni és a meglehetősen szűk lakóterületen kívül fémből készült cső tartozik hozzá, amely biztosítja az összeköttetést a külvilággal. Az úszó szigetet a búvárok egy csoportja fogja használni, akik hosszabb ideig élnek majd a víz alatt és a felszínhez képest többszörös nyomás alatt végeznek mélytengeri kutató munkálatokat.

A DOHÁNYZÁS ÖREGEDÉST OKOZ. Aki naponta átlag 20 cigarettát szív el, annak számolnia kell vele, hogy életét hét évvel megrövidíti — állapította meg dr. Hardin Jones, a californiai egyetem munkatársa. Több évre kiterjedő kísérletekkel megállapította, hogy amint az erős dohányosok felhagynak a dohányzással, a korai öregedés folyamata azonnal abbamarad.

FOTOAMATŐRÖK ÖRÖME. Az Egyesült Államokban „P. 100-Printer" néven elektronikus készüléket hoztak forgalomba, amely nem nagyobb a közönséges vetítőgépnél. Segítségével a fotoamatőrök néhány percen belül sötétkamra nélkül színes másolatokat készíthetnek felvételeikről.

HEGESZTÉS A VILÁGŰRBEN. Ukrajnai szakemberek új eljárást dolgoztak ki a légüres térben végrehajtott hegesztésre. Ezt az eljárást sikerrel lehet majd alkalmazni a világűrállomások felszerelésénél.

DURVA SALAK A HOLDON. Dr. Nagyezsda Szityinszkaja asszony, szovjet csillagász arra a következtetésre jutott, hogy a Hold hegyeit és síkságait mindenütt durva salakra emlékeztető porózus anyag borítja. A Földön ilyen szerkezetű kéreg akkor keletkezik, amikor a vulkánikus lávа kihűl.

FŰTÖTT HAJÓFEDÉLZET. Egy nyugatnémet hajógyár legújabb „Transvaal" nevű óceánjáróján az utasok kényelme érdekében érdekes új berendezést létesített. A hajó fedélzetén neonégők segítségével láthatatlan infravörös „függönyt" létesítenek, amely megvédi a fedélzeten sétálókat a hűvös időjárás kellemetlenségeitől.

NYOMDAKOMBINÁT. — Phenjanban nemrég helyezték üzembe a Német Demokratikus Köztársaság segítségével épített hatalmas nyomdakombinátot. Évi kapacitása mintegy 8 ezer tonna nyomtatvány, vagyis egyike Ázsia legnagyobb nyomdáinak.

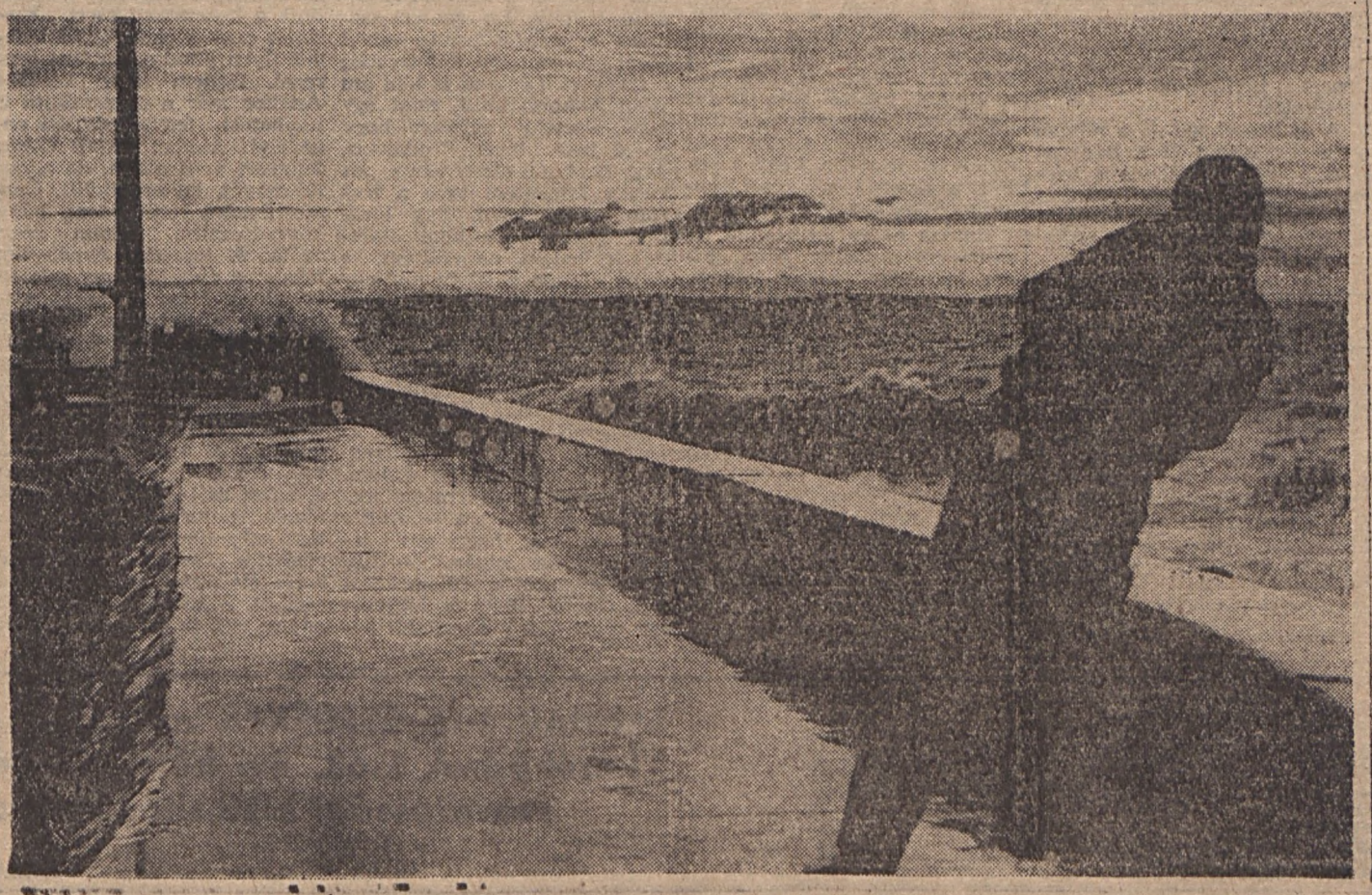
MINIATŰR MAGNETOFON. Az amerikai Ferrodynamics vállalat Microtape néven új magnetofont hoz forgalomba, amely nem nagyobb egy normális méretű karóránál. A magnetofontekercsek körülbelül forintos nagyságúak, s minden tekercsen 5,5 méter hosszúságú, cérnavékony szalag van, amely 40 perces felvételeket tud rögzíteni. A készülék ára (egyelőre csak kísérleti célokra) 25 dollár.

VIZSGÁLAT NEUTRONOKKAL. A szovjet geológusok a nyersanyag alumíniumtartalmát neutron besugárzás útján állapítják meg. A besugárzás hatására a kőzetmintákban mesterséges izotópok képződnek. E mesterséges izotópok kisugárzásának intenzitása jelzi az alumínium és a szilícium mennyiségét. A neutronok segítségével végrehajtott gyorselemzéssel 50-szer gyorsabban lehet megállapítani a kőzetek alumíniumtartalmát, mint a régebben alkalmazott vegyi eljárásokkal. A vizsgálatokat tábori viszonyok közepette, egyszerű készülékek segítségével végzik, amelyet a távoli tájgai és hegyi lelőhelyekre helikopterekkel szállítanak.

Fotoalbumok

Majdnem minden fiatalnak van manapság fényképezőgépe, s minden nap gyarapszik a művészi élményt nyújtó felvételek száma. Ezek bekerülnek a fényképalbumokba. — Azt szeretnénk, hogy e fotok közkincsé váljanak. Erre adunk lehetőséget „Fotoalbumunkból" című most induló sorozatunkban. Várjuk tehát azokat az amatőrfelvételeket, amelyeket készítői alkalmasnak tartanak a közlésre.

Első felvételünk címe: Vidáros Balaton, szerző: Balázsy Péter.

IFJÚ NEMZEDÉK

I. évf. 2. szám Péntek, 1962. december 28.

Baráti beszélgetés a bányász ifjúsági szocialista brigádok tagjai között

December 20-án, a KISZ városi végrehajtó bizottsága és a művelődési házak igazgatósága találkozót rendezett a bányász ifjúsági szocialista brigádtagok részére a Zrínyiben lévő ifjúsági klubban. A találkozóra meghívták a brigádtagok hozzátartozóit is.

A megjelentek kicserélték tapasztalataikat, elmondták, hogy milyen módszerekkel érték el eredményeiket, s nagyon őszintén tárták fel a meglévő nehézségeket, azokat az okokat, melyek a mozgalom kibontakozását még gátolják.

A legtöbb nehézségről az Anna-aknai elvtársak beszéltek. Elmondották, hogy a vállalásaikat esetenként azért nem tudják teljesíteni, mert nem kapják meg a kellő műszaki segítséget, nem biztosítottak a műszaki feltételek. — Joggal mondották el, hogy több segítséget várnak az Anna-aknai műszaki vezetőktől, de a tömegszervezetektől is: Az itteni szocialista brigádtagokat is fűti a lelkesedés, feltétlen tenni akarnak a közös ügyért, s erről nem egyszer már tanúbizonyságot tettek, de hogy gyorsabban tudjanak előrehaladni, feltétlen szükséges, hogy több segítséget kapjanak.

Nagyon sok hasznos és tanulságos tapasztalatról számoltak be a bétai és Kossuthbányai fiatalok. Nem titkolták, hogy a munkafegyelemmel, az egymás megbecsülésével még nincs minden rendben, de következetes nevelő munkával rendet tudnak teremteni. Őszintén beszélnek a meglévő hibákról, segítenek egymásnak ezek megszüntetésében. Ebben a munkában rendkívül jelentős a kollektíva nevelő ereje, nemcsak a munkahelyen, hanem azon túl is, az élet minden területén.

A megbeszélésen résztvevők megállapították, hogy az ifjúsági klub nagy segítséget ad nekik a vállalásaik teljesítésében, elsősorban kulturális vonatkozásban. A klub programja — mellyel megismerkedtek — sokoldalú, s ezt a jövőben feltétlen figyelembe veszik.

A találkozón kinyilatkoztatták, hogy nagyon hasznosnak tartják a megbeszélést, s a jövőben gyakrabban kellene ilyeneket szervezni. Külön hangsúlyozták a tapasztalatok kicserélésének fontosságát, melyre ilyenkor mód van.

Csak helyeselni lehet a KISZ városi végrehajtó bizottság és a művelődési házak igazgatóságának azon kezdeményezését, hogy a fiatal szocialista brigádtagokat és hozzátartozóikat megbeszélésre hívta. Ezzel nemcsak azt a célt érte el, hogy a bányász fiatalok kicserélték a tapasztalataikat, de azt is, hogy elmélyült a barátság a megjelentek között. Feltétlen helyes lenne, ha a jövőben sok ilyen találkozót rendeznének, s természetesen nemcsak a szocialista bányászfiatalok részére.

Félbeszakadt munka

Szocialista szerződést kötöttünk a nyáron a községünkben működő „Mecsekvölgye" Termelőszövetkezettel. Ebben KISZ-alapszervezetünk vállalta, hogy 420 társadalmi munkaórát teljesítünk a tsz-ben. E szerződéssel kettős célt kívántunk elérni: lehetőséget teremtünk az „Ifjúság a szocializmusért" mozgalom munka követelménye teljesítéséhez, ugyanakkor segítséget nyújtunk a tsz-nek.

A sürgős munkák idején jól is jött a szövetkezetnek a fiatalok segítsége. Vasárnaponként hangos volt tőlünk a határ. Dolgoztunk. Egy-két idős asszony mondta is: Elfajult a mai ifjúság, dolgoznak, ahelyett, hogy misére mennének...

KISZ-vezetőségünk tervei szerint a felajánlott óraszámot ebben az évben szándékoztunk teljesíteni, azonban megakadályozott ebben bennünket a korán beköszöntő rossz idő. — Ezért van eddig csupán 237 teljesített munkaóránk. — Ám ami késik, nem múlik. A tavasz folyamán tovább folytatjuk a munkát, eleget teszünk a szerződésben vállaltaknak.

Homlódi Ferenc

A „Néphadsereg kiváló katonája"

A 37. Budapesti Forradalmi Ezred parancsnoka és párttitkára nemrég levelet küldött III-as aknára, amelyben a következőket írják:

„Örömmel tudatjuk önökkel, hogy üzemükből egységünkhöz bevonult Gungl József őrvezető lelkiismeretes és becsületes munkájával eleget tett a „Néphadsereg kiváló katonája" követelménynek és elérte e büszke címet.

Egész évi kitartó és fáradságos munkájának eredménye ez. Egységünk büszke erre, elismerésként bejegyezzük nevét az egység dicsőségkönyvébe. Fényképét, amelyet golyótépte csapatzászlónk és az ellenforradalmárok elleni harcban hősi halált halt elvtársaink emlékműve előtt készítettünk, elküldjük a csapatmúzeumba, hogy a fiatal katonáknak példaképül állítsuk.

Legyenek büszkék elvtársukra, munkatársukra, aki a hadseregben is ifjú kommunistához méltón megállta a helyét."

Évfordulón

A dolgozó ifjúság szervezett erejének első, nagy tömegmegnyilvánulása volt hazánkban az Ifjúmunkások Országos Szövetségének megalakulása 1918. november 30-án, amelyből harcos elődünk, a KIMSZ nőtt ki. Az IOSZ tagjainak többsége iparos- és kereskedőtanoncokból tevődött össze. Tevékenységük középpontjában a gazdasági-érdekvédelmi harc és a szocialista oktató-nevelő munka állt.

Az IOSZ kezdettől fogva szembehelyezkedett a jobboldali szociáldemokrata vezetők megalkuvó politikájával, s a Kommunisták Magyarországi Pártjával rokonszenvezett. Az IOSZ 1918. december 30-án tartott nagygyűlése óriási szavazattöbbséggel kimondta a szövetség elszakadását a szociáldemokrata párttól és a kommunista párt politikai vezetése alatt működve fontos szerepet töltött be a szocialista forradalom előkészítésében.

Az 1919-es forradalmi áttörésben és az azt megelőző csatározásokban jelentős szerepe volt a proletárifjúságnak. A 19-es ifjú proletár tudatos életének első élményeit a kapitalizmusból, méghozzá annak legembertelenebb szakaszából szerezte, s ez elegendő iskola volt ahhoz, hogy megtalálja helyét a társadalmi erők harcában.

A hősök ifjú nemzedéke nőtt ki a mozgalomból. Az IOSZ titkára is a fiatal forradalmi értelmiség egyik kiválósága, Lékai János volt. Az évfordulón felelevenítjük a hősi harcokat, magunk elé idézzük a fiatal forradalmárokat, hogy kegyelettel adózzunk emléküknek. Mi, akik követőiknek valljuk magunkat, mi, akik megőrizzük a proletármozgalom fiatal harcosainak emlékét.

Fiatalok

Mostanában gyakori beszédtéma a fiatalok élete, viselkedése. Társaságban, munkahelyen, utcán naponta hall az ember különböző megjegyzéseket.

— Nem szeretnek dolgozni a mai fiatalok, csak csinosan felöltözni, sétálgatni, meg twistelni. Az utcán szégyenlik megfogni az anyjuk bevásárló szatyrát — kesereg egy idős asszony.

— De bezzeg a sportszatyrot, azt a színészképest egésznap magukkal cipelik, még ha ütés is — kontrázik beszélgető partnere.

A hallottak felett nem tudtam napirendre térni. — Magamban megállapítottam, hogy amit említettek, az megtörténhetett, de nem általános, nem foghatják rá egész ifjúságunkra a henye életmódot. Tény és való, hogy a mai fiatalok gondtalanul élnek, tanulnak, szórakoznak. A legtöbb fiatal megkapja mindazt, amit szeme-szája megkíván. Tény az is, hogy néha kicsit jobban szeretik őket, mint ahogy szabadna. (Ez elsősorban a szülőkre vonatkozik.)

Tény az is, hogy — akár komlói példát is idézhetne az ember — sok ezer társadalmi munkaórát végeznek minden évben — a fiatalok. Köztudott, hogy nyaranta több ezer középiskolás és egyetemista fiatal dolgozik a KISZ önkéntes építőtáboraiban, a Dunai Cement és Mészmű építkezésén. Számtalan fiatal munkás, technikus és mérnök segíti jó munkájával a szocializmus minélőbbi felépítését. Mindennapi tény, hogy a legnehezebb munkák megvalósításán ott fáradoznak a fiatalok is; a bányaüzemekben, vállalatoknál dolgozó ifjúsági és KISZ-brigádok becsületet és elismerést szereznek az ifjúságnak.

Csak a jót, a mindennapi jót megszokja, természetesnek, magától értetődőnek veszi az ember, s megbotránkozik egy-egy kirívó eset láttán, s máris kész az általánosításra: — Ilyenek a mai fiatalok.

Nem! A mi fiatalságunk nemcsak jobban, szebben, gondtalanabbul él, nemcsak többet akar és lát a világból mint az előző nemzedék, többet is akar tenni. Ez a kor, amelyben élünk, a nagy átalakulások, a technika, a tudomány rohamléptű fejlődésének kora, ám nemcsak a világ változik, hanem az azt formáló emberek is, s ezen belül is elsősorban az ifjúság.

Tudom, nem fedeztem fel nagy dolgokat, de talán elértem azt, észrevegyük a mindennapok általános érvényű szép tetteit, s benne az ifjúságot.

Patócs Ádám

SPORT

Január 4-én indul a sport-pályázatunk

Mint a december 24-i számunkban már közöltük, január 4-én pályázatot indítunk. Az olvasókra bízzuk, döntsék el, ki volt városunk legjobb, legnépszerűbb sportolója 1962-ben.

Egy hét múlva és azon kívül még három alkalommal szelvényt közlünk. Erre sorrendben megjelölve írhatók be a 3—3 férfi és női — arra legérdemesebb sportolók nevei. Természetesen, a tippelő neve és lakcíme is beírandó. A legtöbb pontot szerző versenyzők a VTST serlegét nyerik el, a legsikeresebben pályázó olvasók pedig díjmentes belépőket kapnak NB I-es labdarúgólnk tavaszi mérkőzéseire.

A tömegsport fejlesztésének egyik biztosítéka a létesítmények bővítése, a társadalmi szövetségek erősítése

Ilyenkor, az év végén nemcsak a gazdasági mutatókat, de a sport fejlődését is illő felmérni. A Városi Testnevelési és Sporttanács nemrég csinált számvetést. Az idei munkáról csak úgy adhatunk hiteles képet, ha egy kicsit messzebbre is visszapillantunk.

Ismeretes, hogy a VTST, amely huszonegy sportemberből tevődik össze, 1961. március 2-án kezdte meg működését.

Munkánkat a párt tézisei alapján és az MTST határozatainak szellemében végezzük.

A VTST ez év májusában tartott ülésén — a helyi adottságokat figyelembe véve — elsősorban a sport tömegesítését tűzte ki célul. Ennek szellemében hoztuk létre a társadalmi szövetségeket.

A VTST irányításával tizenegy sportszövetség működik, amelyek az idei versenynaptárnak megfelelően dolgoztak. Munkájukat elsősorban a sportágban lévő versenyzők száma mutatja. A kézilabdázók 536, a röplabdázók 344, az asztaliteniszezők 208, a kosárlabdázók 177, a tekézők 157 a sakkozók 106, a sportlövők 96, az atléták 85, az úszók 82, a kerékpározók 48 sportolót foglalkoztatnak.

Legnépesebb a labdarúgók tábora, ahol az aktív (NB-s) sportolókkal együtt 1133 főt tartanak nyilván.

A kisebb-nagyobb egyesületekben foglalkoznak még birkózással (25 fő), ökölvívással (67 fő), természetjárással (40 fő), tornával (75 fő), háromtusával (40 fő).

A helyi sportkörök közül a Bányász SK dolgozik legtöbb (14) szakosztállyal.

Az ITSK-nál, a Gimnáziumnál nyolc-nyolc, a Vízműnél, az Építőknél, a Helyiiparnál négy-négy és a Dózsa Sportkörnél három szakosztály működik.

Most szervezzük a Vörös Meteor SK-t, amely az élelmiszer és ruházati kiskereskedelmi, valamint a vendéglátó Vállalat dolgozóit foglalkoztatja majd.

Az a tapasztalatunk, hogy azok a sportkörök működnek eredményesen, ahol a párt- és tömegszervezetek, valamint a vállalatvezetőségek megfelelő segítséget adnak. A tömegsport fejlődése nagyban függ attól is, hogy a társadalmi szövetségek miként erősödnek meg, a szervezéshez és irányításhoz biztosítanak-e megfelelő létszámú szakembert. Az eddiglek alapján a kézilabda- és az asztalteniszszövetség vette ezt leginkább figyelembe. Ez a magyarázata annak, hogy e két sportágban — viszonylag rövid idő alatt — népes versenyzőgárdát szerveztek.

A tömegsport értékelésénél külön hangsúllyal kell beszélni a Kilián Testnevelési Mozgalomról.

A legfrissebb adatok szerint több mint 3000 résztvevőt számlálunk a mozgalomban.

Ha csak a számszerűséget vesszük alapul, akkor hamis képet kapunk. Az üzemeknél és vállalatoknál ugyanis csupán 300-an versenyeznek, illetve gyűjtenek pontot a különböző fokozatú jelvények megszerzéséért. Nem véletlen, hogy a városi tanács végrehajtó bizottsága, amikor legutóbb a VTST munkájáról tárgyalt, határozatként jelölte meg egy külön bizottság létrehozását. A Kilián Testnevelési Mozgalom szervezésére és irányítására hivatott bizottságot még ezekben a napokban megalakítjuk.

A tömegsport fejlesztése szempontjából

igen jelentős feladat a versenypályák felújítása, új létesítmények építése.

A sportpályák rendeltetésszerű felhasználására, a sportlétesítmények fejlesztésére tervet dolgozunk ki. Egy háromtagú bizottság, melyben Martini József városi főmérnök, Istvánfalvi Miklós, a kézilabda társadalmi szövetség elnöke és dr. Farkas László, városi vezetőügyész kapott helyet, március 1-ig készíti el a tervet.

Az új esztendőben megnövekedett feladatokat kell megoldanunk a tömegsport fejlesztése érdekében. Hogy ez sikerüljön, minden sportszerető embernek még jobban össze kell fogni és együtt kell dolgozni. Az év utolsó napjaihan kívánok ehhez minden sportolónak, sportrajongónak sikerekben gazdag új esztendőt.

Vastagh László

Téli örömök

Az ablakokra kacskaringós virágokat rajzolt a hideg. A hőmérő higanyszála jónéhány rovátkával a 0 fok alá szorult.

A kökönyösi völgyben békés, évvégi pihenőjét tölti a sporttelep. A zöld gyep, a vörös salak, mint gazdátlan határ szunnyad.

— Passzold középre! — Üsd kapura! — veri fel a környék csendjét a kiáltás. A jégkorong-mérkőzések természetes velejárója a biztatás.

A kézilabda-pálya előtt nyáron, ősszel meggyűlt a talajvíz. Örömére a komlói gyerekeknek. A kis tavacska most miniatür jégparadicsommá fagyott.

Húsz-huszonöt gyerek hasítja sebesen a levegőt. Oldalt a nagyobb fiúk hokiznak. Igaz, a görcsös husángok csak sejtetni engedik a szabályos botot, a korong sem gumiból, hanem fából van. A lelkesedés azonban akárcsak egy bajnoki mérkőzésen. Mellettük „szelídebben" köröznek a többiek.

— Szakács Gyuszi korcsolyázik a legügyesebben. Bár ő is esett néhányat ma délután — újságolja egyikük. S Gyula mintha bizonyítani akarna, kis nyolcasokat rajzol a jégre, a piruett azonban még nem sikerül.

Pákozdi Évike az első siklásokat próbálgatja. De mintha a jégen nagyobb lenne a föld vonzóereje...

— Nemrég kaptam anyukámtól a korcsolyát, most tanulok — magyarázza meg az esetet a lányka.

A pálya szélén kis, kékmelegítős gyerek tekeri elgémberedett ujjakkal a kulcsot.

— Alig egy órával ezelőtt jöttem ki, de már harmadszor esik le a bakancsomról a korcsolya — kesereg.

— Gyertek cicázni! — kürtöli világgá kérését Ferenczi Laci. Termetéről, de még inkább hangjából ítélve amolyan vezérféle lehet itt.

Percek múltán kavargó sokaság a gyereksereg. Aki elől menekülnek, az éppen a fogó.

10 fokos a hideg. De kinek van ideje most megfázni? Hiszen mozognak, sportolnak. Komló egyetlen jégpályáján.

— KOVÁCS —

Elmaradt mérkőzések a Kilián Kupa utolsó fordulójában

Vasárnap játszották volna a férfi kosaras Kilián Kupa utolsó, 7. fordulóját. A mérkőzések közül azonban egy sem került lebonyolításra, mivel négy csapat (!) — Gimnázium II., Pedagógus, Kézilabdások I. és II. — nem jelent meg. Mondanunk sem kell, hogy a rosszul sikerült finálé mennyit ártott a torna értékének. Itt jegyezzük meg, hogy a női együttesek küzdelmeiben egy találkozó sem maradt el.

A büntetőpontok levonása után a férfi Kilián Kupa végeredménye:

1. Bányász I 14, 2. Bányász II 13, 3. Atléták 11, 4. Kézilabdások I. 10, 5. Gimnázium I. 9, 6. Gimnázium II. 8, 7. Pedagógus 4, 8. Kézilabdázók II. 3 pont.

Az atléták jelentkeztek legtöbbször a játékvezetőknél Kilián-könyvecskéjükkel. A többiek ritkábban éltek a lehetőséggel.

Eleinte nagy problémát jelentett a szabályok hiányos ismerete. Ahogy előrehaladtak a küzdelmek, egyre kevesebb hiba fordult elő ezen a téren.

A városi kosárlabda szövetség jó munkát végzett a szervezésben. A nyolc játékvezető is helytállt. Várnai-Varga Ferencet illethetjük különösen dicsérettel.

A győzteseknek — a nőknél és a férfiaknál is a Bányász I.-nek — a VTST és a szövetség díszes serleget ajánlott fel. Az ünnepélyes díjkiosztás január első hetében lesz.

ÚJ KOMLÓ
A Magyar Szocialista Munkáspárt Komló Városi Bizottsága és a városi tanács lapja
Főszerkesztő: Rainai József
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér
Telefon: 12-18, 12-58, 23-69
Kiadja a Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Rét u. 4.
Telefon: 15-32, 15-33, 50-00
PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivatalnál, kézbesítőknél

Motortekercselő szakmunkást,

valamint rádió és televízió javításban és szerelésben jártas szakmunkást felvesznek. Jelentkezés a vállalat központjában a műszaki osztályon Komlói Helyiipari Szolgáltató V Komló. Kossuth L. u. 21.

Hirek közlemények

— JÓLSIKERÜLT FENYŐÜNNEPÉLYT rendeztek 22-én a város kisdobosainak és úttörőinek a Zrínyi Művelődési Házban. Az ünnepségen a Bányász Együttes bábcsoportja és a művelődési házak gyermek-foglalkoztató szakköre adott műsort. A gyerekeket szaloncukorral ajándékozták meg. A központi ünnepség mellett az utolsó tanítási napon valamennyi iskolában tartottak fenyőünnepélyt.

— **KEREKASZTAL-KONFERENCIA címmel kerül sor a nőtanács következő klubdélutánjára január 4-én délután 5 órakor. A Május 1 klubjában tartandó összejövetelen pszichológus és gyermekszakorvos bevonásával arról lesz szó, milyen káros hatása van a rendezetlen családi életnek a gyermek fejlődésében.**

— AZ ÚJ FELOLVASÓTEREMBEN rendezik ideiglenesen szilveszteri mulatságukat Bétaakna dolgozói. Az esten az üzem nyolctagú tánczenekara szórakoztatja a közönséget.

KÖZLEMÉNY

Az Egészségügyi Osztály értesíti a lakosságot, hogy az eddig fennálló orvosi körzeti területek aránytalanságainak megszüntetése és a jobb betegellátás érdekében a körzeti orvosi területek 1963. január 1-től az alábbiak szerint módosulnak:

1. Dr. Büki Imre körzeti orvostól Béke-telep dr. Halas Gyulához kerül.

2. Dr. Farkas Elemér körzetéből a Zrínyi utca, dr. Pál Valériához kerül.

3. Dr. Decsi János körzetéből a Gorkij utca 1—21-ig, és a Vorosilov út 2—14-ig dr. Mecseki Bélánéhoz kerül.

Egyben közöljük, hogy dr. Büki Imre körzeti orvos naponta délelőtt 8—10 óráig, a városi rendelőintézet ügyeletes szobájában tart rendelést, délután pedig 3—4 óráig a gesztenyési rendelőben.

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

MOZIMŰSOR

Zrínyi: December 28—30-ig: Béklyók, csehszlovák film, 14 éven felülieknek.

Május 1: 28—30-ig: Pillantás a hídról, olasz—francia szinkron film, 14 éven felülieknek. 31-én: A földről jött ember, csehszlovák film, korhatár nélkül.

Matiné: 30-án: Mariska kalandjai.

Előadások kezdete a Május 1-ben: 4, 6, 8 órakor, a Zrínyiben fél 4, fél 6, fél 8 órakor.

Az esti előadásokat az iskoláskorú gyermekek még szülők kíséretében sem látogathatják.

TELEVÍZIÓ MŰSOR

Csütörtök, december 27: 17.00: Az új KRESZ ismertetése gyermekeknek. 18.10: Automatizálás a gépiparban. 18.50: Virágnyílástól hóhullásig. TV-kisfilm. 19.05: Telesport. 19.30: TV-híradó. 19.45: Műsorismertetés. 19.50: Mese. 19.55: Pasteur. Amerikai film, 10 éven alul nem ajánljuk. 21.25: Hírek, TV-híradó ismétlése.

Péntek, december 28: 10.00: TV-híradó ismétlése. 10.15: Telesport ismétlése. 10.30: Pasteur. Amerikai film ismétlése. 12.00: Jövő heti műsor. Hírek.

Vasárnap, december 30: 16.00: A „Violinek" gyermekszínházban. 16.30: Magyar Hírdető. 17.00: Ki mit tud? 18.40: Amiről 1962-ben beszéltek. 19.30: TV-híradó. 19.45: Vens. 19.50: Mese. 19.55: A hercegi halásznadrágban, angol film. 21.25: Hírek.

— HÁROMNAPOS TÉLI TÚRÁRA indul ma a Kökönyös keleti iskola harminc úttörője. A fiúk a Hidas-völgyi vadászházban kapnak szállást.

— TÖBB MINT HÁROMEZREN tekintették meg a Kuba életéről készült kiállítást. A Zrínyi filmszínház előcsarnokában látható bemutató december 31-ig naponta 15-től 20 óráig tekinthető meg.

— MA BONYOLÍTJÁK LE AZ ÚTTÖRŐK városi asztalitenisz-versenyét. A délelőtt 9 órakor kezdődő vetélkedés az Úttörőházban lesz.

APRÓHIRDETÉSEK

— Skoda 440-es személygépkocsi eladó. Somág, Bocskai u. 1.

— Új állapotban lévő sötét, egyszemélyes szekrény eladó. Ságvári E. u. 16. II/14.

SPORTZSÁKOK, légiutasító táskák razyogó színekben kaphatók. Pécs, Rákóczi tér 40/1-ben, Kisiparosnál.

A vadász ül hosszú méla lesben...

Van nékem egy kedves ismerősöm, aki szenvedélyes vadász hírében áll. Lakását számtalan, szebbnél-szebb őz és szarvasagancs díszíti, de nem hiányoznak a kitömött szárnyasjószágok sem: a bejárati ajtóval szemközt kiterjesztett szárnyú, élescsőrű réti sas fogadja a belépőt. — Van héja, varjú, két szarka, egy vadgalamb, s ami talán mindezek közül a legkedvesebb — legalábbis a gyermekek számára — az egy zöld papírral bevont falapon ülő nyúl, két mellső lába között öklömnyi káposztatánzattal. Ily körülmények között még az idegen is tudja, hogy a hatalmas Nimród egy kései unokájának lakába tért be.

Hanem ez az én kedves ismerősöm nemcsak arról híres ám, hogy kiváló vadász, hanem arról is, hogy nagyszerű elbeszélő. Azok közé a vadászok közé tartozik, akik nemcsak lőnek, de találnak is, s így számtalan érdekes élménnyel gazdagszik egy-egy portya alkalmából. Valahányszor találkozunk — s ez igen gyakorta megesik — mindig elmond egynéhányat.

Így történt ez a minap is. Ültünk egymás mellett szép csendben, bodor füstfellegeket eregetve, amikor egyszercsak megszólalt.

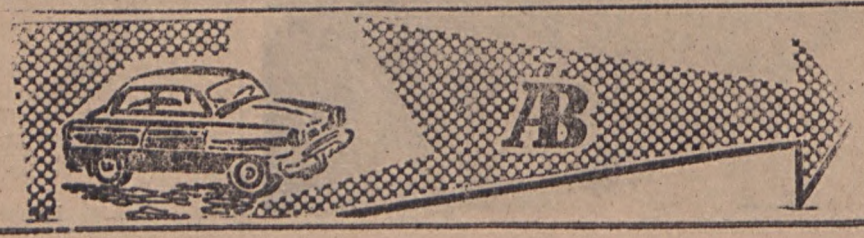
— Vadászni mostanság mindenki tud. De úgy vadászni, ahogyan azt apám tette jóegynéhány évtizeddel ezelőtt — senki. Volt neki egy puskája, amolyan török korabeli mordály, isten tudj' honnan maradt rá. De szentigaz, hogy csöve volt vagy 4 centiméter átmérőjű. Apám mindig maga fabrikálta a lőszert, s mikor már nagyobbacska lettem, engem is beavatott a készítés titkába. Én szedtem számára a patkósarkokat, mivel sörét helyett azzal töltötte meg a fegyvert. Lehetett is lőni ám vele! Akkorát szólt, mint egy ágyú. Történt egyszer, hogy apám nem lévén odahaza, nagy titokban elcsentem a puskát, s kimentem vele a mezőre galambászni. Egy levágott kukoricaszárakból összerakott halom elé álltam, s célba vettem a tőlem mintegy harminc lépésnyire békésen szemezgető galambcsapatot. — Meghúztam a ravaszt, homályosan még arra is emlékszem, hogy valami irgalmatlanul nagyott durrant, de a következő gondolatom már csak az volt, hogy hogyan kecmeregjek ki a kukoricaszár halomból, amibe jó egy méter mélyen belesüppedtem. — Akkor értettem meg, hogy mit jelent a puska „rúgása". — Egy hétig csengett a fülem. Később apám eladta a fegyvert egy rabsicnak a harmadik határba, de éjjelenként emlékszem, még utána is sokszor kifutottak az emberek az utcára, valahányszor az az ember lőtt egyet. Azt hitték, hogy bomba robbant...

Elhallgatott. Nem volt szándékomban kérdésekkel ostromolni, mert tapasztalatból tudtam, hogy nála a szünet csak addig tart, míg rá nem gyújt egy új cigarettára, aztán folytatja tovább.

— Ez a nem éppen szerencsésen végződött kaland nem hogy elvette volna a kedvem a vadászélettől, hanem inkább csak növelte azt. Tizenhat-tizennyolc éves koromig sokféle-fajta fegyver megfordult a kezemben, mert akkoriban csak a rabsicoktól lehetett ilyen alkalmatosságot szerezni. Hanem aztán később! Amikor már a magamfajta is kaphatott fegyverviselési engedélyt! Akkor! Hajaj! Olyan fegyvert vásároltam, de olyat! Kétcsövűt, kakasnélkülit. Összeszámolni sem tudom, hány körvadászaton vettem részt azóta. A legszebb élményeim mégis az éjszakai szarvaslesen voltak... Hány éjszakát virrasztottam át hiába! Csak ültem a magaslesen, átfázva, dideregve, térdemre feltetett puskával, s vártam, hogy mozduljon odalent az ág, zörögjön az avar, zizenjen a levél... A tapasztalt vadásznak sokmindenről mesél az éjszakai zaj! Aztán néha-néha akadt is valami puskavégre. Egy szép tizenkettes, vagy tizenhatos. Micsoda mámorító érzés ott állni a lelőtt vad mellett, s tudni, hogy ez az enyém, ezt én szereztem... Ki gondol ezekben a percekben a hidegre, a fagyra, vagy arra, hogy a csendesen szemerkélő esőtől facsarni lehet az inget, a nadrágot és kabátot?...

— Hanem azért a jó vadász nemcsak öl, pusztít, hanem életet is ment, óvja a fejlődésben lévő vadállományt a ragadozóktól. Rókat, borzot, menyétet, vidrát, szarkát, görényt, karvalyt, héjat, dolmányos és szürke varjút az év minden napján lehet lőni. — Mert ezek elnordják a kisnyulakat, megeszik a fészkekbe rakott tojásokat, pusztítják a halállományt. Ez a vadállománynak, meg a vadásznak is hasznos. Mert minden lelőtt róka után 5 töltényt kap az ember a vadásztársaságtól. A szarka már kisebb értékű, azért csak három töltény jár... Szép élet a vadász-élet! Az év minden szakában szép, mert minden évszaknak megvan a maga gyönyörűsége. — Télen könnyebb vadászni, mert látni a nyomokat, nyáron viszont jobban be lehet cserkészni, hiszen a dús levélzetű fák, bokrok, kitűnő védelmet nyújtanak. Hát még a vaddisznó vadászat! Amikor négyöt jólmegtermett kan is rohan egyidőben leszegezett fejjel, habzó szájjal és vérbenforgó szemmel az ember irányába... Ilyenkor kell a vadászszív, a jó ideg. Kivárni az alkalmas pillanatot, hogy egyetlen lövés térítse le a vadat... Hm. Nehéz ezt elmesélni. Ezt végig kell csinálni, végig kell élni...

Császár Zoltán

JANUÁR 1-ÉN ESEDÉKES az autók és motorkerékpárok 1963. évi kötelező gépjármű-szavatossági biztosításának díja!

ÁLLAMI BIZTOSÍTÓ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új KOMLÓ

AZ MSZMP VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 105. SZÁM ÁRA: 50 FILLÉR HÉTFŐ, 1962. DEC. 31.

Még gyorsabban a szocializmus útján

Annyira munkába feledkeztünk, hogy észre sem vettük, milyen hamar elrepült az 1962-es esztendő.

Ismét mozgalmas, népünk történetében történelmi évet hagyunk magunk mögött. A szocializmus építése időszakának egy több mint másfél évtizedes szakaszát zártuk le 1962-ben. Leraktuk a szocializmus alapjait, s ezzel megteremtettük a szocializmus építésének gyorsabb üteméhez a feltételeket. A mezőgazdaság szocialista átszervezésével egész népgazdaságunkban osztatlanul uralkodóvá váltak a szocialista termelési viszonyok. Ám, nemcsak ez a gazdasági tény volt szükséges ahhoz, hogy kimondjuk az alapok lerakásának megtörténtét. Szorosan ide tartozik az is, hogy a felszabadulás óta társadalmunk osztályszerkezete is megváltozott.

„A végbement társadalmi változások legfontosabb eredménye — mondotta Kádár János elvtárs, az MSZMP VIII. kongresszusán a Központi Bizottság referátumában —, *hogy társadalmunkban véglegesen eltűntek a kizsákmányoló osztályok." „Társadalmunkban ma már nincsenek olyan osztályok vagy számottevő rétegek, amelyeknek az érdekei ellentétesek volnának a szocializmussal."*

A történelmi fordulópont elérkezésének szerves része volt az is, hogy a felszabadulás után, a szocialista építés megkezdésének időszakában a különböző vezető beosztásba került munkás és paraszt emberek nagy többsége becsülettel megállta a helyét a nehéz posztokon, ugyanakkor megszerezte a szükséges szakmai, vezetési és irányítási tudást. Fejlődött a munkásosztály, népi demokráciánk vezető ereje. Nemcsak számbelileg mérhető le ez az előrehaladás, a tettekben, a gondolkodásmódban is. A dolgozók kezdeményezésére kibontakozott szocialista brigádmozgalom hatalmas, erős fává növekedett, kialakult a szocialista munkás-típus, amely vonzó a ma még nem ez utat járók előtt is.

És végezetül még egy kapcsolódó tény kívánkozik ide a történelmi sorsfordulóhoz. Az, hogy a szocialista országok nagy családjában felzárkóztunk barátainkhoz, az ipari termelés, a munkatermelékenység és a nemzeti jövedelem növekedésének ütemét tekintve.

Most, hogy visszagondolunk az elmúlt eseményekre, napokra a gondokat is megszépíti az emlékezés. És éppen ez adja meg munkánk értékét és becsületét, hogy úrrá lettünk a nehézségeken, leküzdöttük az elénk tornyosuló néha megoldhatatlannak látszó akadályokat.

Az alkotó ember nem ünnepli önmagát és tetteit. Örül a sikernek, de már a jövőbe néz, azt kutatja, s ennyit mond: *„Ismét öregebbek lettünk egy évvel és még menynyi munka vár ránk."* Előttünk a szocializmus építésének a Szovjetunió által már járt, tapasztalatokban gazdag útja; mellettünk állnak a testvér országok is. Segítenek, de a szocializmus felépítésének munkáját nekünk kell elvégeznünk.

És itt olyan gyakran hallott fogalmakat kell papírra vetni, mint például a tervek túlteljesítése, a minőség emelése, a még rejtett tartalékok feltárása, a vezetés színvonalának további emelése, a szocialista munkaverseny, a szocialista brigádmozgalom szélesítése, a kulturális forradalom befejezése. Valamennyiünk által ismert, sokszor hallott szavak ezek. A ma azonban más tartalmat ad e fogalmaknak, mint mondjuk 5 évvel ezelőtt volt.

A tervek túlteljesítése kívánatos — a mi viszonyainkat tekintve — a szénbányászatban is, ám a mennyiségi növekedés ma elválaszthatatlan a minőségtől. Mert önmagunk általtanánk csak a napszintre küldött tonnák ezreivel, ha nem néznénk, hogy a csillogó fekete szén meddő tonnáit takarja. A terv túlteljesítésének kívánalma elengedhetetlenül megköveteli, hogy a munkahelyeken — képletesen szólva — minden nap keressék az újat, a gyorsabb előrehaladás biztosítékát.

Ami vonatkozik a munkásra, az kétszeresen igaz a vezetőknél: a tervezés, irányítás, vezetés színvonalának állandó emelése, a munkások tapasztalatának, észrevételeinek megszívlelése nélkül nem tudnánk a célt elérni.

A szocialista munkaverseny is új tartalmat nyert azzal, hogy a szocialista címért versenyző brigádok már nemcsak a termelési feladatok megoldását vállalják, hanem távolabbi, mondhatni, komplex faladatkör megoldására kötelezik magukat. A szocialista módon gondolkodni elv előtérbe kerülése túlnő a munkahelyen, nyugodtan mondhatjuk, kihat az egész társadalomra.

Kulturális forradalmunk véghezvitele ma már elsősorban a társadalmi szervek vállán nyugszik. Az analfabétizmus nem jellemző országunkra, ennek ellenére vannak még analfabétáink, akiket meg kell tanítanunk a betűvetésre, olvasásra. És legalább ilyen fontos az is, hogy a lemorzsolódást az egyes oktatási formákon a minimálisra csökkentsük, ha lehetséges, megszüntessük. Ez tartalmilag azért jelent új feladatot, mert előtérbe kell hogy kerüljön a tanulók még hatékonyabb segítése, előrehaladásuk állandó figyelemmel kísérése.

Néha az országos nagy gondok miatt megfeledkezünk arról, hogy városunkban is akad mezőgazdasági feladatunk. Három termelőszövetkezetünk most járja a nagyüzemi gazdálkodás iskoláját. Nem könnyű megtanulni a vezetőknek vezetni, nagyüzemi módra gazdálkodni, nem könnyű a kétháromszor éve még földtulajdonosnak megszoknia a közöst, a közösségért való munkálkodás gondját, örömét. Azt hogy végérvényesen eltűnjön az „én" érdekeinek előtérbe helyezése, helyére a „mi", a közösség kerüljön, s ami ezzel összefügg: ne azt mondják, a szövetkezetét visszük, hanem azt, a magunkét óvjuk.

És kedves mindannyiunkra vonatkozóan. Ha megvizsgáljuk önmagunkat, őszintén meg kell mondanunk, dédelgetünk még néhány olyan rossz vonást — önzés, kispolgári szokások, előítéletek —, amit nem ártana elfelejteni, eltemetni, mert ez is hozzájárul a gyorsabb előrehaladáshoz.

Az új év küszöbén jogos büszkeséggel állapítjuk meg: a munkánk által megteremtett jelen szép, s hogy a jövő is ilyen legyen, az egyedül csak rajtunk múlik. S amikor boldog új esztendőt kívánunk egymásnak, fogadjuk meg magunkban —, de most már végérvényesen — jövőre mindent megteszünk, ami tőlünk telik, hogy szép legyen a holnap is!

Eredményekben gazdag esztendőt hagyva magunk mögött érkeztünk el 1963. küszöbére. Az új évben szocialista városunk minden dolgozójának, úgy egyéni, mint társadalmi tervei megvalósításához boldog, békés újesztendőt kíván

az MSZMP Komló Városi Végrehajtó Bizottsága

Januárban már emelt összegű nyugdíjakat kézbesítenek

A kormány határozata értelmében az 500 forintnál alacsonyabb özvegyi nyugdíjakat 20 százalékkal emelik. A felemelt nyugdíj az 500 forintot nem haladhatja meg, de 350 forintnál kevesebb sem lehet. Ez azokra a munkás és alkalmazott özvegyekre vonatkozik, akiknek férje saját jogon 500 forint, vagy ennél magasabb nyugdíjat kapott. Természetesen, akiknek a férje saját jogon 500 forintnál kevesebb nyugdíjban részesült, ugyancsak 20 százalékos nyugdíjemelést kap.

A felemelt összegű nyugdíjakat már januárban, a szokásos időben kézbesítik a jogosultaknak. Az emelésről szóló határozatokat, azt, hogy a régi nyugdíj mekkora összeggel növekedett, adminisztrációs okokból csak februárban tudják közölni az érdekeltekkel.

Új osztály alakul a tanácson

A városi tanács ipari és műszaki osztályából január elsejével két közigazgatási szervet alakítanak. Ilymódon létrejön az építési és közlekedési osztály, valamint az önálló ipari csoport.

Törekedni kell a trösztelső negyedévi tervének túlteljesítésére

December 28-án, pénteken a Bányaipari Dolgozók Szakszervezetének Elnöksége és a Nehézipari Minisztérium szénbányászati főosztálya értekezletre hívta össze a szénbányászati trösztök műszaki, gazdasági és mozgalmi vezetőit. A Komlói Szénbányászati Trösztöt Piegl János trösztigazgató és Czéder János, a szakszervezeti trösztbizottság elnöke képviselte. A városi pártbizottság részéről Molnár Ferenc elvtárs, az ipari osztály vezetője vett részt a tanácskozáson.

Haracska Imre nehézipari miniszterhelyettes közölte, hogy a szénbányászat az 1962. évi termelési értéktervét előreláthatóan 99,9 százalékra teljesíti. A tervezettől való elmaradást az okozza, hogy évközben 150 ezer tonna szénnel csökkentették a tervet, mert a belkereskedelem lemondott bizonyos mennyiségű szénről.

A tervnek megfelelően alakul az önköltség és a költségszint is.

A beruházási tervet a szénbányászati trösztök mintegy 4 százalékkal túlteljesítik.

A tanácskozás komlói küldöttei elmondták, hogy a tröszt valószínűleg néhány tized százalékkal elmarad éves tervének teljesítésétől, vagyis 4—5 ezer tonnával kevesebbet adnak a tervezettnél. Ez annak ellenére következik be, hogy

a bányaüzemek dolgozói a termeléskorlátozás feloldása után mindent megtettek a mennyiség növeléséért, s több üzem napokkal a határidő előtt eleget tett éves vállalásának.

Kossuth-bánya például már december 18-án teljesítette éves tervét. A bányaüzemek azonban az év elején tervezett számokkal dolgoztak, míg a trösztnek figyelembe kellett vennie azt a 33 ezer tonnás többletet is, amivel év közben módosították tervét.

Haracska elvtárs közölte, hogy

az 1963. évi terv a tavalyi 28 millió 583 ezer tonnával szemben 29 millió 400 ezer tonna szén termelését írja elő.

A termelésnövekedést továbbra is létszámemelés nélkül, gépesítéssel és a gépek jobb kihasználásával, teljesítménynövekedéssel kell elérni.

A teljesítménynövekedéshez anyagi bázist biztosít a 2,77 milliárd forintos beruházás, amelyből számos új gépet, jelentős mennyiségű biztosítóberendezést vásárolnak. Megemlítette még, hogy a bányászok átlagos keresete 1963-ban 2,6 százalékkal emelkedik.

Befejezésül Haracska elvtárs felhívta a trösztöket, hogy törekedjenek az 1963. első negyedévi terv túlteljesítésére, hogy a váratlanul beköszöntött kemény tél miatt erősen lecsökkent tartalékszénkészlet egyensúlya helyreálljon.

Az utolsó műszak...

Még alszik a város. Csak itt-ott világít a házak ablakszeme, s a néptelen utcák közvezete jegesen csillan a lámpák fényében. A Kossuth térről kikanyarodik egy elkésett autóbusz, irány III-as akna. Az év utolsó műszakjára viszi az álmosszemű embereket.

A felolvasó-teremben röpgyűlést tartanak. Mire odaérünk, már csak az utolsó mondatot hallhatjuk Dobos József üzemvezető beszédéből

— ...Minden dolgozónknak sikerekben gazdag, boldog új esztendőt kívánunk!

És az emberek hosszú sorban indulnak le, az akna felé. De hopp! Álljunk meg egy pillanatra! Nézzük csak, ki hogyan, milyen érzéssel kezdi ezt az utolsó műszakot?

Itt van például Buzsáki István. A nyurga fiatalember, vállán átvetett fejlámpával, szénporos ruhájában jókedvűen mosolyog.

— Hogyan kezdhetném? Nagyon eredményes volt számomra ez az esztendő, sok régi vágyam teljesült, elégedett vagyok. Vettem egy motorkerékpárt; harmadosztályú országos bajnokságot nyertem ejtőernyőzésben; beiratkoztam a bányaipari technikum esti tagozatának első évfolyamára és hogy az egyik legfontosabbat se felejtsem el: az idén lettem párttag. Ez az utóbbi természetesen arra kötelez, hogy ezentúl még jobban dolgozzam. Mint minden műszakot, a mait is ennek tudatában kezdem.

— Biztosan vannak más tervei is, igaz?

— Hogyne, természetesen. A legfőbb, hogy a technikumot eredményesen elvégezzem. Aztán... mivel a családi házam és más egyebem is megvan... szeretnék gépkocsira gyűjteni. A sportban pedig jó lenne, ha sikerülne elsősztályú minősítést szereznem.

A felolvasóterem másik felében Pavlicsek József körletvezetőt állja körül néhány dolgozó, köztük Halla Imre, az egyik gyorsvágathajtó csapat vezetője. Ő is fiatalember, mint a III-as aknai bányászok nagy része. Ugyanolyan komolyan hallgatja végig körletvezetője utasításait, mint az év többi napján. Az utolsó műszakról először az jut eszébe, hogy most is legalább olyan jó teljesítményt kell nyújtania a brigádjának, mint eddig. Nagyon fontos munkán dolgoznak; egy fejtés légvágatát hajtják, s egy kissé ettől is függ az üzem jövő évi termelése. Ez pedig fontosabb, mint a Szilveszter, az Újév.

— Ez így van — szól közbe Billen György vájár. — Bár mi már elterveztük, hogy a Szilveszter estét a Vörösmarty kisvendéglőben töltjük, de amíg munkáról van szó, addig az ünnepi hangulat várhat. Tudjuk, hogy jövőre napi átlagban 150 vagon szenet kell termelnie az üzemnek, s ezt kellően elő kell készítenünk. Különben 1963 nem lenne olyan eredményes, mint az idei esztendő volt. Én például egy új szobabútorral és egy televízióval gazdagodtam az idén.

Pfisztner Ádám az idősebb generációhoz tartozik.

— Bizony — mondja —, ezzel a műszakkal elmúlik a harmincegyedik esztendő, amit a bányában töltöttem. Az utóbbi, a felszabadulás utáni esztendők nagyon sok változást hoztak az életembe, elégedett vagyok. S most, az 1962. év utolsó munkanapján csak azt kívánom, hogy az egészségi állapotom továbbra is jó maradjon és még sokáig dolgozhassam. Amíg dolgozhatom, addig az ünnepeim is szépek, vidámak maradnak.

B. J.

Új biztosítási formát vezetnek be jövőre

Az Állami Biztosító eddig is többféleképpen szolgálta az élet- és vagyonvédelmet. Városunkban legelterjedtebb a balesetbiztosítás, melyben az üzemi dolgozók 94,6 százaléka részesül. Általános háztartási biztosítása 600 családnak, nagy életbiztosítása 1100 embernek van. A különféle károkra — a termelőszövetkezeteken kívül — az idén 1 millió 200 ezer forintot fizettek ki. Ez az összeg 250 ezer forinttal több, mint tavaly.

A jövő év első hónapjában új, az eddiginél előnyösebb biztosítást vezetnek be. Havi 30 forint ellenében a feleséget s 16 éves korig a gyermekeket is biztosítják. Így a balesetnél a családtagot is megilletik a különféle segélyek (törésnél például 400 forint). A feleség természetes halála esetén hat, a gyermekeknél két ezer forintot ad a biztosító. A családfő elvesztésekor 20 ezer forintot fizetnek.

Az új biztosítás összegének 10 százalékát szociális célokra fordítják. Ily módon lehetőség nyílik különféle segélyezésekre, üdültetésre, tanulmányutak költségeinek fedezésére.

Az új biztosítási formát nálunk a tröszt üzemeinek dolgozói vehetik igénybe. Más vállalatok munkásai az eddig ismert és továbbra is érvényben lévő biztosítás szerint gondoskodhatnak családjukról.

Szilveszteri készülődés

Az örömmel, gonddal megrakott hetek lassan elmaradoztak mögöttünk. Utolsó napjára értünk ismét egy évnek. Mielőtt átfordítanánk a naptárt az új esztendőre azt idézzük, ki hogyan készül 1962 búcsúztatására.

A fiatalok kedvenc szórakozása lesz az álarcos karnevál. Laki Erzsébet is erre készül. Vidámsággal, jókedvvel akar belépni 1963-ba.

A Béke Étterem konyháján tizenhét dolgozó szorgoskodik, hogy ma estére minden vendégnek szája íze szerinti étel kerüljön az asztalára. Hogy csak néhányat említsünk a sok jóból, malacpecsenyét, töltött káposztát, korhelylevest, kocsonyát készítenek, Weiszkopt András főszakács felügyeletével. Érdekesség a fővárosi művészek szereplése mellett, hogy az emeleti társalgót bárhelyiséggé alakították át, s itt népi zenével várják a vendégeket.

És, akik a vidám közönséget szórakoztatják. Próba közben a Béta-aknai tánczenekar.

Minden évben jobban akarunk élni — ez természetes

Nevezzük jó vagy rossz szokásnak — egyre megy —, a családok többsége amolyan év végi zárszámadás-félét készít arról, mi is történt az elmúlt esztendőben: valóra váltak-e az elképzelések, vágyak, ha nem, akkor miért? És csak ilyenkor veszi észre az ember, hogy mennyi új veszi körül otthon, az országban.

A visszaemlékezésben, a jövőt formáló vágyakban ott érezni kimondhatatlanul is az élet biztonságát, azt, hogy béke van, s teszünk azért — munkával, kiállással —, hogy béke legyen nemcsak itt, hazánkban, hanem az egész világon.

A szerencse szentélyében

A totó-lottó irodában, a szerencse szentélyében a két ünnep közötti napokban is nagy a forgalom. Beállok én is a sorba, de amikor sorra kerülök, az ablak mögül hallatszó „Tessék"-re Szeitz Józsefné, irodavezetőnek szegezem a kérdést. „Mi történt ebben az évben?" Meglepődik a szokatlan kívánság hallatán, hiszen legtöbbször totóval, vagy lottóval, nyereményekkel kapcsolatos kérdések hangzanak el itt. Aztán sorolja:

— Autót akartunk venni az idén, de nem sikerült —, de azt ne írja meg, tiltakozik máris —, nem kaptunk kiutalást. Így a pénz egy részét kisebb beruházásokra fordítottuk: nyaralni voltunk Fonyódon és Szegeden, ruhákat vettünk, meg 10 ezer forint körüli értékű bútort. Öröm? A férjem rendszeresen lottózik, havonta 10 előfizetéses szelvénnyel. Az idei év szerencsés volt, egy alkalommal egyszerre 3 hármas és ugyanannyi kettes futott be, és még három alkalommal volt egy-egy hármas.

— Jövőre reméljük, sikerül megkapnunk a kis Trabantot, s akkor egy NDK-beli kiruccanás kerül a programba.

„Sok gondom volt"

Disznóölésre készült Hámán Kató u. 5. szám alatti lakásán Czukor Józsefné, tanácstag — pontosabban, az volt, de most lejárt a mandátuma.

— Félig-meddig sikerült csak elérnem azt, amit terveztem. Szerettem volna bebútorozni a kisszobát, de milyen az én szerencsém? Pont olyan bútor nem volt, amilyet akartam, így kénytelen voltam megelégedni azzal, hogy a három szobát kifestettem, meg vettem egy Kékest. A férjem vadászni jár, én a TV mellett szórakozom.

— Sok gondom volt tanácstagi körzetemben, mert nem tudtam úgy ellátni a feladatom, ahogy szerettem volna. Egy alkalommal eljártam, hogy válasszák el egymástól a pincéket a házban, mert ezt kérték a lakók. Az illetékesek mindenütt megígérték, hogy megteszik. Amikor elmentem, hogy megnézzem a végzett munkát, kiderült, hogy az ígéretnél többre nem futotta még a mai napig sem...

— Már elkészült a jövő évi „beruházási" terv: függönyök, szőnyegek, meg egy csillár beszerzése lesz soron, s természetesen a bútor a kisszobába, meg egy hordozható cserépkályha.

„Szeretnénk tovább élvezni a nyugdíjat"

Öt hónap híján ötven esztendőt dolgozott a föld alatt Hohn Vilmos. Több mint öt éve, hogy nyugdíjban van. Imre-telepi lakásába épp akkor toppanok be, amikor újságot olvas.

— Egészségesek voltunk ebben az évben is — újságolja — ebben nem volt hiba. Amit terveztünk — nem volt sok —, valóra vált. Nyaralásra tettünk félre a nyugdíjból, aztán elmentünk Hajduszoboszlóra és Biharkeresztesre.

— Ami a múltban hiányzott, azt most pótoljuk — egészíti ki az előbbieket élete párja —, jobb később, mint soha.

— Jövőre? Az a fő, hogy egészségesek legyünk. Szeretnénk tovább élvezni a nyugdíjat. Elmegyünk nyaralni is, de majd egy másik fürdőhelyre.

Talán jövőre orvosolják...

Rippl Fidél cipész kisiparosokban ismerik nemcsak az ősökomlóiak közül. Precíz, szép munkát ad ki a keze alól, ezért munkája is bőven van. A kérdésre ezt mondja:

— Dolgoztunk szorgalmasan ebben az esztendőben is, amit kerestünk, abból szépen megélünk. A jelennel nincs baj... Egész életemben dolgoztam. Heten voltunk testvérek, az apám cseléd volt, anyámnak nem egyszer azt kellett mondani, ha éhesek voltunk: nincs. Nem akartam, hogy az én gyerekeim is megtudják, mit jelent ez... Amit az enyémnek mondhattam, a két kezem munkájával szereztem meg, mégis elvették 56 előtt ingatlanaim. Amikor visszaadták, beismerték, hogy rosszhiszeműen és jogtalanul vették igénybe. Kevesebbet kaptam vissza, mert időközben lebontották az egyik épületet, de nem kaptam kártérítést érte.

— Talán jövőre orvosolják ezt, s akkor minden kő leesne a szívemről. Mert tudnának segíteni, ha egy kis jóindulat volna.

A pedellus vágya

A kenderföldi iskolában Tőgyes György hivatalsegéd, vagy ahogy régebben tisztelték: pedellus — most is dolgozik. Mert egy akkora épületben mindig akad valami javítani való.

— Semmi más tervem nem volt erre az esztendőre mint az, hogy a munkámban mindig szebbet, jobbat, többet adjak. Bár nem vagyok pedagógus, de szeretném beoltani a gyerekek szívét közösségi, demokratikus érzéssel, hogy az iskolából kilépve a haza jó munkásai legyenek. Ez a szándékom a jövő esztendőben sem másul meg... És majdnem elfelejtettem a virágokat. Ami ebben az iskolában van, azt mind én ültettem, neveltem és gondozom, a nagyobb növények ládáit is magam készítettem. Jövőre új virágokat ültetek, hadd szépüljön tovább az iskola.

„Egészség legyen"

Vezetőségi ülésről hívom ki néhány percre Koós Mihályt, a Mecsekjánosi „Jószerencsét" Termelőszövetkezet új raktárosát.

— Különös terveim nem voltak. Dolgoztam, hogy erősödjön a közös. Dacára annak, hogy 66 éves múltam, ahova küldtek, megálltam a helyem, nem kellett más embert is odairányítani. Ameddig bírom erővel, szeretném is megállni. December elején jutalmat is kaptam eddig végzett munkám elismeréseként.

— Nagy vágyaim nincsenek már, ezen túl vagyok. Mert, ha csak éveim felét írnák, nem mondom, akkor lenne...: Egészség legyen, s ha az ember dolgozik, akkor a többi már megjön magától.

Szerény óhajok

Régi vágyuk, a lakás, nem ebben az esztendőben teljesült, még a múlt év végén, mégis úgy tartja számon Juhász Imréné a Gagarin u. 21. számú ház házmestere, mintha most történt volna.

— Megkapunk ezt a lakást!... Jaj, mát mondok, hiszen 1961 szeptemberében történt ez. Az idén bútort akartunk venni, ez sikerült is. Ez a zöld csőgarnitúra az új szerzemény. Örülnem az is, hogy a kislányom kitűnő bizonyítványt hozott haza az iskolából. Mi történt még? Varrógépünk is van, ez is idei gyarapodás — lassan eszembe jut minden —, most már csak varrni szeretnék megtanulni.

— Olyan örömmel jöttem ide lakni. Egy ideig valóban nem volt semmi hiba. Talán a mi házunk volt a legszebb a Gagarin utcában, annyi virág díszítette a lépcsőházakat. Aztán a lakók összeszólalkoztak valamin, azóta nincs nyugtom nekem sem. Mintha bosszantani akarnának, mindig találnak alkalmat arra, hogy belém kössenek, pedig én csak a javukat akarom.

— Jövőre már nem lehet halasztani, el kell menni üdülni... De, ha sikerülne egy kombinált szekrényt venni, akkor egy évre elhalasztanánk az üdülést.

Terven felüli öröm

Vida Pál Béta-aknai vájár — a szocialista címmel többszörösen kitüntetett Pfeiffer Alajos kamrafejtési csapatának tagja — még nem érkezett haza a műszakról, hát a felesége veszi számba a gyarapodást.

— A kongresszusi versenyben a kamrafejtések között első lett a Palikék brigádja, megkapták a szocialista brigád oklevelet is. Idei tervünkben az szerepelt, hogy autóra gyűjtünk. De arra nem is mertünk gondolni, hogy még az idén valóság lesz, s Trabant helyett Moszkvics. Jövőre természetesen már autóval megyünk rokonlátogatóba Romániába, meg a tengerpartra.

— Hogy gondolhat valaki arra, háború lesz? Nem lehet! Mi békét akarunk. Gyerekeink vannak, élni szeretnénk, minden évben jobban, mindig jobban — ez természetes!

Szabó Zsigmond

Két nappal a határidő előtt III-as akna is befejezte éves tervét

December 28-án, pénteken a délutáni műszakváltás idejére III-as akna is befejezte 1962. évi széntermelési tervét, s a visszalévő több mint két munkanap alatt még mintegy 370 vagon szenet adott a népgazdaságnak.

Ezzel kapcsolatban Dobos József üzemvezető így nyilatkozott:

— Nem volt könnyű feladat az idei terv teljesítése. Ismeretes, hogy a korábbi években rendszerint 103—104 százalék fölött termeltünk, de most nagyon elégedettek vagyunk a 101 százalék körüli eredményünkkel is.

— Milyen reményeik vannak az új esztendőre?

— Ez sem lesz könnyű. Bár igyekszünk a műszaki feltételeket biztosítani — máris készítjük elő a pajzsosfejtéseket, amelyekből 80 ezer tonna szenet kell termelnünk 1963-ban —, valamennyi dolgozónknak teljes odaadással kell törekednie azért, hogy az új évben is becsülettel megállja helyét üzemünk. S ehhez a munkához szeretnék mindjárt sok sikert, erőt, egészséget kívánni minden III-as aknai bányászunk.

G. Martinov:

A Föld nővére

(117)

Amikor majd minden elképzelhető határidő letelik, amikor teljesen világossá válik, hogy bajba jutottunk, akkor kezdenek majd hozzá az űrhajó előkészítéséhez, hogy a segítségünkre siessenek vele. De hát ehhez idő kell. A Föld és a Ceres pedig egyre jobban távolodik egymástól a világűrben. Minden nap — újabb több százezer kilométeres út, újabb több tucat óra időveszteség.

Vtorovnak és Korzsevszkijnek akaratlanul úgy tűnt, hogy minél reménytelenebbek lettek Belopolszkij érvei, annál derűsebbé, nyugodtabbá vált az arca.

— Meg akar halni — mondta Vtorov, amikor kettesben maradt Korzsevszkijjel. . Fél a Földre való visszatéréstől.

— Lehet, hogy így van, — felelte a biológus —, de igazat beszélt.

Ugy látszott, hogy már reményük sincs, de ők mégis reménykedtek. Ilyen már az ember.

S ekkor fogságuk tizennegyedik napján, mutatkozni kezdtek az oxigénkészlet kimerülésének jelei.

Vtorov, aki elsőnek éredt fel, észrevette, hogy nehezebben lélegzik. Szédült, kisebbfajta hányingere volt. Rájött, hogy a levegő szénsavgázzal, lélegzési termékkel telített. — Valami történt a friss levegőt adagoló automatával.

Nem ijedt meg. Közömbösen gondolt arra, hogy ez már valószínűleg a vég. S öntudatlanul, talán megszokásból, gondolati parancsot adott az automatáknak; megtisztítani a levegőt.

A rejtélyes vevőkészülékek felfogták és teljesítették akaratát. A levegő utolérhetetlen gyorsasággal kezdett tisztulni.

Figyelmeztető jel volt. Az űrhajó levegőjét cserélő automaták nem működhettek energia nélkül. Márpedig az energia kimerült. Az automaták többé nem tudtak folyamatosan működni. S amikor az emberek aludtak, leálltak. Vtorov parancsa életre keltette őket. De vajon mennyi időre?...

Három óra múlva megismétlődött az egész. Nyilván a vég korábban köszönt rájuk, mint hitték. Hasztalannak bizonyult a gondos és szigorú takarékosság. Ehetnek, ihatnak, amennyi csak beléjük fér. A halál most egészen másfelől közeledik feléjük: fulladástól kell megóvniuk.

— Kis ideig még élhetünk a palackok oxigénjéből — mondta nyugodt hangon Belopolszkij.

— Itt az ideje, hogy elvegyük a pisztolyt, — szólalt meg Korzsevszkij.

Belopolszkij összerezzent.

— Adja csak ide — parancsolt rá.

— Nem adom! — Korzsevszkij arca mosolyra torzult. — Nincs joga megakadályozni, hogy megszabaduljak a szenvedésektől.

Belopolszkij odament a biológushoz.

— Megparancsolom! — mondta hűvösen. — Ide a pisztolyt!

Korzsevszkij oly nagyon megszokta már, hogy szó nélkül engedelmeskedjen ennek az embernek, hogy átadta a fegyvert. Aztán arcraborult és megmerevedett.

— A magáét is! — fordult Belopolszkij Vtorovhoz.

A fiatal mérnök vállat vont.

— Vegye el, ha akarja — mondta és zsebéből előhúzta pisztolyát. — Egyáltalán nincs szükségem rá. De én miattam kár nyugtalankodnia. Űrhajós vagyok, nem pedig hisztérikás kisasszony.

(Folytatjuk)

Bányászaink az eredményesség jegyében búcsúztatják az ó-esztendőt

Bányászaink ma egy eredményes esztendőt búcsúztatnak. A főbb termelési mutatók — termelés, összüzemi teljesítmény, önköltség — tekintetében teljesítették azokat a feladatokat, amelyeket 1962-ben a népgazdaság a Komlói Szénbányászati Tröszttől várt.

— Nagy eredménynek tekintjük — mondotta az ósztendő utolsó bányászati vonatkozású interjújának elején Mátrai Árpád, a trösztműszaki osztályának vezetője —, hogy tartani tudtuk a korábbi évek fejlődési ütemét. A széntermelés mennyisége 5—6 százalékkal, az összüzemi teljesítmény ennél valamivel nagyobb mértékben emelkedett és ugyanezt mondhatjuk a gazdaságosságról is. Totózó kifejezéssel élve: eredményeink a „papírforma" szerint alakultak.

— Minek köszönhető, hogy a trösztilyen kedvezően zárhatja 1962-t?

— Bányáink alapvető adottságai nem változtak, tehát minden eredményünk abból fakad, hogy dolgozóink — fizikaiak, műszakiak, adminisztratívok egyaránt — megteremtették és kellően kihasználták a szükséges feltételeket. A műszaki fejlesztés folytán javult, korszerűsödött üzemeink technikája és technológiája, s bányászaink maguk is nyomon követték ezt a fejlődést. Jelentősen javult a vájárok-csillések aránya, természetesen az előbbiek javára. De még fontosabb az a tényező, amelyet önmagában nem lehet számokkal kifejezni: az emberek hozzáértése, mesterségbeli tudása. Hogy értem ezt? Ismeretes, hogy a műszaki fejlesztés ma már egyre finomabb módszereket, egyre precízebb gépek formájában jelentkezik a bányákban. Ezek elsajátításához, illetve kezeléséhez nem elegendő az a képzettség, amellyel egy vájárbizonyítványt meg lehet szerezni. Az kell hozzá, hogy ki-ki a saját munkaterületén mesterévé váljon a szakmának, hogy tudatosan törekedjék az eredményességre. Eredményeink azt bizonyítják, jó úton haladunk e tekintetben is.

— Kérem, szóljon néhány szót a hiányosságokról is.

— Elsőként a munkásvédelmi helyzetet említeném. A balesetek száma és súlyossága lényegében az előző évek színvonalán maradt, ezzel semmiképpen sem lehetünk elégedettek. Bár az előforduló balesetekért rendszerint a megsérült dolgozók a közvetlen felelősök, véleményem szerint ha a műszaki középkáderektől az üzemvezetőkig mindenki nagyobb gondot fordítana erre a fontos és igen bonyolult munkaterületre, e tekintetben is kedvezőbb eredményről számolhatnánk be. A másik ilyen a szén minősége. Az eddigi tapasztalataink szerint ez az egyéb mutatók javulásával arányosan romlik. Egyetértünk azzal, hogy a műszaki fejlesztés egyes vívmányai — például a koncentrációk, a rájövesztéses módszer — a minőség romlásához, helyesebben a szén és a meddő fokozottabb keveredéséhez vezet. De ezt nem szabad úgy venni, ha már úgyis romlik a minőség, hadd romoljon és ezért az elemi intézkedéseket is elhanyagolhatjuk.

— Milyen következtetéseket vonhatunk le ebből a jövő évre vonatkozóan?

— Mindenek előtt tovább kell fokoznunk eredményeinket. A műszaki feltételeket már eddig olyannyira biztosítottuk, hogy 1963-ban az eddigi munka- és versenylendületet még egy lassú növelve bizonyosan teljesíteni tudjuk az irányszámokból ismert feladatainkat. Természetesen ez a munkásvédelemre és a szén minőségére is vonatkozik. Ennek reményében kívánok a trösztigazgatóság nevében valamenyi dolgozónknak eredményekben és sikerekben gazdag, boldog új esztendőt.

Mérlegkészítés előtt

Számok, számok, számok...

S mögöttük milliós értékek — a nép vagyona —, ezer és ezer ember munkája, önköltség, anyagtakarékosság, értékesítés, a trösztegész évi gazdasági tevékenységének tükre. Mindez napjában többször fordul meg Horváth Józsefné számviteli osztályvezető kezében, különösen most, hogy megkezdődött a mérlegelőkészítés. Minden igyekezetét arra összpontosítja, hogy a minisztérium és a felsőbb szervek pontos képet kapjanak trösztünk 1962. évi munkájáról. S ha az eredmény kedvező — márpedig az idén az, —, abban az ő munkája is benne van, hiszen évközben is állandóan figyelemmel kíséri a különböző mutatók alakulását és az azokból levont tapasztalatokkal segíti az operatív vezetést.

Féléves a Helyiipari Szolgáltató Vállalat büfé-étkezője

A Komlói Helyiipari Szolgáltató Vállalatnál a napokban megnyílt az Üzemi Vendéglátó Vállalat büfé-je és félkészétel-boltja. Ismeretes, hogy a vállalat dolgozóinak jelentős hányada nő. Az ő „második műszakjukat", a bevásárlást, sütés-főzést kívánják könnyíteni ezzel az intézkedéssel.

Január első hetétől:

versenyt indít a balesetmentes közlekedésért a helyi balesetelhárítási tanács

A pár nap múlva érvénybe lépő új KRESZ-ről szervezett előadássorozat második ismertetését nemrég tartotta dr. Szalecsényi Emil, a balesetelhárítási tanács vezetője. A nagyszámú érdeklődőnek azokat a módosításokat ismertette, amelyeket január 1-től a komlói útszakaszokon is figyelembe kell venni.

Az új KRESZ szerint általában megszüntették minden kilométerhez kötött sebességkorlátozást. Új, bizalmi elv érvényesül, mely szerint a biztonságos, baleset nélküli közlekedést az autóvezetőkre, gyalogosokra bízzák. Általában felemelték a maximális sebességet, így például a Kossuth utcán 40 km-rel lehet közlekedni, de ezt csak abban az esetben alkalmazhatják a járművezetők, ha a forgalmi, látási és útviszonyok lehetővé teszik. Egyébként lakott területen a személygépkocsik 60, az autóbuszok 50 km-es sebességgel közlekedhetnek. Lakott területen kívül az autóbusz gyorsjáratok 80, egyéb autóbuszok 60 kilométeres sebességgel haladhatnak.

Az új közlekedési szabályzat megszünteti a Sallai és a Fürst Sándor utca sebességkorlátozását is. Nem kötelező a megállás a vasúti átjáró előtt, sőt még a sebességcsökkentés sem, ha a látási, forgalmi és útviszonyok a biztonságos áthaladást lehetővé teszik. Egyértelműen meghatározzák az egyirányú utcákban — Sallai és Fürst Sándor utca — való megállást is. Ezen túl a jobb oldalon állhatnak meg a járművek.

Igen lényeges, hogy a főútvonalaknál megszüntették a megkülönböztetést. (országos, 1-es, 2-es út). Ezentúl csak fő- és mellékútvonal lesz. A városokban — így Komlón is — rendszerint az utóbbi elnevezést alkalmazzák. Az eddig használt megkülönböztetésre azért nincs szükség, mert az új forgalom szabályozó táblákkal meg lehet adni az előnyt a nagyobb forgalmú útnak. A főútvonalakon haladó járműveknek minden esetben elsőbbséget kell biztosítani akár főút, akár mellék útvonal keresztezi. Ha két főútvonal keresztezi egymást, az egyik továbbra is főútvonal marad, a másikat mellékútnak minősítik, amit természetesen táblával jelölnek. A mellékútvonalaknál csak akkor kell megkülönböztetést tenni, elsőbbséget adni, ha a nagyobb forgalom ezt szükségessé teszi. A többi mellékútvonal egyenrangú, s ilyen lesz a jövőben a ...

Az előadáson szó volt arról is, hogy mikor illeti előny a gyalogost. A járókelőknek előnye van a kijelölt átkelőhelyen. Ilyen például, ha a Móricz Zsigmond utcából kanyarodik egy gépkocsi, a Pécsi úton az Ifjúsági cukrászda felé haladó gyalogosnak előnye van.

A járművek közül mindig és mindenütt előnye van a mentőknek, tűzoltóknak a közbiztonsági szervek gépkocsijainak. Ezeknek nemcsak az úttest szélére való húzódással, sebességcsökkentéssel kell biztosítani az előnyt, de ha szükséges, meg is kell állni.

A balesetelhárítási tanács nemcsak hasznos előadások szervezésével szolgálja a balesetmentes közlekedést, hanem január első hetében versenyt indít a balesetmentes közlekedésért. A versenyt, melynek alapjául a volán mellett eltöltött órák s a balesetmentesség szolgál, félévenként értékelik. A legjobb gépkocsivezetőket jutalmazzák. Emellett a trösztigazgatósága külön díjazza az üzemeihez tartozó gépkocsivezetőket.

Egy vagy két esztendeje történt?

Fogjuk rá, hogy éppen egy éve, elvégre az újságírónak a friss ség és a pontosság a kenyere. Az ósztendő utolsó napjait számláigattuk, no meg a kéziratok sorát, hogy megteljék valahogy a szilveszteri lapszám. Jómagam egy komoly ipari tudósításon dolgoztam, az ilyenkor szokásos „Visszapillantás..." címmel.

Már az általános iskolában megtanultam, hogy egy írásnak van bevezetője, tárgyalása és befejezése — azóta ez a szabály csak annyiban változott, hogy a befejezés esetenként elmarad — hát cikképpen kezdtem az anyagot:

„Szilveszter éjszakáján, amikor az óramutató az éjfélhez ér, amikor a szórakozóhelyeken pár pillanatra leoltják a villanyt, az emberek magukba mélyednek és számbaveszik az elmúlt esztendő eredményeit, stb., stb..."

Bármenyire is tetszett nekem ez a lírai hangvétel, kimaradt az újságból, mert úgymond, íróasztalszaga volt. Mit tehettem, szilveszter éjszakáján kimentem az életbe, hogy bizonyítsam igazamat. Nos, még éjfél sem volt, találkoztam néhány „magába mélyedt" dolgozóval, akik éppen „számbavétellel" foglalkoztak. (Ámbár meglehet, hogy az elfogyasztott bor mennyisége és minősége felett elmélkedtek, de ezt ne árulják el senkinek!) Mivel ilymódon az élet is engem igazolt, most bátorkodom ismét termelési kérdésekkel előhozakodni és átnyújtom a kedves olvasóknak üzemeink és vállalataink idei humortermelésének néhány ezidáig rejtett tartalékát.

AZ ÚJ FŰTŐ

A fűtési idény kezdetén a szénosztályozón a munkaügyi osztály hosszas tanácskozás után Zs. B.-t bízta meg az irodaépület kályháinak „igazgatásával". Csakhamar kiderült, hogy a választás nem volt éppen a legszerencsésebb, mert reggelenként hideg iroda várta a dolgozókat. Ekkor kioktatták Zs. B.-t, bevezették a fűtés „rejtelmeibe", amit meglepően gyorsan el is sajátított.

Történt pedig egy hűvös reggelen, hogy egy másik üzem mérnöke érkezett ellenőrzésre a szénosztályozóra. Ismeretlen lévén, az éppen fűtőanyag előkészítésével foglalatoskodó fűtőt kérdezte, hol az üzemvezetőség irodája? Ő jól szemügyre vette az idegent, akiben, ki tudja milyen vé-letlen folytán, az utódját sejtette. Aztán kladta neki az utasítást: „Öltözzön át gyorsan ócskába, jöjjön ide vissza, én majd elmagyarázom magának, hogyan kell fűteni".

KÜLÖNÖS PÁLINKA

(Az alábbi történetet félfülel hallottam, hitelességéért sem anyagi, sem erkölcsi felelősséget nem vállalok.)

Van Béta-aknán egy idősebb dolgozó. Fő foglalkozása zenész és vicemester, mellékesen pedig... na, hogy is mondjam... szóval a föld alatti WC-ket kezeli. Egyszer éjszakai műszakban tűzet rakott a kihalt üzemudvaron, a fölé állított egy edényt, amiből nem éppen kellemes illatok terjengtek. Ez csakhamar feltűnt az üzemőrnek, aki hivatala magaslatán, erélyesen kérdőre vonta ismerősünket.

— Mit csinál itt, éjnek idején?!

— Nem látja? — hangzott a válasz. — Pálinkát főzök.

— Ebből?! — mutatott hitetlenkedve a „szagos" edényre az idős ember.

— Bizony hogy ebből! Kóstolja csak meg. — Ezzel előhúzott kabátja zsebéből egy lapos üveget és az üzemőr orra alá dugta.

Az szagolgatta egy kicsit, aztán ráhúzott és otthagyta emberünket. Nem találta rendbenvalónak a dolgot, hát felcsörgette telefonon az üzemvezetőt és sorra elmondta, mit tapasztalt.

— Ne vicceljen velem — hallotta aztán az üzemvezető álmosan dühös hangját —, abból nem lehet pálinkát főzni!

— Dehogynem! Én meg is kóstoltam...

KALAUZ, MINT IDEGENVEZETŐ

Rekkenő hőség, kánikula.

A Kossuth téren népes középiskolás kiránduló-csoport várakozik a hazafelé induló autóbuszra. Fárasztó nap van mögöttük, végigjártak egy sor üzemet, megnézték Komló minden valamire való nevezetességét, hát érthetően türelmetlenkednek. Kérdik a forgalmistától merre találnak egy jó hűs cukrászdát, ahol elüthetnék a várakozás idejét. Az odainti az egyik újonc kalauzt, hogy vezesse el a gyerekeket az Annába.

A gimnazisták aztán csodálkozó szemeket meresztettek, amikor tizenöt percnyi gyaloglás után egy aknatoronynál állapodtak meg, s kalauzunk ekképp kezdte ismertető előadását:

— Ez itt Anna-akna, Komló legrégibb bányaüzeme...

A PORULJÁRT ÜZEMVEZETŐ

A Karbantartó Üzem kőművesei sérelmezték. Hogy a csudába ne, amikor maga az üzemvezető jött ellenőrizni a munkájukat. Különösen az egyik segédmunkás akart kitenni magáért. Alig tett fel egy vödör híg habarcsot az állványra, máris más teendő után nézett. Kezdte átépíteni az állványt. Levette a szélső deszkát...

A fent dolgozó kőművesnek közben nem állt kézre a matteros vödör, megszokott mozdulattal hátrább tolta — s levett deszka helyére, így a habarcs nem a falba került, hanem az üzemvezető fejére.

NEM VAGYOK ILLETÉKES...

(Ez a legrégibb és egyben a legfrissebb történet.)

— Halló, Villamos. Üzem? Főmérnök elvtárs?... A szilveszteri számokba kellene egy humoros, nevettető történet az üzem életéből.

— Sajnálom kérem. Én vicc-ügyekkel nem foglalkozom. Ebben a kérdésben nem vagyok illetékes, mindatkozd.

—aat

VIKTOR

A képeslap néhányszavas üdvözletének az aláírása fogja meg először szemem: Viktor.

Győző, Viktor — forgatom magamban egy-két pillanatig a szót: vajon ki lehet e ritka név viselője? „Békés új esztendőt kívánok neked és az egész világnak" — áll oroszul az aláírás fölött, s tudom már, ki légyen a feladó. S az idő űrében a rakétánál nagyobb gyorsasággal repít visszafelé hat év és öt hónapot az emlékezés.

Ott állapodik meg velem, ahol 1956. augusztus 15-én huszonöt ifjú társammal együtt a magyitogorszki vonatról leszállva, a Salamat nevű település állomásán Ázsia földjére tettem a lábam.

A derengő hajnalon idősebb társaság fogadott bennünket, az egyik szuzdali gazdaság búzájának az aratására érkezett fiatal, magyar kombájnosokat, s csak kísérőit.

Kölcsönös üdvözlés után autóbuszba szálltunk, s elindultunk a nem egészen két és fél éve létrehozott urnyekszki szovhozba.

A negyven kilométeres úton kíváncsian néztem a Siskin pikturáját idéző festői tájat, amelyen ezer- és ezerholdas búzatáblák végeláthatatlan hosszra tűnő sávjai ölelik egymást. Az égi útjára a nap izzó korongja.

Vendéglátóink közben felváltva mesélték a gazdaság megalakulásának történetét. A hősi erőfeszítések egy-egy mozzanatát is úgy ecsetelték, mint ami természetes dolog, nem jelent semmi különöset. Mi, magyarok azonban álmélkodásba nyűgözve hallgattuk, hogy csupán ebben a gazdaságban a szocialista haza közel ezer fiatalja dolgozik, akik annakidején huszonkilenc helyről verbuválódtak össze, hogy búcsút mondva szülővárosuknak, falujuknak, megszokott környezetüknek, meghódíthassák a csak mihaszna sásos füvet termő sztyeppét. És győztek. Mi már ötvenezer hold búza betakarításának a segítésére érkeztünk.

Szemben velem huszonöt év körüli fiatalember, a gazdaság Komszomol-titkára ült. — Viktor — nevezte meg magát bemutatkozáskor.

A hajnali félhomályban úgy tűnt, mintha gyanakvóan figyelne engem. Őszintén szólva, kellemetlenül éreztem magam. Mínek vél, vajon kit gyanít bennem, hogy szempilláját sem rebbentve oly merőn tekint rám a több, mint egyórás utazás alatt.

Aztán elszégyelltem magam. Ahogy a nap világosságot árasztott buszunkba is, láthattam, hogy a Komszomol-titkár ablak felőli szeme, jobb szeme — üvegből van.

A gazdaságban eltöltött huszonhárom nap alatt aztán — amikor csak időnk engedte — sülve-főve együtt voltunk; szétválaszthatatlan barátság szálai szövődtek közöttünk, kötöttek bennünket össze.

S ami izgatott: Viktor elmesélte félvakságának történetét.

Nem egészen tizesztendős fiúcska volt, amikor a hitleri banditák megtámadták hazájukat, a Szovjetuniót. Leningrádban élt akkor, az ellenségtől közel három esztendőn át körülzárt Néva-parti városban. S bár a gyerekeket az ország belsejébe szállították, ő nem akarta elhagyni szüleit; addig sírt, könyörgött, darabig el is bújt amíg ott maradhatott az éhező, de minden támadást hősiesen visszaverő Leningrádban. Eközben veszítette el fél szemét a fasiszták aknaszilánkjától.

Gyermekfővel nem hagyta el szülővárosát, amikor veszélyben volt, de férfivá serdülve igen, amikor a haza úgy kívánta: fiatalok, hódítsátok meg a szűzföldeket, termeljetek minél több búzát, kenyeret!

Szabad időnkben több ízben elmentem Viktorral vadkacsavadászatra, s csodálkozva tapasztaltam, hogy ellentétes fogással, a bal vállához támasztva, ép balszemével célozva, milyen kitűnően kezeli a fegyvert.

— Sokat gyakoroltam, ezért tudok így is lőni — mondta első vadászatunkkor mosolyogva.

Aztán komorrá vált az arca.

— Tudod, azt szeretném, ha a puskát mindig csak vadkacsára, meg a többi vadra kellene fogni. Emberre soha. De... —, s nem folytatta, mert célt kínálva, újabb szárnyas csapat húzott el fölöttünk, s különben is tudta, hogy értem: mit hallgatott el. Azt, hogy jaj lenne annak, aki hazáját, a békét megtámadná!

Forgatom üdvözlő kártyáját, s a szívemet reménység hatja át.

„Békét a világnak!" — írja barátom. S hogy így lesz, szimbólumnak nem lehetne kifejezőbb szó kívánsága végén, mint a neve.

Viktor, azaz magyarul: Győző!

Turjás István

SZILVESZTER — BUÉK — SZILVESZTER — BUÉK — SZILVESZTER

Vidám szilveszteri villáminterjúk...

Habár a „jólértesültek" már többször is megjósolták a világ végét, e szörnyű vész még 1962-ben sem következett be. (Igazán nem rajtunk múlott!) Sőt! Nagyon is jól telt ez az esztendő. (Erről viszont ők nem tehetnek!) Kicsit rövidnek tűnt ugyan, főleg egy-két vállalatvezető számára — de hát elvétve nemcsak ők, hanem a terv is feszíthet kissé. (És ez a jobbik eset!)

A Kedves Olvasó e rövid kis bevezetőből már bizonyára kitalálta, hogy a vidám szilveszteri villáminterjú első „áldozata" igazgató. Mégpedig a Gubacsgömbölyítő Vállalat vezérigazgatója, aki — demokratikus elveihez hiven — így nyilatkozott:

— Az ó és az új évben egyaránt elitélem a vezetők nagyképűsködését. Én a görög királyt éppen úgy szólítanám meg, mint vállalatom segédmunkását: no, mi van, szakikám?!

(Erre mondaná Arkadij Rajkin: „Ván benne válámi, há néma is ez az igázi...")

Igen kedvesen nyilatkozott a 168 esztendős Téblább Zakariás termelőszövetkezeti tag is most, az év végi zárszámadás előtt.

— Sajnos, az idei mostoha időjárás keresztülhúzta minden számításomat. Pedig 365 napot dolgoztam a háztájiban...

☆

Maradecsek Rudika, aki az általános iskola negyedik osztályába jár, arra a kérdésemre, hogy mit vár az új esztendőtől, így válaszolt:

— Több és mélyebb értelmű revűt várok a televíziótól. Szerintem a revűműsor rovására elhagyhatnák a szokásos esti meseműsort is!

Arra vonatkozóan, hogy mire alapozza eme kívánságát, kijelentette, hogy az ifjúságnak a kultúrához való jogát az Alkotmány is biztosítja.

(Hát nem egy ennivalóan aranyos kölyök? Te kölyök!...)

☆

A változatosság kedvéért most egy szülőt kerestem fel, hogy megtudakoljam, mi a véleménye Maradecsek Rudika állásfoglalásáról.

— Igaza van a gyereknek — válaszolta a szülő lakonikus rövidséggel, majd magyarázólag hozzáfűzte: — A televízió műsorától igen gyorsan „koravénné" válik a gyerek. Így az új évben a fiamat és lányomat inkább a házibulikra engedem el. Ezt a szórakozási műfajt szívesebben veszem erkölcsi megfontolásból.

☆

Reacky Oszkár, a Szabad Európa hangjáról éppen az Amerika Hangjára váltott át, mikor beléptem a szobába.

— Nem hiszek a nyugatiaknak. Ha majd itt lesznek, akkor igen. Addig minden beszéd süket duma! — fejezte be profán egyszerűséggel.

Láttam, erősen vívódik önmagával, s révetegen néz a készülék varázsszemébe. Egyszerű megrendültséggel osontam ki a megnyugtató, havas, nagy magyar éjszakába.

☆

Egy ismerős mérnök és egy munkás jött velem szembe. Ők mondták, hogy az isten tartsa meg a kormány szokását az új évben is. Mert ők ugyan nem tekintik aranyborjúnak a prémiumot, de ha az még több lesz, hát nem utasítják vissza.

Nyers József

Az iskolákban hallottuk az idén

Az egyik tanuló Vörösmarty életrajzából felel. Így kezdi beszámolóját: Vörösmarty 1800-tól 1855-ig született.

Társa sajnálkozással közbeszól: Szegény anyukája...

☆

Kérdés: hogyan fedezték fel Amerikát?

Felelet: Kolombusz eltévedt, s azt hitte, hogy Indiában kőt ki, s csak később jött rá, hogy Amerikában van.

☆

Az 1848-as hazai események a pozsonyi országgyűlésen résztvevő Kossuthnak szárnyakat adtak.

☆

Pótvizsgán kérdezik az egyik diáktól, miért hívták II. Józsefet kalapos királynak? A fiú kétségbeesetten gondolkodik — a feleletétől függ, hogy átengedik-e a vizsgán — majd kivágja: — II. Józsefet azért hívták kalapos királynak, mert az egész világot egy kalap alá akarta venni.

A gyerekeket mindig megdicsérik, ha a talált tárgyakat leadják tanáraiknak. Egyik napon Jancsi töltőtollal állít be az igazgatóhoz. Természetesen elismerést kap. Nem sokkal később a nevelő benyit az osztályba s megkérdezi, gyerekek, kié ez a toll?

Senki sem jelentkezik. Nagy sokára szólal csak meg Jancsi.

— Tanár bácsi kérem, az enyém.

☆

Kérdés: Mi a különbség a vers és a próza között.

Felelet: A próza sorai kiérnek a könyvlap széléig, a vers sorai pedig csak a közepéig.

☆

Ezt is diáktól hallották az egyik fűszerüzletben. Ekképpen érdeklődik a szalámi iránt — Turista van?

Mire az eladó:

— Csak lóturistával szolgálhatunk.

És Önnek mit kívánjunk?

Szilveszteri egyfelvonásos
Irta: Császár Zoltán
Történik: 1962. december 31-én
Szereplők: az Ujságíró és a Gondviselés

(Szín: a Gondviselés modern bútorokkal berendezett szobája. A ház gazdája egy öblös karosszékben ül és elmerülten pipázik, amikor nyílik az ajtó s a szobába belép az Ujságíró.)

Ujságíró: Bocsánat... Kukucska vagyok „A Földi" laptól. A Gondviseléshez van szerencsém?

Gondviselés: (felál, kezet fog a jövevénnyel): Igen. Ohajt valamit?

Ujságíró: (helyet foglal az írószttal melletti széken, noteszt, ceruzát vesz elő): Interjut szeretnék készíteni Önnel. Tudomásom szerint Ön foglalkozik a földi ügyekkel. Nos, ezzel kapcsolatban szeretnék néhány kérdést feltenni.

Gondviselés: Parancsoljon!

Ujságíró: Hát, először is arra volnék kíváncsi, történik-e valami változás az új esztendőben az én szűkebb hazámban, Komlón? Pontosabban: milyen újdonságokat tartogat a Gondviselés a komlói emberek és üzemek számára?

Gondviselés: (elmélázva): Hm... hm... Komló? O, igen. Egy pillanat! (az íróasztal fiókjából vaskos könyvet vesz elő, fellapozza): Meg van. Lássuk csak. — Névszerint óhajtja?

Ujságíró: Amennyiben ez nem esik nehezére... úgy kérem.

Gondviselés: Nos, akkor kezdjük a Köztisztasági és Kertészeti Vállalat részére már postára adtunk hatvanezer láthatatlan kukacedényt, hogy végre pontot tehessenek a szeméttároló tartályok elhelyezésével kapcsolatos vita végére...

Ujságíró: (mormolva): végére...

Gondviselés: A Víz- és Csatornaművek több vizet és kevesebb esőrepedést kap.

Ujságíró: (kap...)

Gondviselés: A Komlói Szénbányászati Trösztnek részére már kikíséreltettünk egy olyan vasúti teherkocsit, amely fűthető, így mire a benne lévő szén Dunaújvárosba ér, már kellően megszárad. Kapnak szívnélküli munkásvédelmi órőket is, hogy ne okozzon gondot a dolgozók figyelmeztetése, — Egyes középkáderek részére külön leges szemüvegeket szállítunk, ami megakadályozza, hogy szemet hunyjanak a szabálytalanságok felett. Az újítási csoport egy automata gépsort kap, amely nemcsak elbírálja a benyújtott javaslatokat, hanem részletes véleményt is ad, s ezen felül még a restanciát is felszámolja.

Ujságíró: felszámolja...

Gondviselés: Az Élelmiszeripari Vállalat mágnest és MÉH kirendeltséget kap...

Ujságíró: (közbeszól): Bocsánat... ezt nem értem. Mi köze van egymáshoz a MÉH kirendeltségnek és a mágnesnek?

Gondviselés: (elnézően mosolyogva): Látom, maga még túlságosan fiatal kedves barátom. Nos, a mágnes azért kell, hogy a félkész kenyerekből kiszedje a vasat, a patkószöget, a drótot, a MÉH meg azért, hogy azonnal eladhassa a sok ócskaságot a vállalat. Vagy maguknál a Földön még nem koncentrálják a termelést..? No. A Kiskereskedelmi Vállalat pultnélküli üzlethelyiségeket kap, hogy az eladóknak ne kelljen lehajolniok az áruért. Ezenkívül... hm... mi is van még. Ugy nézem, lassan a végéhez közeledünk. Azaz hogy... van itt még valami. Az AKÜV jégtelenített utakat, még két taxit és egy homokhegyet kap, hogy a teherkocsiknak egész évben legyen fuvarjuk; a Cementáruipari Vállalat komlói kirendeltsége mészmadzagot, hogy a felvett dolgozók ott is maradjanak; a MÁV új teher- és személykocsikat; az Erőmű jobb szenet és füstmentes kéményt; a MÉK kirendeltség friss árut és pontos mérleget; a Tanács sima utat és gyalogjárót kap az új évben.

Ujságíró: Bocsánat, hogy ismét megszakítom nemes elmélkedését, de ezek az üzemek, és mit kapnak a komlói emberek?

Gondviselés: (elmerengve): Persze, persze. Az emberek. Hm.

Ujságíró: Ugy vélem, talán nyugodt életet illene.

Gondviselés: (közbevág): Hogy maga milyen sematikus. Ezerszer elcsépelt szavakat hangoztat! Ahelyett kívántunk és adjunk neki eredményekben szegény, békés, boldog új esztendőt!

(FÜGGÖNY)

HÍREK, közlemények

A Központi Statisztikai Hivatal 1963. január 2—14-e között népesség-összeírást tart a város egyes kijelölt családjainál. Kérjük a lakosságot, támogassa az összeírással megbízott számláló biztost munkájában. Amennyiben a számláló biztos nem találná otthon az összeírandó családot értesítést hagy arról az időpontról, amikor újból megjelenik az összeírás végrehajtására.

Komló városi Tanács VB Igazgatási osztálya.

— A KÖRZETI és üzemorvosok decemberi munkaértekezletén dr. Steiner József tartott továbbképző előadást a közegészségügyről. A jelenlévők megbeszélték a járványügygyel kapcsolatos tennivalókat is. Megállapodtak abban, hogy az influenzajárvány megakadályozására védőoltást vezetnek be.

— *VIDÉKI ÉS HELYI bemutatóra készül a Bányász együttes bábcsoportja. A Sündisznó meséi című műsorukkal január 19-én Mecsekfalun, 20-án a Zrínyi Művelődési Házban lépnek fel. 27-én a gesztenyési munkásklubban láthatjuk az előadást. Uj bemutatójukat február végén tartják, amikor az óvodásoknak állatmeséket, az iskolásoknak pedig más műsort adnak elő.*

Hol művelődjünk, hol szórakozzunk?

MÁJUS 1.: December 21-től január 2-ig: A FÖLDRŐL JÖTT EMBER, csehszlovák film, korhatár nélkül. 3-án: HÁTHA MÉGIS SZERELEM. Szovjet film, korhatár nélkül.

ZRÍNYI: Január 1—2-ig: ANGYALOK FÖLDJE, magyar film, 10 éven felülieknek. 3-án: PEDOV SIERVÁBA MEGY. Kubai film, korhatár nélkül.

Előadások kezdete a Május 1-ben 4, 6, 8 órakor, a Zrínyiben fél 4, fél 6, fél 8 órakor.

Az esti előadást iskoláskorú gyermekeik még szülők kíséretében sem látogathatják.

TELEVÍZIÓ MŰSOR

HÉTFŐ, DECEMBER 31.

10.00: Ifjúsági matiné. 11.20: A görbe tükör művészete. 19.00: Hálló, Fips! Tánczene. 19.30: Év végi hajrá. Vidám filmbeszámoló. 20.30—24.00: Szilveszteri éjszaka. Közvetítés a Fővárosi Operett Színházból. 24.00: Dobi István újévi köszöntője. 0.10—0.40: Tánczene.

KEDD, JANUÁR 1.

10.30: Ifjúsági filmmatiné. 12.00: Uttörők ünnepsége a Kremlben. 18.00: Hírek. 18.05: Telesport 1962. 19.05: Operarészletek. Bolgár kisfilm. 19.20: Timár Máté jegyzete Kubáról. 19.30: TV-híradó. 19.45: Mese: 10.50: Elcserélt randevú. Szovjet film. 21.15: A János vitéztől az Apostolig. Petőfi versei képekben. 21.35: Hírek. Tv-híradó ismétlése.

SZERDA, JANUÁR 2.

9.20: Tv-híradó ismétlése. 9.35: Telesport 1962. 10.35: Elcserélt randevú, szovjet film ismétlése. 12,00: Hírek. 17.00: Hírek. 17.05: Mezőgazdasági műsor. 17.55: Séta az erdőben, magyar kisfilm. 18.05: Orosz nyelvlecke kezdőknek. 18.25: Kisfilm. 18.45: Tv-világhíradó. 19.00 Mese. 19.05: Közvetítés Debrecenből. Mozart: Figaró házassága. Vígopera. Az I. szünetben: Zenetörténeti előadás: A II. szünetben: Magyar Hirdető. A III. szünetben: Révész T. krónikája. 22.00: Hírek. Tv-világhíradó ismétlése.

CSÜTÖRTÖK, JANUÁR 3.

17.45: Hírek. 17.50: Orosz nyelvlecke haladóknak. 18.10: Az olvasó gyerekek klubja. 18.55: Egy szerszámgép útja. 19.05: Telesport. 19.30: Tv-híradó. 19.45: Jövő heti műsor. 19.50: Mese. 19.55: Archimédes, a csavargó. Magyarul beszélő francia film, 14 éven alul nem ajánljuk. 21.20: Szülők, nevelők egymásközt. 21.40: Hírek. Tv világhíradó ismétlése.

— *ÚJ RENDSZER SZERINT ÁRUSÍTJÁK A HÚST a Zrínyi téri húsboltban. Az előre felszeletelt árut nagyméretű tálcákra helyezik, ahonnan a vásárló kiválasztja a megfelelőt. Az új módszerrel csökkentették a várakozási időt.*

ÚJ KOMLÓ
A Magyar Szocialista Munkáspárt Komló Városi Bizottsága és a városi tanács lapja
Főszerkesztő: Rajnai József
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. Telefon: 12-18. 12-58. 23-69.
Kiadja a Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Rét u. 4. Telefon: 15-32 15-33. 50-06.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.

Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivataloknál, kézbesítőknél

SPORT

A tavalyi győztesekről...

Az elmúlt télen lapunk, a VTST és a Bányász SK pályázatot hirdetett: olvasóink döntsék el, ki volt városunk legjobb, legnépszerűbb sportolója. Sok-sok szavazócédula érkezett akkor szerkesztőségünkhöz. Aztán kialakult a végső összesítés. A férfiaknál Sági Sándor, a nőknél Dabóczi Mária érdemelte ki a „legjobb" címet.

Mielőtt az 1962. évre vonatkozó közvéleménykutatásunkat megindítanánk, érdekességként tárjuk a sportkedvelők elé, mi történt az elmúlt évben a győztesekkel.

Sági Sándor — a fiatal testnevelőtanár — csakúgy, mint 1961-ben, szorgalmas látogatója volt a kökönyösi pályának. Kemény edzésekkel készül a soronkövetkező feladatokra. Hogy mi volt a legrangosabb eredmény az idén? Kétségtelenül a döntőbejutás, a magyar bajnokság 400 méteres gátfutó számában. Ezen a versenyen a televízió képernyőjén is láthattuk a komlói fiút. 6. lett I. osztályú szinten. A 26 éves pedagógus rövid pihenők után már megkezdte az alapozást, hogy az új idényben tovább faragjon a másodpercekből.

Amikor januárban az ünnepélyes díjkiosztás után Dabóczi Máriát — akkor még a Bányász tornászát — terveiről kérdeztük, így felelt.

— Nagy elhatározásom, hogy testnevelő tanár leszek. A nyáron újra jelentkezem a TF-re, jó lenne, ha felvennének.

Dabóczi Mária most a testnevelési főiskola I. éves hallgatója! Mondanunk sem kell, szorgalmas látogatója ott is a tornaedzéseknek. A karácsonyi szünetet itthon tölti szüleinél — és toldják meg ennyivel, a tankönyvei mellett. Az anatómia kollokviumra kell különösen sokat tanulnia. Közeledik a félévi vizsgaidőszak. Helyt akar állni. Úgy érzi csak így teljesülhet a vágya; tanulmányai befejezése után, komlói iskolában szeretné oktatni a testnevelést.

Ennyit az 1961-es győztesekről. Vajon, jövőre kikről írhatunk ilyen formában?

Alapozó labdarúgók között

Péntek délután csend fogadja a látogatót a kökönyösi iskolában. Karácsonyi szünet van s a gyerekzsivaj kiszorult az épületből.

A tornaterem felől azonban lábdobogás hallik. Huszonhárom labdarúgó rója szorgalmasan a köröket, a Komlói Bányász NB I-esei.

Középen Sági Sándor testnevelő tanár vezényli a bemelegítést és a gimnasztikát.

— Ez az első edzésünk az alapozó időszakban. A fiúk a közelmúltban érkeztek meg Hévízről. Ma egyórás foglalkozás szerepel a műsoron. Holnap mezei futással folytatjuk, holnapután pedig újra itt találkozunk. Sérültünk nincs. Albert József szabadságon van, de szombattól kezdve újra az ő vezetésével dolgozunk — világosít fel bennünket Szán Frigyes, a másodedző.

— Most jön az inkvizíció — halljuk a fiúk soraiból. A következő pillanatban gazdára talál mind a nyolc mászókötél. Az ügyesebbek pillanatokon belül 5 méterrel magasabbról szemlélik a világot.

Aztán szabadgyakorlatok következnek, szinte vég nélkül.

— Ujjetek le! — utasít a testnevelő tanár. A fiúk elégedett sóhajtások közepette tesznek eleget. Persze korántsem fejeződött be a gimnasztika. A hasizom gyakorlatok kiinduló helyzetét jelenti ez.

Érdekes, hogy amikor párosával végzik a mozgásokat, a két „bajai" Vörös és Bartulov egymást választja. A tréfás játékok elvonják a nehézségektől a figyelmet.

— Vigyázz, mert akárcsak egy torpedó, úgy indulunk — inti társát Faragó Jóska. (Jó lenne, ha ebből a lendületből jócskán maradna a bajnoki mérkőzésekre is!) Előkerülnek a labdák. Négy csoportban emelgetik, fejelik egymásnak.

— Ugy érzem, teljesen rendbejött a térdsérülésem. Fájdalmat már nem érzek. Holnap, holnapután majd elválik, nem korai-e az örömöm — szól Kun kapus, amikor állapota felől érdeklődünk.

— Jó kikapcsolódás volt a közel két hét. Sokat pihentünk, fürödtünk — emlékezik Iván József.

Aztán, elérkezik a várva várt ülőfutball. A csípővel nem szabad a talajt elhagyni.

— Adj neki! — Ne sajnáld! — biztatja társait Soós Karcsi. Persze, a felszólítás csak a labdatovábbításra vonatkozik.

— Szeretném, ha döntetlen lenne — súgja Szán edző. Alig születik meg a mezesek egyenlítő gólja, véget vet a viadalnak.

Még néhány perc kiskapuzást láthatunk, aztán vége a bosszúra nyúlt óráknak. Holnap, a havas környéken folytatódik az alapozás.

(Kovács)

SPORTHÍREK

Befejeződött a városi kézilabda szövetség játékvezetői tanfolyama. A szeptember 9-én kezdődött 24 órás előadássorozatban a szakmai ismereteken kívül sportorvosi előadás is szerepelt, amit dr. Somfalvi Béla tartott. A résztvevők tájékoztatást kaptak a Kilián Testnevelési Mozgalomról is. A gyakorlati vizsga január 6-án, az Uj Komló teremkézilabda kupa első fordulójában lesz. A jelöltek névsorában aktív kézilabdásokat is találunk. Többek között Horváth János, Notheisz Károly, Pataki Sándor és Papp Imre nevét. Vajon, milyen pandur válik a „rablókból".

○

A városi kézilabda szövetség szorgosan készülődik a teremkézilabda kupa rajtjára. A szín helyén, a keleti iskola tornatermében, megfestették a pálya jelzéseit. Hat darab 300-as izzó is került a küzdőtér fölé. A világítás tökéletesebb lesz, mint tavaly. Az említett munkák jelentős részét Krippl János végezte.

○

A sportakadémia következő előadását január 7-én a városi tanács nagytermében tartják. A kapitalista sport sajátosságairól tart ismertetést dr. Sír József. Az előadó az egyik legnagyobb magyar atlétaszakember, válogatottunk állami edzője.

Közel kétszáz induló az úttörőfiúk téli versenyein

Csütörtökön és pénteken az Uttörőház rendezésében városi asztalitenisz és sakkbajnokságot bonyolítottak le az általános iskolás fiúk részére. A versenyeknek közel 200 indulója volt. Nemcsak a résztvevők száma, de a küzdelem színvonala is szép reményekre jogosít.

A sakkversenyek eredményei: V. osztályosok: 1. Pavlik Ferenc (Belváros), 2. Adószegi Zoltán (Dávidföld), 3. Bosznai Tamás (Kelet). VI. o.: 1. Bernhardt István (Kenderföld), 2. Jurics József (Belváros), 3. Szabó István (Kenderföld). VII. o.: 1. Molnár László (Kenderföld), 2. Bosznai Pál (Kelet). 3. Dávid Sándor (Kelet). VIII. o.: 1. Katona József (Belváros), 2. Koródi Ferenc (Dávidföld), 3. Mátrai Árpád (Belváros).

Az asztaliteniszezők sorrendje: V. o.: 1. Tóth László (Dávidföld), 2. Kovács László (Dávidföld). 3. Lengyel András (Gesztenyés). VI. o.: 1. Petkó Frigyes (Dávidföld), 2. Böjthe Lajos (Dávidföld), 3. Anda Béla (Dávidföld). VII. o.: 1. Fenyvesi János (Dávidföld), 2. Kutasi István (Dávidföld), 3. Sátrány László (Belváros). VIII. o.: 1. Horváth Lajos (Belváros), 2. Czinderi Károly (Kelet), 3. Orosz Zoltán (Dávidföld).

NE FELEJTSE EL

gépkocsija, motorkerékpárja kötelező gépjárműszavatossági biztosítási díját januárban befizetni

ÁLLAMI BIZTOSÍTÓ